

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	41211
A logisztika napja programsorozatról	41211
A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2016. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	41212
Dr. Darák Péter , a Kúria elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	41212
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	41216
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41218
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41221
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	41224
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	41225
Gelencsér Attila (Fidesz).....	41232
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	41233
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	41236
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	41237
Dr. Darák Péter , a Kúria elnökének előterjesztői válasza	41238
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	41239
Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2016. évi beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája	41240
Dr. Handó Tünde , az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előterjesztője	41240
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője	41248
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41249
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41252
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	41258
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	41259
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	41268
Dr. Vas Imre (Fidesz)	41271
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	41272
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	41273
Dr. Hadházy Ákos (LMP).....	41273
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	41274
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41277
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	41280
Gúr Nándor (MSZP).....	41285
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	41286
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	41286
Gelencsér Attila (Fidesz).....	41289
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	41290
Dr. Vitányi István (Fidesz).....	41292
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	41293
Dr. Handó Tünde , az Országos Bírósági Hivatal elnökének előterjesztői válasza	41294
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	41300
Az ügyészség 2016. évi tevékenységéről szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	41300
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész, a napirendi pont előterjesztője	41300
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	41305
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41306
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41311
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	41317
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	41318
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	41324
Gúr Nándor (MSZP)	41326

Gelencsér Attila (Fidesz)	41326
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	41327
Teleki László (MSZP)	41330
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	41331
Gúr Nándor (MSZP)	41333
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész előterjesztői válasza	41338
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	41345

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

.....	41345
Fuzik János , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, a napirendi pont előterjesztője	41345
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41351

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41354
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41356
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről	41359
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41363
Gúr Nándor (MSZP)	41363
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	41364
Mesterházy Attila (MSZP)	41365
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41367
Mesterházy Attila (MSZP)	41369
Fuzik János , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnökének előterjesztői válasza	41370

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

.....	41372
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának tagja, a napirendi pont előterjesztője	41372
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41377

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	41378
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	41379
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	41380
Teleki László (MSZP)	41381
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41382
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága tagjának előterjesztői válasza	41383

Az ülésnap bezárása .....

.....	41386
-------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
26. ülésnapja

2017. november 30-án, csütörtökön
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 26. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánkban 2012-ben a gazdaság meghatározó társaságai, az egyetemek és a kutatóintézetek csatlakoztak a német logisztikai társaság kezdeményezéséhez, a **logisztika napja programsorozathoz**, amelynek célja, hogy megismertesse a szakma kulisszatitkait és felkészítse az országot ennek a rendkívül fontos diszciplínának a gyakorlatba való beültetésére. Nem csoda ez, hiszen napjainkban a kereskedelemben megjelenő termékek a világ legkülönbözőbb pontjain készülnek, azoknak alkatrészekből történő összeszerelése, készre gyártása, szállítása, raktározása és a teljes folyamat szervezése mára önálló tudományággá vált, amely a gazdaság eredményességének és versenyképességének biztosításában meghatározó szerephez jutott.

Az elmúlt napokban Kína és 16 kelet- és közép-európai ország együttműködéséről egyeztetett Budapesten Li Ko-csiang kínai miniszterelnök. A helyszín megválasztása, továbbá a hétfőn útnak indított első két exportvonal egyértelműen jelzi, hogy a kedvező földrajzi fekvésünk adta lehetőséget kihasználva valóra válhat a keleti nyitás egyik legfontosabb célkitűzése, nevezetesen az, hogy az európai piacokra termelő ázsiai nagyvállalatok hazánkat válasszák hídfőállásuknak.

A gazdasági folyamatok egyértelműek, hiszen a logisztika és különösen abban a szállítás és a raktározás részesedése a munkahelyteremtésben mára már az egészségügyével és az építőiparával azonos jelentőségű. A gazdaság e szegmense a magyar GDP-hez 2000 milliárd forinttal járul hozzá. A fejlődés lehetősége még óriási, hiszen az Amerikai Egyesült Államokban a logisztikai költségek mára már a GDP körülbelül 10 százalékát teszik ki.

Ezek a változások értékelik fel igazán az ipar és a tudomány, az ipar és a felsőoktatás, valamint a kutatóintézetek közötti együttműködést. Ezért is öröm, hogy a Miskolci Egyetem Logisztikai Intézete hosszú évek óta képes olyan rangos nemzetközi programokba bekapcsolódni, azokat vezetni, koordinálni, amelyek célja a logisztika tudományának fejlesztése, annak hétköznapi gyakorlatba való átültetése, azaz olyan innovatív megoldások létrehozása, amelyek versenyelőnyünket fokozzák, és biztosítják, hogy

hazánk Közép-Európa, de akár egész Európa logisztikai központjává válhasson.

Ma a logisztika napjának szellemiségében ezek az egyetemek, a Miskolci Egyetem, a Grazi Műszaki Egyetem, a világhírű Fraunhofer Intézetekkel, az MTA SZTAKI és a német logisztika tudományának képviselőivel nemzetközi konferenciát tartanak itt Budapesten a szakma komoly érdeklődése mellett. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Innen, a Magyar Országgyűlésből is köszöntöm a konferencia résztvevőit, sikereket, eredményes tanácskozást kívánva.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2016. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében** címmel benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló **határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A Kúria elnöke által benyújtott beszámoló B/16325. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/18540. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem dr. Darák Péter urat, a Kúria elnökét *(Szórványos taps.)* és dr. Kónya István elnökhelyettes urat *(Szórványos taps.)*, valamint az előterjesztés tárgyalására érkezett vendégeket, akik itt az ülésteremben a páholyból kísérik figyelemmel mai munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a beszámoló előterjesztőjének, aki beszámolóját itt az emelvényen fogja ismertetni. Parancsoljon, elnök úr, fáradjon az emelvényre, megvárjuk, amit fölér elnök úr. Elnök úrnak 30 perces az időkerete. Elnök úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérem, hogy a Magyar Országgyűlés fogadja el a Kúria elnökének 2016. évről szóló beszámolóját. Ennek indokául az írásban benyújtott beszámolóból néhány lényeges pontot szeretnék kiemelni.

A Kúria számára kulcskérdés annak folyamatos vizsgálata, hogy miként járulhatunk hozzá a jogbiztonsághoz, a jog következetes és átlátható alkalmazásához. Ennek érdekében 2016-ban a lett, litván és spanyol legfelsőbb bírósággal közösen megvizsgáltuk azokat a sajátosságokat, amelyek az egyes legfelsőbb bíróságok működésében mutatkoznak. Nagyon tanulságos, hogy a közösen készült összefoglaló jelentés milyen újdonságokat emelt ki a Kúria munkaszervezetéből. Ilyen a gyakornoki program, a főtanácsadói kar, a joggyakorlat-elemzés eredményei, az előzetes döntéshozatali eljárásra irányuló kezdeményezések rendszeres közzététele és nyilvánartása, az, hogy a belső munka kérdéseit folyamatosan frissített szabályzatok rendezik, belső ellenőrzési kézikönyvet fogadott el a Kúria, hírleveleket bocsátunk

közre a bírói kar számára a kiemelkedő nemzetközi döntésekről, és kiemelkedő jelentőségű a bírói döntéseink lényegét összefoglaló közleményeknek a Kúria honlapján történő közzététele.

A vizsgálat az igazságszolgáltatás minőségét alapjaiban érintő tényezőnek tekintette az ügyek objektív és előre meghatározott kritériumok alapján történő kiosztását, megállapítva, hogy a legtöbb európai legfelsőbb bíróság kötelező érvényű előírások alapján osztja ki az ügyeket a bírák között. Ez alól a Kúria sem kivétel. A Kúria kollégiumai előre meghatározott ügyelosztási módszereket alkalmaznak.

2016-ban jelentős joggyakorlat-elemzéseket vállalt a Kúria. Így vizsgáltuk a nagy sajtóvisszhangot keltett új polgári törvénykönyvi rendelkezésekkel összefüggésben a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni felelősségét, a társasházi jogvitákkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatot, az előzetes letartóztatás elrendelésének és fenntartásának gyakorlatát, az Alaptörvény követelményeinek érvényesülését, illetve a munkaügyi ítélezést érintően az egyenlő bánásmódot és a joggal való visszaélést.

2016-ban a Kúria kiemelkedően magas számú, öt jogegységi határozatot hozott és nyolc kollégiumi véleményt alkotott. Az új polgári törvénykönyv alkalmazásának vizsgálatára felállított elnöki tanácsadó testület állásfoglalásokat alkotott az elévülés, a vezető tisztségviselők felelőssége, a közös tulajdon és annak megszüntetése, valamint a jogi személyekre vonatkozó szabályozás tárgykörében.

Nagyon fontosnak tartom, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökével egyetértésben 2015-ben hívtuk életre azt a konzultációs testületet, amely a civil szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos bírói gyakorlat egységesítését tűzte ki célul. A testület működése jelentősen járult hozzá 2016-ban ahhoz, hogy a civil szervezetek bejegyzésével, változásbejegyzésével kapcsolatos nagyszámú panaszok csökkentek. Hasonló formában működött testület az érvénytelenségi perekkel összefüggésben. A konzultatív testület állásfoglalásai, az ülésekről készült jegyzőkönyvek a Kúria honlapján elérhetők.

(9.10)

Örömmel tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy a Kúrián befejeződött a többéves folyamat részeként a főtanácsadói rendszer kiépítése. A betöltött létszám 14 fő, ennyi ifjú jogtudós segíti a Kúria tanácsainak munkáját. Szeretném kiemelni azt is, hogy a Kúria teljes ülése 2016-ban több alkalommal hallgatott meg tanácselnöki beszámolókat, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy a Kúria egyes tanácsai a más tanácsban folyó munkák elvi tartalmáról közvetlen tudomást szerezhessenek.

Jelentős momentum volt a 2016-os évnek az új eljárási kódexek kodifikációjában való részvétel és az arra való felkészülés. Különösen a Polgári Kollégium jeleskedett ebben a kérdésben, több menetben tárgyalta az új polgári perrendtartás tervezetét és tett javaslatokat a tervezet jobbítására.

Tisztelt Országgyűlés! A Kúria 2016-ban jelentős jogegységi döntést fogadott el a kölcsönszerződések tárgyának és a törlesztőrészek meghatározásával kapcsolatban, illetve felülvizsgálta korábbi, a végrendeleti tanúk aláírásával szemben támasztott követelményeket tartalmazó iránymutatását. Azt hatályon kívül helyezte, és egy korszerűbb álláspontot foglalt el a tanúk aláírásának érvényességével összefüggésben.

Szeretnék kitérni arra is, hogy 2016-ot megelőzően a Kúria joggyakorlat-elemzést folytatott már menekültügyi ítélezés tárgyában. A 2016-ban bekövetkezett jogszabályi változásokra tekintettel azonban úgy döntött, hogy az ekkor, 2012-ben hozott kollégiumi véleményét a továbbiakban nem tartja fenn, és a megváltozott jogszabályi körülmények között lehetőséget ad a bírói gyakorlat szabad kialakítására.

Fontosnak tartom azt is, hogy a Közigazgatási Kollégium hosszú idő után, nyugvópontra helyezve az általános forgalmi adóval kapcsolatos gyakorlatot, kollégiumi véleményt alkotott, amelyben három jól elkülöníthető tényállást határozott meg annak érdekében, hogy az általános forgalmiadó-levonási jog megítélhetősége könnyebbé váljon.

A joggyakorlat-elemzés kiemelkedő eredményének tartom az egyes alapjogokat sértő bűncselekmények bírói gyakorlatának vizsgálatát is, amelynek alapján megállapításra került, hogy nemcsak a kisebbséghez, de a többséghez tartozó egyének is lehetnek gyűlöletmotivált támadások sértettjei. Megállapítottuk továbbá, hogy egy szervezet tagjai csak akkor élvezhetnek kiemelt büntetőjogi védelmet, ha a törvényes keretek között fejtik ki tevékenységüket.

Az Alaptörvény követelményeinek a bírói ítékezésben történő érvényesülése tárgyában folyt joggyakorlat-elemzés jelentős megállapításokat tett annak érdekében, hogy világosan lássuk, mennyiben alkalmazták a bíróságok közvetlenül az Alaptörvény rendelkezéseit. Az elemzőcsoport által megvizsgált 500 határozatnak 35 százalékában található az Alaptörvényre történő hivatkozáson túl, azok tartalmát érintő elemzés is az indokolás részeként. A jelentés részletesen tartalmazza - és erre most nem szeretnék kitérni -, hogy milyen változatos képet mutat az Alaptörvény rendelkezéseire való hivatkozás a bírósági ítéletekben. Ezt az adatot támasztja alá egy, az Alkotmánybíróság és a Kúria által közösen indított kutatási projekt eredményeként a tegnapi napon tartott tudományos konferencia megnyitójában Stumpf István alkotmánybíró úrtól elhangzott azon adat, hogy a felső bíróságok kétezer ügyben alkalmazták az Alaptörvényt az elmúlt időszakban.

Tisztelt Képviselő Urak! Engedjék meg, hogy néhány szóban szóljak az önkormányzati normakontroll-gyakorlatunkról is. A 2016-os évben jogszabályváltozás érintette a Kúria önkormányzati tanácsának gyakorlatát annyiban, hogy az adó mértékére vonatkozó jogszabályi követelmény módosult. Ezért az összefoglaló jelzi, a Kúriának a következő adóévben kell majd döntenie arról, hogy korábbi gyakorla-

ta fenntartható-e a helyi adó mértékének arányossága vonatkozásában vagy sem. Szeretném jelezni, hogy mind a mai napig nem került a Kúria elé olyan, a 2017-es adóévet érintő ügy, amelyben ezt az áttekintést, felülvizsgálatot el tudtuk volna végezni.

Az önkormányzati normakontroll tanács gyakorlata arra mutat, hogy a Kúria igyekszik tiszteletben tartani az önkormányzatok mozgásterét a törvényes adómaximum alatti telekadó meghatározási módja vonatkozásában. Nem tekinti tehát szankciószerű adóztatásnak a Kúria az olyan telekadómértéket, amely a törvényes adómaximum alatt marad. Ugyanakkor egy másik ügyben a Kúria kimondta, hogy a telekadó konfiskális jellegének eldöntése során tekintettel kell lenni a több évet átfogó adóztatási gyakorlatra is.

Vizsgáltuk azt is, hogy mennyiben teljesül a bizalomvédelem elve az önkormányzati normaalkotás során. Megállapítottuk, hogy az eredetileg adómentes időszakra történő utólagos adókiivetés a jogszabály alkalmazására történő felkészüléshez szükséges idő sérelmét megvalósítja. Találkoztunk ismételtelen olyan ügygel, amellyel a korábbi években is, amikor az önkormányzati rendelet látszólag normatív módon határozta meg az adóalanyok körét, azonban valójában csak egy adózót érintett hátrányosan. Ezt a fajta rendeleti előírást törvénysértőnek találtuk.

Megállapítottuk azt is, hogy a telekadó alóli mentesség szempontja nem lehet az, hogy az adóalany az adott településen életvitelszerűen lakik-e vagy sem. Nem lehet tehát az adókötelezettség fennállását vagy fenn nem állását a lakcímnnyilvántartás adataitól függővé tenni. A Kúria úgy látta, hogy amennyiben egy ingatlanulajdonos egyben vállalkozó is, ez a tevékenysége kizárja, hogy alanya legyen a települési adónak. Arra is felhívtuk a figyelmet, hogy a helyi adókról szóló törvényben szereplő tipizált, tehát meghatározott adónemek formájában szabályozott adótevékenységeket nem lehet megismételni és újraszabályozni települési adó néven.

Jelentősnek tartom azt is, hogy a normakontroll tanács ítélezése érintette a települések rendjét az önkormányzatok részéről fenntartani szándékozott szabályozó szándékot. Két döntésünk érintette ezt a problémakört. Az egyik az üzletek éjszakai nyitva tartásának szabályozására vonatkozott, ahol a Kúria kimondta, hogy ennek során a helyi önkormányzatok figyelembe vehetik az ott lakók pihenéshez és egészséges környezethez való jogát. Egy másik ügyben pedig azt mondta ki a Kúria tanácsa, hogy a helyi önkormányzatok a környezetvédelmi törvény alapján rendelkeznek felhatalmazással arra, hogy helyi zajvédelmi szabályokat határozzanak meg, akár alkalmi rendezvényeket is érintő módon. Fontos konklúzióra jutott az önkormányzati normakontroll tanács a tekintetben is, hogy ha egy rendelet a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni rendeli a módosított szabályokat, az a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütközhet.

Tisztelt Országgyűlés! Az írásbeli beszámolómban érinti a 2017. évi szakmai célkitűzéseink megfogal-

mazását. Szeretném előre jelezni, hogy a jelen 2017-es évben is új jogintézmények vizsgálatát tűzte ki célul a Kúria, így a reintegrációs őrizet vizsgálatát, illetve a jegyző birtokvédelmi eljárása bírói kontrollja áttekintését.

A választási eljárási törvények módosítása és az ahhoz kapcsolódó új bírósági gyakorlat indokolta azt, hogy a Közigazgatási Kollégium joggyakorlat-elemzés keretében tekintse át a választási és népszavazási eljárásokkal kapcsolatos gyakorlatot is. Ez a munka is lassan a végére ér.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos feladatunk ebben az évben az újonnan hatályba lépett eljárási kódexek, a polgári eljárási kódex és a közigazgatási perrendtartás alkalmazására történő felkészülés is. Összegzésként annyit szeretnék elmondani, hogy 2016-ban - a korábbi évekhez képest újdonságként - új jelenség volt a konzultációs testületek felállítása és működése, amelyek a Kúria értékelése szerint eredményesen járultak hozzá ahhoz, hogy a vitatott jogi kérdések megnyugtatóan rendeződhessenek.

(9.20)

Ahogy az elmúlt év tapasztalatai is igazolták, a jogrendszer folyamatos és jelentős mértékű változásai közepette a Kúria továbbra sem elégedhet meg a hagyományos, a törvény által biztosított jogegységítő aktusok bizonyos időközönkénti kibocsátásával, hanem aktív és kezdeményező szerepet kell vállalnia olyan kötetlen fórumok kialakításában, amelyek keretében megismerhetjük az ország különböző pontjain ítélező bírák problémáit és végső soron az állampolgárokat foglalkoztató gyakorlati problémákat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Most megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének, aki mondanivalóját szintén az emelvényről ismerteti. Parancsoljon, bizottsági elnök úr, fáradjon föl! Köszönöm szépen. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem plenáris ülésünkön én is dr. Darák Péter urat, a Kúria elnökét és kollégáit, továbbá exozémat azzal a latin nyelvű idézettel kezdjem, amely az egykori Igazságügyi Palota, ma még Néprajzi Múzeum, de holnap már újra Igazságügyi Palota homlokzatába van vésve, amelyet a Fidesz-KDNP újra arany betűkkel kíván írni: „Iustitia regnorum fundamentum”, vagyis „Az igazság a hatalom alapköve”.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kúria - mint a Legfelsőbb Bíróság jogelődje - a 2011. évi igazságszolgáltatási reform eredményeként formálisan visszavetted a régi patinás nevét, de nemcsak ezt kapta vissza, hanem a bíróságok szakmai és igazgatási

vezetésének szétválasztásával egyidejűleg jelentős új hatásköröket is kapott. Ez nemcsak a legfelsőbb bírósági fórum átszervezése, hanem történelmi igazságtétel is volt, ugyanis nem szabad elfelejtenünk, hogy a magyar igazságszolgáltatás legmagasabb szintű szerve nem az 1949. évi XX. törvénnyel jött létre, hanem sokkal korábban. A Kúria tehát örököse annak az évszázadok alatt kialakított szakmai és erkölcsi mércének, amely a magyar bíráskodás egészére kihatott és kihat, s amely által a magyar igazságszolgáltatás jogállamivá vált, és egyidejűleg európai színvonalúvá is emelkedett. Így vált a Kúria napjainkra a XXI. század követelményeinek megfelelően működő, korszerű és hatékony igazságszolgáltatási csúcscsoport, amelynek egyik kiemelt feladata a jogegység követelményének biztosítása a jogbiztonság további erősítése érdekében.

A kontinentális jogrendszerben, így hazánkban is már régóta megfogalmazott igény az igazságszolgáltatással szemben, hogy ne szülessenek egymásnak homlokegyenest ellentmondó ítéletek. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a Kúria kiemelt feladata teljesítésével át akarná alakítani a magyar jogrendszert egy precedensen alapuló angolszász típusú jogrendszerre. Sokkal inkább azt kívánja elérni, hogy egységesen az ország keleti és nyugati, északi és déli felén működő valamennyi bíróságon ugyanúgy ítélessenek meg ugyanazok a tényállású cselekmények.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság a 2017. november 21-i ülésén megtárgyalta a Kúria elnökének a Kúria 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolóját, s 9 igen szavazat és 1 tartózkodás mellett támogatta annak elfogadását. Ebből is látszik, hogy a bizottság jelentős többsége rendkívül pozitívan értékeli a Kúria munkáját. A bizottsági vitában nagy hangsúlyt kapott a Kúria ügyelosztási rendszere, amelynek kapcsán megállapítást nyert, hogy a Kúria kollégiumai előre meghatározott ügyelosztási módszereket alkalmaznak, és ez a gyakorlat felel meg leginkább az Alaptörvény szellemének, szellemiségének, illetve az Alaptörvényből kibontható törvényes bíróhoz való jog alapelveinek.

Az nyilvánvaló, hogy az állampolgárokat megilleti az a jogosultság, hogy előre meghatározott rend szerint az ügyükre kijelölt bíró tárgyalja az ügyüket. Ezt teljesíti a Kúria több elnöki utasítása is, nevezetesen, az ügyrendi elosztási rend, illetve az öttagú tanácsok felállításának rendjéről szóló 4/2017-es kúriaelnöki utasítás is.

A bizottság a vitában megállapította, hogy a Kúria 2016-ra megfogalmazott szakmai célkitűzései, úgymint az egységes és magas színvonalú ítélezési gyakorlat biztosítása, az új jogegységi eszközökben rejlő lehetőségek kiaknázásával az egyedi ügyekben folytatott ítélező tevékenység időszerűségének javítása, a Kúria határozatainak közérthetőbbé tétele, a jogalkotás előkészítésének támogatása, tisztelt hölgyeim és uraim, mind-mind megvalósultak.

Fontosnak tartotta a bizottság a magas színvonalú ítélezés érdekében létrehozott joggyakorlat-elemző csoportok munkáját is, különösen a szakértői

bizonyítás vizsgálatát, illetve a főtanácsadói rendszer kiépítését, amely hatékonyan képes segíteni a bírák érdemi munkáját.

Az Igazságügyi bizottság üdvözölte az új polgári törvénykönyv alkalmazásában felmerülő jogértelmezési kérdések feltárása érdekében végzett, a civil szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos jogalkalmazási problémák feltárása érdekében végzett, valamint a devizakölcsön-szerződésekkel kapcsolatban felmerülő jogértelmezési problémák feltárása érdekében végzett kiemelkedő munkát, amelyet ezúton is szeretnék megköszönni a Kúria elnökének.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság a B/16325. számú beszámolót a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott határozati javaslatában az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is a beszámoló elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelettel kérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most szólni. *(Dr. Völner Pál: Köszönöm, nem.)* Most nem kíván szólni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások következik. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vas Imre képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Darák Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény szerint a Kúria elnöke az Országgyűlésnek éves beszámolási kötelezettséggel tartozik a jogegységesítés és az önkormányzati normakontroll területén végzett tevékenységéről. A beszámolóban foglaltakat a Fidesz-frakció támogatja, arra tekintettel, hogy a Kúria tevékenysége 2016-ban is az össztársadalmi elvárásoknak magas színvonalon eleget tett.

A beszámolóból, illetve az Igazságügyi bizottságban elhangzottakból az alábbiakat emelem ki. Fontosnak tartom, hogy a bizottsági ülésen kérdésemre válaszolva a Kúria elnöke ismertette a nagy társadalmi érdeklődésre számot tartó bírósági ügyelosztási rend működését. Az európai legfelsőbb bíróságok nagy többségéhez hasonlóan Magyarországon is egyfajta automatikus ügyelosztási rend működik. Ez a típusú ügyelosztási rend felel meg az Alaptörvényben rögzített bíróhoz való jog elvének.

(9.30)

Az ismertetést követően megbizonyosodhattunk arról, hogy minden kollégium tekintetében egyfajta objektív elosztási rend érvényesül. Magát a mechanizmust szabályozó 4/2017. elnöki utasítás mindenki számára nyilvános és elérhető.

A magas színvonalú és egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében kiemelkedő fontosságú a jogalkalmazási problémák feltárása érdekében a Kúria elnöke, más kúriai vezetők, állami szervek, valamint a szakmai szervek egyetértésével tíz vizsgálati tárgykörben felállított joggyakorlat-elemző csoport. Főként olyan ügyek kapcsán vált szükségessé ezen csoportok felállítása, amelyek napjainkban ilyen aktuális szerepet játszanak, mint például a közbeszerzésekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat vagy a felszámoló jogállása a csőd- és felszámolási eljárásokban.

A devizakölcsön-szerződésekkel kapcsolatban felmerült jogértelmezési problémák feltárására konzultatív testület került létrehozásra, tekintettel a nagyszámú és társadalmilag jelentős súly képviselő perekre. A konzultatív testület feladata az érvénytelenségi perekkel összefüggésben a bíróságok által megküldött kérdések, jelzések összegyűjtése, azok megtárgyalása és vélemény kialakítása, amely nagyfokú segítséget tud nyújtani az ítélkező bírók számára. Megelégedettséggel tapasztaltam, hogy a testület üléseiről készített emlékeztetők a Kúria honlapján elérhetőek.

Hangsúlyozandó az a tény is, miszerint a 2016. évben befejezettek tekintendő a főtanácsadói rendszer kiépítése. Sikeresen megvalósult, hogy minden szakágban a kúriai tanácsok munkáját egy-egy magasan képzett, tudományos pályán tevékenykedő főtanácsadó segíti. A főtanácsadók a felmerült jogértelmezési kérdésekben összefoglaló anyagokat, az európai uniós jog értelmezésével kapcsolatos elemzéseket készítenek a tanácsok számára. Emellett a kollégiumok munkáját is támogatja a jogszabálytervezetek véleményezésében, a jogegységi határozatok, valamint a kollégiumi vélemények elkészítésében.

A gyakornoki program is kiemelt jelentőségű, mivel egyrészt a doktoranduszok hatékonyabban végezhetik kutatótevékenységüket az ítéletek tanulmányozása tekintetében, másrészt a Kúria kiszemelheti leendő főtanácsadóit.

2016-ban az Igazságügyi Palotában megtartott teljes ülésen, a különböző tanácselnöki beszámolók megtartásának köszönhetően, az azonos típusú ügyeket tárgyaló tanácsok között biztosított volt az információcsere, ezáltal a jövőre nézve megelőzhető az esetleges eltérő kúriai gyakorlat. A Kúria teljes ülése alkalmával meghívott előadóknak köszönhetően lehetőség nyílt a társszakmák, illetőleg a jogtudomány által felvetett problémák megismerésére, valamint a magyar igazságszolgáltatásra nézve is irányadó fórumok, mint például az Európai Unió Bírósága vagy az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatának megismerésére.

A polgári és gazdasági joggyakorlat-elemző csoport tevékenységei közül kettőt mindenképpen ki kell emelni az adott témában előforduló nagyszámú ügyek közül. A bírói gyakorlatban eltérő álláspontok alakultak ki a csődtörvényben szabályozott, a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen benyújtott kifogás alapján indult eljárásban,

hogy a felszámoló saját nevében jár-e el vagy pedig az adós törvényes képviselőjeként, illetve az ezzel kapcsolatos eljárási költségeket ki viselje. A Kúria határozatai közül kiválasztott 40 darab felülvizsgálati eljárásban hozott érdemi határozat alapján is megmaradt a két tábor ellentéte, így a csoport véleménye következtében az Országgyűlésre feladat hárul, ugyanis a vitát megnyugtatóan csak törvényi szabályozással lehet lezárni.

A másik kiemelt tárgykör, amelyben érdemi, jogalkalmazást segítő vélemény született, a gazdálkodó szervezetek vezető tisztségviselőinek hitelezőkkel szemben fennálló felelőssége. A csoportvélemény rögzítette, hogy a hitelezői érdekek sérelmének törvényes védelme (*sic!*) esetében a bizonyítási teher megfordul, azaz a felperesnek a hitelezői érdekeket sértő magatartást nem, csak a vagyonszökkenés mértékét és annak tényét kell bizonyítania. A felelősség alóli mentesülésre pedig egyértelműen a csődtörvény rendelkezései irányadóak, alkalmazandóak. Szintén feladat hárul a jogalkotóra a csoport megítélése szerint annak eldöntése tekintetében, hogy a Ptk.-ban található felelősségi szabályok önálló perlési jogcímet jelentenek-e. Ez kizárólag egyértelmű törvényi szabályozással oldható meg.

A Kúria önkormányzati tanácsa egy adott ügyben felmerülő eljárási kérdésre adott válaszában igen fontos alapelvre mutatott rá. Az említett esetben egy helyi önkormányzat a képviselőknél és bizottsági elnököknél járó tiszteletdíjról nem nyilvános ülésen döntött. A Kúria döntésében rámutatott, hogy az önkormányzati képviselő-testület ülésének nyilvánossága a demokratikus jogállam egyik fontos követelménye. A zárt ülés tartására pedig kizárólag a törvényben felsorolt okok fennállása esetén van lehetőség.

2016-ban is folytatta eredményes munkáját a korábban felállított, az új polgári törvénykönyv alkalmazásával kapcsolatban felvetődő jogértelmezési kérdéseket vizsgáló elnöki tanácsadó testület, amelynek köszönhetően a bíróságok előtt folyó polgári peres eljárásokban kezd egyre gördülékenyebbé és egységesebbé válni a törvény rendelkezéseinek adott esetre történő értelmezése és alkalmazása.

Szintén ezen célkitűzéssel kapcsolatosan megemlítendő, hogy megkezdték kúriai munkásságukat a bírák önkéntes részvétele alapján működő új Ptk. jogegységi csoportok. Figyelemre méltó a Kúria elnökének azon felvetése, amelyben kifejti, hogy a Kúria nem elégedhet meg a hagyományos, a törvény által biztosított jogegységesítő aktusok bizonyos időközönkénti kibocsátásával, amikor a világban lezajló és a magyar társadalomra is hatást kifejtő események következtében a jogrendszer folyamatos és jelentős mértékű változásoknak van kitéve.

2010-ban új intézményként jelentek meg a konzultációs testületek, amelyeket korábban a devizaügyek esetében már említettem. Ezek a szakmai konzultációk eredményesnek bizonyultak, hiszen elősegítették az ítélkezési gyakorlat egységességének kialakítását, továbbá a tanácsadás tárgyát és jellegét

illetően, a tanácsadók személyét tekintve tevékenységük összeegyeztethető a független és pártatlan eljárás követelményeivel. Megjegyzendő mindenképpen, hogy a konzultatív testületek véleményei, bármennyire is hasznosak, azok jogi kötőerővel nem bírnak, mivel nem tartoznak a Kúria számára törvényben biztosított jogegységesítő eszközök közé. Céljuk kizárólag az ítélkező bíró látókörének szélesítése. Ez a cél, kötőerő hiányától függetlenül, minden tekintetben az igazságszolgáltatás eredményes és hatékony megvalósulását szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy a Kúria magas színvonalon és hatékonyan végzi feladatait, hozzájárulva ezzel a társadalom igazságszolgáltatásba vetett bizalmának erősödéséhez. Az elhangzottakra tekintettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek támogatni a Kúria elnökének beszámolóját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(9.40)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elhallgatva ezt a mai vitát, legalábbis az eddigi részét, eszembe jutott egy kínai rosszkívánság, amely úgy hangzik, hogy legyen neked érdekes életed. Ez azért jutott eszembe, mert a Kúria elnökének a beszámolója eddig a legkevésbé sem mondható egy igazán érdekes parlamenti vitának. És azt gondolom, hogy addig jó, ameddig ez így van. Én sem fogom feltétlenül azzá tenni, ugyanis egy ellenzéki képviselőnek is alapvetően az a dolga, de szerintem egy ilyen vitában talán még a kormánypártinak is, hogy egy beszámoló kapcsán kiemelje azt, ami abban nem jó, nem elfogadható, számára problémás, másként gondolja. Én nem érzem feladatomnak, hogy elnök úr helyett ismételtelen ismertessem azt, ami ebben a beszámolóban benne foglaltatik. Azt tudom mondani, hogy a mi részünkre, ami benne van, az elfogadható, az támogatható, éppen ezért az MSZP képviselőcsoportja támogatni fogja a beszámoló elfogadását.

Szeretném azt is kiemelni itt e körben is és majd az OBH elnökének a beszámolójánál is, hogy szeretnénk nagyon hálásan megköszönni azoknak a bírácoknak a munkáját, akik a jelenlegi ügyterhek mellett is tisztességesen, lelkiismeretesen végzik a munkájukat, és gyakorlatilag ezáltal és a függetlenségük megtartása által a jogállamiság utolsó tanúhegyévé tették a magyar bíróságot.

Talán két megjegyzést szeretnék tenni, vagy két gondolatkört egy picit részletesebben kiemelni, elnök úr, amelyek, elsősorban az egyik, ami a parlamentnek és a Kúriának a munkáját, illetve annak a kapcsolatát illeti. Az egyik ilyen az a 2/2016. büntető jogegységi határozat, amelyet az Alkotmánybíróság

alkotmányellenesnek nyilvánított, és hatályon kívül helyezett. Én természetesen most ennek a szakmai megítélését mellőzném, csak ezt tényként kezeltem, hogy ez így történt. De az Alkotmánybíróság álláspontja szerint itt nem a Kúriának van dolga az abban foglaltakkal, hanem a parlamentnek. Szeretném mondani azt, hogy azon ritka történéseknek lehetünk tanúi ennek a törvényjavaslatnak a vitájában, ahol sikerült egyetértésre, konszenzusra jutnia az ellenzéknek és a kormánypártoknak.

Jómagam is benyújtottam egy módosító javaslatot a tárgykörben, ugye, itt a gyermekekkel szembeni szexuális erőszak minősített eseteiről beszélünk most, és egy héttel később Selmezi képviselő aszszony, kormánypárti képviselő is benyújtott egy javaslatot. Ezt vette tárgysorozatba az Országgyűlés, azonban a kompromisszum jegyében gyakorlatilag a két javaslat összefésülésre került, hiszen a minősített eset büntetési tételkeretének a meghatározásánál elfogadták az én módosító javaslatomat, és így az Országgyűlés egyébként példás egységben vagy egyhangúlag, vagy szinte egyhangúlag fogadta el ezt a törvényjavaslatot. Úgyhogy örülünk, hogy a Kúria észrevette, és felhívta a figyelmet erre a problémára, és az együttműködés jegyében, ha úgy tetszik, mi is tettük a dolgunkat, és törvényt módosító javaslat benyújtása által orvosoltuk ezt a problémát.

E körben jegyezném meg, tisztelt elnök úr, itt csak felvillantásképpen, mert bizottsági ülésen erről többet vitakoztunk, hogy én azt megfontolandónak tartanám, hogy a Kúria részéről egy kicsit nagyobb nyitottság legyen az Országgyűlés irányába. Ugyanis én úgy gondolom, hogy az országgyűlési törvény 98. §-a alapján, amikor egy olyan témában fordul egy képviselő a Kúriához, amelyikben egyébként a Kúria beszámolásra kötelezett, ott szerintem az érdemi konzultáció és az érdemi válasz a törvény alapján kötelező.

Önöknek, tisztelt elnök úr, én azt gondolom, hogy elsősorban, bármilyen furcsán hangzik ez, most nem a kormány a partnerük, hanem a törvényalkotó, az Országgyűlés. Ugyanis a kormány törvényt javasol, az Országgyűlés pedig megalkotja azt. Éppen ezért, bár tudom, hogy vonatkoznak jogszabályok a Kúria és kormány kapcsolatára, és ezt egyébként a bírósági rendszer vonatkozásában több helyen is törvényi szinten lehet nyomon követni például, hogy az igazságügyi miniszter tagja az Országos Bírói Tanácsnak, de azt kell hogy mondjam, hogy szerintem szerencsés lenne az, ha az önök véleménye közvetlenül eljutna a parlamenthez is, és közvetlenül eljutna a kormányhoz is. Ugyanis nagyon sok esetben az önök véleményét a kormány nem osztja meg velünk, és ez egy probléma, én ezt annak látom. Öszintén remélem, hogy ezen sikerül változtatni, hogy ez a jövőben másként lesz, mert ez a minőségi jogalkotást elősegíti.

Én azt gondolom, tisztelt elnök úr, hogy ha önök az az aggálya, hogy itt a parlamentben pártpolitikusok ülnek, akkor teheti azt, hogy a mindenkori bizottsági elnöknek, az Igazságügyi bizottság elnöké-

nek juttatja el ezeket az észrevételeket, aki, megjegyzem, szintén pártpolitikus, de megjegyzem, hogy mondjuk, Völner államtitkár úr, aki itt ül a kormány képviselőjében, ő is pártpolitikus. Nyilvánvalóan nem ebben a minőségben konzultálunk, hanem a közjogi tisztségünk kapcsán. Tehát ezt, ennek a megfontolását nagyon szépen kérem elnök úrtól. Én ezt többször tettem már az elmúlt időszakban, de kötelességemnek érzem most is megtenni, pláne úgy, hogy egyébként ennek most a beszámoló kapcsán is aktualitása van.

Amit megjegyeznék még szintén a vitával kapcsolatban: én mindig örülök annak, amikor képviselőtársaim az igazságszolgáltatás függetlenségének a tiszteletéről beszélnek, és örömmel hallottam Vejkey bizottsági elnök úrnak is az erről elmondott szavait, de én úgy gondolom, hogy az igazságszolgáltatás függetlenségének a tisztelete azért alapvetően nem azon múlik, tisztelt bizottsági elnök úr, hogy odavésik-e önök - mint Fidesz-KDNP - nagy arany betűkkel egy épület homlokzatának a falára az idézetet, hanem azon múlik, hogy például az ön bizottságának a frakciósövetségébe tartozó alelnöke nem komcsizza le a teljes bírói kart. Szerintem ez fontosabb lenne, mint arany betűkkel bevésni az épület homlokzatára az ön által említett idézetet. Sőt, már az is, azt gondolom, fontosabb lenne, tisztelt bizottsági elnök úr, hogy ha már ez megtörtént épp a bizottság ülésén, és most épp a bizottsági ülésen történekről számol be itt a parlamentben, akkor legalább azt mondta volna, hogy elnézést, nem így gondoljuk, elhatárolódunk ettől. Én ezt vártam volna öntől. Sajnálom, hogy ez nem történt meg sem az ön részéről, sem pedig a Fidesz vezérszónoka részéről, aki bizony kiemelt a bizottságon elhangzottakból sok mindent, ezt valahogy elmulasztotta kiemelni, pedig ettől zengett a sajtó egy héten keresztül, és talán még most is téma.

És ha már itt tartunk, tisztelt képviselőtársaim, akkor ugyancsak, ami később történt... - hát, Budai Gyulát ismerjük, helyére tudjuk tenni, túl nagy jelentőséget, én azt gondolom, hogy neki nem kell tulajdonítani, talán a pozíciójának igen, de neki személy szerint nem, de az, hogy a miniszterelnök sem határolódott el ettől a kijelentéstől, hanem gyakorlatilag azt mondta, hogy nem mindegyik bíró, hanem csak egy részük komcsi, hát, én azt gondolom, hogy ez nincs rendben. *(Dr. Völner Pál: Ez a te értelmezésed.)* Ez nincs rendben. Úgyhogy Vas Imre képviselőtársam, remélem, még hozzászól ehhez a vitához, mert ez egy fontos kérdés, ezt meg kell vitatni. Már csak azért is, mert éppen a beszámolók vitájakor hangzott el ez az ominózus kijelentés.

És ha már kritika, tisztelt képviselőtársaim, akkor Darák elnök úrnak is nagy tisztelettel mondanám, hogy hát azért egypár szót vártunk volna öntől is e vonatkozásban. Megteheti ezt most is, jó lett volna, ha ez korábban megtörténik, a Kúria elnökét, azt gondolom, hogy egy ilyen kijelentés kell hogy zavarja, ugyanis a kollégáit sérti vérig, és az igazságszolgáltatás függetlenségét. Úgyhogy ha már arról

beszéltem, hogy kritika, akkor ezek lennének mindösszesen a kritikai észrevételeink a beszámolóval kapcsolatban és a beszámoló vitája kapcsán.

Éppen ezért tehát még egyszer szeretném azt egyértelműsíteni, hogy én ezeket az általam említett eseteket most leválasztom a beszámolóról, és éppen ezért a beszámolót a maga teljességében az MSZP frakciója zárószavazáskor támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kúriaelnök Úr! Mindenekelőtt megnyugtatom önöket, hogy ne ijedjenek meg, hogy újra a Kúria 2017. évi beszámolója kapcsán úgy szólalok fel, hogy megismételném azon mondanivalómat, mint amit az imént már bizottsági elnökként elmondtam. Kifejezetten azért kívánok felszólalni, hogy rávilágítsak arra, hogy maguk a kereszténydemokraták miképp támogatják a Kúria 2017. évi beszámolóját.

(9.50)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták úgy gondolják, hogy a Kúria a 2016. évben is jelentősen hozzájárult a jogbiztonsághoz, a jogkövetkezetes és átlátható alkalmazásához, az országos szinten kialakítandó mind teljesebb ítélkezési jogegységhez.

Az ítélkezési jogegység ügyét nagyban elősegítették a Kúria elnöke által kialakított joggyakorlat-elemző csoportok. Rendkívül fontosnak tartjuk azt az igyekezetet, hogy a Kúria a munkacsoportok személyi összetételét illetően újraelakításának első pillanatától kezdve arra törekedett, hogy az elemzőcsoportok munkájába minél szélesebb körben bevonja az alsóbb fokú bíróságok felkészült bírait is, ugyanis a perek eljárásrendjéből kifolyólag a legújabb problémákkal elsőként ezek a bíróságok, illetve ezek a bírák találkoztak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Kúriának fontos szerepe van az állampolgárok tájékoztatása, az ítélkezési gyakorlat megismerhetősége és közérthetősége területén is. E tevékenység a hazai bírósági gyakorlat mellett kiterjed az európai uniós jogi, illetőleg az emberi jogok európai egyezményével összefüggő ügyekre is. Kifejezetten előremutatónak tartjuk, jó gyakorlatnak a Kúria Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodája által havi rendszerességgel közzétett hírleveleket, amelyek tájékoztatást adnak az Európai Unió Bírósága előtti ügynevezett előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezéséről, az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott döntésekről, továbbá ismertetik a Kúriának az európai jogot érintő döntéseit, az Emberi Jogok Európai Bíróságának

irányadó döntéseit, a kiemelkedően fontosnak tekintett döntéseket, valamint az emberi jogokkal kapcsolatos határozatokat.

Az állampolgárok tájékoztatása körében kiemelkedően fontosnak tartjuk a döntések lényegre törő összefoglalását, mely úgy valósul meg, hogy kiemelkedő jelentőségű ügyekben hozott ítéletekről az adott kúriai tanács elnöke köteles összefoglalót írni még a határozat meghozatalának napján, amely rövid időn belül meg is jelenik a Kúria honlapján. A legfontosabb döntésekről pedig rövid angol nyelvű összefoglalók is készülnek szintén közzététel céljából.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták az igazságszolgáltatás minőségét tekintve alapvető kritériumnak tekintik az ügyek objektív, előre meghatározott feltételek alapján történő, kötelező érvényű kiosztását a bírák között. Ez alól a Kúria sem kivétel, jóllehet a hatályos jogi rendelkezésekkel összhangban az ügyek elosztása tekintetében különböző módszerek alkalmazhatók a Kúriánál. Új feladatok lelkiismeretes teljesítése mellett úgy látjuk, hogy a Kúria rendkívüli figyelmet fordított arra is, hogy eleget tegyen hagyományos kötelezettségeinek, felülvizsgálati ügyek időszerű elbírálásának, amelyek szintén a jogegység rendkívül fontos eszközei.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója, éppúgy, mint az előttem felszólaló vezérszónokok, támogatják a Kúria elnökének 2016. évi beszámolóját, elfogadásra alkalmasnak találják, mert úgy gondoljuk, hogy a megfogalmazott szakmai célkitűzések mind kiválóan megvalósultak. Kérem, támogassák önök is a beszámolót. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Staudt Gábor képviselő úr következik. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy tágabb időkeretben folytathatjuk azt a vitát, ami az Igazságügyi bizottság ülésén kialakult, bár hozzáteszem, hogy a Kúria elnökének beszámolója mindig egy olyan téma, amelyben leginkább szakmai vitát lehet folytatni. Ez örömteli is. Egyébként igaz ez a bizottsági ülésre és a parlamenti plenáris ülésre is.

Természetesen van egy-két pont, amit kritikával illetünk korábban is, illetve a 2016-os évet is meghatározta, itt például a devizás ügyekre gondolhatok, de nagyon fontos, hogy amikor ezek a szakmai kritikák vagy akár szakmai dicséret elhangzanak, akkor ebből tudjunk tanulni, közösen tudjunk tanulni, úgy a törvényhozók, mint a bírói vezetők, és a jövőben arra tudunk közösen törekedni, hogy Magyarországon egy kiegyensúlyozottabb, jobb, az alaptörvényeknek még inkább megfelelő törvényhozás és törvénykezés alakuljon ki. Darák elnök úr korábbi felszólalásaira, illetve zárszóira emlékezve bátorítva

érzem magam a kritikák elmondására is, hiszen azt mondta, hogy a dicséret mellett nagyvonalúan el kell menni. Ez egy nagyon helyes és pozitív hozzáállás, de természetesen én ettől függetlenül a pozitív gondolatokat is el fogom mondani, hogy egy teljes egész legyen az a kép, amit itt el tudok önöknek mondani.

Azt is hozzá kell tennem, hogy bár jogászok és törvényhozók vagyunk, azért a nép választott képviselőiként az is egy fontos feladatunk, hogy azokat az ügyeket idehozzuk az Országgyűlés elé pozitív vagy negatív értelemben, amelyeknél úgy érezzük, hogy bár lehet jogi érveket és ellenérveket találni, de a társadalom igazságérzete a plenáris ülés termében mindenképpen kifejtésre kell hogy kerüljön, hiszen hogy a bíróságok, meggyőződésem, minél közelebb tudjanak kerülni az igazsághoz, ez büntetőügyekben még fontosabb, szokták mondani, de a polgári ügyekben ez ugyanúgy igaz lehet, bár a törvényi kényszer már kikerült, hogy a bíróságoknak az igazságot kell feltárniuk - de ezt csak így zárójelben jegyezném meg. Most ezzel a kérdéskörrel itt részletesebben nem szeretnék foglalkozni. Akkor lesz a közbizalomnak minél inkább az elfogadott bázisa az igazságszolgáltatás, nemcsak az igazságszolgáltatásra igaz ez, de kifejezetten az igazságszolgáltatásra, ha a döntéseket az igazsághoz és a társadalmi igazságérzethez is tudjuk közelíteni. Ha viszont úgy érezzük, hogy a társadalom valamilyen témában esetleg még sincs jó meggyőződésem, akkor el lehet mondani azokat a kritikákat is, de úgy gondolom, hogy a száraz jogászkodás is néha félrevihet.

Elnök úrnak néhány kérdést a bizottsági ülésen sikerült feltennünk, feltennem. Válaszokat is kaptunk. Én itt egy-kettőt elismételnék, és a kapott válasza is tudok reagálni, így tovább fonva ezt a vitát. Felmerült kérdésként, lehet, hogy technikai dolog, de nagyon fontos volt pont a devizás ügyekben, hogy mi az, ami a honlapra, a Kúria honlapjára felkerül ítélet. Erre Darák elnök úr azt mondta, egy elég konkrét választ adott, hogy ez tökéletesen meg van határozva, az ítélező tanácsok döntenek el, hogy mely ítélet kerül fel a honlapra.

Ezt én készséggel el is tudom fogadni, tehát ezt jómagam is így tudom, viszont itt nem is a felkerülés volt a probléma ebben az ügyben - Hartai Mária tanácsa devizásoknak kedvező ítéletére gondolok -, hanem annak a levétele. Tehát a felkerülés... - akkor valószínűleg a bizottsági ülésen én nem voltam kellőképpen pontos. Tehát az rendben van, hogy felkerült, mert felkerült ez a döntés, és örülünk neki. Itt a levétel kapcsán merült fel az a kritika, és erről is már itt, a plenáris ülésen is többször volt szó, hogy az ilyen megrendelésszerűen jött le az emberek felé, mintha a Bankszövetség kérte volna, illetőleg volt is egy levél, amit Wellmann Györgynek írt a Bankszövetség, erről is már beszéltünk sokat. Amikor az emberek elolvassák ezt, akkor nyilvánvalóan úgy érezhették, hogy ennek az ítéletnek a lekerülése egyfajta bankszövetségi kérés volt. Tehát itt a levétel volt az, ami hangsúlyozandó.

Aztán volt szó a jogfejlesztő, jogegységi határozatokról, amelynek esetében továbbra is fenntartom azt, elnök úr, hogy nem elég, ha a Kúria határok között tartja, hiszen elnök úr azt válaszolta, hogy a Kúria önkorlátozást gyakorolt ezekben a jogfejlesztő, jogegységi határozatokban, és ezért ezek még egy jogállami eszköznek tekintendők.

(10.00)

Szerintem az elég nagy baj, ha a mindenkori kúriaelnökön és a Kúrián múlik, hogy mennyire tudja ezt határok között tartani. Tehát ebből az is kártenendő, hogy ha mondjuk, nem ő lenne a Kúria elnöke, vagy egy olyan kúriai elnök lenne, aki ezt még kiterjesztőbben értékelné, akkor adott esetben ez már az Országgyűlés hatásköreit is feszegethetné. Egyébként hozzáteszem, hogy sajnos én az erre vonatkozó szabályokat, ami ilyen formában megengedi a jogfejlesztő jogegységi határozatok meghozatalát, nem feltétlenül tartom alaptörvényszerűnek. El is mondom, hogy miért: mert nem elég véleményem szerint, elnök úr, hogy vannak döntések, és akkor a Kúria ezután hoz egy jogfejlesztő jogegységi határozatot; az elvárás az lenne véleményem szerint, hogy ezen döntések körében kerüljön sor a jogfejlesztő jogegységi határozat meghozatalára.

Mi azt láthattuk, és lehet, hogy ez megint egy külső nézőpont, de én azt láthattam, és ezzel nem vagyok egyedül, hogy pont a devizás ügyekben születtek korábbi bírósági döntések, néhány, de ezek java részében az alsóbb bíróságok sokszor a devizadóknak adtak igazat, és akkor a Kúria minthogyha beavatkozott volna a rendszerbe, nehogy egy olyan döntés szülessen, gondolhattuk sokan, amely a kormány és a Bankszövetség megállapodásával elmentéses, beavatkozott a Kúria, és sokszor olyan jogfejlesztő jogegységi döntéseket hozott, amelyekkel akár a nagyszámú alsófokú bíróságok döntését úgy írta felül, hogy az nem következett azokból a döntésekből. Tehát nem egy jogfejlesztést, hanem tulajdonképpen az alsóbb szintű bíróságok kialakult... - sőt mondhatnám azt, hogy már ki is alakult, mert sok helyen az ország más területein is tudtommal hoztak egy irányba mutató döntéseket, és ezeknek a felülírása történt meg gyakorlatilag a Kúrián. Ez viszont már szerintem mindenképpen a jogfejlesztésnek vagy a jogalkotásnak az irányába hat, ráadásul úgy, ahogy elmondtam, hogy volt egy nagyon keserű visszhangja, hiszen a kormány és a Bankszövetség döntését láthattuk benne valamilyen módon érvényesülni.

Természetesen elmondtam, hogy értem azt az óriási nyomást, emberileg megértem azt az óriási nyomást, ami a Kúrián volt ezekben a napokban vagy ezekben az években, de természetesen az emberi érzékenységet itt félre kell tenni, ha jogállamiságról, Kúriáról, Alaptörvényről és törvényhozásról beszélünk. Csak és kizárólag a jogi érveknek kell véleményem szerint megfelelni akkor is, ha a bankok elkövetnek egy olyan hibát, hogy olyan szerződéseket

kötnek, amelyek számukra érvénytelenséggel zárulnak, és ebből komoly kárak adódnak a saját hibájukból; akkor azt bizony véleményem szerint a magyar igazságszolgáltatásnak ki kell mondania, ha ezzel a bankok jelentős ellenérzését váltják is ki.

Abba most nem mennék bele, mert ezt is már a korábbi években sokszor átbeszéltük, hogy valóban érte volna akkora kár a bankokat, lévén, hogy még a Magyar Nemzeti Bank statisztikái szerint sem jött be - töredéke se - annyi deviza az országba, amennyit devizahitelként beállítottak, tehát egyértelmű, hogy nem érte volna őket ekkora veszteség, de ezek már olyan politikai kérdések, amelyeket a kormánynak és a törvényhozásnak kellett volna megtárgyalnia. A Kúriának nem lett volna más dolga, mint színtisztán csak a törvényességre és a magyar törvényekre kellett volna koncentrálnia, egyébként sok esetben vagy a legtöbb esetben, hála istennek, ezt is teszik.

Ezzel kapcsolatban egyébként a beszámolóban is szeretnék utalni arra a jogegységi határozatra, ami 2016-os és a devizás ügyeket érinti, ez az 1/2016. Ezt elmondtam a bizottsági ülésen, hogy bár a korábbiakhoz képest csak kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz, de azért nagyon fontosak abban a tekintetben, hogy kimondásra került, hogy abban az esetben is devizaszerződésnek minősül egy szerződés, ha a kölcsön összegét csak forintban határozták meg, de egy későbbi időpontban, a folyósításkor az kiszámítható devizában, tehát a kirovó pénznemben. Ilyen módon ezeket is szabályosnak kell elfogadni a Kúria döntése alapján, és itt a 3. pontban - a részletekben van mindig, szokták mondani, az ördög, a 3. pontban - kimondja a Kúria, hogy nem érinti a szerződés létrejöttét vagy érvényességét az, ha ilyen módon, az 1. és 2. pontban meghatározott módon jött létre egy szerződés. Tehát az egész kifutása megint csak az, hogy érvénytelenségre ne lehessen hivatkozni, esélytel vissza legyen nyesve az érvénytelenség kimondásának a lehetősége, ami azzal is együtt jár értelemszerűen, hogy nem tudják az adósok érvényesíteni azt a jogukat, hogy egy érvénytelen szerződés esetén az eredeti állapot helyreállításával forinttalapon kelljen elszámolni.

Ügyhy, bár ez csak egy továbbvitele a korábbiaknak, de azt kell mondjam, túl nagy örömet sajnálatos módon nem okozott ennek a döntésnek a tanulmányozása. Ezt a bizottsági ülésen idő hiányában nem tudtam kifejteni, de itt már utaltam rá, hogy ránk is, a törvényhozás irányában is egy jelentős nyomás van, és azt gondolom, ha sok ember problémáját nem sikerült megoldania se a kormánynak, se az Országgyűlésnek, se a Kúriának, se az Alkotmánybíróságnak... - bár az Alkotmánybíróság döntése lehetővé tette volna, tehát itt meg kell védenem őket, egy hatékony törvényhozási és törvénykezési gyakorlat kialakulását, de ez nem történt meg, de mindenkinek a közös felelőssége, hogy ebben az esetben a devizaadósok nem nagyon érezhették úgy, hogy bárki is melléjük állt volna. Most, ebben az esetben, amikor a Kúria-beszámolóról döntünk, nekünk ezt a társadalmi elvárást, és azt kell mond-

jam, jogilag is, én azt gondolom, nagyrészt jogos elvárást is ide kell hoznunk és mérlegelnünk kell, amikor az egyébként pozitív, más tekintetben pozitív kúriai gyakorlatot értékeljük.

Aztán továbbmennék a 22. oldalon, illetve az oldalszámozás miatt inkább úgy mondom, az 5/2016. KMK-véleményre, ezt elnök úr is elmondta, ez az adóhatóság bizonyítási terhe. Ez egy nagyon helyes és nagyon időszerű határozat. Sokszor azt érezhetjük, az adóhatóság úgy gondolja, hogy az ártatlanságot kell mindenkinek bizonyítania és nem nekik a bűnösséget. Örülünk neki, hogy ezt a Kúria ebben a döntésében itt helyre rakta, és nagyon bízunk benne, hogy ez az adóhatósági gyakorlatra is napi szinten ráhatással lehet. Azt is el kell mondjam, hogy sajnos az új adóhatósági eljárások, amelyek nemrég kerültek elfogadásra, azok pont egy negatív irányt határoznak meg abban a tekintetben, hogy amilyen bizonyítékot nem terjesztenek elő a felek, illetve az eljárás alá vont fél az eljárásban, azt a bíróság előtt sem terjeszthetik elő. Aztán ha ezt valaki megtámadja alkotmányjogi panasszal vagy egyéb módon, nem kizárt, hogy ezek a passzusok alaptörvény-ellenesek - szerintem könnyen lehetnek azok -, és ezt a Kúria hogyan fogja majd alkalmazni, ez egy másik kérdés lesz, de amit itt olvashatunk, az mindenképpen előremutató, és megköszönjük a Kúriának ezt a döntését.

Elnök úr szintén utalt arra, és egy fontos kérdéskört feszeget, amikor az olyan szervezetekről beszél, amelyek tagjai, illetve olyan szervezetek tagjairól beszél, amely esetben a szervezet nem tartja be a magyar törvényeket, ez esetben ők kiemelt büntetőjogi védelemre igényt tarthatnak-e. Erre természetesen az a válasz, vagy természetesnek tűnik a válasz, hogy nem, hiszen önmaguk is megsértették a jogszabályokat. Ezzel így nagy vonalakban egyet is lehetne érteni, tehát ezzel így mint egy kijelentéssel nincsen problémám. A nagyobb baj, hogy ennél jóval cizelláltabb az eset, főleg azért, mert az Új Magyar Gárda Mozgalom is megemlítesre kerül, és tényszerűleg a beszámolóban az a mondat szerepel, hogy ezt a szervezetet a bíróság időközben jogerős határozatával feloszlatta. Ilyen nem történt. Ez van egy kúriai beszámolóban, nem tudom, hogy ezt a részt ki írta, de tényszerűleg tudvalevő, hogy egy egyesületet oszlattott fel a magyar bíróság. Nem mennék bele, a döntés megszületett, jogerős, tehát ezt már nem szeretném minősíteni. Volt egy egyesület, amelynek a tevékenysége egyébként eltért egy hasonló nevű mozgalomtól.

(10.10)

Az egyesületet, amely egyébként semmi törvényt nem tett, feloszlatta a bíróság - fogadjuk el, hiszen egy jogerős döntés -, az egyesület beszüntette utána a tevékenységét, nem is tehetett mást, és egyébként a mozgalom is beszüntette utána a tevékenységét, és ahogy a nevéből is adódik, több mozgalom is nem jogfolytonosan, hanem az új viszonyok-

hoz igazodva, a törvényt betartva és a hatályos jogszabályoknak megfelelően működött.

Ezután egy ilyen helyzetben - és itt ráadásul arról beszél a Kúria, hogy a tagok; ugye, itt a tagság is eléggé elmosódik, hiszen nem egy bejegyzett szervezetről beszélünk, csak egy mozgalomról, akkor a tagsági viszony is egy nehezen megfogható dolog, hogy ki ennek a tagja vagy volt tagja, tehát itt még messzebb kerülünk, tehát még aktív tagságról sem beszélünk, és akkor, ha még egy lépéssel továbbmennénk, a „véltetően” vagy „feltételezhetően tagja” státusz is szóba kerülhetne, ez viszont már kinyit olyan kapukat, ami szerintem már jogállamisági kérdéseket feszeget, hiszen ha valakit, mondjuk, azért ér sérelem, mert ráfogják, hogy egy mozgalom tagja, amelynek egyébként nem is tagja, amely egyébként be sincs jegyezve, amelyet egyébként így feloszlanni sem tudott a bíróság, ez esetben milyen módon tudja a magyar igazságszolgáltatás megvonni tőle a kiemelt védelmet. Értem én, és lehet erre azt válaszolni - és ez a természetes válasz is -, hogy az adott bíróságnak kell ezt eldöntenie egy konkrét ügyben, csak a félelmeim azért állnak fenn, hiszen ha a Kúria beszámolója egy ténybeli tévedést tartalmaz, akkor ezután a bíróságok is könnyen tévedhetnek a tények irányában.

Néhány oldalt lapozva - hullámzó módon a dícséretet és a kritikák követik egymást -: a gyűlekezési törvényben a 48 órás jogvesztő határidő kimondása, ami arra vonatkozik, hogy ha a rendőrség 48 órán belül egy rendezvényt nem tilt meg, akkor azt már nem is tilthatja meg, csak a helyszínen felmerült jogsérelmek mérlegelésével, tehát előzetesen ezt nem teheti meg, ez is egy előremutató, a törvényekből következő és mindannyian úgy gondolhatnánk, hogy a rendőrség számára is egyértelmű gyakorlat kellett volna hogy legyen, úgy tűnik, hogy nem volt az, és a Kúria itt ezt helyre tette, amit szintén köszönök. Ez sok esetben egyértelművé teszi, hogy a rendőrségnek mi a feladata, és ezt e feladatát pontosan mennyi időn belül kell ellátnia.

A végére szeretnék szintén egy-két pozitívumot, bár itt is említettem jó néhányat. Hozzáteszem, hogy bár az MTI-hírben úgy jelent meg, hogy én az egész polgári szakágat minősítettem a Kúrián, ez természetesen nem így van, hiszen, amiket felsoroltam, ebben is vannak polgári ügyek, illetve polgári döntések is születtek nagyon kiválóak, de mindenképpen a polgári szakágnak vannak olyan döntései, főleg devizás ügyben, amelyek nagyon súlyos kritika tárgyává tehetőek, tehát ez így pontos, hogy egy-két esetben látom a pozitív irányokat, más esetben viszont ezt ki kellene javítani.

Ami viszont mindenképpen fontos és meg szeretném említeni - és én is köszöntöm itt Kónya István elnökhelyettes urat -, hogy született büntető szakágban egy-két nagyon fontos döntés, amit mindenképpen el kell mondani; ha valaki követi a plenáris ülést, ha már képviselőtársaink ilyen kis számban követik, de tudom, hogy az állampolgárok és a sajtó részéről is jó páran követik ezeket az üléseket. Tehát

történt egy-két olyan döntés, ami viszont a társadalom igazságérzetével is és a jogszabályokkal is egybevág, és jómagam és a média is, azt kell mondjam, hogy örömmel fogadta.

Kettőt emelnék ki, egyrészt a tolvajüldöző esete-ként elhíresült esetet, ahol azt kell mondjam, hogy az ügyészség megint leszerepelt, a Kúria meg hál' istennek újra helyre tette a dolgot. Az alsóbb bíróságokon vegyes ítéletek születtek, és szerintem kristálytisza jogi logikával került kimondásra - tehát itt nem kellett eltérni természetesen a jogszabályoktól, csak a jogszabályokat betartani -, hogy abban az esetben, ha valakitől ellopnak egy értéktárgyat, de ez nem került ki a közvetlen környezetéből, nem került ki abból a körből, hogy ő még ezt visszaszerezheti, akkor a lopás büntetőjogi tényállása ebben az esetben nem befejezett. Tehát az, ha valaki kergeti, üldözi az elkövetőt, és adott esetben az elkövető nem betartva a szabályokat ebben az esetben motorjával balesetezik, és az egyik elkövető életét veszti, akkor ne már a kirabolt, illetve, hogy pontos legyek, itt a lopás áldozatává vált egyénnek kelljen többéves bírósági procedúrát elviselnie - és egyébként ez önmagában is egy megterhelő dolog -, és különböző váltakozó ítéleteket, ha jól emlékszem, elítélő és felmentő ítéleteket elszenvednie, hanem ebben az esetben az elkövetőnek kelljen a felelősséget viselnie.

Talán itt még egy példát is hallottunk, hiszen az ügyészség, amely, ahogy mondom, sajnos újra leszerepelt, mert ők mindig szeretnek valakit elítélni, ha ártatlan, ha bűnös, ez sajnos sok esetben így van, nagyon kevés eset az, amikor az ügyészség azt mondja, hogy hoppá, rájöttem, hogy amit eddig csináltunk gyakorlat, az nem jó, és a társadalmi igazságérzet és a jogszabályok mást támasztanak alá; nos, az a hivatkozás sem állt meg, hogy ha rendőr valamit nem tehet meg, akkor egy kirabolt vagy egy bűncselekmény áldozata azt miért teheti meg. Talán valami példát is, nem tudom már, hol olvastam, hogy valaki bezárt egy autó csomagtartójába egy elkövetőt, úgy tartotta vissza - ugye, megvan a jog, hogy a rendőrség kéréséig ezt megtegye -, és nyilván a rendőr ezt nem teheti meg, viszont egy állampolgártól nyilvánvalóan nem várható el, hogy mindenben ismerje egyrészt a rendőrségi szabályokat, másrésztől meg nyilvánvalóan sokkal rosszabb helyzetben van, mint egy rendőr, akár fizikális, akár jogi értelemben, illetőleg mindig az elkövető van helyzeti előnyben, és ezt abszolút alá lehet támasztani.

Még egy ügy, ami szintén egy elhúzó ügy volt, és nagyon helyesen sikerült pontot tenni a végére, ez a jogos védelem ügye, egy olyan ügy, amelyben szintén az alsó fokú bíróságok ellentmondásosan alkalmazták nemcsak a törvényeket, a jogos védelem szempontjából hozott új büntetőjogi szabályokat, hanem a Kúria jogegységi határozatát is, amelyet korábban hoztak meg, és én egyébként üdvözöltem, mert egy előremutató, nagyon jó jogegységi határozat volt, és úgy tűnik, hogy az alsóbb bíróságok ezt nem kellőképpen alkalmazták, miközben a jogegységi határozat száz százalékgig a büntetőjogi szabályok

talaján állt, és abszolút fel sem merült, hogy ezeket félre kelljen tenni, ezt nem alkalmazták; ebben az esetben is kimondásra került, hogy a jogos védelmi helyzetben lévőt, ha megállapításra kerül a jogos védelmi helyzet, innentől kezdve fel kell menni, illetve jó esetben eljárás alá sem kellene vonni az elkövetőt. Ebben az esetben is a Kúria egy olyan döntést hozott, amely helyrerakta ezeket a kérdéseket, és bízunk benne, hogy ha már a jogegységi döntés nem volt elég, akkor ezek az egyedi ügyben hozott döntések el fogják hozni azt, hogy tényleg megváltozik a bírói gyakorlat.

Tehát azt kell mondjam, hogy lehet a jogegységi döntéseket is, illetve az egyedi bírósági döntéseket is jól és hatékonyan alkalmazni, ezt a büntetőjogi szakágnál láthattuk. A polgárinál is szívesen láttuk volna, de ez ott nem minden esetben valósult meg.

Úgyhogy lezárva a hozzászólásomat, meg szeretném köszönni elnök úr, elnökhelyettes úr és az összes, Kúrián dolgozó bíró és egyéb funkcióban dolgozók munkáját. Kívánunk a jövőben is hatékony eljárást, a magyar jogszabályoknak megfelelő és a magyar jogot a bíróságok joggyakorlatában is megfelelően ellenőrző és felügyeleti fórumként való működést.

Egyébként a tartózkodásunk - a bizottsági ülésen is jómagam voltam, aki a tartózkodó szavazatot leadta - jórészt, amit elmondtam, még az áthúzódevizás ügyeknek köszönhető, mert nem mehetünk el a mellett a társadalmi és jogi viszonyrendszer mellett, ami kialakult, de természetesen, amiket elmondtam pozitív hozzászólásokat, ezzel együtt kérem elnök urat, hogy ezt így csomagban kezelje, és ilyenformán tudjuk leadni a szavazatunkat. S ahogy mondtam: jó munkát kívánunk! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra és további képviselői felszólalásokra. *(Nincs ilyen jelzés.)* Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így rendes felszólalásokkal megünnöközzük tovább.

A Fidesz képviselőcsoportjából Gelencsér Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője kért szót. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A XXI. század elején Európában olyan időszakot élünk, ahol a gyorsuló nemzetközi, gazdasági, jogi, politikai és környezeti változásokra gyors és megfelelő választ kell adni az államnak ahhoz, hogy az állampolgárok számára biztonságot, tisztességes megélhetést és az életminőségükben előrelépést biztosítson.

Az elmúlt években hazánk javuló válaszkapcsolatával dinamikus törvényalkotással járt együtt, amely a bírósági rendszer elé is kihívást támasztott. A Kúria elnökének 2016. évi beszámolójában fontos intézke-

désnek tartom, hogy tavaly sikerült felállítani a Kúria konzultációs testületeit, ugyanis a jogrendszer folyamatos és jelentős mértékű változásai miatt a hagyományos szemléleten változtatni kellett.

A törvény által biztosított jogegységesítő aktusok bizonyos időközönkénti kibocsátása már nem volt elegendő, hanem aktív és kezdeményező szerepvállalásra volt szükség az olyan kötetlen fórumok kialakításában, amelyek által megismerhetővé válnak az ország különböző pontjain ítélező bírák problémái, illetve az állampolgárokat foglalkoztató gyakorlati problémák.

A joggyakorlat-elemzések eredményei közül szeretnék kiemelni kettőt, amelyeket Darák elnök úr az Igazságügyi bizottság előtti beszámolójában is említett. Fontosnak tartom az egyes alapjogokat sértő bűncselekmények bírói gyakorlatának vizsgálatát. Eszerint megállapításra került, hogy nemcsak a kisebbséghez, de a többséghez tartozó egyének is lehetnek gyűlölet motiválta támadások sértettjei.

Megállapításra került továbbá az is, hogy egy szervezet tagjai csak akkor élvezhetnek kiemelt büntetőjogi védelmet, ha a törvényes keretek között fejtik ki a tevékenységüket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Ház doyenje jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Meg kell mondanom, hogy az elmúlt évben is és az idén is a Kúria elnökének a beszámolóját azzal a jó érzéssel hallgattam végig, hogy egy önálló hatalmi ág magabiztos, nyugodt és higgadt beszámolóval találkozunk; egy olyan beszámolóval, amely a tényekre szorítkozott és a tényekről szólt. Ez napjainkban és ebben a meglehetősen hányatott világban már önmagában is egy jelentős eredmény.

De jelentős eredmény az is, tisztelt Ház, hogy a Kúria nemcsak hogy a támadásokra nem reflektál, hanem kifejezetten a magabiztosságával megadja azt a nyugalmat, amelyre feltétlenül szükség van az igazságszolgáltatás során.

Amivel külön szeretnék foglalkozni, érintette ezt az elnök úr is: a jogegységi tanács és a jogegységi határozatok kérdésével. Ebben a Házban valószínűleg én vagyok az, sőt egészen biztos, aki az igazságügy területén egy sokkal régebbi időszakra tud visszatekinteni, mint a maiak, és biztossággal állíthatom, hogy már abban az időszakban is a Legfelsőbb Bíróság döntései nemcsak hogy segítették az alsóbb bíróságoknál működő bírák, ügyvédek, ügyészek munkáját, de ez kifejezetten pótolhatatlan volt. Egy idő után minden törvényhozásnál előfordulnak azok a fajta anomáliák, ahol egymással nehezen összeegyeztethető megállapítások vannak, amelyek eldöntésénél egy bírónak valahol sokkal szélesebb látókör

és sokkal szélesebb rálátás kell, mint amennyi esetleg egy helyi bíróságon adott. Ezt pótolja és meggyőződésem szerint kiegészíti ez a döntés.

Ennél is fontosabbnak tartom itt a következőt. Jól látható az a mértéktartás - és én azt javaslom, hogy ez a jövőben is maradjon meg -, amely nem viszi el ezeket a döntéseket a precedensjog bevezetése és a precedensjog megjelenése irányába, ugyanakkor megadja azokat a támogatásokat és támpontokat, amelyek nélkül nagyon nehéz egységes döntéseket hozni. Én nem fogok konkrét példákat előhozni, mint amiket itt egyik képviselőtársam elmondott. Én úgy gondolom, a bíróságnak általában erre kell törekednie, hogy ezek a döntések egységesek legyenek, minden bíróságon azonos elvek érvényesüljenek.

Még egy olyan téma van, ami miatt én ma szót kértem, ezt is érintette az elnök úr, és ez a kommunikáció kérdése. Elégséges a kommunikáció, sok a kommunikáció, egyáltalán mennyire kell a kommunikáció? Én azt gondolom, hogy a bíróságoknál azt a mértéket és léptéket megtalálni, amely a közvélemény számára még nemcsak elfogadható, hanem kellő tájékoztatást is ad, ugyanakkor nem megy túl azon a határon, amely a bíróságokra nézve és erre a hatalmi ágra különösen kötelező, nevezetesen hogy semmiképpen ne sértse azokat az ügyben szereplő személyeket, konkrétan azokat az ügyeket, amelyekről szó van, én azt gondolom, hogy itt lehet bizonyos lépéseket tenni.

Ez a kommunikáció, amit ma kapunk, meggyőződésem szerint mértéktartó, esetenként talán azért szükséges egy kicsit, mert nem kíván olyanfajta területekre elkalandozni, egyébként nagyon helyesen, ami esetleg az ítéletnek már nem volt része. Ugyanakkor azt hiszem, a magyarázatokban lehet és van szükség egyfajta olyan egyszerűsítésre, amely azoknak az embereknek a számára is áttekinthető és világos, akik a jogban járatlanok. Az esetek többségében ugyanis arról van szó, hogy a félreértéseket, zavarokat a közvélemény tekintetében az okozhatja, ha nem értik magát a kommunikációt sem. A kommunikációnkban tehát ez a fajta felelősség, én azt gondolom, jelentős és fontos.

Mindezt azonban talán nem mondtam volna ma el, ha nem hangzik el egy olyan javaslat itt az általam egyébként nagyra becsült Bárándy képviselő úr részéről, amely valami olyasmiről beszélt, hogy konzultáció - talán a két hatalmi ág között, vagy a bíróságok és a parlament között? Ha nem, akkor képviselők és a bíróságok között? Nehéz ezt megmondani, mindenestre én a magam részéről nem tartanám szerencsésnek. Nagyon határozottan az a véleményem, hogy ha a hatalmi ágaknak egymással érintkeznie kell, azoknak meg kell legyenek azok a formái, amely formai keretek között ezek megtörténnek; és ezek a formai keretek rögzítettek kell hogy legyenek.

Nem szabad egy olyan helyzetet teremteni, ahol a legkisebb kétely vagy aggály merül fel, hogy a két hatalmi ág valamiféle olyanfajta konzultációkat folytat, amely túlmegy az alkotmányos és a törvényes kereteken. Ennek az elkerülése meggyőződésem

szerint feltétlenül szükséges, és a mai keretek elégségesnek látszódnak ahhoz, hogy a bíróság függetlensége is megmaradjon, és a törvényhozás is tegye a maga dolgát.

Még egy mondat erejéig visszatérve a bírói egyéni döntésekre. Kérem szépen, vannak olyan helyzetek, amikor ez világos, és ezt a törvényhozás némi önkritikájával kell mondanom, amikor egy bírói döntés nem segíthet azon a helyzeten, ha törvényi hiányosság van. És ha törvényi hiányosság van, akkor különösen fájdalmas és rosszízű dolog, ha a bíróság irányába próbálunk mutogatni, mert ebben az esetben a törvényhozás van a feladat, és meg kell hozza azokat a döntéseket, amelyek alapján a bíróságok már egyértelmű és világos döntéseket tudnak hozni. Meggyőződésem szerint ezt senkire áthárítani nem lehet.

Még egy rövid mondat azzal kapcsolatban, ami miatt ma döntően szót kértem. Engem mélységesen felháborított, hogy egy olyan lapban, amit ingyen osztogatnak, megjelent egy hirdetés, amely hirdetés a következőket tartalmazza, valamiféle, azt mondom, hogy politikai show-ként, éspedig nem akárhol, hanem munkahelyhirdetés címén.

(10.30)

„Magyar bírói testületekbe keresünk főállású bírókat, akik képesek a lojális munkavégzésre, irányított csapatmunkára, kreatív jogértelmezésre. Jogi végzettség hiánya nem akadály.” A többit nem olvasom fel, mert az még penetránsabb.

Kérem szépen, azt, hogy ez egy hiba folytán jelent meg vagy milyen okból jelent meg, én meg nem tudom mondani, de személy szerint, mint a parlamentben a legnagyobb frakció tagja, a legmélységebben visszautasítok minden ilyenfajta kezdeményezést. Kérem szépen, ez a történet nem arról szól, hogy valaki jópofa volt. Ez a történet arról szól, hogy egy olyan önálló, független ágat, mint a bírói kar, mélységesen megsért, és föltételezem egy olyan személy, akinek az IQ-ja alighanem valahol a pad alatt is aligha lenne megtalálható.

Kérem tisztelettel, azért világossá kell tenni, hogy az a frakció, amelyhez mi tartozunk, a hatalmi ágak szétválasztásának, a hatalmi ágak önálló működésének, annak a teljes mértékű támogatásának... - és ezt a miniszterelnök többször kifejtette egyértelműen. Lehet itt mindenfélét félremagyarázni, de azok a nyilatkozatai, amelyek erről szólnak, félreérthetetlenek. *(Dr. Staudt Gábor: Csak a cselekedeteket kell nézni, Béla!)* Én azt gondolom, hogy ez a szellem az, amely át kell hassa ezt az egész mai tárgyalásunkat, megbeszélésünket, a beszámolókat. Én a magam részéről a beszámolót egyébként messzeemenően támogatom. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcso-

portjából Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Turi-Kovács képviselőtársam felszólalására szeretnék néhány pontban reagálni. Kezdem azzal, hogy szerintem a miniszterelnökről ebben a vitában ne beszéljünk, meg az ő bíróságokhoz való hozzáállásáról, mert az, mondjuk úgy, hogy érdekessé fogja tenni akkor a vitát, én meg ezt nem szeretném.

A másik, ami a hatalmi ágak elválasztását illeti, tisztelt képviselőtársam, persze, abban egyetértünk elvi szinten, hogy ennek meg kell valósulnia, ennek érvényesülnie kell egy jogállamban. Azonban a hatalmi ágak elválasztása nem jelenti a kapcsolattartás hiányát, képviselő úr. Azt tudom mondani önnek, hogy még az informális kapcsolattartás hiányát sem jelenti. Én azt gondolom, hogy meg kell tudni annyira bízni a törvényalkotóban, a törvényalkotó képviselőjében és a bíróságok vezetésének a képviselőiben, hogy azt feltételezzük, hogy itt nem konkrét ügyekről fognak majd vitatkozni egymással, hanem igenis arról, ami a dolguk.

Egyébként megjegyzem, tisztelt képviselő úr, hogy én még csak erről sem beszéltem - de ha már itt tartunk, akkor nekem ez az álláspontom, és ez volt mindig is -, hanem arról beszéltem, hogy az országgyűlési törvény... - merthogy ön azt mondja, hogy rögzítettnek kell lenni ennek a kommunikációnak. Rögzítve van, bizony ám, az országgyűlési törvény 98. §-a rögzíti azt, hogy ennek a kommunikációnak meg kell lennie.

Meg kell lennie, kötelezően, képviselő úr, oda van írva, olvassa el, legyen szíves! Én erre az esetre utaltam. Ettől persze egy elválasztandó elméleti kérdés az, hogy egyébként az informális kapcsolattartás jó vagy nem. De az, amiről én beszéltem, a törvényben rögzített kapcsolattartást jelenti.

Szeretném azt mondani, hogy akár még az informális kapcsolattartás is vagy ez a formális, amiről beszélünk, a jogrendszer stabilitását segíti elő. Hadd mondjak egy példát önnek, képviselő úr: ha valamilyen probléma van a jogértelmezéssel, akkor talán egyszerűbb az, hogyha konzultál, mondjuk, a kormány képviselője, a törvényhozó képviselője akár egyébként egy törvényben meghatározott fórumon a bíróságok képviselőjével, és megkérdezi, hogy nem volna-e érdemes itt valami jogegységi álláspontot kialakítani, nyilvánvalóan nem arról, hogy az mi legyen, csak hogy legyen, mint hogy rögtön törvényt alkot. Szerintem a jogrendszer stabilitását ez igenis szolgálja.

Ez a fajta kapcsolattartás tehát szerintem kifejezetten üdvös és dolgunk, és ez semmiben nem sérti a hatalmi ágak elválasztását. Tudja, mi sérti, képviselő úr? Az, amikor konkrét ítéletek kapcsán a jogalkotó vagy a politikusok megfogalmaznak elvárásokat a bíróságokkal szemben, vagy konkrét bírói ítéleteket minősítenek, hogy az szerintük jó-e vagy nem, hibázott-e a bíróság vagy nem, mi lenne a dolga a felsőbb

bíróságnak vagy mi nem. Ez sérti! Sajnos, ebből elég sok volt az önök oldalán az elmúlt időszakban.

Azért mondom még egyszer ezt, mert ha elméleti és elvi alapon vitatkozunk, és a jogrendszer stabilitása érdekében, javítása érdekében folyik ez a konzultáció, akkor igenis annak van helye a magyar jogi rendszerben. Mutasson rá bárhova, ahol ez tiltva van; mutassa meg azt a törvényhelyet, amely ezt tiltja! Szerintem semmi. Úgyhogy én mélységesen nem értek egyet önnel, képviselő úr, szeretném mondani.

Azt viszont szeretném kérdezni, mert láttam, hogy szólásra jelentkezett, ez egy helyes dolog, itt a helye a vitának, hogy hol jelent meg ez, amire ön hivatkozott, ez a hirdetés vagy cikk, vagy bejegyzés, vagy írás, csak érdekelne azért, mert ha ez így van, ahogy ön elmondta, akkor szeretnék csatlakozni az ön elhatárolódásához. Köszönöm szépen. *(Dr. Turi-Kovács Béla felmutat egy iratot.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Turi-Kovács Béla képviselő úr kért szót, de tisztelettel arra kérem, hogy csak ismertesse és ne mutassa mindazt, ami ott van előtte, mert akkor kimeríti az előre be nem jelentett személtetés hibáját *(Dr. Staudt Gábor: Százezer lesz!)*, ami szankciót von maga után. De úgy gondolom, hogy képviselő úr rutinja lehetővé fogja tenni azt, hogy megismerjük ezt a sajtóterméket, amelyben ez az ominózus hirdetés megjelent. Turi-Kovács Béla képviselő úré a szó. Képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Igen, köszönöm. Nagyon rövid leszek. Hacsak nem szándékosan, mert annál azért többet gondolok Bárándy képviselő úrról... - éppen arról beszéltem, hogy a törvényi kereteken túlmenő, azzal a fajta konzultációval, ahogyan én értettem a fölszólalást, az az, amivel én nem értek egyet. A vitának ezt a részét tehát itt akár le is zárhatjuk. Meggyőződéselem ugyanis, és akkor ennyivel egészíteném ki a saját álláspontomat, nem véletlen az, ha már a Kúriáról itt szó esett korábban is, és történelmi összefüggésben, hogy még a királyi táblánál, a hétszemélyes táblánál évszázadokon keresztül arra is ügyeltek, hogy a protestánsok és a katolikusok száma azonos legyen, mert nyilvánvaló volt, hogy ha bármelyik oldalon bizonyos tekintetben elbillenés van, akkor a politikus már csak olyan, legyen az 100, 200 vagy 300 éve, teljesen mindegy, hogy innentől kezdve a politika talajára tévedhet akkor is, amikor konkrét ítéletről van szó. Az meg nem lenne szerencsés.

Következésképpen azt gondolom, hogy a törvényi feladatok azok, amelyek elő vannak írva, azokat kell betartani, és azt hiszem, akkor a bíróságok működése is szavatolt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelenkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Most a beszámoló, illetve a határozati javaslat előterjesztőinek zárszavaira kerül sor. Elsőnek megkérdezem Darák Péter elnök urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Megkérdezem: a pódiumról? *(Dr. Darák Péter: Igen.)* Vagy a helyéről? A pódiumról kíván. Megvárjuk, míg elnök úr ide feljön. Elnök úr, 30 perc a vitában az időkerete. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyilvánvalóan nem azért hangzottak el azok az észrevételek a beszámolómmal kapcsolatban, hogy azokra én most a plenáris ülésen választ adjak. Ahogy az előző években, most is feldolgozzuk ezeket az észrevételeket, és a Kúria munkájában szeretnénk hasznosítani.

Valóban, a korábbi években mindig hangsúlyoztam, hogy a kritikák számomra fontosabbak, mint az elismerő szavak. El kell azonban mondanom, hogy az idei évben kivételesen sok elismerő szó hangzott el a Kúria működésével kapcsolatban, amit külön szeretnék megköszönni, és szeretném jelezni, hogy ezeket az elismerő szavakat közvetíteni fogom a bírótársaim számára, akiknek a munkája nagyrészt megteremtette ennek az alapját. Tehát bírótársaim nevében is köszönöm az elismerő szavakat, és köszönöm azokat a kritikai megjegyzéseket, amelyek segítenek bennünket abban, hogy a jövő évben még körültekintőbben végezzük a munkánkat.

(10.40)

Szeretném jelezni, hogy az Igazságügyi bizottság elnökével, Vejkey Imre képviselő úrral szeretnék majd beszélni arról, hogy a Bárándy képviselő úr által tett javaslat valamilyen módon teljesíthető-e vagy sem. *(Dr. Bárándy Gergely: Köszönöm szépen.)*

Szeretném jelezni azt is, hogy Staudt Gábor képviselő úrral, úgy tűnik, másként olvassuk a jogegységi határozatokat. Az általa említett 1/2016. PJE. számú jogegységi határozat 3. pontja kifejezetten a devizaadósk javára szolgáló értelmezést tartalmaz, amikor a bankok által egyoldalú jognyilatkozatnak tekintett okiratot egyszerűen a szerződés létrejöttét és annak módosítását vagy megszüntetését eredményező alakító jogként nem ismeri el a jogegységi határozat.

Végül szeretnék szóba hozni egy olyan kérdést, amely részben a bizottsági ülésen is elhangzott, részben azonban van aktuális tartalma is. Mind Vejkey Imre képviselő úr, mind Vas Imre képviselő úr érintette a bizottsági meghallgatás során az ügyelosztás rendszerét. Az utóbbi időben jó néhány olyan sajtóvélemény fogalmazódott meg a nyilvánosság előtt, amely kúriai bírói tanács, illetve kúriai bíró személyével összefüggésben elfogultsági gyanút fogalmazott meg. És ennek az elfogultsági gyanúnak a kezelését összefüggésbe hozták ezek a sajtóvélemények a kúriai elnök hatáskörének gyakorlásával. Ez az összefüggés nem valós. A Kúria az ügyelosztási rend

meghatározásával nem kezelhet elfogultsági kérdéseket. A Kúria ügyelosztási rendje kollégiumi és bírói tanácsi vélemény alapján alakul ki minden évben december 10-ig. Ez, ahogy a korábbi években, ebben az évben is, folyamatban van, és meg fog történni. Azonban, ha egy bíróval szemben elfogultsági gyanú merül fel, akkor azt az adott peres eljárásban, a létező és törvények által szabályozott eljárási rendben kell érvényesíteni.

Ez két módon történhet. Vagy a bíró jelenti be, hogy úgy érzi, nem tud elfogulatlanul ítélni az ügyben, és ebben az esetben ezen nyilatkozata alapján a bíróság másik ítélkező tanácsa jár el, vagy pedig igazgatási jogkörben a kollégiumvezető másik tanácsot jelöl ki az ügy elbírálására. A másik megoldás pedig az, hogy ha a peres fél álláspontja szerint az ügy tárgyilagossága elbírálása az eljáró tanácstól nem várható, az eljárási szabályok lehetővé teszik kizárási kérelem előterjesztését. Ezt a kizárási kérelmet pedig az adott bíróság másik tanácsa bírálja el.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen kiegészítéssel, megköszönve az önök észrevételeit és a Kúria tevékenysége iránt tanúsított figyelmüket, továbbra is kérem a beszámoló elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Most megkérdem Vejkey Imre képviselő urat, az Igazságügyi bizottság elnökét, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)* Kíván válaszolni. Parancsoljon, bizottság elnök úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül pozitívnak tartom ezt a vitát, amely most a Ház előtt lezajlott. Egyrészt azért, mert úgy gondolom, hogy valamennyi parlamenti frakció, aki vette a fáradságot, eljött és felszólalt ezen a reggelen a Kúria elnökének 2016. évi beszámolója kapcsán, pozitív véleményeket fogalmazott meg. Pozitív véleményeket fogalmazott meg akkor is, ha adott esetben nem támogatja, hanem tartózkodni fog majd a végén a szavazáskor.

Bárándy Gergely képviselőtársam felvetett egy beszólást tulajdonképpen, ami a bizottsági vitán történt. Tehát tisztázni kell azt a tényt, hogy ez nem a vita rendszerében, egy strukturálisan, logikusan valamilyen kérdésre adott válasz volt *(Dr. Bárándy Gergely: Csak egy őszinte vélemény!)* az egyik képviselőtársunk részéről, hanem mellékesen vitatkoztak Bárándy Gergely képviselőtársam és az egyik alelnök úr. Én rájuk is szoltam, hogy figyeljenek az előadóra, talán éppen a Kúria elnöke volt akkor az előadó, de lehet, hogy Handó Tünde, már... *(Közbeszólások: Polt Péter! - Dr. Bárándy Gergely: Polt Péter. De nem is hallottam, amit Gyula mondott!)* Polt Péter legfőbb ügyész úr volt; ugye, többeket hallgattunk akkor meg. Tehát Polt Péter legfőbb ügyész úr volt. Én nem is hallottam azt *(Dr. Bárándy Gergely: Én sem!)* és többen közülünk, a mellettem

ülők közül sem hallották *(Dr. Bárándy Gergely: Én sem!)*, Bárándy Gergely képviselőtársam sem hallotta, Vas Imre képviselőtársam sem hallotta azt, amit alelnök úr mondott. Úgy gondolom azonban, hogy amit ezzel kapcsolatban a Ház előtt is mondtunk, az egyértelmű: nagy tisztelettel vagyunk a Kúria működése iránt, és úgy gondoljuk, hogy független bírák végzik a munkájukat és kiválóan.

Ezért is fogadjuk el a 2016. évi beszámolójukat. Egyébként, ha ezt nem így gondolnánk, nem fogadnánk el. Úgy gondolom, az az alelnök úr is - én tudom, mert láttam - igennel szavazott arra, hogy elfogadja a Kúria munkáját. Tehát abban az esetben, ha ez tényleg így hangzott volna el, ilyen körülmények között, ebben a kontextusban, akkor nemmel szavazott volna a Kúria 2016. évi tevékenységének elfogadására, azonban igennel szavazott. *(Dr. Bárándy Gergely: Nagy erő a frakciófegyelem!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy támogassák továbbra is a beszámolót. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Megköszönöm Darák Péter elnök úrnak, hogy személyesen is végig részt vett a vitában. Megköszönöm Kónya István elnökhelyettes úrnak és munkatársainak is, hogy itt, a helyszínen követték a vita alakulását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megvárjuk, míg Handó Tünde megérkezik, elfoglalja helyét és folytatjuk a vitát. *(Dr. Handó Tünde belép az ülésterembe, és elfoglalja helyét.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országos Bírósági Hivatal elnökének 2016. évi beszámolója**, valamint az ennek elfogadásáról szóló **határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. Az Országos Bírósági Hivatal által benyújtott beszámoló B/17673. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/18541. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Nagy tisztelettel köszöntöm dr. Handó Tünde asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, valamint az előterjesztés tárgyalására érkezett vendégeinket, akik a páholyokból kísérik figyelemmel mai munkánkat.

Most megadom a szót Handó Tünde asszonynak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Megvárjuk, míg elnök asszony a pulpitusra felfarad, és innen, a szószékről mondja el a beszámolóját. Parancsoljon, elnök asszony, öné a szó.

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. *(Dr. Legény Zsolt: Elvileg!)* A bíróságok igazságszolgáltatási te-

vékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria. A Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A bíróságok központi igazgatásának feladatát az Országos Bírósági Hivatal elnöke végzi, az Országos Bírói Tanács pedig felügyeli a bíróságok központi igazgatását.

A bírósági szervezetre vonatkozó törvényből idéztem. Ez a törvény, amely ebben a parlamentben született, és az Alaptörvény egyértelműen eligazítást ad arról, hogy mi a Kúria és mi az Országos Bírósági Hivatal feladata.

Darák elnök úrral egyébként úgy is szoktuk jelképezni ezt a viszonyrendszert, hogy a Kúria a világitótorony, amely a fényeivel mutatja a tengeren hánykolódó hajósok számára, hogyan érhetnek partot, illetve hol hajózhatnak biztonságosan, tehát milyen lehet az ítékezés tartalma; az Országos Bírósági Hivatal dolga pedig az, hogy egyáltalán ez a szervezet működőképes maradjon.

(10.50)

Mert a bírósági szervezetbe évente másfél millió ügy érkezik. Ez több millió embert jelent, akik felperesként, alperesként, vádlottként, tanúként vagy szakértőként kerülnek a bíróságokkal kapcsolatba. 11 ezer dolgozó fogadja az ügyfeleket 185 épületben, és 2018-ban már 118,5 milliárdos költséggel kell gazdálkodnunk. Hihetetlenül nagy feladat, hogy ennek a rendkívül nagy szervezetnek a működőképessége, az üzemszerű működése egyáltalán biztosítható legyen. S az is nagyon fontos, hogy ezzel együtt a bírósági szervezet megőrizze a hagyományait, ugyanakkor pedig megfeleljen a XXI. század kihívásainak. Ezért is van az, hogy a bírósági menedzsmentben, igazgatásban olyan, egyébként a jó állam működéséből vagy akár a privát szférából ismert igazgatási, menedzselési módszereket is használunk, mint a szolgáltatói modell, az ügyfélközpontúság, az elégedettségmérés, a projektek indítása vagy a kísérleti, másképpen fogalmazva pilot programok. Természetesen ahány ember, annyi nézőpont, annyi megközelítés. Egy magas hegyet is több felől szemlélünk, több út vezet felé, de a cél közös: feljutni a csúcsra. Ahogy Eötvös József írta: minden hegy csúcsban végződik, emelkedjete bátran, s kik kiindulva a hegy alján távol állatok egymástól, fenn a tetőn találkozni fogtok.

A bírósági szervezet igazgatásának stratégiai céljait 2012-ben határoztuk meg, és ezeknek a céloknak a helytállóságát az elmúlt hat évben még senki nem kérdőjelezte meg. Mik ezek a célok? A legfontosabb, amiért egyáltalán a bíróságok léteznek, hogy legyen időszzerű és magas színvonalú, megalapozott ítékezés a független bírók által. De hogy ez legyen, ahhoz kell, hogy az emberi erőforrásokkal jól gazdálkodjunk, hogy a tárgyi erőforrásokat jól hasznosítsuk. A következő, a negyedik stratégiai célunk az, hogy a bírósági szervezet integritását őrizzük, az ítélezési és igazgatási munka legyen átlátható, az igazgatás pedig kiszámítható is. A bírósághoz való hozzáférés

egyszerűsítése a következő célunk. Tekintettel a rengeteg jogszabályra is, bírónak lenni egy élethosszig tartó tanulást jelent, nagyon fontos tehát, hogy a képzés fókuszpontba kerüljön, és a többi hivatásrendekkel együtt dolgozzunk ezen.

Nincs arra mód, hogy a 2016-os beszámolót, amely még terjedelmesebbre sikerült, mint az elmúlt évi, részletesen bemutassam, ezért néhány területet szeretnék kiemelni, mindenekelőtt a legfontosabbat, ami számokban is megmutatható, a magas színvonalú és időszzerű ítélezést. Ez egyet jelent a jó igazságszolgáltatással. A jó igazságszolgáltatás a jó állam része. A bírósági szervezet működésének a hatékonysága az államszervezet működésére is kihat. De hogyan lehet mérni az igazságszolgáltatás hatékonyságát? Amikor a jó igazságszolgáltatás mutatóiról beszélünk, akkor objektív mérőszámokat kell és lehet keresnünk, hiszen mindent így mérünk, ami körülöttünk van, ami fontos. Így mérik a sportolók teljesítményét, így mérik a különféle autók teljesítményét, a fogyasztást, a lóerőt, és a bíróságok teljesítményére is vannak hazai és nemzetközi sztenderdek, amelyek alapján sorrendeket, rangsorokat lehet kialakítani. A hazai statisztikából egyértelműen az látszik, hogy az ítélezésünk gyorsul, és javul a szakmai színvonal is. A 2016. évi főbb ügyforgalmi adatok szerint több ügyet fejeztünk be, mint amennyi érkezett. Ahogy említettem már, közel másfél millió ügy érkezett. Az 2015. év végi adatokhoz képest 10 százalékkal kevesebb volt év végén a folyamatban lévő ügyünk, tehát képesek voltunk csökkenteni a hátralékot.

Az időszzerűségi mutatók mellett az ítélezés minőségét jelző mutatók is kedvező képet adnak. A járásbírói civilisztikai ügyekben az ítéletek 92 százaléka első fokon jogerőre emelkedik. A fellebbezett ügyeknek mindössze 8,6 százaléka az, ahol a törvényszék hatályon kívül helyezéssel dönt. Fontos kiemelni, hogy a dömpingügyekben is képesek voltak a bíróságok helytállni. Csak egy példát emelek ki ebből. 2016 februárjában a Szegedi Járásbírói Hivatalon a tömeges bevándorlással kapcsolatban egyetlen nap leforgása alatt 105 határozásos ügy érkezett, annyi, mint más büntetőügyek egész december hónapban, mégsem szenvedtek csorbát mindazok az ügyfelek ezen a járásbírói Hivatalon, akik más ügyekben jártak el.

Nemcsak a hazai, de a nemzetközi összehasonlításban is jól teljesít a magyar igazságszolgáltatás, hiszen a 2017-es európai bizottsági igazságügyi eredménytábla azt mutatja, hogy a közigazgatási perek intézése Magyarországon a második leggyorsabb, csak Svédország előz meg minket. Az ügyhátralék a közigazgatási ügyekben ugyancsak a második legalacsonyabb, csak Luxemburgban dolgoznak a bírák kevesebb folyamatos ügygel. De az összes civilisztikai ügyszak tekintetében is a harmadik legkisebb a folyamatban lévő ügyek száma a 28 uniós tagállam között.

2016-ban ért véget az úgynevezett „Szolgáltató bíróságért” program, amelynek az egyik célkitűzése a hosszabb ideje folyamatban lévő ügyek feldolgozása volt. 2015 májusától 2016 márciusáig a program tíz

hónapja alatt a két éven túli ügyek száma csaknem 27 százalékkal csökkent 7199 darabra. Ezt követte a „Fenntartható fejlődés” programunk, amelynek három pillére közül az első az ítélkezés időszerűségének a megerősítését célozta, legalábbis az elért eredmények fenntartását; a másik két pillére pedig az ügyfélkapcsolatokkal, illetőleg az életpálya fejlesztésével összefüggésben tűzött ki feladatokat, elvárásokat. Utóbbi, vagyis az életpálya fejlesztése kiemelten fontos, hiszen az ítélkezés mennyiségi és minőségi mutatóinak javulása a bírák és igazságügyi alkalmazottak ezrei kitartó, megfeszített munkájának lehet az eredménye.

A 2016. év sorsfordító volt a bírósági dolgozók illetményhelyzete tekintetében, mert miközben az elmúlt években nagyon-nagyon komoly támogatást kaptunk az infrastruktúra fejlesztésére, épületekre, informatikára, az illetményrendezésben voltak elmaradások. Mindez történt úgy, hogy a bíróságok teljesítménye pedig láthatóan a nemzetközi porondon is javuló számokat mutatott. Sajnálatos módon az igazságügyi alkalmazottak illetménye még belföldi viszonylatban sem volt versenyképes, hihetetlenül magassá vált az elvándorlás a bírósági szervezetből, márpedig egy bíró nem létezhet jól felkészült segítők, igazságügyi alkalmazottak nélkül. Megpróbáltuk ezt a 2016. évtől kezdve egy belső rendszerben is valahogyan rendezni, méghozzá úgy, hogy elindítottuk az úgynevezett megtartó programot, aminek nagyon sok eleme volt, ami a dolgozói életpályát szolgálta, és ebben voltak elemek, amelyek pénzbeli juttatásokról szóltak, hiszen a megtakarítások, a pályázati határidők hosszúsága miatt lehetnek, vannak maradványösszegek, és ezt egyenlően igyekeztünk az egész bírósági szervezetben visszaadni a dolgozóknak, méghozzá úgy, hogy különféle mércéket és céltételezéseket határozott meg a bírói életpálya testület. Igyekeztünk honorálni a szervezetben eltöltött idő mértékét, a szociális rászorultságot, a képzettséget, de leginkább a többleteljesítményt, ami, ahogyan már említettem, a számokban is megmutatkozott. Miközben 2011-ben egy bírósági dolgozó átlagosan 22 ezer forint többletjuttatásban részesült, 2016-ban ez az összeg már 509 ezer forint volt.

De ennél komolyabb dolgok is történtek. Nevezetesen az, hogy 2016-ban ígéretes változások indultak meg. Elsősorban az igazságügyi alkalmazottakat hoznám most fel például. Tizenkét év után elmozdulhattak a holtpontról ezek az illetmények.

(11.00)

Az igazságügyi alkalmazottaknál ezt a jogszabályi rendelkezést 2016-ban készítettük elő, 6 milliárd többletköltséget biztosítva, aminek eredményeképpen 8287 igazságügyi alkalmazott részesülhetett illetményemelésben. A dolgozók átlagban 30 százalékos emelést kaptak, méghozzá 2017. január 1-jére visszamenőleg. A bírósági titkárok 95 százaléka önálló ügyintézésre kijelölt titkár, akiknek az illetménye most már 400-600 ezer forint körül mozog. Azáltal,

hogy tisztességes ellentételezést tudunk kínálni a bírói munkát támogató munkaezőnek, joggal várjuk el, hogy a bírók minőségi támogatást kapjanak. De a bírónál is történt változás, hiszen 12 év után, 2016 októberétől három lépcsőben háromszor 5 százalékkal, összesen 16 százalékkal emelkedhet a bírói illetmény. Bízom abban, hogy a következő években mód lesz a személyi kiadásokra fordítható költségvetési források bővítésére.

Itt kell azonban kiemelnem azt is, hogy az üzemeletetést illetően, tehát az informatikára, az épületekre hihetetlen forrásbővülés történt a bírósági szervezetben, másfélszeresével növekedett a bíróság költségvetése; bizony ezzel nagyon komoly fejlesztésekre adott lehetőséget.

Ha a bírósági életpályákról beszélünk, akkor nagyon fontos, hogy a mindennapi jó közérzethez, majd a jó munkához egyáltalán nem mindegy, hogy a bírók, dolgozók hogyan élik meg mindennapjaikat. Az említett fenntartható fejlődés program keretében nagyon sok mindennel kezdtek el foglalkozni a bíróságok az életkörülmények javítását illetően. Örömmel számolhatok be arról, hogy az idei évben négy bíróság is, a Debreceni, az Egri, a Gyulai és a Szegedi Törvényszék elnyerte a családbarát munkahely címet.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az életpálya részét képezik az előmeneteli lehetőségek, amelyek kapcsán engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a bírói és a bírósági vezetői pályázatokról. A jogállási törvény egyértelműen szabályozza, hogy kiből lehet bíró, a pályázat elbírálásának folyamata nagyon-nagyon bonyolult, többszereplős. Először a bírói tanácsok pontozzák és rangsorolják a pályázókat. A bíróság elnöke dönthet úgy, hogy nem az első, a második vagy a harmadik helyezettet támogatja. Ezután az OBH elnökének is van arra joga, hogy elfogadja ezt az elnöki javaslatot, vagy a rangsor szerint terjessze fel akár a köztársági elnökhöz az adott pályázót.

Amennyiben azonban eltérnénk a rangsortól, belép az Országos Bírói Tanács, amelynek végső soron vétőjoga van ezen döntés fölött. 2012 és '16 között 706 bírói pályázatot írtunk ki, és ebből 649 volt eredményes, 604 esetben a bírói tanács ragosorának megfelelő volt a döntés, 45 esetben volt eltérés. Ezekhez az Országos Bírói Tanács hozzájárult. Öt év alatt mindössze 57 eredménytelen pályázat volt, és az eredménytelenségnek mindig objektív oka volt; például nem érkezett pályázat, vagy nem volt érvényes a pályázat, mert alkalmassági vizsga nélkül adták be a pályázók a pályázatot, de munkaszervezési okok is állhattak az érvénytelenség mögött. De létrejött 2017 januárjától a szigetszentmiklósi járásbírói ügy, hogy a ráckevei járásbírói ügy területét ragadta magához. Ez azt jelentette, hogy a szigetszentmiklósi járásbírói ügy területére kiírt bírói álláshelyek valójában a ráckevei bírók töltötték be pályázat nélkül, áthelyezéssel.

Ami a bírósági vezetői pályázatokat illeti, és ilyen egyetlen más állami szervnél sincsen, a bírói közösségeknek is van véleménynyilvánítási lehetőségük. 747 bírósági vezető van a szervezetben, és ebből az Országos Bírósági Hivatal elnöke mindössze 119 vezető kinevezéséről dönthet. A kinevezett vezetők felelőssége, hogy hogyan oldják meg a helyi problémákat. Éppen ezért fontos, hogy olyan vezetők kerüljenek kinevezésre, olyan vezetők legyenek a szervezetben, akik képesek kezelni az egyes bíróságok gondjait, akik képesek biztosítani a bíróságok működését, azt, hogy az ítéletek időben kerüljenek leírásra, hogy az ügyek időben haladjanak előre. Ez mind-mind a bírósági elnökök felelőssége.

A tárgyi erőforrásokról is szeretnék beszélni, hiszen ahogyan említettem, a költségvetési források, és ez mutatja valójában a kormányzat hozzáállását a bírósági szervezethez, a korábbi évekhez képest óriási mértékben növekedtek. Amíg 2012-ben 77,5 milliárd volt a költségvetésünk, 2016-ban 92 milliárd forint volt, és 2018-ban, az uniós fejlesztéseket is ideszámítva, 118,5 milliárd forintból gazdálkodhatunk majd. Ezúton is szeretném megköszönni az Országgyűlésnek és természetesen a kormányzatnak is ezt a támogatást.

Az épületfejlesztések terén például egy tudatos és átgondolt tervezéssel arra törekszünk, hogy az épületek is méltó megjelenést biztosítsanak az ügyfelek és a dolgozók számára is, egy elfogadható, kulturált ügyintézésnek és munkavégzésnek megfelelőek legyenek. Ahogyan a kormányablakok a jó állam arcai, ugyanúgy szeretnénk kialakítani az ügyfélközpontokat a bíróságokon. Milyen egyszerű volna, ha egy debreceni ügyfélnek nem kellene Szombathelyre utaznia azért, hogy betekinthessen az irataiba, érdeklődhessen az ügyei állása iránt, hanem a debreceni járásbíróságon is tájékoztatást kaphasson! Ezeket szeretnénk megvalósítani az ügyfélközpontokkal.

A feladat nagyságát jól érzékelteti, hogy 2016-ban 185 épület volt a bírósági szervezet vagyonkezelésében, ez csaknem 500 ezer négyzetméternyi épületet jelent. Ezek között 75 műemléki épület van. Mindazok az épületek, amelyek újrakezítésre kerülnek vagy megújulnak, építészeti és remekműveknek számíthatnak. Hiszen például a debreceni járásbíróság épülete nívódíjas lett. De hamarosan át tudjuk adni az Egri Törvényszék épületét, amelyről már most számos újsághír számol be. Ez mutatja azt, hogy ahogyan itt helyre tudták állítani az Országház épületét, ugyanúgy a régi emlékek megőrzésére kerülhetnek.

Az informatikáról csak néhány számot hoztam magammal. Amíg 2011-ben 227 laptopja volt a bíróságoknak, látom, hogy az iPadek mellett önök is használják még a laptopokat, nos, addig 2016-ra már csaknem 4 ezer laptopot tudnak használni a bíróságokon. Minden bírónak van tehát mobil eszköze. Nem lehet túlbecsülni az informatika jelentőségét. Ahogyan Henry Ford mondta: ha megkérdeztem volna a vásárlókat, hogy mit akarnak, akkor azt mondták volna, hogy gyorsabb lovat. A XX. század elejéről való ez a mondat. De ki gondol ma már a

lovakra úgy, mint szállítóeszközökre? Erre nem gondolunk.

Kétségtelenül lehet javítani nálunk is a papíralapú ügyintézés, de a jövő valójában a digitális bíróság. Eddig is számos alkalmazás segítette a bírósági ügyek interneten keresztül történő intézését. Például az ügyfelek kényelmét szolgálja, hogy létezik az ügynevezett perkalkulátor. Tehát aki belép ebbe a rendszerbe, és olyan keresetet terjesztene elő, amit több bíróságon is elő lehet terjeszteni, ilyenek lehetnek akár családjogi ügyek, bontóperek, akkor - megnevezve a pertartam-kalkulátort - eldöntheti, hogy inkább egy olyan bíróságon adja be, ahol rövidebbek a pertartamok.

Működik egy sms-, e-mail-es értesítési rendszerünk azoknak az ügyvedeknek, ügyfeleknek, akik ebbe a rendszerbe bejelentkeztek. Folyamatosan mennek az értesítések az ügyekben fontos történésekről. A bíróságon belül pedig létezik a perjogi határidőkre figyelmeztető automatikus rendszer, mint ha csak az ébresztőóra szólalna meg egy-egy határidő előtt a bírónak. Nagyon sokan használják már kísérleti jelleggel az ügynevezett beszéd felismerő és leíró szoftvereket a bíróságon, ami hosszú távon azt eredményezheti majd, hogy a jegyzőkönyvek automatikusan leírásra kerülhetnek. Ezzel felszabadul nagyon sok munkaerő, és még több olyan emberi erőforrásunk lesz a bírók mellett, akik a minőségi munkát segíthetik.

(11.10)

A célunk az, hogy tértől és időtől független legyen az ítékezés. Egy ügyvéd akár még este 10 óra-kor is képes legyen beadni a beadványát, hogy bele tudjon nézni a periratokba, hogyha érdeklő; bármilyen időpillanatban mindenki számára elérhetőek legyünk. Most készülünk erre a teljes körű online ügyintézésre, és természetesen azt is szeretnénk, ha határozataink elérhetőek volnának, tehát megújítjuk az ügynevezett anonimizált határozatok gyűjteményét. Ezeket a fejlesztéseket mind a 2016. évben készítettük elő.

Ami az elektronizálás mellett a legnagyobb kihívást jelenti számunkra, az mind önöknek köszönhető. Nevezetesen a jogszabályalkotás tempójának, hiszen csak 2016-ban 159 törvény és 501 kormányrendelet és számos miniszteri rendelet született. Ezeket a rendeleteket, jogszabályokat a bíróságoknak ismerniük kell. De a legnagyobb kihívás, és tulajdonképpen ezzel már 2016-tól foglalkoztunk, a három nagy eljárási kódex lesz számunkra.

Ezúton is szeretném megköszönni az Igazságügyi Minisztériumnak azt a támogató hozzáállást, amit most már évek óta tapasztalunk, hogy mindig számítanak az észrevételeinkre, komolyan veszik ezeket az észrevételeket, és én biztos vagyok abban, ezt látom vissza a teljesítményeket mutató számokban, hogy nagyon fontos, hogy ezek a vélemények megfogalmazódjanak a bírósági szervezetben, mert valójában azt szolgálják, azt szolgálhatják, hogy a

jogalkalmazás úgy alakuljon, ahogy a jogalkotó megálmodta. És ehhez persze nem elég a jogszabályokat megalkotni, hanem azok után életben is kell tartani azokat. Óriási kihívás lesz számunkra a 2018. januártól hatályos közigazgatási perrendtartás és polgári perrendtartás. Mindig a közlekedési szabályváltozásokhoz szoktam ezt hasonlítani, hiszen ez olyan változást jelent számunkra, hogy ami eddig egyirányú utca volt, oda most több irányból lehet behajtani, ahol előzni tilos volt, most lehet előzni, vagy éppen fordítva. Óriási jelentősége van annak, hogy a bírók maximálisan felkészültek legyenek ezekből a szabályokból, hiszen nem az adja a tekintélyét a bírónak, nem az adhatja, hogy talár van rajta és egy pulpituson ül, hanem az, hogy a tárgyalóteremben ő ismeri legjobban az ügyviteli szabályokat, hiszen egy ügy az „A” pontból csak az eljárási jogszabályok alapján érhet révbe és fejeződhet be.

Hogy ezt megtámogassuk, ezért már 2016-ban felállítottunk három projektet. Ebben a projektben bírók vesznek részt, és egyszerre foglalkoztunk a jogszabály-veleményezéssel, a képzéssel és az igazgatás támogatásával. Csak a polgári perrendtartást illetően egy 1800 oldalas tananyagot készítettünk, 23 kúriai bíró lektorálta 68 bíró három hónapig tartó munkáját, és ezek a tananyagok nem a hagyományos módon készültek, hanem podcastok, hangfájlok, videofelvételek készültek a képzések során. Ez azt jelenti, hogy bárki a mobilkészülékéről a bírók közül letöltheti ezeket az anyagokat. Mindig elérhetőek, bármilyen vészhelyzetben, vagy egyáltalán, amíg az új rendelkezéseket nem alkalmazzuk, a felkészülés bármikor megtörténhet a bírók részéről.

Persze ezek a változások az ügyfeleket is nagy kihívások elé állítják. És azt gondoljuk, és ebben is segítségünkre van az Igazságügyi Minisztérium, hogy az ügyfelek tájékoztatása is nagyon komoly feladatot jelent. Itt legutóbb szóba került a kommunikáció jelentősége Turi-Kovács képviselő úr részéről. Itt igazán van jelentősége annak, hogy az ügyfelek kellőképpen ismerjék a jogaikat, és már úgy érkezzenek a bíróságokra, hogy tudják, hogy milyen fajta beadványt kell beadniuk, milyen illetéket kell befizetniük, és azt gondolom, hogy e tekintetben ránk hárul a legnagyobb felelősség.

Tisztelt Országgyűlés! 2012 óta fontos vezetői tapasztalat az számomra, hogy az újító szándékok felé kellő nyitottsággal és tisztelettel kell fordulni, de minden esetben kellő körültekintéssel is kell eljárni, és mindenki véleményére is tekintettel kell lenni, akit a változás érint. Deák Ferenc szavaival élve: „Nemzeti csinosodásunk haladásával, változván az idők szelleme, sok régit el kell törölni, sok újat alkotni, sokat javítva változtatni.” A bírósági igazgatás minden területén e gondolatok szellemében munkálkodunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm elnök asszony beszámolóját. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm kedves vendégeinket.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy itt a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén én is nagy tisztelettel köszöntsem dr. Handó Tündét mint az OBH elnök asszonyát, és exozémat már előljáróban is azzal kezdjem, hogy gratulálok az elvégzett munkájához, amely nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a független magyar bíróságok mind teljesebben tudjanak áttérni a szolgáltató bíróság és a fenntartható fejlődés útjára, amelynek eredményeként az ügyfelek egyre gyorsabban juthatnak szakmailag megalapozott, jogerős bírósági döntésekhez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság a 2017. november 21-i ülésén megtárgyalta az Országos Bírósági Hivatal 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolóját, és 8 igen, továbbá 4 nem szavazat mellett támogatta annak elfogadását.

Dr. Handó Tünde elnök asszony az Igazságügyi bizottság tárgyalása során az alábbi négy témakört emelte ki: az ítélkezés minősége és időszerűsége, az emberierőforrás-gazdálkodás, a digitális bíróság, valamint a változó jogszabályi környezethez való alkalmazkodás. Az Igazságügyi bizottság álláspontja szerint az OBH elnök asszonya által megfogalmazott szakmai és stratégiai célkitűzések megvalósulása jó úton halad.

A bizottság különösen fontosnak tartotta a minden bírósági szinten megvalósuló időszerű és magas színvonalú ítélkezés egyidejű megvalósítását, a bírósági szervezet integritása, az ítélkezési és az igazgatási munka átláthatósága, továbbá kiszámíthatósága, illetve ellenőrizhetősége irányába tett erőfeszítéseket.

A bizottság kiemelt jelentőségűnek tartotta a bíróságokba vetett bizalom fenntartása és megerősítése érdekében, valamint a bírák függetlenségének megőrzése érdekében meghirdetett „Szolgáltató bíróságért” program megvalósulását, amelynek eredményeként a két éven túl folyamatban levő peres ügyek száma több mint negyedével csökkent.

Az Igazságügyi bizottság üdvözölte a bírósági szervezetfejlesztés és a munka hatékonyságának további erősítése érdekében az OBH elnöke által 2016. évben meghirdetett fenntartható fejlődési programot is, amelynek célja a már elért eredmények megőrzése, a magas színvonalú és időszerű ítélkezés megvalósítása, illetve a bíróság szolgáltató jellegének érvényre juttatása.

(11.20)

Az Igazságügyi bizottság álláspontja szerint az elnök asszony beszámolójában vázolt erőfeszítések meghozták az eredményüket. Az Európai Bizottság igazságügyi eredménytábláján is évről évre jobban

látszik az, hogy a magyar igazságszolgáltatás teljesítménye már Európa élvonalában van. A perek gyorsaságát illetően civilisztikai ügyekben hatodikak vagyunk, megelőzve ezzel Svédországot, Hollandiát és Franciaországot. A közigazgatási ügyekben másodikak vagyunk Svédország után. Az ügyhátralékban a harmadik legkevesebb a civilisztikai ügyhátralékunk, és ezzel megelőzzük Finnországot, Dániát, Hollandiát és Franciaországot. A közigazgatási ügyhátralékot tekintve pedig kizárólag Luxemburg tudott csak minket megelőzni, mert egyébként másodikak vagyunk az európai rangsorban. Rengeteg erőfeszítése van ebben a bíróságoknak és személy szerint a bíróságnak is, az igazgatási vezetőknek, a munkát segítő dolgozóknak, akiknek áldozatos munkáját ezúton innen is szeretném megköszönni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság a B/17673. számú beszámolót a hárszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott határozati javaslatában az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is a beszámolót. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr jelezte, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. A vezérszónoki időkeret valamennyi frakció esetében 30 perc. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja az Országos Bírói *(sic!)* Hivatal elnökének 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolóját elfogadását. *(Dr. Bárándy Gergely: Bírósági Hivatal! A nevét találd el!)*

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy felszólalásomban összefoglaljam az Országos Bírósági Hivatal elmúlt évi tevékenységéről szóló beszámolót. Az elnök asszony az írásban benyújtott tájékoztatót szóban kiegészítette mind az Igazságügyi bizottság ülésén, mind pedig az imént, a plenáris ülésen. Hozzászólásomban elsősorban négy témakört szeretnék kiemelni, amely az OBH elnökének stratégiájaként került meghatározásra: az ítélezés minősége és időszerűsége, az emberierőforrás-gazdálkodás, a digitális bíróság és a változó jogszabályi környezethez való alkalmazkodás.

Hadd szögezzem le, hogy az Alaptörvény rendelkezései kimondják, hogy a bírók függetlenek és kizárólag a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A magyarországi bírósági igazgatás sajátja, hogy szervezetileg is

teljesen független a végrehajtó hatalomtól. A központi igazgatás feladata és felelőssége az OBH elnökének jogkörébe tartozik, amely egyrészt jogszabályok által korlátozott, másrészt az Országos Bírósági Tanács *(sic!)* által felügyelt, továbbá az Országgyűlésnek is beszámolási kötelezettséggel tartozik.

Szeretném hangsúlyosan felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy maga az OBH elnöke mit tart a 2016. év legfőbb eredményeinek. Megítélésem szerint a bíróságok az alkotmányos kötelezettségüket teljesítették, magas színvonalon ítéleztek. A számok tekintetében azt mondhatjuk, hogy 1 millió 411 ezer ügy érkezett, a befejezés pedig közel 3 százalékkal meghaladja ezt az ügyszámot. Ez azt jelenti, hogy nem termelik az ügyhátralékot a bíróságok, hanem éppen ellenkezőleg, csökkentik azt. A folyamatban maradt ügyek 2016 végén 10 százalékkal csökkentek 2015 végéhez képest, mert míg 2015 végén 334 ezer volt, 2016 végén ez 319 ezerre csökkent. Ez az ügyfelek számára azt jelenti, hogy ha kevesebb ügye van a bírónak, akkor az egyes állampolgárok vagy az egyes cégek ügyei hamarabb kerülnek bíró elé, gyorsabban tudja azokat forgatni a bíróság. Kiemelendő, hogy egy éven belül befejeződik az ügyek 88 százaléka.

A minőség tekintetében ismét számokat kell vizsgálnunk, amelyek azt mutatják, hogy a járásbíró-ságon a jogerős polgári ügyek 92 százaléka itt jogerő-re emelkedik, és mindössze 8 százaléka a fellebbezés.

A bírói függetlenség tekintetében pedig kiemelkedő jelentősége van az egyes bírók azon jogosítványának, hogy közvetlenül fordulhatnak az Alkotmánybírósághoz, illetve az Európai Unió Bíróságához. Ezen kezdeményezések és kimenetelük a bíróság belső, központi honlapján a bírói kar számára naprakészen elérhetőek.

Tisztelt Ház! Az emberi erőforrások optimális elosztására és hasznosítására térve nem elhanyagolandó tény az egyes élethelyzeteket vizsgálva, hogy 2016-ban a devizahiteles ügyek intézésén túl a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetből adódó feladatok ellátása jelentett többletterhet a bíróságok számára, de ugyanígy többletterhet jelentettek a civil szervezetek változásbejegyzési ügyei, amelyek tekintetében a bíróságok egyértelműen helytálltak.

A munkaerő megtartása és az utánpótlás biztosítása érdekében az OBH elnöke 2016-ban elindította a megtartó programot. A program célja, hogy egyrészt a bíróságon töltött szolgálati idő, valamint a többletképzettség elismerése, másrészt a rendkívül alacsony jövedelemmel rendelkező igazságügyi alkalmazottak és családtagjaik támogatása megvalósuljon. Továbbá ehhez a célkitűzéshez tartozik az életpályamodell kialakítása is, ahol a dolgozók életminőségének javítását segítik elő. Ez azt jelenti, hogy a 8287 fő igazságügyi alkalmazott 97 százaléka jutott hozzá illetményemeléshez a 2016. évben, ami átlagosan 30 százalékos emelést jelentett.

Az informatikai struktúrát illetően: 2016-ban már 3009 laptop volt használatban, ahogy ezt az elnök asszony is megemlítette. Mindez 2011-hez képest már a tízszeresét jelenti, így a bírók korszerű

eszközökkel rendelkeznek, és ha jól olvastam a beszámolóban, a továbbiakban majd nem lehet vitát nyitni arról, hogy a bíróság jól jegyzőkönyvezte-e a tárgyaláson történeteket, ha az kép- és hangrögzítő eszközzel is történik.

Az elektronikus kapcsolattartás 2016. július 1. napjától a polgári peres eljárásokban kötelezővé vált. A zökkenőmentes elősegítése érdekében 2016 áprilisában kialakításra került az e-per kapcsolattartói hálózat. A hálózattal helyben is hatékonyan segíthetők és oldhatók meg az oktatási feladatok, a kérdések megválaszolása, a javaslatok, észrevételek becsatornázása, az információátadás, a felmerült fejlesztési és jogszabály-véleményezési feladatokban való közreműködés.

Nem utolsósorban meg kell jegyezni, hogy jogalkalmazóként a legnagyobb kihívás, amivel most szembesülnek a bíróságok, a három új kódex, ezért hogy az Országgyűlés által megalkotott jogszabály a jogalkotói szándéknak megfelelően működjön a gyakorlatban, ennek érdekében 1800 oldalas tananyagot készített elő a Kúria, és több képzést is tartottak.

Új feladat lesz a közigazgatási perrendtartás új szabályai; 200 új bíró kinevezésére kerül sor ez okból. Ez nyolc régiós központban valósul meg, ahol új épületeket kell kialakítani, a tárgyi felszerelést biztosítani kell, és fel kell készülni az új típusú ügyek érkezésére.

Az OBH elnöke által megfogalmazott négy célkitűzés, tehát az ítélkezés minősége és időszerűsége, az emberierőforrás-gazdálkodás, a digitális bíróság és a változó jogszabályi környezethez való alkalmazkodás frakciónk meglátása szerint megvalósult.

Megemlítem még az OBH által említett „Nyitott bíróság” programot, amelynek keretén belül a tavalyi évben 50 ezer fiatalhoz jutottak el a bíróságok. A hivatal által elindított program keretében a középiskolások osztályfőnöki órákon kapnak tájékoztatást a legalapvetőbb jogi ismeretekről. Fontosnak tartom, hogy az előadások az életkori sajátosságoknak megfelelően nagy súlyt fektetnek a fiatalkori áldozattá válás, a fiatalkori bűnözés, az internetes bűncselekmények, a kábítószerrel való visszaélés vagy éppen a diákság jogainak és a munka világába való belépésének kérdéseire.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént említett észrevételek és adatok tükrében elmondhatom, hogy a nagyon részletes beszámoló mondhatni minden olyan kérdésre kiterjed, ami részben az országgyűlési képviselőket, részben a közvéleményt érdekelheti. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke törvényesen és alkotmányosan látta el a bíróságok külső igazgatását, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a beszámoló elfogadását szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőszónokának.

(11.30)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom lelegelejen a magam és a frakcióm nevében szeretném megköszönni minden magyar bírónak és igazságügyi alkalmazottnak a 2016. évi munkáját.

Egy magyar származású volt ukrán parlamenti képviselő a saját országában átélt tapasztalataira alapozva még 2013 körül mondta nekem: „Magyarország igen jól halad a demokrácia lebontásának útján, de a rendszer akkor rombolja le generációkon átívelően a jogállamot, ha a bíróság is elbukik.” Ma-napság a bírói kar a jogállamiság utolsó bástyája, vagyis a mai közjogi rendszerben talán már szerencsésebb akként fogalmazni, hogy tanúhegye, ugyanis a vár már lassan romokban sem létezik, így nincs, aminek a bástyája legyen. A bírói kar ma sajnos nem csupán az ítélkezésért felel, hanem azon keresztül Magyarország sorsáért, a jövő generációkért is. Nemcsak munkájukat köszönjük tehát, hanem a bátor kiállásukat és az állhatatosságukat is.

Szeretnék arról is szólni, hogy több, a beszámolójában említett dolgot is elismerünk az OBH eredményeként. Hármat ki is emelnék ezek közül: örülünk annak, hogy 2016-ban tovább javultak az ítélkezés időszerűségére vonatkozó adatok, hozzájárva, hogy mindez csak akkor esik pozitív megítélés alá, ha ennek áráként nem romlik az ítélkezés minősége. Üdvözljük az OBH aktivitását a jogszabályok véleményezése tekintetében, különös tekintettel a kódexek esetében. És elismerjük az OBH-nak a bíróságok technikai fejlesztése és felújítása érdekében tett erőfeszítéseit.

Mindezeket azonban lerontják azok a problémák, amelyek a bírói függetlenséget veszélyeztetik. A beszámoló által tárgyalt évben az OBH elnöke 25 vezetői pozícióra kiírt pályázatból 9-et nyilvánított eredménytelenné, 122 bírói álláshelyre kiírtból pedig 28 lett eredménytelen. Hírek szerint volt, amelyik indokolást sem tartalmazott, emiatt perelte be egy kollégája az OBH-t; megjegyzem, éppen az a bíró, aki felmentette Szilvássy György volt szocialista minisztert. Ez vele a gond?

Korábban alkotmányelméleti, jogállamisági problémákat hangoztattam e szabályozással és a hozzá kapcsolódó gyakorlattal összefüggésben, mára azt látjuk, hogy az elméleti problémákból gyakorlati lett, egyre több jel és visszajelzés utal arra, hogy a pályázatok eredménytelenné nyilvánításának nem munkaszervezési okai vannak, hanem inkább az OBH, pontosabban: az ön elvárásainak való meg nem felelés az igazi ok. Ha ez igaz, az már a bírói függetlenséget érintő kérdés.

Önök, elnök asszony, évek óta módszere az, hogy a megüresedett bírói felsővezetői álláshelyek betöltésére érkezett pályázatokat, ha önnek nem tetszik egyik pályázó sem, eredménytelenné nyilvánít, akár többször is, majd kinevezi a saját választott-

ját egy évre ideiglenesen. Aztán ő egy év eltelte után egyedüli pályázóként elnyeri a megbízatást öt évre. A többiek pedig pontosan tudják, hogy ön ellenében pályázni sem nagyon érdemes.

Kívülről is tapintható a feszültség a bírósági szervezetben, bírák perlik a bíróságot az integritási szabályzat miatt Strasbourghban és az Alkotmánybíróságon, a pályázatok eredménytelenné nyilvánításának gyakorlata miatt pedig a magyar bíróságon. Nyilatkoznak a sajtóban a problémákról, nagyjából az általuk korábban megfogalmazottakkal azonos tartalommal. És a legújabb hír szerint az ön korábbi helyettese az OBH-ban, a Buda Környéki Törvényszék elnöke szerint ön a fegyelmi jogkörét arra használja, hogy megakadályozza az önnel kritikus bírák megválasztását az önt ellenőrző Országos Bírói Tanácsban. Eljárást is kezdeményezett emiatt.

Botrány botrány hátán, elnök asszony. Önmagában ez is aggasztó jel lenne, de lehetne mondani - ahogyan ön meg is tette a bizottsági vitában -, hogy ezek nem általános jelenségek, hanem elszigetelt esetek. Akkor is intő jel lenne, hiszen eddig senki nem állított és tett olyasmit, mint most ők. De sokkal többről van itt szó, ez a jelenség a szervezet tagjai részéről érkezett elmondásokkal is egybecseng. És ami az igazi bizonyíték arra, hogy a bíróságokon széles körben képviselt álláspont ez, hogy éppen az ön, pályázatokat eredménytelenné nyilvánító gyakorlata miatt az OBH ellen pert indító és ezt a nyilvánosság előtt is vállaló bíró, valamint a sajtóban kritikát megfogalmazó kollégája kapott vastapsot az összbírói értekezleten, és éppen őket választották meg talán legnagyobb szavazati aránnyal a kollégáik az új bírói tanácsot választó elektorrá. Ez nem jó, és ez az első számú vezető felelőssége.

És ha már ennél a témakörnél tartunk: megkérdeztem elnök asszonyt a bizottsági vitában arról is, igaz-e az a több helyről is megerősített hír, hogy a bírósági vezetőknek kötelező egyeztetni a nyilvános megszólalásaik során az OBH-val, elküldeni a felszólalásuk tervezetét, meg hogy a pályázatok esetében elvárás, hogy dicsérő szavakat tartalmazzon az OBH tevékenységéről. Mert ha ez igaz, akkor nagy a baj. Remélem, elnök asszony, ma egyértelműen cáfolni fogja ezeket, ugyanis a bizottság előtt ezt nem tette meg. Pedig önnek volt ideje rá, csak a mi időkeretünk volt határok közé szorítva.

Már csak azért is érdekes ez, mert a sajtószabályzatuk, amelyről a médiában sok szó esett, éppen ezt a központosító szemléletet tükrözi, az integritási szabályzata pedig annyira központosít, hogy a beadványozók szerint sérti a tisztességes tárgyaláshoz, a véleménynyilvánítás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz, valamint a gyülekezési szabadsághoz való jogot is.

Egy bírótársát idézve ezzel kapcsolatban: „Nem lehet független egy olyan jogintézmény és független egy olyan hatalmi ág, amely tagjainak meg kell felelniük egy személy mindenkorai értékrendjének és az általa hangoztatott elveknek.” Nos, ezzel a kijelentéssel nem igazán tudok vitatkozni.

És ami az igazi aktualitás: most itt, a vita közben kaptuk a hírt, tisztelt elnök asszony, hogy az Alkotmánybíróság éppen ma hatályon kívül is helyezte az említett integritási szabályzatot - nem tudom, tőlem hallja-e ezt most először -, úgy ítélték meg, hogy a szabályzat több rendelkezése, köztük például a bírói felelősségre vonás kezdeményezésére és a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó, sérti a bírói függetlenséget és a jogorvoslathoz való jogot. Különvéleményeket is csatoltak hozzá, részleteiben még nem tudtam elolvasni őket, de az volt az érdekes, hogy alapvetően, akik különvéleményt megfogalmaztak, nem a határozatban szereplő döntést gondolták úgy, hogy az nem helyes - már hogy az ön integritási szabályzata rendben van, olyan értelemben mondom ezt -, hanem ezek a különvélemények nagyjából arról szólnak, hogy nemcsak ezeket a részeket, hanem az egészet kellett volna hatályon kívül helyezni; mert hogy ez egyébként inkoherenciát okoz majd a jogszabályokban.

(11.40)

Nos, ezzel összhangban értékelve a Budapest Környéki Törvényszék elnökének a nyilatkozatát, azt gondolom, hogy nem vonható le más következtetés, tisztelt elnök asszony, ezt kell mondjam, mint hogy le kell mondania. Én ezt még sose mondtam önnek. Nagyon sokszor kritizáltam az ön munkáját, de ez nem egy politikai lözung most, ezt én komolyan gondolom. Ez után, hogy az Alkotmánybíróság azt mondja, hogy az ön integritási szabályzata, ami egyébként műfaját tekintve az OBH elnökének utasítása, ez alkotmányellenes és sérti a bírói függetlenséget, azt gondolom, hogy erre vezet, főleg, még egyszer mondom, ha melléteszem a BKT elnökének a mondatait, tisztelt elnök asszony.

S ha már ennél a témakörnél tartunk, megkérdeztem az elnök asszonyt a bírósági bérekről is; azt gondolom, térjünk rá erre idő hiányában. Ön eredményként értékelte, hogy 12 év után háromszor 5 százalékos béremelést sikerült elérnie. Szerintem elnök asszonyon kívül egyetlen bíró sem éli ezt meg sikernek, ön ebben az egyetlen. Még azt sem állítom, hogy nem tett meg mindent a tisztességes béremelésért. Az, hogy ennyi sikerült, annak ellenére, hogy ön a miniszterelnök egyik gyereke a keresztanyja, és a férje a rendszerváltozás óta fideszes képviselő, az urambátyám viszonyok pedig manapság a reneszánszukat élik, a legjobb bizonyítéka a miniszterelnök bírák iránt érzett zsigeri gyűlöletének.

Háromszor 5 százalékos elnök asszony. Amikor a közszférában mindenhol ennek a sokszorosát kapják és kapták, és a bírák fizetése sereghajtó az Európai Unióban. Szóval, megértjük a helyzetét, elnök asszony, de ez minden, csak nem siker. Sőt, a miniszterelnököt is megértjük. Az ő diktatórikus gondolkodásába, az autokratikus, illiberális állam rendjébe, a NER-be nem fér bele egy olyan intézmény sem, amely nem hajtja végre az utasításait, vagy legalábbis nem az ő elvárásainak megfelelően működik. Az igazságszolgá-

tatás pedig a kormány számos támadása és megszállási kísérlete ellenére sem így működik.

A bírák fizetését tehát nem volt hajlandó érdemben megemlíteni a kormány. Adódott viszont egy probléma. Elkezdtek a bíróságról elvándorolni az igazságügyi alkalmazottak - erre elnök asszony is célzott most abban a felszólalásában, amit elmondott -, ugyanis a százalékosan a bírák fizetéséhez kötött jövedelmükből nem tudtak megélni. Volt, hogy egy teljes gárda mondott fel, és elmentek árufeltöltőnek egy multihoz, ahol lényegesen jobb fizetést kaptak. Emiatt a bírósági rendszer működése került veszélybe. Mi lett volna a megoldás? Felemelni a bírák fizetését, és ezzel automatikusan emelkedtek volna az alkalmazotti bérek is. De azt ugye nem lehetett. Ezért az igazságügyi dolgozók bérét elválasztották a bírákétól, így azt külön fel lehetett emelni, és hozzákapcsolták a közszféra többi dolgozójának a bééréhez. Amivel nekem elvi problémám is van, de erre most nem térek ki. Ebből két dolog következett, amit a törvényjavaslat vitájában már akkor jeleztem, hogy így lesz. Az egyik, hogy komoly bérfeelszűlés alakult ki. Például gyakori jelenségévé vált, hogy a kezdő bírák kevesebbet keresnek, mint egyes titkárok. Ami, azt gondolom, nincsen jól. A másik, hogy mivel a közszféra bérezési szabályait alkalmazzák az igazságügyi alkalmazottakra, ennél jobban semmi sem mutat rá arra, hogy mennyire időszerű lenne a bírák érdemi fizetésemelése.

S ha már a titkárokról esett szó. A bizottsági vitában megkérdeztem elnök asszonyt, hogy egyetért-e a titkárok jogkörének időről időre történő bővítésével. Akkor nem válaszolt; remélem, hogy most meg fogja tenni. Nekünk ugyanis az az álláspontunk, hogy ez egy káros és veszélyes folyamat. Nem véletlenül utalnak bírói jogkörbe egyes eljárásokat. Azért, mert az elbíráláshoz szükséges a független bírói státusz. A titkár nem bírósági, hanem igazságügyi alkalmazott. Hiába van ezekben az ügyekben a bíróhoz hasonló döntési szabadsága, a bírósági státuszbeli függetlenségével nem rendelkezik. Nem a titkárok képességeit és szakmai felkészültségét vitatjuk tehát, nem azt, hogy a hatáskörükbe utalt ügyekben képesek-e megalapozott döntéseket hozni, hanem a függetlenségük szintjét. A hatáskörükbe utalt ügyek többsége egyszerű megítélésű ügy, amelyet az igazságügyi alkalmazottak előkészíthetnének a bírák számára, a döntést pedig hozza meg a bíróság. Azaz a megoldás az lenne, hogy növelni kellene a bírói asszisztenciát, nem pedig bővíteni a titkárok jogkörét. Nem utolsósorban még olcsóbb is lenne. A titkárok pedig nem esnének ki az érdemi ítélezési gyakorlat tanulásának folyamatából azért, mert tucatügyek tömegét ömlesztik rájuk, s emellett másra sem jut idejük.

Válasz hiányában ismételnem szeretném megkérdezni azt, hogy egyetért-e azzal az IM-rendelettel, amelyik megváltoztatta, a pályázati pontrendszer esetében az úgynevezett szubjektív pontok számát megfeleltette. Az egyértelműség kedvéért, tisztelt elnök asszony, merthogy úgy tűnik, ezt félreértette a bizottsági ülésen, nem az tehát a kérdésem, hogy indo-

kolt volt-e a pontrendszer megváltoztatása, ugyanis egyetérték azzal, hogy igen. Konkrétan a szubjektív pontok változására kérdezek rá. Ugyanis mi attól tartunk, hogy miután a fideszes pártbíróság - bocsnát, hivatalos nevén a közigazgatási felsőbb bíróság - felállításának a terve a kétharmados támogatás hiányában elvérzett, ezzel a módosítással most kerülő úton a közigazgatásból érkező bírák kinevezését készítik elő. Véleményezte ezt az OBH, a Bírói Egyesület, a Kúria? Ha igen, akkor mi volt ennek az eredménye?

Azért is aktuális a kérdés, mert a ma reggel megjelent interjújában is megerősítette elnök asszony, hogy kétszáz közigazgatási bírói helyet írnak ki, és ez véletlenül pont egybeesik a pontrendszer megváltoztatásával. Az előbb elmondottak alapján pedig ez a mi feltevésünket nagyban erősíti. Az interjúja kapcsán megjegyzem, hogy nem biztos, hogy helyénvaló dolog, hogy ahelyett, hogy a bizottsági meghallgatáson válaszolt volna a feltett kérdéseinkre, éppen a plenáris ülésen való meghallgatásával azonos napon a miniszterelnök strómanjának, Mészáros Lőrincnek a lapjában megjelentetett interjúban teszi ezt meg ahelyett. Az ilyen időzített interjúk a politika világához tartoznak, tisztelt elnök asszony, ön azonban tudomásom szerint nem politikus.

Végül szeretném megkérdezni, hogy csak önt nem zavarja vagy a kollégáit sem, hogy az Igazságügyi bizottság fideszes alelnöke lekomcsizta a teljes bírói kart, ráadásul éppen az önök beszámolójának a vitája keretében. Még én is zokon veszem az ilyet, pedig én politikus vagyok, ráadásul a Szocialista Pártban. Ez a megjegyzés azonban a bírák esetében nyilvánvalóan nem egy diktatórikus rendszer pártjával való ideológiai azonosulásra utal, hanem az adott kontextusban arra, hogy ítéleteikben pártosak. Azaz a függetlenségüket vonták kétségbe Budai Gyula. Önnek erre nem volt reakciója. Sőt, a helyzet rosszabb: kifejezett újságírói kérdésre mondta azt, hogy erről nem nyilatkozik. Miért is nem? Önnek nem a hatalomhoz, hanem a kollégáihoz kéne lojálisnak lennie!

A Magyar Bírói Egyesület elhatárolódott a kijelentéstől és az utóbbi időben tapasztalt más hasonló kijelentésektől. Közleményükből idéznék csak pár gondolatot. „A Magyar Bírói Egyesület sajnálattal tapasztalta, hogy az elmúlt napokban a jogállamiság kereteit feszegető, a bírói függetlenséget megkérdőjelező, a bírákat és a bírói kart indokolatlanul sértő kijelentések, illetve vélemények láttak napvilágot mértékadó politikusok nyilatkozataiban. Ezek gyakran megalázó, kirekesztő és elfogult kijelentések, alkalmasak az igazságszolgáltatás függetlenségének csorbítására, a bírói karban félelem keltésére, és sértik az Alaptörvény 26. cikkében deklarált alapelvet.”

Szerintem ezek, elnök asszony, elég súlyos szavak. A közlemény pedig egy felhívással folytatódik - idézném -: „A Magyar Bírói Egyesület ezért felhívja a törvényhozó és a végrehajtó hatalom meghatározó szereplőit, hogy a jogállamiság védelme érdekében mindenkor határozottan lépjenek fel, és

az egyesülettel egyetértve határolódjanak el az igazságszolgáltatás függetlenségét sértő kijelentésektől.”

Én a törvényhozás legnagyobb ellenzéki frakciója nevében, a felhívásnak eleget téve és azzal egyetértve ezt megtettem, és ezúton is megteszem. *(Dr. Völner Pál felé:)* Sajnálom, hogy államtitkár úr ezen nevet, ahelyett, hogy ön is megtenné, tudja? Sőt, a miniszterelnököt is felszólítottam erre egy azonnali kérdés keretében, aki nem tette meg, sőt maga is komcsinak nevezte a bírákat. *(Dr. Vas Imre: Ez nem igaz!)* Na, nem mindet, mint Budai Gyula, csak egy részüket. Szóval, én megtettem most itt az Országgyűlésben; pótolva az eddigi mulasztását, lehetősége van önnek is elhatárolódnia, elnök asszony.

(11.50)

Tegye meg ezt, kérem! Szerintem elsősorban nem az én feladatomban lenne kiállni a bírák becsületéért és függetlenségéért, hanem az öné. Annak idején sokat vitatkoztunk arról, hogy a 2012-ben felállított bírósági igazgatási modell jó-e. Eddig alapvetően alkotmányossági és elméleti vitákat folytattunk erről. Azt gondolom, hogy most, pontosabban a beszámolóban érintett évben kezdett bebizonyosodni a gyakorlatban is, hogy nem az. Ez a bírósági modell megbukott, jelen formájában még a bírói függetlenség biztosítására sem alkalmas. A korábbi években azt mondtam, és ezt most is tartom, hogy ez az igazgatási modell szerintünk nem jó, de miután a Fidesz kénytelen volt visszavonni a bírósági reformja lényegi elemeinek legalább 80 százalékát, egy elemét leszámítva mára már jogállaminak mondható. Számomra is meglepő tanulsága az elmúlt egy-két évnek, hogy az egyetlen nem jogállami eleme egy igen bonyolult rendszernek miként eredményezhette azt, hogy most mégis azt a megállapítást kell tennem, hogy a modell nem alkalmas a bírói függetlenség biztosítására jelen állapotában. A legjobb bizonyíték ez arra, hogy alkotmányossági és garanciális elveket nem lehet százalékban mérni. Egyetlenegy is megmergezi a rendszert.

Megoldást jelentett volna erre, ha elnök asszony, ahogy évek óta kérjük ezt tőle, nem él az eredménytelenné nyilvánítási jogkörével. De él, sőt hadd fogalmazzak úgy, hogy nagyon is él. És ez, ahogy minden évben, számunkra önmagában is elegendő ok arra, hogy ne fogadjuk el a beszámolóját. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)* Az említett események miatt pedig egyre inkább így van ez. Frakcióvezető úrral törvényjavaslatot nyújtottunk be ezért az Országos Bírói Tanács jogkörének bővítésre és különös tekintettel az ön - a pályázatok eredménytelenné nyilvánítási - jogkörének korlátok közé szorítására. Reméljük, támogatni fogja ön is és az Országgyűlés többsége is, és reméljük azt is, hogy ez az alapjaiban elhibázott és rossz rendszer mihamarabb a jogtörténeti előadások részét képezi majd csupán.

A Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja tehát nem támogatja az OBH elnöke 2016. évi beszámolójának elfogadását. Álláspontunk

szerint az Alkotmánybíróság határozata után nem a beszámoló elfogadásának van indokoltsága, hanem elnök asszony lemondásának. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Dr. Legény Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt OBH-elnök Asszony! Az Igazságügyi bizottság elnökeként elmondottakat nem kívánom megismételni, de mint a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának tagja és frakcióvezető-helyettese, fontosnak tartom kereszténydemokrata képviselőként elmondani azt, hogy mi milyen pozitívan ítéljük meg az OBH 2016. évi működését, különös tekintettel arra, hogy az előttem felszólaló vezérszónok ezt negatív irányban tette meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi, kereszténydemokraták a 2016. évi beszámoló alapján úgy látjuk, hogy az OBH elnöke a hivatal emberi és tárgyi erőforrásaival átgondoltan, valamint takarékosan gazdálkodott. A bírói munkateher országos kiegyenlítése érdekében pedig az OBH által szintén jelentős előrelépések történtek. Ki kell emelnem azt is, hogy az OBH fejlesztései egyértelműen abba az irányba mutatnak, hogy a XXI. századi nyitott és szolgáltató bíróság ideája végre hazánkban is megvalósuljon.

Tisztelt Elnök Asszony! A kereszténydemokraták különösen is támogatandónak találják ezeket az eredményeket. A bírósági internetes ügyintézési lehetőségek mind teljesebb kiszélesítése pedig már a megvalósulandó digitális bíróság képét vetíti elő, amely tértől és időtől függetlenül, vagyis bárhol és bármikor lehetővé teszi azt, hogy az egyes ügyek aktái úgy az ügyfelek, mint a jogi képviselők számára elérhetőek legyenek.

Rendkívül támogatandónak tartjuk az OBH elnök asszonyának azon törekvéseit is, hogy a bíróságok az ítéleteik meghozatala során és magában az ítéleteikben is törekedjenek a közérthetőségre annak érdekében, hogy az ítélezés és a bíróságok igazgatása ne csak a jogvégezett emberek számára, hanem minden honpolgárunk számára legyen könnyen érthető és megismerhető. Fontosnak tartjuk a bírósági transzparenciát, vagyis azt, hogy az ítélezési és igazgatási munka teljes egészében átlátható legyen, az igazgatási döntések pedig kiszámíthatóak és ellenőrzöttek. Ehhez elengedhetetlen a folyamatos fejlesztés, a belső képzés, a jogász hivatásrenddel való együttműködés.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP a jó állam koncepciójának megvalósulására törekszik, amelynek nélkülözhetetlen eleme az igazságszolgáltatás, vagyis a bíróság mint harmadik hatalmi ág kiegyensúlyozott működése, hiszen a bíróságok és maguk a bírák is jogalkalmazóként a törvényes rend és a biztonság értékeinek szolgálatában kell hogy álljanak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták úgy látják, hogy a bíróságok és a bírák jelentős része is sikerrel megbirkózott a rendkívüli kihívásokkal, helytálltak a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben is. Figyelemmel arra, hogy a 2016. év az eljárási kodifikációk éve volt, ezért az OBH elnök asszonyának és magának az OBH-nak is nagy feladata volt az ennek az előkészítéséhez való szakmai hozzájárulás, most pedig az új perjogi kódexek közelgő hatálybalépése okán a polgári és közigazgatási perrendtartás, valamint a büntetőeljárás alkalmazására való felkészülés biztosítása. Mindezekkel egyidejűleg jelentős változás következett be a bíróságok működése során a kompetenciaalapú munkavégzés tekintetében, továbbá a bírák és az igazságügyi alkalmazottak számára méltó életpályának a biztosítása tekintetében is - ezt is köszönjük. Mind nagyobb hangsúlyt kap az ügyfélkapcsolati lehetőségek kiszélesítése, a bíróság szolgáltató jellegének érvényre juttatása. Ezzel összhangban pedig az OBH fontosnak találta a bírósági munka érthető, közvetlen bemutatását, olyan kommunikáció kialakítását, amely alkalmas a bíróságok társadalmi megítélésének a javítására.

A XXI. századi bírósági tevékenység magas fokú szervezettségének a megteremtéséhez ad felhatalmazást maga a bírósági szervezeti törvény, mely az OBH elnökét arra kötelezi, hogy kialakítsa és évente aktualizálja a bírósági igazgatás hosszú távú feladatait, továbbá a megvalósításuk feltételeit tartalmazó programot.

Az OBH elnöke által megfogalmazott stratégiai célok jelentőségét és helyességét, mi úgy gondoljuk és úgy látjuk, hogy az elmúlt évek eredményei egyértelműen visszaigazolták.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az OBH elnökének 2016. évi beszámolóját a KDNP parlamenti frakciója támogatja, mert még egyszer hangsúlyozom, úgy gondoljuk, hogy az OBH által megfogalmazott szakmai célkitűzések helyesek, és nemcsak hogy helyesek, hanem azon szakmai célkitűzések kiválóan meg is valósultak. Kérem, támogassák önként is a beszámoló elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök Asszony! Valóban, egy heves igazságügyi bizottsági vitán vagyunk túl, illetőleg az időkeret miatt, amit ott kifogásoltunk, tulajdonképpen csak a kérdéseket tudtuk feltenni, ami a Jobbik-frakciót illeti, tehát tulajdonképpen véleményeket még meg se tudunk fogalmazni, de hála istennek, itt a plenáris ülésen

nagyobb terünk van arra, hogy kifejtsük az aggályainkat. Ez azért is jó, mert ha máshol nem, akkor itt végig közvetítésre és videofelvételre is kerül az ülés, úgy a kérdések, mind az elhangzott válaszok. Természetesen a bizottsági ülésekről is kiváló jegyzőkönyv készül, de azért mégis egy videofelvételnek nagyobb lehet a hatása, és jobban ki tudja fejteni azokat az érzéseket, amiket az ember gondol, amikor egy ilyen beszámolót tárgyalunk.

A bizottsági ülésen tizenkét nagyon konkrét kérdést tudunk feltenni az OBH elnök asszonyának. A jegyzőkönyv alapján is, tehát leellenőriztük a jegyzőkönyvben, öt kérdésre tudunk beazonosítható választ kapni, de ezek sem voltak érdemiek. Ez már önmagában sem egy jó jel. Bár elnök asszony azt mondta, hogy minden panasz ajándék, akkor ez esetben sok ajándékot hoztunk ide az ellenzék részéről, mert egy-két konkrétumot ki fogunk emelni és el fogjuk mondani, de nagyon szeretnénk, hogy a konkrét kérdésekre valamilyen módon kapjunk konkrét válaszokat.

A politikai vélemény egy dolog, és azt nyilvánvalóan lehet így is, úgy is nézni, és természetesen az ellenzék mindig kritikusabb, de itt a 2016-os évvel kapcsolatosan felmerült egy-két konkrét jogszabálysértés lehetősége, és egy-két konkrét olyan eljárási, szabályzati jogszabálysértés, amikkel, úgy gondolom, hogy a Magyar Országgyűlésnek és egyébként az Igazságügyi bizottságnak is foglalkoznia kellett volna, hiszen ezekre a kérdésekre a válaszokat meg kell adni, mert ha ezt ma nem tesszük meg, higgyék el, hogy ezek sokkal inkább napról napra egyre tornyosuló kérdésekként fenn fognak maradni.

Az Igazságügyi bizottság ülése azt is egyértelművé tette számomra, és elnök asszony válaszaiban is ez jelent meg, hogy egy darab fokmérő és egy darab igazodási pont volt, ez az ügyhátralék kezelése, ami egy fontos dolog, félreértés ne essék, de az ügyhátralék kezelésére tett, egyébként jó szándékú intézkedéseknek is törvényesnek kell lenniük. Szórták mondani, a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezeve. Törvénytelenül vagy szabályellenesen, jogszabályellenesen ne csökkentsük az ügyhátralékot! Arról nem is beszélve, hogy önmagában csak az a szám, hogy mennyivel csökkent az ügyhátralék, még semmit nem mond el arról, hogy egyébként ezek az ítéletek törvényesek, igazságosak, jogszerűek voltak-e. Tehát ha holnap mindenkit elítélünk - a büntetőeljárásból kisarkítom a helyzetet -, akkor az ügyek megszűnnek, de nyilvánvalóan sok igazságtalan ítélet lesz eközött. Tehát mindenképp az ítéletek minőségére is helyezni kell a hangsúlyt.

Azt is elmondtam a bizottsági ülésen, hogy alapvető kérdés és alapvető felvetés ezeknél az ellenzék által, általunk is napirendre vett problémáknál, hogy ebben a helyzetben felmerül jogosan a kérdés, hogy ki őrzi az őrzőket, melyik az a szerv, amelyik meg tudja ítélni és meg is ítéli egy mindenkorai OBH-elnök joggyakorlatát és a szabályok alkalmazását.

Jelen pillanatban csupán egy Országos Bírói Tanács van az OBH elnöke felett, akik viszont bizonyos

mértékben függenek az OBH mindenkori elnökétől, hiszen az előrelépésük tőle függ - és láthatjuk, hogy az eredménytelenné nyilvánításokkal függhet is -, már a megválasztásuk is függhet tőle, ha itt a fegyelmi eljárásokra gondolunk, amit Bárándy Gergely is felvetett. Nem biztos, hogy a mindenkori OBH-elnök él vele, de élhet vele. Ami még ennél is problémásabb, ha a mindenkori OBH-elnök él ezekkel az eszközökkel, akkor gyakorlatilag nincs olyan szerv, amely ebben korlátozni tudná.

Nyilvánvalóan az OBT ezt csak részlegesen tudja megtenni vagy - hogy mondjam - nem biztos, hogy megteszi. Úgy tűnik, hogy az Igazságügyi bizottság nem jogosult megtenni a kormánypárti képviselőtársaink szerint, tehát ott egyedi ügyeket, jogséremléket jobb, ha nem is hozunk fel, ez volt az összélekedés. Az Alkotmánybíróság meg részlegesen meg tudja tenni, amit most meg is tett, erre majd ki fogok térni. De alapvetően majdnem csak a külföldi fórumok maradnak, Strasbourg, illetve a luxembourgi uniós bíróság, de hát az már egy kellemetlen dolog, ha külföldi szintre kell vinni ezeket a problémákat. Jobb lenne, hogyha a magyar jogrendszer ezeket tudná kezelni.

Elnök asszony elmondta, a válaszait nagyjából úgy tudnám összegezni, sajnos konkrét válaszokat a konkrét kérdésekre, amiket feltettem, nem nagyon kaptunk, viszont kétféle megközelítést láttunk. Egyrészt bizonyos dolgokra azt válaszolta elnök asszony, hogy nem az ő feladata, hogy egy-egy törvényszék konkrét gondjait megoldja, az ottani jogsértésekért nem ő felel. Ez jogilag nem teljesen van így, majd erre is ki fogok térni. De ha még ezt el is fogadjuk, akkor - és itt a jegyzőkönyvből tudom idézni - más esetben elnök asszony azokra a kérdésekre, hogy miért próbált belenyúlni a kinevezési eljárásokba, ott meg azt válaszolta, hogy azért, mert az ő felelőssége éppen az, hogy olyan törvényszéki elnökök, ítélőtáblai elnökök kerüljenek kinevezésre, akik képesek jogszerűen működtetni a bíróságot. Tehát én ezt azért egy kicsit ellentmondásosnak tartom. Egyik esetben nem a felelőssége; másik esetben, amikor azt firtatjuk, hogy esetleg túllépte a hatáskörét, akkor viszont azzal magyarázza, hogy azért, mert az ő felelőssége az egész bírósági rendszer jogszerűségének a biztosítása.

Azt a kérdést már nem is tudtuk feltenni a bizottsági ülésen, hogy mi van akkor, ha azok a vezetők, akiket ön megkérdőjelezhető módon tett oda, nem tartják be a jogszabályokat, az kinek a felelőssége. Egyébként a bírósági vezető és az öné is, de nyilvánvalóan valakinek felelősnek kell lenni a jogszabályok betartásáért. Nagyon fájó, ha ezek az ügyek pont egy bírói csúciszerv esetében merülnek föl.

Képviselőtársaim ismerhetnek annyira, hogy én szeretek a tényekhez, konkrétumokhoz ragaszkodni, szeretem mellőzni és mindenképpen szeretném is mellőzni a személyeskedést. Ezért most is konkrét kérdésekkel készültem. Nem látom, hogy államtitkár úr merrefelé van, mert neki is fogok majd... - lesz egy-két olyan dolog, amit tőlük is meg tudnék kér-

dezni, de remélem, hogy visszaér. Nos, én elismétel-ném, hogy melyek azok a kérdések, amelyekre nem nagyon sikerült választ kapni a bizottsági ülésen, és komoly jogi aggályokat vetnek fel a működéssel kapcsolatosan.

Felmerült, és azt hiszem, hogy ez egy nagyon súlyos kérdés, gondolok itt az ügyelosztási rendre, hogy a Kúria esetében pont a fideszes képviselők voltak azok, akik rákérdeztek erre Darák elnök úrnál, és nagy fontosságot tulajdonítottak neki. Ez így is van egyébként, nagy fontossága van az ügyelosztási rendnek és a törvényes bíróhoz való joghoz. Úgy tűnik, hogy 2016-ban a bíróságok tömegesen szegték meg az ügyelosztási rendek elfogadására vonatkozó szabályokat, tehát az ország nagy részében kialakult egy olyan helyzet, hogy a törvényes bíróhoz való jog egészen egyszerűen nem érvényesült.

Ezt egyébként én felvettem a bizottsági ülésen is. Elnök asszony erre is azt mondta, hogy őt felelősség nem terheli, lévén, hogy az adott bírósági vezetők azok, akiknek ezt meg kell hoznia. De az ön felelőssége meg, hogy ezeket a vezetőket ellenőrizze, már ami a törvényszéki és ítélőtáblai elnököket illeti. Nyilván a járásbíróságok esetében ez nem az ön közvetlen felelőssége. De azt kell mondjam, hogy információim szerint 2016-ban számos olyan bírósági elnök is megsértette az ügyelosztási rend elfogadására és nyilvánosságra hozatalára való kötelezettségét, akik egyébként az ön ellenőrzési körébe tartoznak.

(12.10)

Ez azért is különösen kellemetlen - és nagyon örülök, hogy államtitkár úr visszajött; ügyelosztási rendről beszélünk és annak a törvényességéről -, mert ha igaz az, márpedig ezeket a felvetéseket elnök asszony nem cáfolta - itt még megteheti -, hogy ezek az ügyelosztási rendek nem készültek el, például a Szegedi Törvényszék esetében február 8-án, az odartartozó járásbíróságok esetében augusztus 30-án, a Miskolci Törvényszék esetében VI. hó 6. napján került elfogadásra és kihirdetésre, ha ezek igazak, most nem szeretném tovább sorolni a rendelkezésre álló tényeket, akkor például azok a migránspercek, amelyekkel kapcsolatosan elnök asszony a helytállást említette, ez igaz is, csak ha ez mind meg fog borulni a törvényes bíróhoz való jog miatt, akkor azért valakinek a felelősséget el kell vinnie. Elnök asszony, én azt gondolom, ha ez így lesz, akkor ön felé a kormány és a miniszterelnök részéről is biztos meg fog fogalmazódni néhány kérdés, lévén, hogy az EU Petíciós Bizottságánál tart ez az ügy, hogyha hinni lehet a híreknek, pont a Szegedi Törvényszék működésével kapcsolatosan. Elképzelhetik, hogy ha sérül akár a migránspercekben és a többi perben is a törvényes bíróhoz való jog, akkor meg kell semmisíteni ezeket a döntéseket, újra kell tárgyalni ezeket a döntéseket. Ez egyébként országos szinten akár több százezer pert is érinthet. Azt hiszem, egy ilyen kérdéssel illik foglalkozni az Országgyűlésben, és legalább azt mondani, hogy ezek a tények, amelyeket az ellenzék

elsorolt, nem igazak, és valami jogi magyarázatot adni.

Egyébként, ha jól tudom, elnök asszonynak az ügyelosztási renddel kapcsolatosan 2016 nyarán felhívták közérdekű bejelentéssel, panasszal a figyelmét, hogy gond van az ügyelosztási rendekkel. Nyilván már akkor, 2016 közepén a felelősséget lehetett volna megállapítani, illetve korrigálni már nehezen, mert ami már nem került az év elején elfogadásra megfelelő módon, és nem működött, ott a korrekció nehéz, illetve benne van a megsemmisítés lehetősége, de legalább azokat a bírói vezetőket megkérdezni, ha vétettek benne, akkor meg felelősségre vonni, akik ebben érintettek voltak. Egyébként, ha jól emlékszem, a Szegedi Törvényszék elnökét a bizottsági meghallgatásra is magával hozta elnök asszony. Ez alapján nem úgy tűnik, hogy ez a dolog ki lenne beszélve, vagy ha ki van beszélve, akkor kérem, konkrét válaszokat adjon, annál is inkább, mert azok a pletykák vannak a bírósági rendszeren belül, hogy ugyanezt a hölgyet szánja a Fővárosi Törvényszék élére január 5-étől. Így van, nem így van, nyilván ki fog derülni, január 5-e gyorsan el fog jönni, csak hát azt gondolom, ezeket a kérdéseket tisztázni kellene.

Aztán további kérdések, amelyekre nem kaptunk választ. Hogy lehet az, hogy két ítélezési tevékenységet végző bíró is 2016-ban feltételezhetően törvényellenesen végzett az Országos Bírósági Hivatalban tevékenységet, igazgatási tevékenységet. Erre nem nagyon kaptunk elnök asszonytól választ.

Aztán arra sem kaptunk választ, hogy kiadta-e már sajtóérdeklődésre azokra a közérdekű igénylésekre a válaszokat, amelyek az új Be.-vel és az e-perekkel kapcsolatos szakértői munkavégzésekre vonatkoznak. Amik megjelentek számok, eléggé túlzónak mondhatók.

A kinevezési gyakorlat körében felvettem azt is, hogy nagyon furcsa és egy konkrét ügy, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsába egy olyan bíró kerülhetett kinevezésre, aki alkalmassági igazolással nem rendelkezett a pályázati határidő lejártáig, utolsó helyen végzett, tehát volt előtte két alkalmasabbnak ítélt bíró, visszavonta a pályázatát, és egyetlen volt a pályázók közül, aki soha nem végzett katonai ítélező tevékenységet.

Aztán, ahogy említettem, a Fővárosi Törvényszék pályázata: hogy lehet az, hogy ön is határidőn belül, megszegve a jogszabályokat, írta ki, 90 napon belül írta ki ezt a pályázatát? Erre is vártam volna a választ.

Aztán a Fővárosi Ítéltábla pályázatával kapcsolatosan 2016-ban kétszer eredménytelenül nyilvánította ezt a pályázatát is, majd mit ad isten, az ön korábbi helyettese, akit megbízott, Ribai Csillárról van szó, először megbízott bíróként odatette, és utána érdekes módon már sikerült őt kinevezni.

De egyébként - ahogy elmondtam ezt is - ez az eredménytelenül nyilvánító gyakorlat most már nem csak a bírósági vezetők tekintetében áll fenn. Ez az, ami számomra 2016-ot egy kicsit kiemelte a többi év gyakorlatából, hogy most már - ahogy mondtam -

Katonai Tanácsnál is, illetve más ügyekben is láthatuk, az egyes bírói álláshelyekért is lenyúlnak, nem csak vezetői pályázatokért. Így lehetett az, hogy egyébként az elhíresült Vasvári Csaba-ügy, aki egyébként pert is indított ön ellen, ő csak egy sima ítéltáblai helyre pályázott, nem vezetőnek pályázott, kétszer megnyerte a kiírt pályázatot, harmadszorra második lett; akkor rögtön ki is nevezték azt, aki az első helyen végzett. Erre még egyébként vissza fogok térni, de teljesen egyértelmű ebben az esetben is, hogy felmerül a jogszabálysértés.

Aztán felvetettük azt a sajtóban is megjelent összeférhetlenségi kérdést, ha jogász képviselőtársaim belegondolnak, a kérdés az volt - megjelent a médiában is -, hogy hogyan lehet, hogy egy OBT-tag - sajtóban megjelent történetekről beszélünk, egyébként pont a Szegedi Törvényszék elnökéről, Tárkány-Szűcs Babetről beszélünk -, Gerber Tamás, aki OBT-tag, élettársa lehet a Szegedi Törvényszék elnökének, miközben az összeférhetlenségi szabályok ezt megtiltják. Ezek úgy szólnak, hogy aki hozzátartozói kapcsolatban áll törvényszék elnökével, nem választható az OBT tagjává. Ez egy teljesen egyértelmű kérdés. Ha nincs rá válasz, akkor azt kell feltételeznünk, hogy így van, márpedig ha így van, akkor egy jogszabálysértő, törvénytörő állapot áll fenn.

Megkérdeztem azt is elnök asszonytól, megint konkrét kérdés, hogy amikor az Országos Bírói Tanács a hírek szerint kétszer visszadobta a beszámolóját, nem tudom ennek a részletes körülményeit, talán a kinevezési gyakorlatáról szóló beszámolóját, ennek mik a körülményei, és ez miért történhetett meg. Erről is szívesen hallhattunk volna.

A bírók körében az sem a függetlenséget erősítette, amikor arról szóltak a hírek, hogy a fővárosi bírától elvárják azt, hogy minden hónapban 10 ítéletet hozzanak. Így könnyű csökkenteni az ügyhátralékot. Erre meg is jegyeztem a cikkben egy ügyvédkollektívát, hogy jó lesz egy olyan bírónál tárgyalni folyó hó 26-án, aki még csak 8 ítéletet hozott, és mondjuk, egy bizonyítási indítványt terjeszteni sok eséllyel megethető valószínűleg. Ezeket mindenképpen tisztázni kell.

Most már ilyen fehérenmű-viselési szabályzatokra és ilyenekre ki sem térek, mert ez már sajnos tényszerű, de ez a bulvármédiát is bejárta. Azt kell mondjam, valószínűleg nem erre kellene szabályzatokat hozni.

Azt viszont szeretném még kifejteni, hogy itt nem csak arról van szó - mert Bárándy Gergely elmondta, hogy él, nem él a jogkörével -, hogy ne éljen a jogkörével. Szerintem nincs ilyen jogköre elnök asszonynak. Nincs olyan jogköre, hogy munkaszervezési indokokra hivatkozással, ha azok nem állnak fenn valójában, akkor eredménytelenül nyilvánítson egy pályázatát. A gond nem az, hogy a jogkörökkel való életről vagy nem életről vitatkozunk, hanem hogy ilyen formában létezik-e ez a jogkör.

Egyébként teljesen egyértelmű volt az alkotmánybírói határozat - javaslom mindenkinek elolvasásra -, amely annak idején, 2013-ban mulasztá-

sos alkotmányvédelmi állapított meg. Pont az volt az alkotmánybírósági határozat lényege, hogy megfelelően szabályozni kell, hogy milyen indokok alapján lehet eredménytelenné nyilvánítani pályázatokat, fogódzkodót kell nyújtani a törvénynek arra, hogy a Kúria elnöke és az OBH elnöke hogyan indokolják meg, milyen módon kell hogy megindokolják ezeket a pályázatokat, illetve az eredménytelenné nyilvánítást, ráadásul az érintett pályázók számára is ki kell hogy derüljön, hogy az ő pályázatuk miért nem volt eredményes, minek nem felelt meg. Ha elnök asszony csak annyit ír bele ezekbe a pályázatokba, hogy munkaszervezési indok miatt nem indokolt már a betöltése, akkor ezek szerint nem felel meg annak az alkotmánybírósági határozatnak, amely elvárna azt, hogy ennél részletesebb legyen az indoklás.

(12.20)

Itt azt kellene leírni, hogy mi az a konkrét munkaszervezési indok, amely alapján nem indokolt az álláshely betöltése. Egyébként még a miniszteri indoklás is, amit ehhez beterjesztettek, és a mulasztásos alkotmányvédelmi próbálta orvosolni, teljesen egyértelművé tette, hogy ennek meg kell történnie. De mit látunk? Azt, hogy nincs indoklás, de a Vasvári-ügyben kétszer megtörtént az, hogy elnök asszony munkaszervezési indokra hivatkozott, és utána gyakorlatilag ugyanarra az álláshelyre kiírta a pályázatot. Ez nem törvényes véleményem szerint, mert amikor ön kiírta ezeket a pályázatokat, akkor elismerte azt, hogy az a munkaszervezési indok, amit korábban említett, nem valós. Ön nálam sokkal jobban tudja, mert munkajogi bíró volt nagyon sokáig, és munkajogi bírósági vezető is, hogy ha egy magáncég ilyen indokokra hivatkozik, mondjuk, átszervezésre, de kiderül, hogy az nem indokolt, akkor ezért el szokta a munkaügyi bíróság kaszálni. Tehát amit magáncégeknél nem engedünk meg, azt ne engedjük meg a bíróságok működésénél sem! A törvény egyébként nem is engedi meg.

Azért is érdekes a Vasvári-ügy, mert erről nem is nyilatkozott elnök asszony. Nagyon érdekes volt, hogy egy ön ellen megindított perben azzal érvelt az újságíróknak, hogy bíró a folyamatban lévő ügyben nem nyilatkozhat. Hát olyan ügyről, ami előtte van bíróként folyamatban, és nem ott, ahol ő az egyik peres fél! Ez egy teljesen más pozíciót jelent. Ráadásul úgy tudom - s kérem, erre is reagáljon, elnök asszony -, hogy a két keresetből, amelyek közül az egyiket, talán a közigazgatási keresetet önhöz nyújtotta be Vasvári Csaba, azt még talán nem is továbbította a bírósághoz, vagy határidőben nem továbbította a bírósághoz. Úgy gondolom, hogy a törvényi határidők mindenkire, tehát önre is kell hogy vonatkozzanak. S megint felmerül, hogy ki őrzi az őrzőket; ha így történt valójában, akkor ki mondhatja ki a jogsértést. Egyelőre nem úgy tűnik, hogy ezt bárki meg tudná tenni.

Aztán mondtam már a két bírót, akit központi igazgatási feladatok ellátásával bízott meg, az OBH-n

dolgoztak, s közben ítélkező tevékenységet végeztek. Azért arra is kíváncsi lennék, hogy ha valaki arra fog hivatkozni, hogy az általuk hozott ítéleteket egy jogállamban, mivel kizáró rendelkezések alatt álló bírók hozták, hatályon kívül kell helyezni, akkor ki lesz ezért a felelős, mert a felelősséget valakinek illene elvinnie.

Aztán kérdeztük, de erre sem kaptunk választ, hogy az úgynevezett Hunnia-ügyben - de ez alapvető kérdés, nem az ügy a fontos - amikor a bíró lemondott, még nem volt leírt ítélet. Ezt hogy lehet utólag pótolni? Lehet ezt visszadátumozni? Gondolom, nem. Más bíró nem írhatja alá, mert akkor újra kellene tárgyalni az ügyet. Akkor elnök asszony szintén arra hivatkozott, hogy minden üggyel nem tud foglalkozni.

De milyen érdekes, információim szerint, aki Kenéz korábbi bírónőnek, akinek le kellett volna írnia, a szakmai főnöke volt, azt pont ön nevezte ki úgy, hogy a Fővárosi Törvényszék összbírói értekezlete állítólag nem támogatta az ő kinevezését. Tehát látjuk, hogy most már azok a bírósági vezetők követik el ezeket a hibákat, akiket ön nevezett ki, sokszor eltérve a bírói tanácsok és az összbírói értekezletek véleményétől.

Bárándy képviselőtársunk említette, hogy mai alkotmánybírósági határozat, hogy az integritási szabályzat számos pontja törvényesítő. Jó lett volna, hogy amikor ezt jeleztük, mert jeleztük mi is elnök asszonynak tavasszal is, emlékszem, sőt talán már tavaly is, hogy az integritási szabályzattal gondok vannak, de konkrét válaszokat nem nagyon kaptunk. Az Alkotmánybíróság megállapította, ami szerintem azért eléggé sokat mond, hogy a vizsgált rendelkezések a jogorvoslathoz való jogot és a bírói függetlenséget sértik. Szerintem ezek elég komoly megállapítások, még úgy is, ha egyébként a különvéleményeket nézve sokkal nagyobb részben is meg lehetett volna ezt semmisíteni. Egyébként kezembe akadt a Magyar Bírói Egyesület állásfoglalása. Már 2015 decemberében aggályait fejezték ki az integritási szabályzattal kapcsolatban. Tehát már a bevezetés előtt elmondták, hogy gond van vele. És egyébként a Magyar Bírói Egyesület nem a legnemesebb kritika hangján szokott szólni, s akkor diplomatikusan fogalmaztam; hogyha már ők azt mondják valamire, hogy ejnye-bejnye, akkor annak már nagyon törvényesítőnek kell lennie.

Bárándy Gergely képviselőtársam említette, ezért nem részletezném újra, hogy a fegyelmi gyakorlattal hogy lehet visszaélni. Hogy így van vagy nem így van, de a sajtóhírek alapján valóban felmerült, hogy a Budapest Környéki Törvényszék elnöke, Hilbert Edit lehet, hogy azért nem tud az OBT-tagság megszerzéséért elindulni, mert ellene fegyelmi eljárás indul. Ez egy róka fogta csuka. Ha ő nem fogadja el a döntést, akkor fegyelmi eljárás indul ellene, és nem indulhat el, később tisztázhatja magát - hát, így járt. Ha viszont elfogadja, hogy hibázott, akkor meg esetleg el kell ismernie egy olyan helyzetet, amit egyébként nem tenne.

S végül még egy dolog, elnök asszony. Azt gondolom, hogy amikor éveken keresztül megfogalmaztuk ezeket a kritikákat, a maximális jó szándék vezérelt minket, s tényleg próbáltuk elérni, hogy elnök asszony is lássa, hogy az ön feladata törvényileg nem az, hogy egyesével kiválassza, ki lesz bírósági vezető, illetve bíró, hanem hogy az eljárás törvényességét garantálja. Ez az ön feladata. Ez nemcsak filozófiai különbség a gondolkodásunk között, hanem az Alkotmánybíróság a 2013-as és a ma reggel nyilvánosságra hozott döntésében is ezt határozta meg. Ez egy fontos jogállami garancia.

S azt is el kell mondjam, amit a munkaszervezési okoknál, az eredménytelenné nyilvánításnál elmondtam, hogy ha ezek a kérdések nem kerülnek kibeszélésre, és tényszerű, jogilag minősíthető válaszokat nem kapunk, akkor a bíróságok tovább fognak menni az amortizáció útján, ami a függetlenséget illeti. Higgye el, ez önnek sem jó, elnök asszony. Bár most úgy tűnik, hogy nincs olyan fórum, amelyik ellenőrizze, úgy tűnik, hogy az Országgyűlés soha nem fogja a beszámolóját leszavazni, úgy tűnik, hogy nincs olyan fórum, amelyik bármit is megállapíthatna, de azt azért szeretném elmondani, hogy ha elnök asszonynak lejárt a megbízatása, vagy Polt Péternek lejárt a megbízatása - mert Polt Péternek is le fog jární egyszer a megbízatása -, vagy ad absurdum egy másik összetételű Országgyűlés, hangsúlyozom szimplán politikamentesen, csak az itt általam is elmondott jogi érveket fókuszba állítva megvizsgálja ezt a gyakorlatot, és egy függetlenül működő rendszerbe rakjuk, s elnök asszony a szívére teszi a kezét, akkor biztos vagyok benne, hogy rá fog jönni, hogy ez a gyakorlat nem felel meg a jogszabályoknak.

Most nem szeretnék idécitálni tényállásokat, de ha igazak ezek a felvetett kritikák, márpedig azt várjuk, hogy elnök asszony ezekre válaszoljon, akkor ez nagyon könnyen a hivatali visszaélés tényállása is lehetne. Nem biztos, hogy ezt egyszer meg fogják állapítani, de ha egy független testület ezt kivizsgálná, akkor azt gondolom, hogy akár ez a tényállás is megállhatna. Az nem tesz jót senkinek, hogy ilyen dolgokról kell beszélni, azt szeretnénk, ha a bíróságok esetében őszinte vitát folytathatnánk, őszinte válaszokat kapnánk, és a törvényeknek megfelelő döntések születnének. Mindenkinek, a független magyar bíróságnak és szerintem a kormánynak és a Fidesz-KDNP-többségnek is az lenne az érdeke, hogy ezeket a kérdéseket tisztázzuk. Mert higgyék el, azaz, hogy ezek a szakmai viták folynak, senki nem nyer, a magyar demokrácia legfőképpen nem nyer, és a jövőben a jelentést hozzá véve nem lenne egy jó üzenet, ha a bíróságok környékére is beköltözne az a hangulat, hogy itt esetleg törvénysértő lépések és eljárások történhetnek.

(12.30)

Arra kérem elnök asszonyt, hogy ezeket a folyamatokat közösen gátoljuk meg. Mi minden segítséget megadunk ehhez, ha látunk fogadókészséget, akkor

természetesen lehet is ebből valami. Elnök úr, köszönöm szépen. (Dr. Gyüre Csaba tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök asszony expozéjában arra hivatkozott, hogy néha jó számokkal mérni, objektív mérőszámokkal mérni olyan jelenségeket, amiket nem mindig egyszerű objektív számokkal leírni. Talán a bírói függetlenség is egy ilyen tulajdonság, a bírói függetlenség megléte vagy nem megléte talán nehezen leírható számokkal. Azt gondolom, hogy mégis az ön beszámolójában találtunk olyan számot, ami erre alkalmas. Attól tartok, hogy ez korántsem a magyar bírói kar függetlenségét bizonyítja, hanem sokkal inkább ennek a függetlenségnek a meg nem létét bizonyítja.

Ez a számomra rendkívül döbbenetes szám - a bizottságban rá is kérdeztem, hogy igaz-e, de nem kaptam cáfolatot -, hogy 2016-ban 161 pályázatból, vezetői pályázatból, bírói kinevezési pályázatból mindössze 120-nál kevesebb, talán 117 pályázat zárult eredményesen. Ez azt jelenti, hogy több mint 40 eredménytelenül zárult. Az esetek 25 százalékában, egynekedében eredménytelenül zárult a pályázat. A kérdés az, hogy ennyire sok alkalmatlan pályázat érkezett-e, ennyire sok az alkalmatlan bíró, vagy pedig ezek alkalmasak lettek volna, de ön ezeket valamiért eredménytelennek nyilvánította, azért, mert nem tetszettek önnek.

Ez egy rendkívül súlyos dolog. Nem is hiszem el ezt a számot. Azt gondolom, ez a szám egyértelműen arra utal, hogy Magyarországon ma bírói függetlenségről nehéz beszélni. Hiszen gondoljuk el, ha valakinek az előmenetele egyetlenegy embertől függ, és ez az ember egyébként pont a kormánypárt egyik prominensének a felesége, ami önmagában nem lenne probléma, de ezzel a számmal párba helyezve igenis probléma, aggályos, akkor ez nagyon sok súlyos kérdést vet fel. Ráadásul azt is tudni kell, hogy aztán ezek a vezetők, akiknek a kinevezése mindenképpen öntől függ, ezek a vezetők fogják majd szignálni az eseteket, hogy kihez kerüljön egy adott ügy tárgyalása. És innentől kezdve nagyon nem nehéz megkérdőjelezni, hogy ezek a folyamatok valóban függetlenül történnek-e.

Nem véletlen szerintem az, hogy ön számított erre a kérdésre, hiszen ön az Igazságügyi bizottságba egy kis füzetkével érkezett. Sajnos, ezt a füzetkét nem tettem el, ha valaki eltette, annak örülnék, mert akkor ezt itt kint meg lehet kapni, érdemes lenne a sajtónak is bemutatni. Egy füzetkével érkezett, tehát eleve számított erre a kérdésre, tudta azt, hogy ez probléma. Ez egy többoldalas füzet, ami bemutatja ezt az eljárást meg azokat az adatokat, hogy hány pályázat volt, és mi ennek a pályázatnak a lényege. Azonban a füzet végén, az utolsó oldalon ott áll, hogy vagy elfogadja ön a pályázat eredményét, vagy nem.

Még egyszer mondom, én sokkal többre tartom a bírói kart annál, hogy elfogadjam azt, hogy ennyire sok az alkalmatlan pályázó.

Hadd mondjak egy hasonlatot itt is el; elmondtam a bizottsági meghallgatáson is, de szeretném megismételni, mert ön is használt nagyon jó, szép hasonlatokat. El kell mondanom azt, hogy az én szakmában is tapasztalhatjuk, hogy néha kívülről egy-egy szervezet nagyon egészségesnek tűnik. Úgy tűnik ránézésre, hogy minden rendben van, egy szervezet él, jól működik. Azonban előfordulhat, hogy odabent egy egészen kicsi hiba van rejtve, elképzelhető, hogy egész kicsi, milliméteres vérrög van, egy trombus, és az a szervezet halálához vezethet, onnantól kezdve az a szervezet halott.

Azt gondolom, ha a bírói kinevezések egyetlen embertől függenek, igaz, van egy hosszú folyamat, igaz, van egy nagyon objektívnek tűnő folyamat, de egyetlenegy ember egyetlenegy tollvonással az egészet áthúzhatja, és mindaddig nem engedi el, amíg nem a számára megfelelő embert kapja, akkor az a szervezet halott, az a bírói függetlenség halott, nem létezik.

Tisztelt Elnök Asszony! Hadd éljek vissza egy nagyon picit azzal, vagy éljek az előnyeivel is annak, hogy az ember képviselő, mert ilyen körülmények között képviselőnek lenni akkor, ha az ember ezt valóban komolyan gondolja, olyan nagyon sok előnyrel nem jár, ezt kell mondanom. Hadd használjam ezt ki! Egy konkrét ügyet szeretnék önnek mutatni, és erről szeretném a véleményét kérni. Attól tartok, hogy az előző képviselő kollégák is nagyon sok konkrétumot kérdeztek öntől, de erre nem nagyon fogunk választ kapni, ahogy a bizottságban sem kaptunk választ. Nagyon sok konkrétumot hallottunk például a kinevezések körüli anomáliákról.

Én most nem egy ilyet szeretnék bemutatni, de attól félek, hogy ez az ügy ennek tulajdonképpen egy végeredménye. Ez egy személyes ügyem. Nagyon sok ember nem teheti azt meg, hogy személyes ügyéről véleményt kérjen, de azt gondolom, ennek az ügynek van egy nagyon komoly, aggasztó részlete. Egy büntetőügyben voltam sértett, és amikor ennek a büntetőügynek a tárgyalása zajlott, a legeslegutolsó pillanata számomra egészen elképesztő volt. A büntetőügyben a vádlott végig tagadott. Egy hétórás tárgyalásról volt szó, egyetlenegy napon tárgyalta a bírónő, hét órát ültünk ott ezen az ügyön. A vádlott végig tagadott. Majd az utolsó aktus az volt, hogy a bírónő megkérdezte, még mindig fenntartja-e azt, hogy ön ártatlan. A vádlott nem mondta azt, hogy ártatlan, és azt sem mondta, hogy beismeri a tettét, hanem azt mondta, hogy elismeri, ha ő ült volna abban a kocsiban, ami mögött ő 50 centire egy felemelt karú markolóval szaladgál, akkor ő is megijedt volna az én helyemben. Ennyit mondtak.

Leült a vádlott, a bírónő felállt, és felolvasta az ítéletet. Felolvasta az ítéletet, egy olyan ítéletet, amelyben arra hivatkozott, hogy azért olyan enyhe az ítélet, mert a vádlott beismerte a tettét. Nem volt ilyenről szó, de már meg volt írva az ítélet, és az in-

doklásban ez állt, hogy a vádlott beismerte tettét. Én természetesen - mint egyszerű állampolgár - semmi mást nem tudtam tenni, a Pécsi Járásbíróság elnökének tudtam írni egy levelet, az meg azt mondta, hogy minden rendben volt, semmi probléma nem volt.

Nagyon örülnék, ha erről az esetről vagy csak általánosságban arról két mondatot a válaszában beszélné, hogy milyen dolog az, hogy egy bíró gyakorlatilag előre megírja az ítéletet, és ezt felolvassa úgy, hogy egy olyan momentumot tesz bele, amiről elvileg nem tudhatott. Azt gondolom, ez látszólag egy kis ügy, de a gyakorlatban nagyon súlyos ügy, és attól tartok, hogy nagyon is konkrét és közvetlen következménye lehet annak a jelenségnek, hogy öntől függ a bírók kinevezése, a vezető bírók kinevezése, utána pedig ezeknek a vezető bíróknak a döntéseitől függnek az ügyek szignálásai.

Ugyan ma elvileg egy 2016-os beszámolóról beszélünk, de valóban nem térhetünk ki a mostani hetek aktualitása elől, amikor egy igazságügyi miniszteri rendelettel vagy kormányrendelettel megváltoztatják a bírói kinevezések pontozását, módját; látszólag senkit nem érint, senkit nem érdekel. Akkor, amikor a kormánypárt egyetlenegy dolgról szeretne beszélni, Sorosról és semmi másról ne beszéljünk, egy ilyen apró kis változásnak - nem is törvény, hanem csak egy kormányhatározat - látszólag nincs nagy jelentősége.

Azonban itt arról van szó, hogy a bírói kinevezéseknél azok az emberek, akik nem voltak bírók, de a közigazgatásban dolgoztak, egyik napról a másikra a pontozásban jóval-jóval több pontot kaphatnak, mint akár egy olyan titkár, aki akár tíz évet már ott volt a bíróságon, nézte a bíróságok munkáját, részt vett a bíróságok munkájában. Jóval kevesebb kaphat egy ilyen pályázó, mint az, aki életében még bíróság közelében sem volt, de a közigazgatásban dolgozott.

(12.40)

Az előbbieken alapján nagyon nem élettől elrugaszkodott azt feltételezni, hogy ennek igazán egyetlenegy feladata van, az, hogy a közigazgatásban a kormánypárthoz közeli emberek kerülhessenek bírói kinevezésre. Egyébként hadd mondjam el, hogy maga az indoklás, tehát az az indoklás, amit önök el szoktak mondani, hogy nagyon fontos, hogy a közigazgatáshoz is értsen az a bíró, aki majd a közigazgatási perekkel fog foglalkozni, ez számomra meglehetősen nevetséges, hiszen vannak olyan bírók, akik elsősorban az orvosi perekkel szoktak foglalkozni, illetve jó esetben a szignálás automatikus, de én azt gondolom, hogy akkor orvosoknak is kéne a bíróságokon lenni.

Vagy azok, akik mondjuk, a vasúti szerencsétlenségekkel foglalkoznak, azoknak meg vasutasoknak kellene lenni? Tehát nem tudom elfogadni, hogy miért kellene a közigazgatásból jött és bírói tapasztalattal nem rendelkező embereknek jóval több pontot kapni, mint annak, aki a bíróságon már eltöltött időt alacsonyabb beosztásban. Józan ésszel ennek egyetlen

lenegy magyarázata lehet: töltsük fel a bíróságokat a kormányhoz hű emberekkel. Elnézését kérem, hogy ezt kell mondani, de ez kívülről számunkra aggályos az előbbi jelenségek miatt is.

Végül én is annyit szeretnék elmondani és csatlakozni az előttem szólókhoz, hogy én sem látom egy nagyon nagy sikertörténetnek a bírói fizetésemeléseket, én is azt gondolom, hogy ezt az összes bíró közül talán ön látja sikertörténetnek. Tehát azt a néhány-szor néhány százalékos emelést igazán nem nagyon érzik meg a bírók, bizony a köztisztviselők fizetése alján áll jelen pillanatban a bírói fizetés. Mindazonáltal és ezzel együtt is azt szeretném elmondani és nagyon hangsúlyozni, hogy amikor mi nem fogjuk elfogadni az ön beszámolóját, akkor nem a bíróságokat bíráljuk, hanem önt bíráljuk, tehát az ön beszámolóját, és nem a bíróságok beszámolóját bíráljuk.

Végül még egyetlenegy kérdés, amit én mindenképpen szeretnék kiemelni, kiemelni, kiemelni, és háromszor elmondani, hogy válaszoljon arra, kérem, válaszoljon, és tisztelje meg a parlamentet, tisztelje meg a magyar állampolgárokat, hogy válaszol arra a kérdésre, hogy az Igazságügyi bizottságon elhangzott, Budai Gyula képviselő úr által véletlenül mikrofonba mondott megjegyzésről, hogy minden bíró komcsi, arról önnek mi a véleménye. Ez egy rendkívül súlyos dolog! Ez nem egy szimpla bunkózás és nem egy szimpla komcsizás, hanem gyakorlatilag egy politikusnak a mély undorát fejezi ki az egész bírói kar iránt, és ebben ön akkor is köteles megnyilvánulni, ha ez önnek valami miatt nagyon-nagyon kellemetlen. Kérem, hogy tegye meg erre a választát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában.

Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért kértem szót, mert én végignézttem ezt az alkotmánybíróvási határozatot, Bárándy képviselőtársunk azt mondta, hogy megsemmisítette ezt az integritási szabályzatot az Alkotmánybíróság. (Dr. Bárándy Gergely: Részben. Részben semmisítette meg.) Ez az integritási szabályzat több mint 50 paragrafusból áll, abból három paragrafust érint egyébként: az egyik paragrafusnál, egy fogalommeghatározásnál néhány szót vett ki belőle az Alkotmánybíróság; egy másik paragrafusnál, ami f) pontig tart, egy felsorolás, ott három pontot tartott alkotmányellenesnek; egy másik paragrafusnál, ahol j) pontig tart egyébként a felsorolás, ott pedig egy pontot megsemmisített, illetve egy pontból néhány mondatot alkotmányellenesnek talált az Alkotmánybíróság, ahhoz képest egyébként, hogy az indítványozó az Alkotmánybíróság indoklása szerint az egész szabályzat megsemmisítését kérte. Ezt úgy szokták a polgári jogban mondani, hogy alapvetően az Alkot-

mánybíróság egész pontosan 99,9 százalékban az OBH elnökének adott igazat.

Hadházy képviselőtársamnak meg mondom, hogy ez ugyan nem az ingyenes jogtanácsadás helye, de azért az ítélet rendelkező részét, és hogy mit, mikor kell leírni a bírónak és aláírni, meg hogy a szóbeli indoklás és a leírt indoklás nem ugyanaz, és azt a bíró rendszerint nem felolvassa - erről azért nem lenne baj, ha tájékozódna. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak két percre.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezek szerint nem figyelt, képviselőtársam, mert pontosan arról beszéltem, hogy egy részét semmisítette meg az Alkotmánybíróság, és a különvélemények tartalmazzák azt, hogy nemcsak ezt a néhány részt kellett volna megsemmisíteni, hanem az egészet; erről beszéltem.

Szeretnék önnek idézni, képviselő úr. Azt hiszem, elmondtam, és talán emlékszik rá, hogy alkotmányossági kérdéseket nem szoktak százalékban mérni és nem is lehet. Szeretnék olvasni önnek az Alkotmánybíróság honlapjáról. Az Alkotmánybíróság honlapján jelent meg egy összefoglaló az Alkotmánybíróság határozatáról, és a következő mondat hangzik ott el: „Az Alkotmánybíróság kimondta: a vizsgált rendelkezések, mint például az integritássértés megállapítása, kötelezettségszegés esetén a felelősségre vonás kezdeményezése, továbbá az esetleges jogkövetkezmények alkalmazása mind a jogorvoslat-hoz való jogot, mind pedig a bírói függetlenséget sértik.” Képviselő úr, ha van az integritási szabályzatnak akár csak egy betűje, amelyik sérti a bírói függetlenséget, én azt gondolom, hogy az önmagában egy olyan probléma, ami mellett nem lehet úgy elmenni, hogy egyébként a 99 százaléka jó. Ne tessék már viccelni velem!

Ez arról szól, hogy az integritási szabályzat úgy lett megalkotva, hogy az a bírói függetlenség sérelmét és a jogorvoslati jog sérelmét jelenti. Lehet, hogy 99 százaléka ennek egyébként jó, de épp elég probléma, ha az OBH elnöke egy olyan utasítást ad ki, amelynek bármelyik része is ezeket az alapjogokat sérti. Hadd kérdezzem már meg, képviselő úr, ha százalékokban számolunk: ön elfogadna, ön szavazna egy olyan alkotmányra, amelyik nem tartalmazza az élethez való jogot? Mert ott szerintem a 99,9 százaléka jó lenne az alkotmánynak, csak ez az egy rendelkezés, az élethez való jog kimaradt belőle. Ön megszavazná, képviselő úr? Ugyanez a probléma ezzel is. Nehogy már százalékban mérjünk! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Javarészt Bárándy Gergely elmondta, amit én is itt el szerettem volna mondani Vas Imrének. Egyrészt az Alkotmánybíróság határozata kimondta, hogy a bírói függetlenségre sértő volt az integritási szabályzat, és a jogorvoslathoz való jogot is sérti. A szabályzatnak része volt az a néhány pont, amit felsorolt Vas képviselőtársam. Tehát nem tudom, hogy e-mailben vagy sms-ben kapja ezt a sok hülyeséget, amit itt mond, és akkor itt röhögve előadja (*Dr. Vas Imre: Most néztem meg!*), de gondolja már végig, diktatúrák szokták ezzel igazolni a saját ténykedésüket! 99 nagyon kiváló lépésünk volt, meg egy századik, amikor néhány ártatlant is kivégeztünk - körülbelül ezt lehet olvasni a diktatúrák különböző propagandaanyagaiban. Tényleg abszurd, hogy a többség vitában ön ezt tudja felhozni!

Szerintem meg kellene vizsgálni ezek után, hogy az ellenzék által felvetett többi kérdés mennyiben állja meg a helyét, az alkotmányossági és a nemzetközi jogszabályokat és az egyéb kialakult gyakorlatokat mennyire sérti. Egyébként hozzáteszem, ha csak annyiban, vagy feleannyiban, mint amit ön felsorolt és most az Alkotmánybíróság megsemmisített, ha csak ilyen minimálisan módosítanánk a bíróságról szóló törvényeket, pont az eredménytelenné nyilvánítással kapcsolatosan, vagy kiegészítenénk, hogy pontosítsuk annak a tartalmát, akkor már az egész törvény rendben lenne.

Nyilvánvaló a különbség, az a 0,1 százalék, amin az múlik, hogy Magyarországon van-e valódi független bírászkodás, vagy nincs. Úgyhogy, Vas Imre, eméssze meg, kérem, hogy egy ilyen apró dolog is romba tud dönteni egy jogállamiságot, és az előttünk látott példák alapján ezt nagyon alátámasztja a gyakorlat is. Köszönöm. (*Dr. Gyüre Csaba tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Egyrészt nem akarom megismételni Vas Imre képviselőtársamnak az előzőleg mondott hasonlatomat, de ha egyetlenegy kis dolog nem működik egy szervezetben vagy szervezetben, akkor lehetséges, hogy az az egész dolog nem működik, s az integritási szabályzattal is így van. Másodsorban én köszönöm ezt a meglehetősen kioktató és cinikus hozzászólását, és higgye el, hogy tájékoztattam az ügyről elég sokat, és tudom, hogy egy ítéletnek van egy ítélező része, egy indoklásrésze, azonban még egyszer, köszönöm a hozzászólását, hiszen még egyszer felhívhatom a figyelmet erre az ügyre, és még egyszer kérhetem, hogy majd erre reflektáljon az elnök asszony.

(12.50)

Itt magát az ítéletet előre meghirdették vagy felírta a bírónő. Egy hétórás tárgyalás - amikor esélye sem volt még arra sem, hogy szünet közben már

kialakuljon valami, és megírja - után állt fel úgy, hogy felolvasta az ítéletet, a rendkívül enyhe ítéletet, majd az indoklást valóban szóban mondta el, és az indoklásban már az volt, hogy itt beismerte a vádlott a tettet. Nem ismerte be egyébként, és én nem tudom, hogy a magyar bíróság vagy ez a bírónő annyira a jövőbe is tudjon látni - ne csak a múltba tudjon látni -, hogy amikor meghoz egy rendkívül enyhe ítéletet, akkor azt arra hivatkozva tudja megtenni, hogy majd biztos be fogja ismerni a vádlott a tettet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, 15 perces időkeretben.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Kedves Ház! Kedves Barátaim - most már azt is mondhatnám, mert olyan szűk körben vagyunk, és azt gondolom, hogy többnyire olyan jogászok, akik értjük, hogy miről beszélünk (*Dr. Bárándy Gergely: Nem mindenki!*), bár nem vagyok egészen biztos ez utóbbi állításomban.

Arról van szó, tisztelt Ház, hogy az a gondolat vezérelt és az jutott eszembe, hogy amikor az elnök asszony kinevezésre, megválasztásra került, akkor szívesen odamentem volna - már akkor gondolatomban volt -, és egy mikszáthi gondolatot kellett volna közölnöm, hogy ez az út nem rózsákkal lesz végigszórva. Ez nyilvánvaló volt. (*Dr. Bárándy Gergely: Azt hittem, a Rokonokból akar idézni.*) Magára az egész intézményre ugyanis azért volt szükség, és ha az ellenzéki képviselőtársaim tényleg a szívükre teszik a kezüket, ahogy ezt ajánlották már egyesek, és visszapillantanak arra, hogy honnan indultunk, akkor én azt gondolom, hogy nekem nem kell visszamennem az én régmúltamba azokhoz a lepusztult bíróságokhoz, azok közé a rettenetes körülmények közé, amelyek körülmények között a bírák azért a tekintélyüket képesek voltak fenntartani, ahol a rendszer gyakorlatilag szinte alig működött, de a bíróságok mégis működtek, és onnan eljutottunk egy olyan helyzetig, ahol ma, azt kell mondanom, európai színvonalú bíróságok működnek. Ez, akár tetszik, akár nem, ennek a szervezetnek, annak az elnökének az egyik fontos eredménye. Ezt aligha lehet eltagadni.

Igen, az a helyzet, tisztelt Ház, hogy ma rengeteg olyan dologról volt szó, amelyek voltaképpen semmi mást nem tartalmaztak, mint a kinevezéssel kapcsolatos jogköröket és az ellenzék által állított anomáliákat. Aki a kinevezésben részt vesz, annak tudomásul kell venni, hogy támadásoknak lesz kitéve. Megkerülhetetlen. S aki a kinevezésekben részt vesz és döntést hoz, az a döntésért tisztességgel viseli is annak a következményeit, amely következmények azonban - és többek közt ezért kértem szót, itt nem ismertem Staudt Gábor képviselőtársamra - azért nem mehetnek el a fenyegetésig. (*Dr. Staudt Gábor:*

Milyen fenyegetés?) Akár ez volt a szándék, akár nem, bizony ezekből a szavakból, engedelmet kérek - és ha nem így van, kérem, majd két percben erőteljesen javítson ki -, én ebben nagyon határozott fenyegetést éreztem. (Dr. Staudt Gábor: Miben?) S én azt gondolom, hogy a bírósági szervezettel kapcsolatos minden olyan ügy, amely világos és átlátható, egyet nem eredményezhet: az olyan személyes természetű megtámadást, amely itt azért ma folyamatosan hangzott el. (Dr. Staudt Gábor: Mi volt benne a személyeskedés?)

Én azt gondolom, hogy az ellenzék észrevételeinek egy jelentős részét én érteni véltem, de azzal véltem érteni, hogy ha elolvastam - és én megpróbáltam végigolvasni egész terjedelmében ezt az előterjesztést -, akkor ezek nincsenek összhangban, ezek az észrevételek, még egyszer mondanám, szinte személyre szólóak voltak. Miről szólt? Egy-egy személynek a kinevezése vagy nem kinevezése. (Dr. Bárándy Gergely: Egy-egy az 40 egy év alatt?) Ez volt az alapvető vitatárgy az eltelt időszakban. Na de könyörgök, ha van valami, ami a bírói függetlenséget igazolja, akkor az éppen az, hogy ha egy bíró sérelmet érez, személyes sérelmet érez, akkor elmegy a bíróságra (Dr. Staudt Gábor: Ja!), akkor jogorvoslatot kér. Igen! Kedves Staudt képviselő úr, lehet ezen mosolyogni, de én végigéltem azt az időszakot, amikor még ellenvetés sem lehetett volna, nemhogy a bírósághoz elmegy valaki azért, mert ugyanabban a szervezetben érdeksérelmet szenvedett el vagy vélt elszenvetni. (Dr. Staudt Gábor: Szokjunk mi is hozza, ugye?)

Tényleg nem számít az, hogy az eltelt időszakban olyan mértékű változások történtek, hogy ma az, aki ténylegesen ügyvédként dolgozik, azt kell mondanom, fényévekre van attól, mint ahogyan mi dolgoztunk? Az, ahogyan ma hozzá lehet férni az ügyekhez, az, ahogyan meg lehet, azt kell mondanom, oldani mindazokat a problémákat, amelyek nekünk fél napokat jelentettek, és amelyek vitték az időt és vitték a lehetőséget, azok ma szervezeten megoldottak, ez mind nem számítana? Most itt tényleg csak néhány egyéni sérelemmel kellene foglalkozzunk? Sőt! Most már egyéni ügygel, ami azért úgy gondolom, túlmegy azon, mint amit korábban hallottunk. Nekem is volt nagyon rossz lóperem annak idején Ballassagyarmaton, de ma nem fogom idehozni. Azt kell mondanom, hogy egy nagyon elfogult bíró volt, hála istennek nem tegnap, hanem mondjuk, körülbelül 30 évvel ezelőtt. Szóval, tisztelt Ház, kell hogy valami mértéket tartsunk, és ez a mérték meggyőződés szerint arról szól, hogy a realitások határán belül maradjunk.

Én azt gondolom, hogy amikor ez a hivatal felállt, világos cél volt, és én éppen ezért támogattam ezt a lehetőséget, hogy azt a fajta nagyon nehéz szervezési munkát, amely mindig ütközetekkel járt, és amely ütközetekben belül nagyon nehéz olyan megszöveget találni, amely a bírók függetlenségét még árnyalatlisan sem sérti, ezt el kellett választani. Én tudom, hogy egyetlenegy szakma sem viseli el, ami-

kor a teljesítménymérésre kerül sor. Igen, ez szerintem az egyik legnagyobb sérelem. Mérti lehet a teljesítményt, bizony lehet, minden szakmában lehet mérni. Nem könnyű. Én tudom, hogy egy pedagógus, ha azt mondják, hogy az ő teljesítményét mérik, akkor föl van háborodva, hát hogy meri ezt bárki is mérni, hiszen ez az ő szellemi tevékenysége. Igen, de az én gyereken folytatja, következőképpen úgy gondolom, hogy ezt mérni kell, mint ahogy az igazságszolgáltatásban is ez a helyzet.

S az is világos kell legyen, tisztelt Ház, hogy ha tényleg így van - és én azt gondolom, ezt őszintén mondom, hogy tényleg így van -, hogy ezekre a mérésekre szükség volt, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy nézzük meg, hogy hol tartunk ügyhátralékban. Mert miről zengett korábban, azt kell mondanom, nem csak az ellenzék, mi is, amikor mi ellenzékben voltunk? Arról, hogy kérem szépen, nem lehet az ügyeket befejezni. S ma valahogy be lehet, és ma az ügyeket befejezik. Hogy minden ítélet jó-e? Biztos nem! Ha nem így lenne, akkor nem kellene jogorvoslat. (Dr. Staudt Gábor: Nem erről beszélünk!) S még az sem biztos, hogy a jogorvoslat teljesen stimmel? Igen, ez mindig előfordulhat, mert igazság egyedül a Mindenhatónál van. (Dr. Bárándy Gergely: Szóba se hoztunk ilyen témákat!)

Szóval, azt gondolom, tisztelt Ház, hogy ha a mértéket megtartjuk, és ha őszintén gondoljuk végig ennek a szervezetnek és a szervezet elnökének a tevékenységét, akkor messze-messze több a pozitívum, mint amit itt bárki is fölhozhat negatívumként.

S talán még egy utolsó gondolat, amit én fontosnak tartok. Azok a programok, amelyek elindultak, megérdemlik, hogy az ellenzék is támogassa. Mire gondolok? Elsősorban azokra a programokra, amelyek a kiskorúakra vonatkoznak, azokra a programokra, amelyek a személyes áldozatokra vonatkoznak. Nem igaz, hogy ebben nem tudunk egyetérteni, hogy itt is előrelépésre volt szükség, egy emberes előrelépésre! Én biztos vagyok benne, hogy ezt az ellenzék is érti, gondolja és akarja. S azt gondolom, hogy ezeken a területeken van még tér, tovább lehet haladni.

S valóban végül és utolsósorban, de azt gondolom, hogy nem utolsó a sorban valójában a bírói fizetések kérdése. Én személy szerint, bármikor erről szó lesz, ami rajtam múlik, meg a gyenge erőmön múlik, azt arra kívánom felhasználni, hogy a bírói fizetések méltóak legyenek a bírói tisztséghez, és hogy azok igen, emelkedjenek. Az nem lehet érv, hogy a bíró nem megy el külföldre, meg hogy a bíró nem hagyja el a szakmát. Nem hagyja el, mert a szakmájához hű és szereti. S akkor is ott volt - ezt még hadd mondjam el, úgy emlékszem, a hetvenes években történt -, amikor Nagykátára elment az akkori, nem is tudom, mi volt a neve az akkori kommunista pártban, de a lényeg az, hogy elment az igazságügyminiszter, és kifogásolta, hogy a bíró könnyökön lyukas a kabát.

Ide ne jussunk! Következőképpen, ha nem is tartunk itt, de legyen világos, hogy igen, a bíró-

nak - az ő méltóságának, az ő függetlenségének megfelelően - jár a jutalom, jár az az ellenérték, amiért dolgozik. És én azt gondolom, ezért dolgozunk.

(13.00)

És ha most első lépésként a bíróságokon dolgozóknak sikerült egy jelentős emelést adni, akkor azt nem kellene alábecsülni. Sokan vannak, jól dolgoznak és megérdemlik. Én azt gondolom, ahogyan ismerem a saját frakciómat, ismerem azt a kormányt, amelyet támogatni van szerencsém, hogy emelkedni fog a bírák fizetése is, mert reményeink szerint erre meglesz a lehetőségünk. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Bárándy Gergely: 12 éve nem emelték!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Asszony! A Magyar Szocialista Párt álláspontját a vezérszónoki felszólalásában Bárándy Gergely képviselőtársam részleteiben már ismertette. Én természetesen ezen nem mennék végig újra, csupán néhány részletre szeretnék majd kitérni.

Azonban ha megengedik, az előttem szóló Turi-Kovács Béla képviselőtársam bevezető gondolataihoz szeretnék hozzáfűzni néhány gondolatot, előre lefixálva azt, hogy én Turi-Kovács Béla képviselőtársamban tisztelem mind az életkort, mind a munkásságot, azonban nagyon másképp látok egy dolgot, amit még a felszólalása elején mondott. Képviselőtársam azt mondta, hogy emlékszik még azokra az időkre, amikor a bíróságok méltatlan körülmények között folytatták a munkájukat, és akkor képesek voltak megőrizni a bírói kar tekintélyét.

Sajnos ma meg azt látjuk, hogy ugyan most már nagyon modern épületekben, nagyon modern körülmények között végezheti a bíróság a munkáját, azonban azt látjuk, hogy a bírói kar a tekintélyének a megóvásában, annak a fenntartásában nem annyira eredményes, és ennek szerintünk pontosan az az oka, hogy a politikai befolyás a bíróságokra is megérkezett. Azt gondoljuk, amit már régóta hangoztatunk, hogy az igazságszolgáltatás mint független hatalmi ág sajnos nem független. Jogelméleti szempontból az kellene hogy legyen, de az elmúlt években, az elmúlt évek fideszes ámokfutásai kapcsán bizony mi azt tapasztaltuk, hogy igen erős politikai befolyásoltság alá került az igazságszolgáltatás.

Ezt természetesen akár az ügyészség esetében is elmondhatjuk. A következő napirend esetében el is fogjuk mondani majd részleteiben, de bizony a bíróságok esetében is elmondhatjuk ezt, és én itt abszo-

lút nem személyeskedni szeretnék Handó Tünde elnök asszonnyal, de azért itt azt látjuk, hogy bizony sok esetben erős fideszes befolyás alá kerül a bíróság vagy a bírói vezetés is.

Amit elmondtam, hogy én tisztelem Turi-Kovács képviselőtársam munkásságát, azt kevésbé mondhatom el Vas Imre képviselőtársammal kapcsolatosan, még hozzá azért, mert azt már megszoktuk, hogy az önök kreatív jogalkotási tevékenységének egyik zászlóshajója, ha megtisztelhetem önt ezzel a kifejezéssel, és nem szeretném önt tárgyiasítani, de az bizony a képviselő úr, aki azért elég sokszor szokott olyan előterjesztéseknek is a részese lenni, meg olyan magyarázatokat is adni itt a parlamentben, ami egyébként pont a Bárándy képviselőtársam, Staudt képviselőtársam, meg ellenzéki oldalról mindenki által felemlített integritási utasítással kapcsolatos álláspontot jelenti.

Ön azt mondta - és én azt hittem, hogy ön jogász, de bocsánat, ha ön matematikus; a százalékokba veszett itt bele -, hogy itt 99 százalékban rendben van minden, 1 százalékban nincs rendben semmi. Erre részletesen kitértek képviselőtársaim, hogy mi a gond ezzel az 1 százalékkal. De azért azt rögzítsük még egyszer, hogy az Alkotmánybíróság részben megsemmisítette az OBH elnökének integritási utasítását, mert az több ponton is alkotmányellenes.

Tudja, képviselő úr, én azt gondolom, és ez egy nagyon szubjektív vélemény, idézőjelbe teszem, amit most mondok: ha egy „mezei” jogász a munkatevékenysége során alkotmányellenes dolgokat tenne, végezne, ilyen irományok jönnének ki a munkásságában az ő kezei közül, az elég nagy problémát jelentene, hiszen akkor az majdhogynem azt jelentené, hogy ő nem ért a szakmájához. De amikor az OBH elnöke ad ki egy ilyen integritási utasítást, akkor az már bizony nagyon problémát kell hogy jelentsen, és hozzáteszem, azt is gondolom, ön azt mondta egy bekiabálásában valamelyik képviselőtársamra reagálva *(Jelzésre:)* - igen, Bárándy képviselő úrra reagált -, hogy kisebbségben maradtak azok, akik leírták egyébként különvéleményben, hogy mi még az, amivel nagy gond van. Hát, nem lennék most az Alkotmánybíróság tagjainak a helyében, merthogy azt mi már többször elmondtuk, hogy politikai kinevezetteket is beválasztottak már abba a testületbe, de bizony azok, akiknek le fog járni majd valamikor a mandátumuk, akkor retteghetnek, ha ők ilyen dolgokat mernek megfogalmazni. Ezt sem tartjuk egyébként a jogállamba illő dolognak, de mindenesetre az azért mégiscsak valahogyan furcsa, hogy önök arra hivatkoznak vagy ön arra hivatkozik, hogy egyébként a nagy része rendben volt, csak egy kis része nem volt rendben.

Rögzítsük még egyszer a tényt: az OBH elnök asszonya egy olyan integritási utasítást adott ki, amelyről megállapította az Alkotmánybíróság, hogy annak egyes rendelkezései alkotmányellenesek. Lehet magyarázni, lehet körbeírni, de azért mégiscsak azt kell mondjuk, ez nagyon nincs rendjén, és ez szakmailag nincs egyébként rendjén, de erre egyéb-

ként már részletesen kitértek képviselőtársaim, úgy-hogy én nem fogom ezt tovább magyarázni.

Amire én kifejezetten kíváncsi lennék - és ez is elhangzott ma már itt a Ház falai között -, és kérném, hogy az elnök asszony reagáljon rá, mondja el a véleményét, ha lehet, részleteiben, hogy mit szól ahhoz a kijelentéshez, hogy Budai Gyula fideszes országgyűlési képviselő, volt elszámoltatási kormánybiztos, meg még több pozíciója is volt, jelenleg az Igazságügyi bizottság alelnöke, gyakorlatilag a komplett magyar bírói kart lekomcsizza. *(Dr. Vitézy István: Előtted van, hogy mit mondott a bírói karról...)* Értem. Vitézy István képviselő úrnak lehetősége van gombot nyomni, nyugodtan megetheti. *(Dr. Bárándy Gergely: Beszéljünk erről, István! Kicsit más volt...)* Mi örülünk annak, ha fideszes képviselőtársaink részt vesznek a vitában. *(Dr. Vitézy István: Az előtted ülő...)* Természetesen nem gondoljuk azt, hogy meg fogjuk tudni őket győzni arról, hogy bizony azért itt vannak dolgok, amelyek nincsenek a helyükön. *(Dr. Bárándy Gergely dr. Vitézy István felé: Nem utólagosan... Szóalj fel! Annyi eszed nincs, hogy idézd!)* Vitézy képviselő úr, nyomjon nyugodtan gombot, mi bőségesen bele fogunk állni ebbe a vitába. Természetesen az időnk megengedi, hogy itt legyünk, és ezt végighallgassuk.

Mindenesetre én azért mégiscsak kíváncsi lennék arra, hogy Handó Tünde elnök asszony mit szól ehhez a komcsizáshoz, mit szól ahhoz, hogy a komplett bírói kart lekomcsizza Budai Gyula, merthogy nyilvánvalóan a komplett bírói karra gondolt, hiszen még ki is emelte, hogy mind az, mármint hogy az összes bíróra vonatkoztatta. Szerintem kifejezetten káros dolog az, amikor ebben az országban valakit minősítünk, és nem a munkáját minősítjük, hanem azt, hogy ő mit gondolna, hogyan élne, hogyan tevékenykedne.

Azt gondolom, ez nagyon-nagyon nincs rendjén. És az sincs rendjén, ahogy az elnök asszony erre az elmúlt napokban nem reagált; nem védte meg a bírói kart; nem állt ki mellettük; nem utasította vissza Budai Gyula megjegyzését. Ezt többen megtették. Azt gondolom, ezt az elnök asszonynak is mindenképpen meg kellene tennie, mert azért az mégiscsak elfogadhatatlan, hogy különböző fideszes potentátók vagy magukat potentátnak vélő, annak valló emberek ilyen véleményeknek adhatnak hangot.

Ráadásul azt is mondhatom, hogy nem egy egyszerű - megint nem megbántva senkit, és abszolút nem pejoratív jelzőként mondva -, mezei országgyűlési képviselőről, hanem az Igazságügyi bizottság alelnökéről van szó, akihez tartoznának ezek a szervezetek is, ha ágazatilag nézzük. Szóval nagyon-nagyon nem tartjuk ezt helyénvalónak, és én azt szeretném kérni az elnök asszonytól, hogy a vita végén, amikor biztos hozzá fog szólni, a hozzászólásában térjen ki arra, legyen szíves, részleteiben, hogy önmagával ezzel az egészrel kapcsolatosan mi az álláspontja.

Bárándy képviselőtársam azt kérte öntől, hogy határolódjon el. Én ezt természetesen megethetném,

de legelsősorban is azt szeretném tudni, hogy ön mit gondol erről az egészről. Nekünk nagyon-nagyon rossz gondolataink vannak ezzel kapcsolatosan, nagyon-nagyon rossz emlékeket is felidézhetne egy ilyen állítás, és az, ha ebben az esetben nem történik egy elég éles elhatárolódás. De még egyszer, ahogy említettem, az elnök asszony véleményére lennék majd kíváncsi ezzel kapcsolatosan. Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy szólhattam. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Dr. Vas Imre: Nagy tapsot neki!)*

ELNÖK: Én is köszöntöm képviselőtársaimat. És most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, normál időkeretben.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretnék köszönetet mondani a bíróság minden egyes dolgozójának, minden bírónak, titkárnak, fogalmazónak, igazságügyi alkalmazottnak, ügyintézőnek, ügykezelőnek, tisztségviselőnek, aki áldozatosan, nagy felelősséggel dolgozott a 2016. évben és dolgozik ott ma is. Nyilván az igazság érvényre juttatásáért dolgoznak, és azért látják el a felelősségteljes munkájukat, tehát az első szavam mindenképpen a köszöneté.

(13.10)

A következő, amiről szeretnék beszélni, az a bírói függetlenség kérdése, amelyet minden előttem felszólaló érintett, és elnök asszony is központba helyezte beszámolójában a bírói függetlenség kérdését. Nemcsak az Alaptörvényünknek egy sarkalatos pontja a bírói függetlenség, de azt gondoljuk, az igazságszolgáltatás legalapvetőbb alapelve, alfája és ómegája az, hogy független-e a bíróság vagy sem.

Itt viszonylagos ellentmondásokat lehetett felfedezni a 2016-os évben, jó néhány képviselőtársam említette már, illetve ellenzéki oldalon minden képviselőtársam említette már a vezető tisztségviselők kinevezésével kapcsolatos ellentmondásokat. Ezekre én is szeretném felhívni a figyelmet, mert bizonyos szempontból, úgy érzem, a bírói függetlenséget mindenképpen befolyásolja az, amikor jogalap vagy megfelelő indokok nélkül kerülnek elutasításra pályázatok. Ilyen esetekben ugyanis ez egy üzenet a bírók számára. Üzenet: ha nem azt az irányvonalat fogadod el, amelyet én elvárok tőled, ha nem úgy viselkedsz, ahogy én elvárom tőled, akkor nem léphetsz feljebb azon a bizonyos ranglétrán, nem tölthetsz be tisztségeket. Tehát ez mindenképpen üzenetet jelent, és ennek nagyon rossz üzenetértéke van. Szerintem ez mindenképpen befolyásolja bírói függetlenséget.

De beszéljünk pozitív dologról is! Szeretném kiemelni, hogy ami nekem nagyon tetszett 2016-ban az elnök asszony munkájában, az az volt, amikor a kormány előállt azzal a tervvel, hogy egy új közigazgatási bírósági rendszert fog létrehozni, és teljesen átreformálja az eddig működő közigazgatási bírósá-

gok rendszerét, akkor bizony az OBH következetesen kiállt a bírói függetlenség mellett. Szembemenve a kormánnyal, olyanfajta kis tanulmányt készített, amelyben igencsak cáfolták ennek az új bírósági rendszernek a felállítását, és arra is rámutattak, hogy sok esetben a bírói függetlenség, bizony veszélybe kerül. Nem véletlen, hogy az ellenzéki pártok nagyon komoly ellenállást tanúsítottak ebben az ügyben, és mivel kétharmados törvényről van szó, ezt nem is sikerült megvalósítani, és nem is sikerült felállítani. Tehát ebben pozitív dolgot is láttam a bírói függetlenséggel kapcsolatban.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, mióta parlamentbe került, folyamatosan szívügyén viseli a bírói függetlenséget. Mi vagyunk talán az egyetlenek, akik már akkor is törvénymódosító javaslatokat adtunk be, még 2010-ben, amikor az új Alaptörvény került elfogadásra. Mi már ott szerettük volna szabályozni, hogy semmilyen módon a törvényhozás ne befolyásolhassa a bírósági fejezetet, ne tudjon hatni a bírói függetlenségre. Ezt mi abban láttuk volna leginkább megalapozottnak, ha az Alaptörvényben szabályozzuk azt, hogy milyen költségvetési juttatások illetik meg a bíróságokat, amihez nem lehet hozzányúlni, nem az adott Országgyűlés összetételétől és a kormányzati akarattól függ az, hogy a bíróság fejezete mennyi pénzt fog kapni. Jobb lett volna, ha ezt szépen az Alaptörvényben szabályozzuk, és akkor nem tudja az adott kormány olyan módon befolyásolni, hogy adott esetben valamilyen irányba szorítsa a bíróságokat.

Látjuk, hogy márpedig ez megtörtént az elmúlt időszakban, hiszen azt láttuk, hogy amikor Orbán-kormány volt Magyarországon, a bírák fizetését nem emelték. Most van egy kis időszak, amikor már annyira tarthatatlan volt a helyzet, amikor már eljuttunk oda, hogy olyan munkakörben, amelyhez nem is kell adott esetben egyetemi, főiskolai végzettség, többet keresnek, mint a bírák, akkor egy nagyon minimális szinten hozzányúl ehhez a kormány, és végre 14 év után emeli a bírák fizetését, bár, mint mondom, majd erről még beszélek, nevétséges módon, illetve nevétséges összegben.

A tavalyi vezérszónoki felszólalásomban egy komoly fejezetet szenteltem annak, hogy mennyire felháborító az, hogy az igazságügyi alkalmazottaknak milyen kevés és megalázóan kevés a bére. Beszéltünk arról, hogy a Tescóba mennek el árufeltöltőnek, mert sokkal több pénzt kapnak ott, és bizony ehhez hozzá kell nyúlnia a kormánynak. Erre vonatkozóan jobbikos képviselőtársaimmal költségvetés-módosító javaslatot is adtunk be mind a tavalyi, mind az idei évben. Minden évben adunk be ezzel kapcsolatban, és komoly, minimum 30 százalékos bérfeljesztést javasoltunk ebben a szférában. Nagyon örülünk annak, hogy végre ez most eredményre vezetett, és az igazságügyi alkalmazottaknál egy komolyabb bérfeljesztésre került sor, amellyel már valóban versenyképes a bíróság abban a tekintetben, hogy talán nem fognak elmenni árufeltöltőnek azok, akik évtizedek óta dolgoznak, már megfelelő tapasztalatokkal, tu-

dással rendelkeznek, és szakmailag valóban kiválóan tudják segíteni az ott dolgozó bírók munkáját. Ezzel nincs is baj. A másik résszel van baj, mégpedig a bírói fizetésekkel, amelyekhez megint, ismételtelen nem nyúlt hozzá a kormány. Mi valamennyi évben adtunk be módosító javaslatot a költségvetési törvényben, amelyben minimum 30 százalékos bérfeljesztést irányoztunk elő. Jelen pillanatban három ütemben 5-5-5 százalékos bérfeljesztésekre kerül sor, 10 százalék ebből megvalósult, 5 százalék pedig meg fog valósulni.

Azt is elmondtam már többször a parlament nyilvánossága előtt, hogy erre vonatkozóan készültek komoly felmérések, hogy hol áll Magyarország az Európai Unióval, illetve az európai országokkal összehasonlítva. Azt látjuk, hogy az Európai Unióban a legkevésbé megfizetett bírák Magyarországon vannak; tehát itt vannak a legkevésbé megfizetett bírák. Hogy miért alakult ez így, nem tudom. Azt látjuk, hogy gyakorlatilag 2003 óta nem volt olyan bérfeljesztés, amely a bírákat megillette volna. Tudjuk nagyon jól, hogy milyen komoly infláció volt ezen időszak alatt. Úgy emlékszem, tavaly elnök asszony hivatkozott arra, hogy 42 százalékos volt a bíráknál a reálbércsökkenés a 2003-2004-es év óta. Ez egy nagyon-nagyon komoly reálbércsökkenés, amikor pedig a kormány arról beszél, hogy meg kell őrizni a bérek reálértékét, amikor arról beszél, hogy meg kell őrizni a nyugdíjak reálértékét. Azt is látjuk azonban, hogy az Orbán-kormány sajnos a bíróságokat teljesen mostohagyermekként kezeli, a bírákat ellenségnek tekinti. Egyébként ez nagyon-nagyon jól látszik azokból a nyilatkozatokból, amelyek itt elhangzottak. Például nyilván tűrhetetlen az, hogy valaki egy bizottsági ülésen, főleg igazságügyi bizottsági alelnökként lekomcsizza az egész bírói kart. Ebből látszik az a hozzáállás, amit a kormányzati többség képvisel a bírákkal szemben. Ennek köszönhető az, hogy Magyarországon a béka fenéke alatt vannak a többi európai uniós országhoz képest a fizetések. Ha megnézzük, azt látjuk, hogy még ezzel a majdani megvalósuló 15 százalékkal is utolsó helyen lesznek a magyar bírák fizetései, hiszen talán Bulgáriát fogják utolérni, és holtversenyben fogunk velük együtt „száguldozni” leghátul az Európai Unióban.

Elmondtuk már 3-4 évvel ezelőtt, hogy 30 százalékos bérfeljesztés kellett volna, de ma már ez sem elég. Akkor is csak az utolsóelőtti helyre léptünk volna, akkor megelőztük volna Bulgáriát. De mit várhatunk így? Hogyan várhatunk bírói függetlenséget, hogyan várhatjuk el, hogy a bírói kar legyen a szakma csúcsa a jogászi szakmában, hogy a legjobb ítéletek Magyarországon szülessenek, hogy megalapozottak legyenek az ítéletek, hogy gyorsak legyenek az eljárások? Hogyan várhatjuk el, hogy a legtehetségesebb jogászok, a szakma legjobbjai a bírói testületbe kerüljenek be? Nyilván ez így nem fog bekövetkezni.

Azt is nagyon jól tudjuk, hogy a bírói hivatás egy olyan hivatás, ahol másodállást gyakorlatilag nem lehet vállalni, ahol politikai szerepet sem lehet vál-

lalni. Nagyon sok mindentől ki vannak zárva. Ezt valamilyen formában meg kellene becsülni, jobban meg kell becsülnie az államnak, nem beszélve arról, hogy önálló hatalmi ágról van szó. Annak, hogy önálló hatalmi ág, azonban nem csak abban kell megnyilvánulni, amit Turi-Kovács Béla képviselőtársam is mondott, hogy milyen szép új épületeik vannak s a többi. Nyilván ez is egy része, de meg is kell becsülni; bár - és ezt köszönöm - Turi-Kovács Béla azt is elmondta, hogy meg is kell becsülni a bírói kart, és ő mindezt támogatja.

Azt viszont szeretném elmondani, ha már Turi-Kovács Béla képviselőtársamat megemlítettem, hogy ön Staudt Gábort bírálta. Én ezt szeretném visszautasítani. Én hallgattam Staudt Gábor képviselőtársam felszólalását. Azt gondolom, abban semmifajta fenyegetés, burkolt fenyegetés sem valósult meg, illetve mi nem is szoktunk ilyet tenni a felszólalásainkban. *(Pócs János: Ó!)*

Az elnök asszony jelentésében láttam, hogy 2015-ös adatokkal összehasonlítva 23 százalékkal nőtt meg az ügyérkezés. Nagyon kíváncsi voltam arra, hogy 2016-ban az ügyérkezés száma növekszik vagy csökken, vagy stagnál. Azt láttam ebből a jelentésből, hogy tovább növekedett az ügyérkezés száma, így elsősorban bizonyos területeken, a közigazgatási és munkaügyi bíróságon, a törvényszéki ügyekben, másodfokú ügyekben, ítéletábla előtti ügyekben egészen a 3,2 százaléktól 8,7 százalékgig nőtt az ügyiratforgalom. Ez azt jeleneti, hogy a két évvel ezelőtthez képest minimum 26-27 százalékos ügyiratforgalom-növekedésről lehet beszélni. Ahogy ismerem ezeket az ügyeket, illetve ahogy a bíró ismerősöktől hallom, azt is látom, hogy az ügyek bonyolultsága nagyon nagy fokon megnőtt. Ma már nagyon kevés az egyszerű ügyek száma, az egyszerű jogi megítélésű ügyek száma, nagyon bonyolult ügyek vannak, különösen bonyolult ügyek vannak. Ha ez azzal párosul, hogy körülbelül negyedével több ügyet kell elbírálni, ez azt is jelenti, hogy bizony a bíróságon nemcsak bérfejlesztésre lenne szükség, hanem létszámkeret-növelésre is.

Mindemellett nagyon pozitív, amit elnök asszony a jelentésében arról írt, hogy az ügyirathátralékot milyen mértékben sikerült feldolgozni, és évente körülbelül 10 százalékos csökkenése van az ügyirathátraléknak. Ez mindenképpen pozitív, de én mellé tenném az érem másik oldalát is, hogy ez mivel jár, milyen pluszmunkával, pluszfeladatokkal jár. Azt látom a környezetemben, hogy úgy járnak haza a bírák, hogy esténként hatalmas szatyrokban cipelik haza a húszkilónyi iratkötetet főleg hétvégére, szombatra-vasárnapra, azt látom, hogy nem 8 órát dolgoznak a bírók a hét öt napjában, hanem a hét hét napjában 10-12 órát dolgoznak.

(13.20)

Ha ez azzal párosul, hogy körülbelül negyedével több bűnügyet kell elbírálni, ez azt is jelenti, hogy bizony a bíróságon nemcsak bérfejlesztésre lenne

szükség, hanem létszámkeret-növelésre is lenne szükség. Mindemellett nagyon pozitív, amit elnök asszony a jelentésében arról írt, hogy az ügyirathátralékot milyen mértékben sikerült feldolgozni, és évente körülbelül 10 százalékos csökkenése van az ügyirathátraléknak. Ez mindenképpen pozitív, de én mellé tenném az érem másik oldalát is, hogy ez mivel jár, milyen pluszmunkával, pluszfeladatokkal jár, amikor azt látom a környezetemben, hogy úgy járnak haza a bírák, hogy esténként hatalmas szatyrokban cipelik haza a 20 kilónyi iratkötetet, főleg hétvégére, szombatra-vasárnapra, amikor nem 8 órát dolgoznak a bírók a hét 5 napjában, hanem a hét 7 napjában 10-12 órát dolgoznak.

Ha ezzel párosul ez, akkor azért valahol a mérleg serpenyőjét nézni kell. Nyilván szükség van erre, de akkor anyagilag is jobban meg kell őket becsülni, ha ilyen munkaterhet várunk el tőlük, ha ilyen formában helyezük rájuk a súlyt, akkor a másik oldalon pedig ezt fizessük meg. Nyilván ez nem az elnök asszonynak a kompetenciájába tartozik, én ezzel tisztában vagyok. Bár annak örültem, hogy a korábbi években elnök asszony mindig hangsúlyt fektetett arra és nagyobb hangsúlyt a felszólalásában itt, hogy a bírói fizetések - nyilván ez a 15 százalék nem alkalmas arra, hogy ezzel rendet tegyünk ezen a területen. Tehát ezért jobban ki kellene állni.

Elektronikus ügyintézésről szeretnék még egy-két szót mondani. Ezt minden évben szoktam bírálni, amikor az elnök asszony jelentése van. Ezzel mindig sok probléma van. Nagyon sok esetben az elektronikus ügyintézés nem segíti, hanem hátráltatja az ott dolgozó bírókat, illetve az igazságügyi alkalmazottakat is. Nagyon sok bosszúságuk van, amiket, azt gondolom, hogy nagyobb odafigyeléssel ki lehetne javítani, és erre törekedni is kellene. Jobban oda kellene figyelni a központnak arra, hogy milyen jelzések érkeznek fel az alsó szintről. Ezeket össze kellene gyűjteni, eljuttatni a megfelelő helyre.

Nagyon sokat lehetne segíteni az ott dolgozó emberek munkájában mind időben, mind energiában, mert nagyon sokszor ezek a programok nem jól működnek, nem jól vannak programozva, kicsi alakítással jóvá lehetne őket tenni, nincsen, ahova bejussanak ezek az információk, hogy milyen problémák vannak ezzel. Nincsen, aki ezeket megfelelően koordinálja. Tehát én azt látom, hogy ezzel folyamatosan vannak problémák, és folyamatosan érkeznek hozám a jelzések ezzel kapcsolatban. És nagyon remélem, hogy egyszer csak eljut odáig, hogy meghallják mindenfelől az illetékesek, és ezen is lesz valamiféle változtatás.

A jelentésben azt is láttam, hogy az első fokon meg nem fellebbezett ítéletek száma, aránya egy picit csökkent, 79,1-re a korábbi 79,5-ről. Ebben olyan túl nagy dolog nincsen, nagyon kevés, 0,4 százalékos romlásról beszélhetünk. Azt gondolom, hogy ez mindenféleképpen jó szám. Azt jelenti, hogy az emberek alapvetően elégedettek a bíróságok munkájával, ezért is megilleti a köszönet azokat, akik ott dolgoznak.

Másrészről azt is látni kell, ebben is van egy tendencia, hogy a budapesti, fővárosi bíróságoknak nem ennyire jó a megítélése, hiszen ott sokkal nagyobb a megfellebbezett ítéletek aránya. Azt gondolom, vidéken nagyobb a bíróságok tisztelete, a szakmai tudásnak a tisztelete, nagyobb, mint a fővárosban, ezért ott jobb az elfogadottság.

Ha tehetem, még a fél percben kiemelem a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei, illetve nyilván a Nyíregyházi Törvényszék és a bíróságok illetékességi területén levők munkáját, hiszen ott a legnagyobb az elsőfokú ítéletek elfogadottsága, ha jól emlékszem, 86,1 százalék. Tehát alig több, mint 13 százalék az, aki megfellebbezi az elsőfokú ítéleteket. Ez mindenképpen az ott folyó jó munkát minősíti; és úgy látom, az időm lejárt. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra megadom a lehetőséget Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Afelől érdeklődnék, amivel kapcsolatosan Legény Zsolt képviselőtársam már kérdéssel fordult önhöz. Afelől, hogy mi az álláspontja, mi a viszonyulása Budai Gyula igazságügyi bizottsági alelnök kinyilatkoztatásához a komcsizással kapcsolatosan a bírói kart érintően, mert kíváncsiak lennénk arra, hogy ön személy szerint mint elnök asszony hogyan viszonyul ehhez a kérdéshez és ehhez a kijelentéshez.

Fontosnak tartom ezt azért is, mert Bárándy Gergely képviselőtársam a miniszterelnököt is megkérdezte ebben a kérdésben, és ott nem egyértelmű választ kapott a feltett kérdésére. Remélem, hogy ön mint a szervezet elnöke, elnök asszonya egyértelmű választ fog foganatosítani e tekintetben.

Fontos ez azért is, mert kicsit kihajolva ebből a témakörből, olyan témakörök tárgyalása kapcsán, mint mondjuk, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága témaköre tekintetében, ahol az ügynökakták, ügynöklisták nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos kérdéskörök kerültek feszegetésre a Házban, ott a Fidesz érdekes módon, olybá tűnik, ellenérdekeltek ezeknek az ügyeknek a kérdésében. Ezeknek is nyilván vannak okai, tehát a komcsizás mikéntjét gyakorlatilag a vita kapcsán nyugodt lelkülettel rá lehetett ültetni a kormányoldalra.

De nem akarok ebbe belemélyedni, hanem az utolsó gondolatom azzal kapcsolatos, ami képviselőtársam részéről az előbbieken megfogalmazódott. Másik kérdésem, hogy elégedett-e az elmúlt 8 esztendő - mondom, az elmúlt 8 esztendő - illetménybeli, bérezési kérdéseinek az alakulásával, amit ez a kormány 8 év alatt végrehajtott. Ebben is szeretném, ha egyértelmű választ adna. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most két percre Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy dologra nem jutott idő az előbb a felszólalásomban, ezért csak kétpercest nyomtam, ez pedig az integritási szabályzat. Erről is akartam néhány gondolatot mondani.

Valóban, minden képviselőtársam elmondta már, legalábbis ellenzéki képviselőtársam az integritási szabályzattal kapcsolatban az alkotmánybírósági döntést, amely egyébként szerintem várható volt, de a legnagyobb problémát én nem ebben látom, nem az Alkotmánybíróság döntésében látom, hanem abban, hogy ez az integritási szabályzat nemcsak kívülről hozott nagy bírálatokat a média által, illetve külső bírálók által és lám, az Alkotmánybíróság által is, hanem belülről is, és azt gondolom, hogy itt nagyobb a baj.

Én gyakorlatilag nem találok olyan pozitív véleménnyel a bíróságon belül, aki az integritási szabályzatot pozitívan véleményezte volna. Nyilván amikor kötelezettségeket kapnak valakik egy munkahelyen, nem örülnek neki. Ezt tudomásul kell venni. Azonban ez egy teljesen más jellegű munkakör, amit a bírák betöltenek. Itt az a probléma, hogy a bírák általában úgy látták, hogy az integritási szabályzatban őket nem tekintik autonóm bírónak, független bírónak, nem tekintik őket értelmesen gondolkodó, megfontolt, felelősségteljes embernek, hanem olyannak, akinek bizony mindent alaposan meg kell mondani, és nem az öltözködés apróságaira gondolok, de nagyon sok minden másra is, ami, azt gondolom, önértékében is sértette a bírákat, úgy en bloc a bíróságon dolgozókat belülről. És én ezt is nagy problémának látom, hogy így sikerült ez az integritási szabályzat, amikor a legtöbb bíró teljesen tisztában van azzal - a 99 százalékuk -, hogy mik a viselkedési szabályok, mik azok, ahol törvénysértő lenne, ahol már nem szabad, hogy a függetlenségét befolyásolná bármi; tehát azt gondolom, hogy nagyobb önállóságot kell adni a bírácoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál időkeretben Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem ismét normál időkeretben szót, mert több dologra szeretnék reagálni, ami eddig elhangzott. Először is Turi-Kovács képviselőtársamnak a felszólalására. Azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy érdemes mindig különválasztani azokat az eredményeket, amelyek, mondjuk úgy, a klasszikus igazgatási körben elért eredmények, legyen az egy épület felújítása vagy éppen a számítástechnikai rendszer fejlesztése, vagy más hasonlók. És érdemes különválasztani azokat a kérdéseket, amelyek az elvi és alkotmányossági kérdéseket illetik, és egy szervezetnek az alkotmányos működésben játszott szerepéről szólnak. Ön az egyikről beszélt, és összehasonlította a másikkal.

Ezt a kettőt nem lehet összehasonlítani. Ha figyelte az én felszólalásomat, akkor elmondtam, hogy

azokat az eredményeket, a körben, amit ön sorolt, elismerjük. Bár megjegyzem azt is, hogy ezt nem az Országos Bírósági Hivatalnak az érdeme, mert ezt az Országos Igazságszolgáltatási Tanács is ugyanígy meg tudta volna csinálni, ha annak idején megszavazza a parlament azt a költségvetési forrást, ami ehhez szükséges. Mert ha jól tudom, nem elnök asszony tolt be a pénzt a rendszerbe, hanem az Országgyűlés biztosította ezt a számára, és abból tud gazdálkodni.

(13.30)

Nem azért nem kerültek felújításra korábban bírósági épületek és nem volt informatikai fejlesztés, képviselő úr, mert ne lett volna erre szándék, hanem azért, mert nem volt rá pénz. Most van rá pénz, hála istennek, örülünk neki, elismerjük eredményként, teljesen mindegy, hogy kinek az érdemének tudható be, ez eredmény. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)*

De, képviselő úr, ezt párba állítani azzal, hogy egyébként súlyos alkotmányossági problémákat vet fel az OBH működése, szerintem nem lehet. Ez nem mennyiségi kérdés, ahogy már ez ma többször szóba került. Ez minőségi kérdés. Gondolom, hogy végighallgatta a vitát, tehát pontosan tudja az érveket, amiket e körben elmondtunk, tehát nem kell önnek megismételni, és nem is szeretném, hiszen ahogy Legény képviselőtársam elmondta, én is tisztelen az ön korát és eddigi munkásságát.

Önnek az jutott eszébe, csak itt is egy megjegyzés erejéig, hogy az elnök asszony kinevezésekor milyen idézetet mondott volna neki. Persze, a kinevezés kapcsán szerintem sokunknak sok mű és idézet eszébe jutott, nekem legfőképpen a Rokonok című mű, már ami a kinevezést illeti. De most nem erről beszélünk, ezen már túl vagyunk, ezt akkor egyszer lejátszottuk, most már a működés konkrétumait bíráljuk, és a működés konkrétumairól beszélgetünk, azt gondolom.

Összefoglalva, és talán egy példával illusztrálva: fontos, hogy milyen a bírósági épület, de talán fontosabb az, képviselő úr, hogy mi történik abban bent.

Ami a fizetésemelést érinti: képviselő úr, nyújtunk be egy közös javaslatot, ezt javaslom, ami egy lényegesen komolyabb béremelésről szól a bírák vonatkozásában. Ha ön ebben elkötelezett, ha ön erre nyitott, akkor nyilván kormányparti tekintélyes képviselőként fogja tudni képviselni ezt az álláspontot. Én előkészítem, ha ön előkészíti, azt is szívesen veszem, és holnap aláírhatjuk ezt. Tegyük meg! Ugyanis 2003-ban a szocialista kormány idején volt utoljára egy 50 százalékos béremelés, utána 12 évig a nagy semmi, és utána jött most ez a háromszor 5 százalékos béremelés. Szerintem erre nem lehet büszke, képviselő úr. Ha ön tényleg szívén viseli a bírák sorsát és a javadalmazásukat, akkor segítsen nekünk abban, segítsen elnök asszonynak abban, hogy ebben jobb eredményt sikerüljön elérni, mint az elmúlt időszakban, mert amit a Fidesz-kormány ebben tett, az a nullával egyenlő, képviselő úr.

Végül, mert nem szeretném, ha ez függőben maradna, Vitányi képviselő úr, még akkor sem, ha nem nyom gombot, és nem hajlandó a vitában érdemben részt venni, csak a bekiabálások szintjén, ami legitim parlamenti műfaj, mindig mondom, csak nem váltja ki a felszólalást: hogyha mi kifogásoljuk azt, hogy Budai Gyula lekomcsizza a bírakat, akkor ehhez hogy tud az én akkori kijelentésem viszonyulni - ugye, ez volt az ön felvetése, meg a miniszterelnöké is, amikor kérdeztem?

Két megjegyzésem lenne erre. Az első: óvodás dolog azt mondani, hogy ha más is megverte Pistikét, akkor én is megverhetem. *(Derűltség a Fidesz pad-soraiból.)* Tehát ha valaki más is mondott olyat, ami nem helyes, akkor ez kiváltja azt, hogy elhatárolódnak attól, ami most történt. Ez az egyik. A másik: tisztelt képviselő úr, én azokat a szavakat a mai napig vállalom. És tudja, mit? Azt tudom mondani, hogy ha elolvassa azt a megnyilvánulásom, gondolom, nem tette meg, amire akkor a Bírói Egyesület reagált, és amire Orbán Viktor utalt, pont azokról a bírói függetlenséget veszélyeztető, a jövőben várható problémákról szól, amikről ma itt beszélgetünk a beszámoló vitájában. Tudja?! Ami miatt a bírák ma perelnek. Erről beszéltem én akkor. Azt gondolom, hogy ezek a szavak pontosan ma nyertek igazságot, pontosan most nyernek igazságot. Tudja?!

Azt is tudom önnek mondani, hogy az egyesület akkori álláspontjával nem mindenki értett ám egyet, sőt. Arról is meg vagyok győződve, képviselő úr, de beszéljünk erről, még egyszer mondom, mert ez nem elhallgatható és nem elhallgatandó téma, hogy a Bírói Egyesület, ismervé azt, ami történt azóta, ma már valószínűleg másként vélekedne erről öt év elteltével és az események ismeretében és tükrében.

De még egyszer mondom, képviselő úr, ön itt van, joga van gombot nyomni, mondja el az álláspontját, és nagyon-nagyon szívesen válaszolok önnek, vitassuk ezt meg. De én úgy hiszem, még egyszer mondom, hogy teljesen mindegy, hogy kinek mi az álláspontja az akkori kijelentésekről vagy az én akkori mondatomról, teljesen mindegy. Ettől öt év után függetlenül az önök frakciójából egy bizottsági alelnök, az Igazságügyi bizottság alelnöke komcsizza le a teljes bírói kart. Mondja már meg nekem, képviselő úr, hogy ettől miért nem lehet elhatárolódnia! Azért, mert 5, 10 meg 15 éve voltak hasonló esetek vagy önök szerint hasonló esetek? Ezért nem? Ez annullálja? Vagy hogy gondolkodik ön erről?

Én azt gondolom, hogy azt meg lehet tenni, hogy elítéli ön mind a kettőt. Rendben van, legitim vélemény, álláspont. De azzal védekezni, hogy akkor is volt ilyen, akkor ez most is rendben van? Na, ne vicceljünk már! Én úgy hiszem, hogy pontosan ez az, ami álságos volt a miniszterelnök felszólalásában akkor, és pontosan azt mondom, hogy ahelyett, hogy elhatárolódott volna ettől, gyakorlatilag annyiban módosította Budai Gyula szavait, hogy nem a teljes bírói kar, csak egy része komcsi. Ez az, ami várható a Magyar Köztársaság miniszterelnökétől? Bocsánat, Magyarország miniszterelnökétől? Ez az ön szerint?

Ha már itt a „ki veszélyezteti és ki nem a függetlenséget” kérdésnél tartunk, szokták mondani, hogy van, akinek valamiről papírja van. Most két alkotmánybíróvási határozat mondja azt, hogy az OBH gyakorlata ezt teszi. Hogy fogja-e mondani még más bírósági vagy strasbourgi ítélet, azt én nem tudom megmondani. De most már objektív, kézzelfogható igazolásai vannak annak, hogy azokban a felvetésekben, amiket mi elmondtuk, van igazság, azokban van veszély, és azokkal van probléma.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer szeretném azt elmondani, hogy nekem ez bizonyíték arra, hogy ez a működési modell, ez az igazgatási modell megbukott, újat kell alkotni, ez nem jó így. És nem azért, mert egyébként ne lennének szépek a bíróságok meg ne lennének felújított homlokzatok, meg esetleg ne lennének majd arannyal belevésve a homlokzatokba idézetek, ahogy egyébként Vejkey képviselőtársam ezt mondta, hanem azért, mert a rendszer alapjaiban véve rossz és alkotmányos elveket sért.

Azt gondolom, hogy ez az elmúlt időszak tanulsága. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, normál időkeretben.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan Handó elnök asszony beszámolójában látható, az Országos Bírósági Hivatalnak sikerült újabb eredményeket felmutatnia az erőforrás-gazdálkodás, az ítélezés minősége és időszerűsége, a bírósági működés digitalizációja és a jogszabályi környezethez való alkalmazkodás területén. A bíróság tavaly jelentős ügyaradattal szembesült a migrációs ügyek, a devizahiteles ügyek és a civil szervezetek változásbejelentései kapcsán. A bíróságnak azonban sikerült helytállnia.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Jó látni, hogy hazánk több igazságügyi rendszer működését jellemző mutatószám tekintetében Európa élvonalában van. A perek gyorsaságát illetően a civilisztikai ügyekben hatodikak vagyunk, megelőzve ezzel Svédországot, Hollandiát, Franciaországot. A közigazgatási ügyekben másodikak vagyunk Svédország után. Az ügghátralékban a harmadik legkevesebb a civilisztikai ügghátralékunk, és ezzel megelőzzük Finnországot, Dániát, Hollandiát és Franciaországot is. Elismerésre méltó, hogy míg 2015 közepén közel 10 ezer két éven felüli, két éven túli ügy volt folyamatban, 2016 márciusára ez 27 százalékkal csökkent.

Az OBH emberierőforrás-gazdálkodásában segített a 30 százalékos béremelés, a szervezeten belüli, illetve a hazai és nemzetközi szakmai együttműködések fejlődése. Az ügyfélkapcsolatokban újabb jó gyakorlatok honosodhattak meg.

Az OBH költségvetése is mutatja Magyarország erősödését. Minden évben minden szektornak több forrás jut. Míg '12-ben 77 milliárd forint volt az OBH költségvetése, jövőre 118 milliárd forint lesz. Ebből jelentős épületfejlesztéseket, épületrekonstrukciókat, informatikai fejlesztéseket lehet megvalósítani, illetve megoldani a jövőben is.

2015-ben volt a Debreceni Járásbíróság átadása, 2016-ban a Ceglédi Járásbíróság újult meg, 2017-ben a szigetszentmiklósi épült meg, 2017-ben még befejeződik a Jászberényi Járásbíróság és az Egri Törvényszék rekonstrukciója is. A bíróságnál haladni kell tovább a digitalizációval a megkezdett úton. Megtisztelő volt a figyelmük, köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak normál időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem fogom kihasználni, elnök úr, de egy-két dologra reagálnom kell, a Turi-Kovács Béla által elmondottakra például. Nem szeretnék mindenre reagálni, amit elmondott, mert azt kell gondolnom, hogy ha végighallgatta, amiket elmondtunk, és ennyit tud rá mondani, akkor itt pontot tehetünk a dolog végére, mindenki hazamegy, és „ez jó mulatság, férfimunka volt” életérzéssel úgy gondolhatja, hogy megtette, amit megkövetelt a haza. Nem tudjuk akkor ezek szerint meggyőzni.

Azt én megértem, hogy ön többet élt diktatúrában, és függetlenségüktől megfosztott bíróságok előtt sokat kellett eljárnia, de akkor ne kívánja nekünk is ugyanezt, ezt szeretném önnek mondani. Mi viszont azt szeretnénk, akik '90 után szocializálódtunk, hogy ne egy visszarendeződés, hanem egy előrefolyó folyamat kezdődjön meg, illetve ne csak kezdődjön, hanem a bíróságok esetében a függetlenség megmaradjon, és erősödjön, ne visszafejlődjön.

Ennyit még szeretnék önnek reagálni, hogy nem tudom, miből vette ki a fenyegető szavakat azokból, amiket én elmondtam, én általában a jogi tényeket, a jogi véleményemet szoktam elmondani. Nyilvánvalóan az Országgyűlésnek a plenáris ülésén vagyunk, tehát a politika nehezen félretehető, én ezt igyekszem egyébként, amennyire lehet, az ilyen vitákban félretenni, ezért is mondtam el azokat a konkrét kérdéseket, konkrét felvetéseket. Ezt évről évre meg tesszük, bár igaz, hogy ebben az évben, ami a 2016. évet illeti, sajnos egyre több gyakorlati megvalósulását láttuk a korábban csak feltételezett vagy korábban csak aggasztónak vélt törvényi hiányosságoknak, illetve a törvények nem megfelelő alkalmazásának.

És egyébként, bár nem mondtam el, de a bizottsági ülésen elhangzott az is, hogy annak se örülünk, hogy november végén kell ezt a beszámolót vagy ezeket a beszámolókat - igaz ez a legfőbb ügyészre és a Kúria beszámolójára is - tárgyalnunk. Ha jól tudom, akkor a bírósági vezetők, illetve a legfőbb

ügyész nyár környékén elkészítették ezeket a beszámolókat. Most pontos napot, mivel három beszámólóról beszélünk, nem tudok önöknek mondani, de június-július táján talán elkészült mind a három beszámoló. Akkor miért vártunk november végéig? Talán hogy még távolabb legyünk a 2012. évtől, és még nagyobb időtávlatból kelljen beszélni a különböző igazságszolgáltatási szervek működéséről? Nagyon nehéz, ahogy időben távolodunk, egyre inkább a friss ügyek kerülnek napirendre, az Igazságügyi bizottságnak meg van egy kiváló töretlen gyakorlata - egy töretlenül rossz gyakorlata, hozzáteszem -, hogy mindig felhívják a figyelmünket arra, hogy csak az előző évről, a 2016. évről lehet beszélni; ebben az esetben egyébként a 2016. év is rejtegetett sok érdekességet, de ez önmagában egy rossz gyakorlat. Egyébként az eddigi rossz gyakorlatokhoz most újabb rossz gyakorlatok is párosultak, például az időkeret bevezetése, de ebbe most itt nem szeretnék belemenni.

Tehát summa summarum, engem nem olyan embernek ismerhetnek, aki bárki irányában fenyegetőzik, soha nem is tettem ilyet, viszont a jogszabályok és a hozzánk eljutott problémák sérelmét, valamint az erről való véleményünket kötelességünk elmondani, mert ezért küldtek ide minket a választópolgárok. Higgye el nekem, képviselőtársam, hogy nekem se öröm, nagyon nem öröm, hogy ilyen dolgokról kell beszélni; ellenzéki oldalról is jobban örülnék annak, ha csak pozitív dolgokat mondhatnánk.

Még egy dolog, ami szintén egy szakmai dolog, és fel szeretném vetni, ha itt lehetőségem van még hozzászólni, a tárgyalásoknak a dokumentálását, ez többször elhangzott, és az elnök asszony is elmondta emlékeim szerint többször, hogy ebben előrelépések vannak, hogy a kazettás magnók lecserelése, meg laptopok is elhangzottak, digitalizáció, ez egy jó folyamat, tehát ezt mindig maximálisan támogattuk. Viszont felmerültek olyan problémák, és ez jogi kérdés, hogy bírók tárgyalásokról azért tilthatták ki - vagy egy gyakorlat, hogy kitiltják - a kamerákat, mert úgy állapítják meg a bírók, hogy nem tudósítási céllal vannak ott a kamerák, hanem hogy dokumentálják az eseményeket, és így az esetleges jegyzőkönyvi problémák később bizonyíthatóak lesznek, és az olyan ügyekben, ahol a jegyzőkönyvvezetés többször a vádlott hátrányára történt, mert ilyen is volt, egyébként a médiában is ilyenek megjelentek, a bíró sérelmezte, hogy mi az, hogy egy videofelvételt be tudnak mutatni, hogy ki mit mondott el a bíróság előtt. Erre vonatkozólag így zárszóként, hogy tényleg egy abszolút szakmai dologgal zárjuk a beszámolóknak a vitáját, én megfontolnám, nem tudom, hogy ez hol tart, hogy teljes egészében a tárgyalások akár videóra is rögzítésre kerüljenek, vagy a minimum az, hogy hangfelvevővel rögzítésre kerüljenek, de azt kell mondanom, hogy a mai világban a technológiának az olcsósága sem teszi lehetővé, hogy ezt videokamerával megtegyék, és ebben az esetben igenis ha jegyzőkönyvi kritikák vannak és érdemi kritikák vannak, hogy mi hangzott el, mi nem hangzott el, a

vádlott, a tanúk vagy akár egy polgári perben az alperes, felperes miket mondott el, akkor mindenki számára megnyugtatóan visszakereshető legyen, és utána a jegyzőkönyv kiegészíthető legyen. És ne az legyen a bírónak a reakciója, hogy ha esetleg eddig kamerát láttak az ülésteremben, azt megpróbálják onnan kitolni, és bármilyen módon meggátolni azt, hogy felvétel készülhessen, és így adott esetben a jegyzőkönyvek is korrigálásra kerülhessenek. Úgy-hogy nagyon bízom benne, hogy ez is meg tud valósulni.

Zárszóként még egyszer arra szeretném kérni az elnök asszonyt, hogy valóban az itt megfogalmazott kritikákat ajándékként kezelje, és amennyiben kérdés van, vagy az általunk elmondottaknak valamiféle, egyébként hozzánk eljutott alátámasztását, tényeket, amelyeket, mondjuk, nem volt lehetőség itt kifejteni, vagy az elnök asszony nem tudta, hogy pontosan mire gondolunk, ezeket nagyon szívesen az ön rendelkezésére bocsátjuk. Higgye el, hogy a mi célunk is az, hogy normálisan működjenek a bíróságok, és meggyőződhetők vagyunk arról, hogy ha ezek a javaslatok befogadásra kerülnek, akkor, azt hiszem, az egész magyar jogrendszer érdekében előre tudunk lépni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Vitézy István képviselő úrnak.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy kicsit előrehozom a mondandómat, amit majd a legfőbb ügyész beszámolójához terveztem elmondani, és Bárándy Gergely folyamatos zaklatása miatt kénytelen vagyok én is hozzászólni. *(Derűltség. - Dr. Bárándy Gergely: Bocs!)*

A helyzet az, hogy itt senki sem állította azt, hogy az egyik mondás annullálja a másikat - ilyet nem mondott itt senki. Én azt tartom, hogy vannak bizonyos erkölcsi normák, amelyeket be kell tartani. Ha én valami olyat mondok, ami nem helytálló, és valaki más ugyanolyan mond, akkor nekem nincs erkölcsi alapom a másikat kritizálni. Én Bárándy Gergelyt jó politikusnak tartom; a jó politikus egyik erénye, hogy hamar felejt. Én nem felejték hamar, én amit ígérek a választópolgároknak, azt be is tartom, ezért ülök itt már ötödik ciklus óta a parlamentben. És sajnos a parlament padsorai közé is befurakodott az a dolog, ami sajnos mostanában az Igazságügyi bizottság üléseit jellemzi, nem a szakmaiság, hanem a személyeskedés, a számonkérés, kit miért ítélték el, miért vádolnak, miért nem helyezték vád alá, miért ennyit kapott, miért nem. Én 16 évig az Alkotmányügyi bizottság tagja voltam, aminek most részbeni utóda az Igazságügyi bizottság, de ilyenek nem fordultak elő.

Én Bárándy Gergelynél nyomatékos enyhítő körülményként értékelem, hogy közeledik a választás, az MSZP-lista rövid, valahogy fel kell kerülni, szere-

pelni kell. Megértem, úgyhogy ezért is én nem nehezelek rá, csak azért jobb, ha mindenki belenéz a tükörbe, és mit lát a tükörben, az gondolja meg, hogy mit mond. Úgyhogy én tisztelettel kérem, hogy ne hozzuk ide a parlament padsoraiba azt a nivótlan, minden nivót nélkülöző magatartást, ami az utóbbi időben az Igazságügyi bizottság ülésén folyik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönjük. Bárándy Gergely képviselő úr jelentkezett kétperces hozzászólásra. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vitányi Képviselő Úr! Köszönöm, hogy fölszólalt. Nem gondoltam, hogy zaklatásnak tekinti, ha arra kérem, hogy szóljon hozzá a parlamentben, de ha annak tekinti, akkor én ezt szívesen vállalom. Mindössze arra biztattam, hogy ne csak bekiabáljon, hanem mondja el a véleményét, amit most megtett. Még egyszer mondom, köszönöm szépen.

Valóban, ha valaki ugyanolyan hibát követ el, vagy ugyanazt csinálja, mint a másik, akkor magán kell kezdenie a kritikát, csak én azt gondolom, hogy a két kijelentés - és ezt próbáltam önnek érzékeltetni - közönviszonyban sincs egymással. Ha csak azt nem vesszük közös pontnak, hogy mind a kettőben volt egy-egy elhatárolódás, akkor persze igen. De ha megnézi az egyik kijelentést és megnézi a másikat, akkor én azt gondolom, hogy ez a kettő nem összehasonlítható. Egyébként már kezdtem reménykedni abban, hogy ön elhatárolódik Budai Gyula komcsizós szövegétől.

A másik, amit mondok: kérem, segítsen már abban, hogy mondjuk, az Igazságügyi bizottság ülésén, amelynek és annak a jogelődjének már én is 12 éve tagja vagyok, és egyetérték önnel abban, hogy ennek a bizottságnak más stílusa volt - nagyjából addig, amíg Budai Gyula oda nem érkezett -, de segítsen abban, hogy az ő gyökérezésén kívül még mi hangzott el ott olyan, ami sértő valakire nézve. Mert én nem emlékszem ilyenre.

Arra emlékszem. S azt is csak a jegyzőkönyvből tudom, mert én akkor nem hallottam, nagy sajnálatomra. Szóval egyetértünk, az alapelvi szinten tökéletesen egyetértünk, ezt a stílust valóban nem kell megvalósítani, meghonosítani. Beszéljen képviselőtársával, hogy ne tegye, és akkor mi sem fogjuk tenni, ahogy eddig sem tettük.

S még egyszer mondom, ha konkrétumokról akarunk vitatkozni a két kijelentés kapcsán, akkor állok elébe. Egyelőre nem mondott nekem konkrétumot, így aztán nem is tudok mire reagálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom.

Most a beszámoló, illetőleg a határozati javaslat előterjesztőinek zárszavaira kerülhet sor. Megkérdezem Handó Tünde asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Handó Tünde: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a bíróságok munkáját dicsérő szavakat, és köszönöm a kérdéseket is. Fontosnak tartom, hogy vannak olyan képviselők, akik érdeklődnek a bíróságok munkája iránt, és azt is, hogy ezen alkalmakkor többen el tudnak emelkedni a bulvárhírek világától, és komoly kérdéseket vetnek fel.

Ami az én személyemet illeti, egy mondatot idéznék - ezt a Házból biztosan Vejkey képviselő úr ismeri a legjobban -: akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon. Én ezzel tisztában vagyok. S bár nem kaptam erre útravalóként egy mondatot Turi-Kovács képviselő úrtól annak idején, de én magam is így indultam el ebben a pozícióban. Tudom azt, hogy sokat várnak tőlem, és sokak kérnek tőlem sok mindent számon.

De van, ami nem az én fennhatóságom alá tartozik, amikről nem adhatok számot. Nem adhatok számot arról, hogy a törvényszéki elnökök az ügyel osztási rendeletek hogyan határozzák meg. Törvény rendelkezik róla, egyébként meg az ő jogkörükbe tartozik, ahogyan ezt mint egy bíróság vezetője, a Kúria elnöke önök előtt szépen és részletesen el is mondta. Aztán nem foglalkozhatom azzal, hogy az OBT hogy kezeli az összeférhetetlenségi kérdéseket, hiszen az OBT teljes működése abszolút kívül esik az én hatókörömön. És nem válaszolhatok olyan kérdésekre, amelyekről való beszélgetést számomra törvény tiltja, így például nem lehet beszélni a fegyelmi ügyekről, nem lehet beszélni egyedi konkrét bíróság előtt folyamatban lévő ügyekről, de még kinevezésekről sem, hiszen a bírók személyi adatai jogszabály által védettek. Úgyhogy sok minden van, ami az átláthatóságnak korlátja, és egyúttal a bírók védelmét is szolgálja. Mint ahogy a bírók védelmét a jogorvoslat útján kérdőjelezhetők meg alapvetően.

Ami felvetődött a vezetői vagy bírói pályázatokkal kapcsolatban: csak meg tudom ismételni, rendkívül fontos az, hogy a legrátermettebbek kerüljenek vezetői pozícióba, éppen azokért a dolgokért is, amelyeket önök egynémelykor az Országos Bírósági Hivatal elnökétől kérnek számon, hiszen éppen az a dolguk a bírósági vezetőknek, hogy a helyben felmerülő problémákat megoldják, orvosolják. Egy bírósági vezetőnek lenni teljesen más, mint jó bírónak lenni, éppen ezért fontos az, hogy olyan vezetők legyenek, akik képesek ezt a felelősséget vállalni, és nem szaporítják a gondokat, hanem megoldják azokat, képesek felépíteni egy épületet, azt menedzselni, képesek az ügghátralékot megszüntetni vagy csökkenteni a rendelkezésükre álló akár többleterőforrással. Ezek mind lényeges dolgok.

Ami a bírói pályázatokkal vagy a vezetői pályázatokkal kapcsolatos számokat illeti, azok nagyon-nagyon pontosan szerepelnek ezekben a beszámolóknak. Sokféle számot idéztek ehhez képest önök. Most mégis megismétlem azt, ami a 2012-16 közötti éveket jellemzi. Ahogy elmondtam már, és többször is leírtam, 2012 és 2016 között 442 bírósági vezetői pályázatot írtak ki, a Kúria elnöke, ítélőtáblák, törvényszékek elnökei, és 383 vezetői kinevezésre került sor. Az OBH elnökeként 161 vezetői pályázatot írtam ki, és 117 vezetői kinevezésre került sor. Bár nehéz kívülről feltétlenül érteni, de tudni kell, hogy a kiírást nem feltétlenül ugyanabban az évben követi a kinevezés vagy a pályázat elbírálása, hiszen amit decemberben teszünk közzé a közlönyökben, annak a sorsa majd a jövő évben dől el. Tehát amikor a számokat összeadják meg kivonják, abban adott esetben az időtényezőnek is jelentősége van. Én azt gondolom, hogy mind ebben a beszámolóban, mind más esetekben kellő magyarázatot adtam, sőt az érintetteknek, akikre ez valójában tartozik, és akiknek a személyiségi jogát sohasem sérthetem meg, azok minden esetben konkrétan is tudják azt, hogy mi miért történik. De ez nyilvánvalóan nem feltétlenül való a Bírósági Közlönybe. Akkor pedig az lenne a probléma velünk, hogy olyan adatokat, olyan élet-történeteket hozunk nyilvánosságra, ami személyiségi jogokat sért.

Nagyon szépen köszönöm a bírósági vezetőkkel kapcsolatos felvetéseket általában, mert ez arra is ráirányítja a figyelmet, hogy ennek a szervezetnek a működéséért nagyon sokan sokféle módon felelősek. Egyet anélkül, hogy sok mindenkit kiemelnék, de mégis kiemelem a Fővárosi Ítéltáblát az eredményeket illetően, hiszen a Fővárosi Ítéltáblán az egy éven túli perek 64 százalékkal csökkentek egy év alatt. Ez hihetetlen eredmény! Az ügyek 94 százaléka egy éven belül befejeződik, sőt most már úgy, ahogy a többi ítélőtáblán, többségében vannak, 64-60 százalékban azok az ügyek, amelyek hat hónapon belül befejeződnek. Ez korábban éveken keresztül elképzelhetetlen lett volna.

Ami a fegyelmi helyzetet illeti: a bírók fegyelmi helyzetében a számok az elmúlt években különösebb változásokat nem mutatnak. De azt önök sem gondolhatják komolyan, hogy bárki, aki valamilyen mulasztást vagy fegyelemsértést követ el, az ne lenne számonkérhető. Minden vezetőnek dolga az, hogy rendet tartson a bíróságon. Ez rám is vonatkozik. Amikor önök azt kéri számon, hogy valamilyen bíróságon milyen anomáliák történtek, akkor azt gondolom, tőlem sem vehetik el azt a jogot, hogy ezeket a rendellenességeket a törvényben biztosított jogkörömnél fogva érvénytelenítsem, illetőleg a helyes igazgatási intézkedések felé tereljem a bírósági elnököket.

(14.00)

Felhozták a központi szabályok, szabályozás jelentőségét, a sajtónyilatkozatokat, fontos az, és még

vannak a teremben, akik az 1999-es OIT-szabályzatot is ismerik talán, amelyben az szerepelt, hogy a bíróságok tevékenységéről a sajtó részére az OIT elnöke, az OIT hivatalának vezetője, az adott bíróság elnöke, sajtószóvivők tehetnek nyilatkozatot. Ugyanez szerepel a 2010-es OIT-szabályzatban is, márpedig akkor az OIT elnöke egy emberi jogi bíróságról érkezett bíró volt. Nem változott ez a szabály 2012-ben sem, csak most már nem OIT van, hanem OBH. Ennyi az összes változás.

Úgyhogy azt gondolom, rendkívül fontos az, hogy amikor a szervezet egészét érintő kérdésekről van szó, hiteles válaszok hangozzanak el. Engem bánt a legjobban, amikor egyébként talán kitűnő tudású kollégák nyilatkoznak többször a televízióban, és azt róják a terhemre, hogy nincs családjogi képzés a bírósági szervezetben. Miközben éppen az ő törvényszékén az én ösztökélésemre kialakítottak egy családjogi képzési modellt, amit aztán az egész országra kiterjesztettünk az idén, és több mint 1700 bíró egy nagyon-nagyon komoly, többnapos családjogi képzésen vett részt. El tudják azt képzelni, hogy nekem, aki ebben részt vett mint előadó, mint a ki-gondolója, milyen szomorúságot okozott, hogy egy kollégánk így nyilatkozik, hogy ennyire nem tudja, hogy mi történik a szervezetben.

Ami a szabályozási jogkört illeti, köszönöm szépen, hogy ezt itt többen is szóvá tették, illetőleg korigálták Bárándy képviselő úr nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy ma megsemmisítette az Alkotmánybíróság az integritási szabályzatot. Ez volt az első mondata ebben a tárgykörben. Az Alkotmánybíróság éppen hogy megerősítette azt, hogy lehetséges, sőt szükséges az integritási kérdések szabályozása a bírósági szervezetben. Például a következő mondat szerepel az alkotmánybírósági döntésben: „A szabályzat első szakaszában meghatározott értékeknek, mint átláthatóság, felelősség, számonkérhetőség, szakmaiság, pártatlanság, tisztességes eljáráshoz való jog, az ennek való megfelelés valamennyi bíróval és igazságügyi alkalmazottal szemben fokozott felelősség és fokozott társadalmi követelmény (Dr. Bárándy Gergely: *Ezt nem is vitatjuk.*), alapvetően elvart magatartás. Az a tény, hogy ennek a világosan körülírt értékrendszernek a követése a szabályzat személyi hatálya alá tartozók számára kötelezettség, önmagában nem eredményezi a bírák ítélkező tevékenységének befolyásolását.”

A 2016-ban előkészített szabályzatot megelőzően egy fontos lépés volt egyébként egy 2012-es magyar bírói egyesületi nyilatkozat, amikor is azt mondták, hogy a választmány elkötelezett amellett, hogy ne maradjon jogkövetkezmény nélkül a bírók által elkövetett bármilyen jogsértés.

Azonban a bírósági szervezetben a bírák integritásának védelme és megőrzése érdekében a felelőségre vonásnak átlátható eljárási rendben, az eljárási szabályok, határidők maradéktalan betartásával kell megtörténnie. Ennek tett eleget a bírói kar, amikor véleményezve, összeállítva elkészítette az integritási szabályzat tervezetét, amelynek egyébként valóban

az 52 szakaszából 3 szakaszt érint az Alkotmánybíróság döntése.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, alkotmányossági szempontból is vizsgálta a szabályzatot. Egyébiránt az Alkotmánybíróság csak az elmúlt három hónapban 7 jogszabályt és 5 egyedi bírói döntést semmisített meg. Ezúton is köszönöm mindenkinek, hogy a megsemmisített bírói döntések miatt senki sem volt, aki az adott bíró lemondását követelte volna, mert ez szerintem így van rendben. Erről szól a jogállam, ez annak a része.

Egyébiránt pedig a GRECO, az Európa Tanács korrupcióellenes államok tömörítő csoportja 2017. évi jelentésében kifejezetten üdvözölte, hogy van integritási szabályzat, és tilalmazott az ajándékozás, ami sajnos talán egy évtizeddel korábban még akár éppen Szabolcs-Szatmár megyében gondot okozott egy bírónak, hiszen büntetőeljárás is indult ilyen tárgykörben. Vagy előfordult az is, mint integritást ért esemény, hogy egy bírónak a lánya írta meg az ítéletet. Ezt a történetet is mindannyian, akik itt ülnek, ismerik. Hogyne lenne szükség arra, hogy az őrzőket is őrizze valaki! És természetesen az őrzők maguk közül kerülnek ki, ez ennek a szabályzatnak a lényege.

Ami pedig a szabályzatokkal szembeni kritikát, véleményeket illeti, bíróként csak azt tudom mondani, hogy ez teljesen természetes. Erről is van egy szabályzatunk, amelynek lényege, hogy magunk is folyamatosan felülvizsgáljuk a hatályosulást, a javaslatokat, és ennek a szabályzatnak egyéb okból is folyamatban van a felülvizsgálata. Természetesen áttanulmányozzuk az Alkotmánybíróság döntését, és azt hasznosítani fogjuk, mert az Alaptörvénynek megfelelően szeretnénk működni.

Engedjék meg, hogy megemlékezzek a bírósági titkárokról is, mivel Bárándy képviselő úr ezt szóba hozta. Teljes egészében megváltozott valóban a bírósági szervezet működése a tekintetben, hogy az ügyeik 60 százalékát már önállóan bírósági titkárok intézik, akiknek ez a jogköre és a függetlenségük e tekintetben való védelme az Alaptörvényben is szerepel. Csak megerősítette az igazságügyi alkalmazottakról szóló módosítása ezt a fajta függetlenségüket. Hogy egy példát mondjak: miközben a teljesítményüket értékelhetjük, ez az értékelés az ő illetményüket nem befolyásolja. Az ő jogviszonyukat bizalomvesztés miatt nem lehet megszüntetni. Olyan bástyák veszik körül a bírósági titkárokat, amelyek egyébiránt a bírókat jellemzik.

Ha a számokat tekintjük, akkor újra felhozok egy példát: Dániában, ahol 5 millió lakos van, mindössze 350 bíró van. Ha Skandináviára nézünk vagy más országokra, inkább azt a tendenciát látjuk, hogy csökken a bírói kar létszáma, és a segítő személyzet szaporodik körülötte, még hozzá jogi tudással felvértezett segítő személyzet, és nem feltétlenül bírók intéznek el minden ügyet. Ez is egy tendencia a kontinentális vagy akár az angolszász jogrendszerben is.

Egyébként most egy érdekes folyamatnak lehetünk majd a részesei és figyeljük, merthogy a köz-

igazgatási bíraskodásban egy ezzel ellentétes folyamat indul el. Egy ügyet már járásbírói szinten is hármas, hivatásos bíróból álló tanácsnak kell elbírálnia. Lesz módunk arra, hogy összevessük, több bíró kell-e vagy akár kevesebb. Ami a közigazgatási bíraskodást illeti, ott többször, több alkalommal a bírói kar csaknem minden résztvevője megerősítette, hogy igenis szükség van a közigazgatási tapasztalatra. És ami a pontrendszerben történt, alapvetően azt célozta, és most már a pályázati elbírálások is ezt mutatják, hogy az esélyegyenlőséget teremtsék meg a külső pályázóknak, mert eddig bizony nem volt több ismérv, amelynek jelentősége van a közigazgatásból érkezettekkel illetően, értékelhető, mint a szakmai gyakorlat, szakmai értékelés, mert az egész rendszer a bírósági szervezeten belüli igazolásokra volt kialakítva. Tehát inkább ezt a hátrányt tudta ez a jogszabály-módosítás korrigálni.

(14.10)

Bízom benne, hogy igazi és jó bírák lesznek azok is, akik nem a bírósági szervezetben tanulták ki a jogászkodás csínját-bínját. Mi mindent megteszünk ennek érdekében.

Ami a bírói függetlenséget illeti, nem gondolom, hogy e tekintetben megerősítésre szorul az - ahogyan az eskümben, amit itt tettem le, erre felesküdtem, ezt az egyik legfőbb feladatomnak tekintem -, hogy a bírók befolyásmentesen és fenyegetettség nélkül dolgozzanak, amelyre sajnos a fizikai fenyegetést illetően éppen a 2016. évben is volt példa, hiszen előfordult az, hogy valaki kalasnyikovval érkezett a tárgyalóterembe. Tehát a bírók nagyon sok tekintetben szorulnak védelemre. Milyen jó volna hallani, ha sokkal többen felszólalnának ennek érdekében, amikor fizikai vagy szóbeli atrocitások történnek, vagy esetleg sokkal többször figyelnének magukra is, amikor a bírósági eljárásról, a jogorvoslat érvényesüléséről beszélnek vagy akár arról, hogy egyedi ügyben a parlamentben szeretnének megtárgyalni akár egy munkaügyi pert, akár egy büntetőper kimenetelét, a lefolyását. Nem gondolom, hogy ez helyes volna.

A „Szolgáltató bíróságokért!” programban és azóta számos esetben magam is felszólaltam a bírókat, bíróságokat sértő kijelentések ellen, amelyből sajnos nagyon sokat el kell szenvednünk, és most már ez egy új jelenség, hogy nemritkán bírók részéről is. Úgyhogy ez egészen megdöbbentő jelenség számomra is, hogy valahogy ez olyan divattá kezdett válni, de én ezt sok más, rajtunk kívülálló körülménynek tudom be.

Amit még itt szerettem volna megjegyezni, és azt gondolom, ez minden közszereplőt érint, és talán emlékeznek is rá, hogy a Kúria nem olyan régen a közelmúltban egy hasonló ügyben hozott egy ítéletet. Nevezetesen arról, hogy egy közhivatalnak vagy egy közhivatalbeli tisztségviselőnek milyen tisztelet jár ki, meddig terjed a politikai véleménynyilvánítás szabadsága, és hol kezdődik az, hogy egy közhivatalnak vagy egy közhivatalbeli tisztségviselőnek önma-

gában is kell hogy olyan méltósága legyen, ami a tiszteletlenségnek gátat tud szabni. Azt hiszem, hogy a Kúria egyértelműen állást foglalt, nevezetesen azt, hogy a politikai véleménynyilvánítás szabadsága mindig erősebb, mint egy közhivatal tiszttségének vagy egy közhivatal méltóságának a tisztelete. Jó volna, ha ez nem így volna, de a joggyakorlat egyelőre nem ezt mutatja.

Ami a digitális bíróságot illeti, én ezúton is a bírókollégáknak meg az ügyfeleknek is nagyon köszönöm a türelmet, mert ez olyan, mint annak idején, ha már a T-modell kicsit említettem, annak megindítása is először kurblival történt, vagy volt, hogy lovakkal vontatták be, hogy elinduljon a motor. Ennél azért jobb helyzetben vagyunk sokkal, túl az egymilliomodik elektronikus beadványon. Valóban nagyon sok lehetőség van ebben, és sok támogatást is kapnak a bírák.

Éppen a Nyíregyházi Törvényszéken nem olyan régen alakult egy ügynevezett e-per-munkacsoport. Az e-per-kapcsolattartóknak, akik behálózják az egész országot büntető és polgári ügyekben, feladatuk az, hogy gondozzák ezeket a kérdéseket, ügyfelek, bírók kérdéseit. Rengeteg képzést tartunk, helpdesket működtetünk, úgyhogy azt gondolom, hogy akinek kérdése, óhaja van, ezek eljutnak azokhoz, akik képesek azt megoldani. Legalábbis minden megteszünk annak érdekében, hogy így legyen, de ezúton is köszönöm a türelmet és a kitartást azoknak, akik a nehézségeket elviselik.

Nagyon szépen köszönöm azokat a felszólalásokat, amelyek a társadalmi felelősségvállalást ismerték el a bíróságok részéről, nevezetesen: a tanúgondozásban való részvételt és áldozatvédelmet. Csak a tanúgondozóinkat 2016-ban 15 ezer ember kereste fel. Ez azért egy nagyon komoly szám, azt gondolom, és egy olyan biztonságot jelent az ügyfelek számára, ami különösen az erőszakos bűncselekmények áldozatai tekintetében kiemelkedő jelentőséggel bír.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni a bírói kar nevében is azokat a hozzászólásokat, amelyek az anyagiakat illetően is a bírói kar megbecsülésére vonatkoztak, tehát hogy ott teendő van még, hogy ezt megerősítették, és ebben segítséget kínáltak a bírósági szervezetnek. Én Lao-cet tudom idézni: az ezermérföldes út is az első lépéssel kezdődik. Egyáltalán nem gondolom, hogy elégedett volnék, hanem örülök annak, hogy ez az első lépés vagy az első lépések megtörténtek, és különösen tisztelem azt a kormányzatban, hogy nemcsak az illetményt tekinti fontosnak, hanem fontosnak tekinti az infrastruktúrát is, mert bizony az emberi jóléthez ez is hozzátartozik, hogy milyen környezetben dolgozunk, és eddig az elmúlt évtizedekben erre nagyon-nagyon kevés figyelem irányult. Úgyhogy örülök, hogy képesek vagyunk most évtizedes lemaradásokat pótolni.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. Természetesen köszönöm a bírósági szervezetnek, mindenkinek, aki a működésünket támogatja, az áldozatos munkáját, és ahogyan az Országos Bírói Tanács az első megtárgyalásán ennek az éves beszámolónak

2017 októberében elfogadta a 2016-os beszámolómat, úgy kérem az Országgyűlést is, hogy fogadják el ezt a beszámolót. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen Handó Tünde asszonynak a reagálást. Most megkérdezem Vejkey Imre urat, az Igazságügyi bizottság előadóját, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyű dolgom van a zárszó kapcsán a vita összegzésében, mert a Fidesz-KDNP parlamenti képviselői, akik itt felszólaltak, mind támogatták elnök asszonyt a beszámoló elfogadásában. Ellenzéki képviselőtársaink viszont sok mindenről beszéltek, ez tény, de pont magáról a beszámolóról nem. Ez minden bizonnyal azt jelenti, hogy az OBH 2016. évi beszámolója kiváló, mert az abban foglaltakra lényegi észrevételek lényegében nem érkeztek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és kérem, hogy amikor szavazásra kerül a sor, akkor szíveskedjenek majd a beszámolóra koncentrálni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Derültség, taps és közbeszólások az MSZP soraiból: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **ügyészség 2016. évi tevékenységéről** szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló **határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A legfőbb ügyész által benyújtott beszámoló B/17351. számon, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/18542. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Polt Péter legfőbb ügyész urat, dr. Belovics Ervin és dr. Lajtár István legfőbb ügyész-helyettes urakat, valamint mindenkit, aki a mai tárgyaláson figyelemmel kíséri a munkánkat.

Elsőként megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a beszámoló előterjesztőjének.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a lehetőséget, hogy Magyarország ügyészségének és legfőbb ügyészeinek 2016. évi tevékenységéről itt, a tisztelt Ház plénuma előtt is beszámolhatok.

Az Alaptörvény 29. §-a szerint Magyarország ügyészsége és a legfőbb ügyész az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádoló, kizárólagos érvényesítője az állam büntetőjogi igényének, és törvényben rárótt egyéb feladatokat is ellát.

Ezek azok a tevékenységek, amelyekről minden évben, ugyancsak a 29. cikk alapján a legfőbb ügyész köteles beszámolni az Országgyűlésnek.

(14.20)

Ahogy önök előtt is ismert, és itt is elhangzott a korábbiakban, ez a beszámoló elkészült írásbeli formában, és valamennyi képviselőnek lehetősége volt tanulmányozni, megismerni. Úgyhogy a korlátozott időkeretre is tekintettel engedjék meg, hogy csakúgy, mint a bizottság előtt, szóbeli kiegészítést tegyek, ami nyilvánvalóan nem térhet ki a beszámoló valamennyi pontjára, azonban talán egy általános képet ad a tavaly elvégzett munkáról. Azt gondolom, hogy olyan részleteket próbáltam válogatni, amelyek jellemzőek, de természetesen a kérdéseknél majd az egyéb részletekre is ki lehet térni.

Nagyon röviden a 2016-ban tapasztalt bűnügyi munkáról és az annak alapjául szolgáló bűnözésről. 2016-ban az előző évhez képest egy 3,8 százalékos növekedés volt a regisztrált bűncselekmények számában. Ez összességében 290 779 bűncselekményt jelentett. Szeretném azt mondani, hogy valójában nem tört meg az az évek óta tapasztalt tendencia, hogy az össz-bűnözés csökken, a bűncselekmények száma évről évre kevesebb. Tudniillik ez a növekedés egy olyan bűncselekmény-sorozatnak volt köszönhető, amely gyakorlatilag egy csalási cselekmény, több, körülbelül húszszer részcselekményből - ez egyébként Zala megyében történt. Ha ezt levonjuk, akkor az a bizonyos csökkenő tendencia továbbra is megfigyelhető a magyar bűnözésben, és azt gondolom, hogy ez egy örvendetes esemény.

Ezt a vélekedésemet támasztja alá a bűnelkövetők regisztrált száma is, hiszen tavaly 100 933 bűnelkövetőt regisztráltunk, ez viszont kevesebb volt, mint a 2015-ös szám. Ennek megfelelően, ha összevetjük a bűncselekmények számával, jól látjuk, hogy valós és igazi tendencia az, hogy a bűnözés csökkenő tendenciát mutat.

2016-ban 112 924 ügyet vizsgált meg az ügyészség abból a szempontból, hogy alkalmas-e vádemelésre, azaz a bíróság elé terjesztésre. Ennek az ügyszámnak több mint a felében emelt vádat az ügyész, 11 százalékában viszont úgy találta, hogy meg kell szüntetni a nyomozást, 8 százalékban a vádemelést elhalasztotta, 3,6 százalékban pedig közvetítői eljárásra utalta az ügyet, és egy nagyon minimális esetben pedig felfüggesztése történt a nyomozásnak. Az ügyek közel egynegyedében egyéb intézkedés történt, ilyen az áttétel vagy pedig további nyomozási cselekmények elrendelése.

Azt gondolom, hogy alapvetően fontos az ügyészség munkájának a megítélése szempontjából, hogy milyen típusait alkalmaztuk a vádemelésnek. Több mint 28 ezer ügyben az ügyész a hagyományos vádiratot nyújtotta be a bírósághoz, 15 ezer további ügyben viszont a gyorsított módszert alkalmazta, tehát a terheltet bíróság elé állította, vagy pedig további 18 ezer ügyben tárgyalás mellőzésére tett indítványt. Természetesen nemcsak a vádemelésre érkezett ügyekben volt teendője az ügyészi szervezetnek, hanem a nyomozás megszüntetésének vizsgálatánál is. A nyomozás megszüntetésére tett javas-

latok esetében az ügyek 80 százalékában a nyomozást az ügyész megszüntette, több ügyben - bár nem olyan nagy számban, 66 ügyben - vádat emelt, 52 ügyben a vádemelést elhalasztotta, néhány ügyben pedig itt is közvetítői eljárást rendelt el.

Az időszerezésre vonatkozó törekvést jól mutatja, hogy az ügyek 84 százalékában az ügyintézés az ügyészi szakban 30 napon belül befejeződött. 90 napos ügyintézési határidő-túllépést 2016-ban mindösszesen öt ügyben regisztráltunk, és úgy gondolom, hogy ez egy rendkívül jó eredmény, különösképpen akkor, ha megnézzük, hogy ebben az öt ügyben is mi volt az oka a határidő-túllépésnek, ez alapvetően téves ügyviteli adatrögzítés volt, és egy vagy két ügyben volt a rendkívüli terjedelmű ügyfeldolgozás a határidő túllépésének a közvetlen oka.

Az ügyészségen a büntető ügyszakban nagyon nagy jelentősége volt a vádemelésről, illetve a nyomozás megszüntetéséről való döntések mellett - amelyek egyébként tükrözték az azt megelőző nyomozásfelügyeleti tevékenységet is - a különböző célvizsgálatok lefolytatásának. A korábbiakhoz képest igen sok célvizsgálatot folytattunk le, ezek közül itt most megemlíteném a megbízhatósági vizsgálatok alapján indult, korrupciós bűncselekmények ügyében lefolytatott vizsgálatot. Ez különösképpen azért érdekes, hiszen a társadalom rendkívül érzékeny a korrupció jelenségére, és az ügyészi szervek erre is reagálva végezték el ezt a vizsgálatot. Ebben a vizsgálatban elsősorban a bizonyítás törvényességét, például azt, hogy ne történjen provokáció az adott ügyekben, és az ehhez fűződő joggyakorlatot vizsgáltuk, és figyelembe vettük az Emberi Jogok Bizóságának esetjogát is. Úgy vélem, hogy ez a vizsgálat hozzásegít minket ahhoz, hogy törvényes keretek között, hatékonyabban tudjunk fellépni a korrupciós cselekményekkel szemben.

Említettem már a szóbeli kiegészítésben azt a törekvést, hogy az ügyészség felgyorsítsa az ügymenetet. Erről néhány részletesebb adatot is hadd mondjak! A tárgyalás mellőzése során a bíróság a vádlott meghallgatása és tárgyalás, valamint bizonyítás lefolytatása nélkül állapít meg büntetést, illetve alkalmaz intézkedést. 2016-ban az összes vádemelés 29,4 százalékában tettünk tárgyalás mellőzésére indítványt, és az érintett vádlottak több mint 88 százaléka esetében a tárgyalás mellőzésére hozott végzés jogerőre emelkedett. Azt hiszem, hogy ez mindenkire jótékony hatást gyakorolt, elsősorban a társadalomra, de ugyanúgy a sértettekre és a terheltekre nézve is.

A bíróság elé állítás intézményét változatlanul próbáljuk szorgalmazni az ügyészi szervezeten belül, és ebben együttműködünk a bíróságokkal. Ez a terhelt beismerése, illetve tettenérés esetén alkalmazható, 2016-ban az összes vádemelés 24,8 százalékában került erre sor, ez több mint 34 százalékos emelkedést jelent a korábbi évhez képest. Ugyancsak emelkedett a jogerősen elítéltek száma az ilyen eljárásokban. Egyébként ez irányú indítványainknak több mint 95 százalékát találta alaposnak a bíróság.

Ha már itt a százalékoknál tartunk, akkor hadd említsem meg az össz-váderedményességet is. Erről nagyon jól tudjuk, minden évben szó esik, és én minden évben el is mondom, hogy ez egy fontos mutató, de túlzott jelentőséget én magam sem tulajdonítok ennek, annak ellenére, hogy ez nagyon kedvező, 2016-ban 97,5 százalék volt, ez 2015-höz képest megint 0,2 százalékos javulást mutatott.

Azt gondolom, hogy történt egy nagyon fontos változás 2016-ban, amit a szóbeli kiegészítésben is meg kell említeni, megtört ugyanis az a korábbi években tapasztalt tendencia, hogy emelkedik, illetve magas szinten marad a hatályon kívül helyezés a másodfokú bírósági eljárásokban, tehát az első fok után nem következik be másodfokon a jogerős határozat, ítélet, egyéb döntés, hanem visszautalják az eljárást első fokra.

(14.30)

Az adatok azt mutatják, hogy az ilyen ügyek száma majdnem 20 százalékkal csökkent 2016-ban. Ez rendkívül nagy mértékű javulás. Úgy gondolom, ez az ügyészség és a bíróság együttes erőfeszítésének volt köszönhető. Az ügyészség az indítványával és bíróság előtti fellépésével támogatja ezt a jelenséget, amely egyértelműen az ügyek elhúzódnása, a hatékonyság és gyors igazságszolgáltatás irányába mutat. Mérsékelten növekedett egyébként az elsőfokú ügydöntő határozatok elleni fellebbezéseink száma.

Változatlanul a fellebbezések másodfokú elbírálása során alapvetően a büntetéskiszabási gyakorlat tekintetében nem voltunk elégedettek. A meggyőződésem továbbra is az, hogy a kiszabott büntetések összességében enyhének tekinthetők, és itt az ügyészi fellebbezéssel ennek a tendenciának kívánunk egy más irányt adni. Az ügyészi fellebbezések eredményessége egyébként 51 százalék volt. Ezen kell a jövőben tovább javítani.

Még egy vizsgálatot hadd említsek meg az előbb már szóba került megbízhatósági vizsgálat mellett, ez pedig a bűnösen szerzett vagyon elvonására szolgáló vagyonelkobzás gyakorlatának az elemzése. Megítélésem szerint az elmúlt, de az elkövetkezendő időszak egyik legfontosabb intézménye a bűnösen szerzett vagyon felkutatásának és elkobzásának gyakorlata. Erre is további erőfeszítéseket kell tennünk, mert ez nem csupán egyfajta szankcióként jelentkezik az igazságszolgáltatásban, hanem a további bűncselekmények megelőzését is jól szolgálja.

A büntető ügyszak mellett hadd szóljak röviden a közérdekvédelmi ügyészi tevékenységről is! A 2015-ös ügyforgalomhoz képest a mintegy 220 ezer ügy elintézése egy csökkenő számot jelentett. Ez százalékban kifejezve 18 százalékos csökkenés. Ez alapvetően a bíróságoktól érkező ügyek számának csökkenésére, továbbá a szabálysértési megszüntető határozatok és elővezető határozatok számának csökkenésére vezethető vissza.

Az ügyészi intézkedésre irányuló kérelmek száma azonban jelentős mértékben nem tért el a koráb-

bi éveketől. Tehát itt majdnem ugyanannyi kérelmet kellett elintéznünk. A megbízhatósági vizsgálatnak a közérdekvédelmi vonalon is nagy jelentősége volt, egyébként több mint 700 megbízhatósági vizsgálatot elrendelő határozatot hagytak jóvá az ügyészi szervek, ezzel is hozzájárulva a korrupció megelőzéséhez, illetve elnyomásához.

2016-ban az ügyész a törvényben biztosított keresetindítási jogával élve több mint 5 ezer keresetet nyújtott be. Ez hasonló a korábbi évek volumenéhez. A legtöbb esetben civil szervezetekkel kapcsolatos volt a perindítás. A tevékenységüket beszüntető civil szervezetek megszüntetése érdekében került sor ezekre az eljárásokra, de más jellegű eljárások is voltak. Itt meg kell említeni a környezet- és természetvédelem érdekében, illetve az általános szerződési feltételek tisztességtelen volta miatt indított eljárásokat is.

Nagyon lényeges és nagyon nagy részt tesz ki a közérdekvédelmi munkában a büntetés-végrehajtás törvényességi felügyelete és az ottani jogvédelem ellátása. Ezek a feladatok növekvő számban jelentkeznek az ügyészi munkában is. Azért is van különös jelentőségük, mert mindannyian jól tudjuk, hogy nemzetközi szinten is nagy figyelmet fordítanak a büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartottak jogaira, az ottani esetleges jogsértésekre. Az ügyészi, törvényességi munka ezt kívánja megelőzni, illetve orvosolni.

Egyetlen mondatban szeretném megemlíteni a jogalkotási folyamatban játszott ügyészi szerepet, hiszen 2016-ban fontos kodifikációs folyamatok zajlottak le az Igazságügyi Minisztériumban. Ezekben a kodifikációs folyamatokban az ügyészség tevékenyen vett részt az Igazságügyi Minisztériumba kirendelt ügyészek révén, és például a Btk. miniszteri biztosa is ügyész volt.

Néhány szót a legfőbb ügyész által gyakorolt feladat- és jogkörökről; ezek személyesen a legfőbb ügyészt illető kötelezettségek és jogok. Itt meg kell említeni a parlamenttel kapcsolatos kötelezettségeket és jogokat. 2016-ban 77 írásbeli választ igénylő kérdést, 13 azonnali kérdést és 3 szóbeli választ igénylő kérdést tettek fel az országgyűlési képviselők. Ezekre minden esetben választ kaptak. Egy nagyon lényeges jogköre a legfőbb ügyésznek a törvényesség érdekében a Kúriához bejelenthető jogorvoslat. 2016-ban 112 ilyen kérelem érkezett a legfőbb ügyészhez. Ebből 16 esetben került sor jogorvoslati indítvány benyújtására. 2016-ban a Kúria egyébként 24 ilyen jogorvoslati indítványt bírált el. Nyilván azért nagyobb ez a szám, mert az előző évekről is még voltak ilyen indítványok. Minden esetben helyt adott nekik, tehát itt 100 százalékos az eredményessége.

Nagyon lényegesnek tartom a jogegységi eljárásban való részvételét a legfőbb ügyésznek és az ügyészségnek. Itt is a Kúria előtt több mint 90 százalékos az eredményességünk, tehát a Kúria több mint 90 százalékban osztotta a mi véleményünket.

Néhány szót az ügyészség nemzetközi tevékenységéről. A nemzetközi kapcsolataink a korábbi évek-

hez hasonlóan rendkívül intenzívek és jól fejlődnek. Az igazságügyi együttműködés elsősorban az európai uniós partnerországokkal, illetve az európai uniós szervezetekkel intenzív. Meg kell említeni külön az Eurojust és az OLAF munkájában való részvételünket. Mind a kettőben aktívan részt veszünk, illetve együttműködünk ezekkel a szervezetekkel, és ezt el is ismeri mind a két szervezet. Külön meg kell említenem az Eurojust keretében felállított közös nyomozócsoportokat, illetve azt a tényt, hogy az OLAF igazgatója többször is elismerően nyilatkozott a magyar ügyészség munkájáról.

Szakértői szinten is jelen vagyunk számos nemzetközi szinten, konferenciákon, különböző találkozók. 2016-ban 170 nemzetközi rendezvényen 271 ügyészségi alkalmazott vett részt. Ez egyébként 40 százalékos növekedés 2015-höz képest.

A gazdálkodásról egyetlen mondatot: stabil a gazdálkodásunk, és folytatjuk azt az infrastrukturális fejlesztést, amit még 2000-ben kezdtünk el. Ennek az eredményei, azt gondolom, önmagukért beszélnek.

Tovább kell folytatnunk az ügyészi életpálya felépítését, ezt egyébként közösen a bíróságokkal, hiszen a bíróságok és az ügyészségek itt egy igazságszolgáltatási csomagban vannak, ami egyébként megítélesem szerint megfelel az Alaptörvény rendelkezésének.

Itt, ezen a helyen is szeretném megköszönni valamennyi ügyészségi alkalmazottnak a 2016. évi teljesítményét is, mivel meggyőződésem szerint ebben az évben is törvényesen, időszerűen és hatékonyan járt el Magyarország ügyészsége. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, legfőbb ügyész úr. Most megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének.

(14.40)

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem én is a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén dr. Polt Péter legfőbb ügyész urat és kollégáit, és expozémat azzal a latin nyelvű idézettel kezdjem, amely Magyarországon minden igazságügyhöz tartozó vagy kapcsolódó hatóság és szerv működését, így az ügyészség működését is áthatja: „Iustitia est regnorum fundamentum”, vagyis a jog az országok talpköve. Így van ez Magyarországon is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság a 2017. november 21-i ülésén megtárgyalta az ügyészség 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolót, és 7 igen, továbbá 4 nem szavazattal és tartózkodás nélkül támogatta annak elfogadását.

Az Igazságügyi bizottság megállapította, hogy a beszámoló a jogszabályoknak megfelelő tartalommal

és formában, részletesen tájékoztatja az Országgyűlést az ügyészség büntető igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó feladataival, a közérdekű ügyészi tevékenységgel, illetve a törvényességi ellenőrzési, felügyeleti eljárásokkal összefüggő munkákról. A bizottság többségének álláspontja szerint az ügyészi szervezet a törvényes keretek között, az időszerűség követelményeinek is megfelelően végzi és végezte a 2016. évben is minden szinten a tevékenységét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az időszerűsége való ügyészi törekvést jól mutatja az a számadat is, hogy az ügyek 84 százalékában az ügyészi szakaszban az ügyintézés 30 napon belül befejeződött.

Nem hallgathatom el, hogy az igazságügyi bizottsági vitában ellenzéki képviselőtársaim erősen kifogásolható stílusban kértek egyes konkrét ügyeket számon a tisztelt legfőbb ügyész úrtól - *(Közbeszólásra:)* igen, tisztelt legfőbb ügyész úrtól -, és erre nyilván nem kaphattak választ. *(Mesterházy Attila: Nyilván.)* Ennek kapcsán bizottsági ülésen is azt az álláspontot képviseltem, hogy az ügyészség alkotmányos jogállása nem teszi lehetővé azt *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, hogy az országgyűlési képviselők megrendeljenek nyomozásokat vagy vádemelést *(Dr. Bárándy Gergely: Budai Gyulának is el kellene mondani!)*, illetve felelősségre vonják legfőbb ügyész urat egy-egy konkrét döntéséért. Az ügyészség nem tartozik felelősséggel az Országgyűlésnek az általa végzett nyomozás során hozott döntésekért vagy a vádemelés, illetve a vádképviselet során hozott döntéseikért.

Nem erről kell hogy szóljon a legfőbb ügyész 2016. évi beszámolója. A beszámolóban általános tendenciák bemutatása, az általános igazgatási feladatok elvégzése és általában az igazságszolgáltatás közreműködőjeként végzett tevékenység kell hogy szerepeljen. Ennek pedig a bizottság többsége szerint a legfőbb ügyész úr által benyújtott 2016. évi beszámoló teljes egészében eleget tett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság a B/17351. számú beszámolót a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott határozati javaslatában az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni Völner Pál úr. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Jelzi, hogy nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vitányi Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr és Munkatársai! Magyarország Alaptörvénye fontos feladatok ról az ügyészségre, hiszen az ügyészség az állam

büntetőigényének kizárólagos képviselője, és ellátja azokat a feladatokat, amiket az Alaptörvény és más törvények még rábíznak.

Az Igazságügyi bizottság ülésén kaptunk egy részletes beszámolót, és a benyújtott beszámolót a legfőbb ügyész úr kiegészítésekkel látta el. Megítélésem szerint a bizottsági ülésen a feltett kérdésekre kimerítő és helyes választ adott. Az ülésen - mint az előttem szóló is már említette - 7 igen, 4 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság úgy döntött, hogy a beszámoló elfogadását támogatja.

Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban összefoglaljam a Legfőbb Ügyészség elmúlt évi tevékenységéről szóló jelentést, amelyről összességében kijelenthető, hogy az ügyészi szervezet 2016-ban is a törvényes keretek között, jó munkát végzett. Felszólalásomat négy igen fontos témakör köré építeném fel, így az ügyészség büntetőjogi, valamint közérdekvédelmi tevékenységére, a napjainkban kiemelkedő fontossággal bíró nemzetközi együttműködésre és a migráció ügyészségére gyakorolt hatásaira térnék ki.

Az Alaptörvény 29. cikke meghatározza az ügyészség működésének alkotmányos alapjait, kimondja, hogy az ügyészség az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádló az állam büntetőjogi igényének kizárólagos érvényesítője. Mindezek beletartozik a nyomozásfelügyelet, a vádelőkészítés és az ügyészségi nyomozás.

Elsőként a büntetőbíróság előtti ügyészi tevékenységről ejtenék néhány szót. Az ügyészi szervezet vádképviselési tevékenységét ellátó ügyészei az állam büntetőjogi igényét érvényesítik a bíróság előtt, és közreműködnek abban, hogy a bíróság határozatai valamennyi jogszabályban írt követelménynek megfeleljenek. 2016-ban lényegében változatlan jogszabályi környezetben és a regisztrált bűncselekmények előző évihez hasonló száma mellett végezték el a vádképviselést.

A legfontosabb célok között említeném meg a büntetőeljárások időszerűségének javítását a hatályos büntetési rendszer teljesebb kihasználásával, az egyéniesített büntetések kiszabásának elérését és ezek érdekében az ügyészség büntetőbíróság előtti tevékenységének egységesítését.

Egyes kiemelt bűncselekmények, mint a korrupció, a szervezett bűnözés, a terrorizmus és a pénzmosás elleni hatékonyabb szakmai fellépés érdekében szervezeti változások is történtek. Ennek megfelelően 2016. január 1-jével megalakult a Kiemelt Korrupciós és Szervezett Bűnözés Elleni Ügyek Főosztálya, amely nagyban elősegíti ezen ügyek eredményes felderítését.

A bűnözésre vonatkozó adatokból megállapítható, hogy a 2016-ban iktatott és elintézésre váró ügyek száma 715 662 volt, amely csökkenő tendenciát mutat az előző évekhez képest. Az időszerűségekre való törekvést jól mutatja, hogy az ügyek 84 százalékában az ügyintézés 30 napon belül befejeződött, ami egy nagyon jó eredménynek mondható.

Az ügyek gyorsítására irányuló ügyészi tevékenységet jól mutatja, hogy 2016-ban az összes vád-

emelés 29,4 százalékában tettek tárgyalás mellőzésére indítványt, és az érintett vádlottak több mint 88 százaléka esetében a tárgyalás mellőzésével hozott végzés jogerőre emelkedett. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon nagy jelentőségű adat.

A bíróság elé állítás intézményét változatlanul próbálja szorgalmazni az ügyészség és ebben együttműködni a bírósággal. 2016-ban az összes vádemelés 24,8 százalékában került sor erre. Ez több mint 34 százalékos emelkedést jelent az elmúlt évekhez képest.

Fontos kiemelni, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel összefüggésben 2016-ban ismét több mint duplájára emelkedett a kiutasítás büntetések száma. Ez az adat jól mutatja, hogy az ügyészi szervezet is sikeresen reagál a migráció okozta kihívásokra. Szintén itt szeretném megemlíteni, hogy a regisztrált embercsempészek száma az előző évihez képest közel a felére csökkent.

A büntetőbíróság előtti ügyészi tevékenység keretében nagy jelentőséggel bír, hogy az elmúlt évben is jelentős figyelmet fordítottak a pénzmosás bűncselekményével kapcsolatos eljárásokra, tekintettel arra, hogy a beszámolóban leírt tapasztalatok szerint egy világszerte elterjedt elkövetési módszer jelent meg, amit a kriminalisztikai terminológia kisiklatásként ismer. Ezen a területen elengedhetetlen a nemzetközi bűnügyi együttműködés, amelyre a későbbiekben még kitérek.

A hivatali bűncselekmények és a korrupció elleni eredményesebb fellépés érdekében kiemelkedő a Központi Nyomozó Főügyészség szerepe, amelynek illetékessége az ország egész területére terjed ki.

(14.50)

A Központi Nyomozó Főügyészség több szervezeti egysége is kiemelten foglalkozik a korrupció elleni küzdelemmel. A korrupciós bűncselekmények felderítésének speciális jellegére figyelemmel a Központi Nyomozó Főügyészség különböző nyomozó hatóságokkal, így a Terrorelhárítási Központ művelti egységeivel, a Készenléti Rendőrséggel, illetőleg a titkosszolgálatokkal való hatékony együttműködése elengedhetetlen.

A főügyészség munkatársainak az említett szervekkel történő hatékony együttműködése számos ügyben alapozta meg az ügyészség sikeres munkáját. A jogalkotást érintően szeretném kiemelni, hogy a jogalkotók és a jogalkalmazói hivatásrendek közös érdeke, hogy az igazságszolgáltatás egészét érintően olyan jogszabályok szülessenek, amelyek jól használhatóak, hatékonyak, és megfelelnek a legmagasabb szakmai elvárásoknak is.

Nem mehetek el szó nélkül amellett, hogy itt az Országgyűlésben a büntetőjogi szakterületet érintően meghatározó volt az új büntetőeljárás törvény elfogadása. Az új Be. szövegének előkészítésében és kodifikációjában az ügyészség munkatársai aktívan részt vettek, szakmai javaslataikkal hozzájárultak ahhoz, hogy egy új, egységes, a XXI. századi köve-

telményeknek megfelelő büntetőeljárás kódex szülessen.

Tisztelt Ház! A bevezetőben említettem, hogy az Alaptörvény szerint az ügyészségnek a klasszikus vádképviselői funkcióján túlmenően további, közérdekvédelmi hatáskörei is vannak. Az ügyész közérdekvédelmi feladatait az ügyészségről szóló törvény sarkalatos rendelkezései és egyéb törvények határozzák meg. Ennek keretében az ügyészség az általános szerződési feltételek tisztességtelen volta miatti perindítási felhatalmazásával többnyire pénzügyi szolgáltatókkal, biztosítókkal, valamint ingatlanforgalmazással foglalkozó gazdálkodó szervezetekkel szemben élt. 2016-ban az ügyészség a törvényben biztosított keresetindítási jogával élve több mint 5 ezer keresetet nyújtott be.

Tisztelt Ház! Az ügyészség nemzetközi tevékenységét értékelve elmondható, hogy továbbra is erősödik a nemzetközi együttműködés, és komoly eredményeket könyvelhetünk el a 2016. évben e téren is. Az Európában kialakult helyzet mindenképpen indokolja a nemzeti ügyészségek és az EU adott szervei közötti fokozottabb együttműködést, természetesen a nemzetek közötti ügyészi együttműködést is. Mint az önök előtt is ismert, az Európai Unió jelentős kihívásokkal szembesül a terrorizmus, a szervezett bűnözés, a kiberbűnözés és a radikalizálódás vonatkozásában. Az Unió és a schengeni térségen belül az egyes tagállamok biztonsága szinte valamennyi tagállam belső biztonsága. Ennélfogva szükség van a tagállamok együttműködésére, arra, hogy haladéktalanul megosszák egymással a vonatkozó információkat, és javítsák a közös elemzést és az operatív koordinációt.

A beszámolóból kiderül, hogy a legfőbb ügyész úr 2016-ban is aktívan vett részt az európai és a regionális ügyészi együttműködés egyes formáiban. Ebben a körben szeretném kiemelni az európai igazságügyi, kiberbűnözés elleni hálózat felállításához kapcsolódóan a magyar ügyészség által e téren már megtett lépéseket. Elmondhatjuk, hogy hazai hatóságaink már most készen állnak az ilyen formájú együttműködésre.

A nemzetközi kapcsolatok terén elmondható továbbá az is, hogy az ügyészség szakértői szintű nemzetközi tevékenysége a korábbi évekhez hasonlóan 2016-ban is két fő célt szolgált: egyfelől elősegíteni a konkrét ügyekben folyó munkát a külföldi társhatóságokkal való szakmai egyeztetés, illetve a határmenti kapcsolatok erősítése formájában, másfelől minél szélesebb körű lehetőséget nyújtani az ügyészségi alkalmazottak külföldön vagy külföldiekkel közösen történő, idegen nyelven való képzésére.

Szeretném kiemelni az ügyészség hatáskörébe tartozó, az Európai Csalás Elleni Hivatal, ismertebb néven: OLAF által lefolytatott vizsgálatokkal összefüggő ügyekben elért eredményeket. A 2016-ban az OLAF összesen tíz ajánlást küldött meg a Legfőbb Ügyészségnek, amelyekben büntetőeljárás lefolytatására tettek javaslatot. Hat esetben az ügyészség költségvetési csalás büntetettének gyanúja miatt nyomozást

rendelt el, négy esetben az ajánlás és a vizsgálati eredményeket tartalmazó zárójelentés már folyamatban lévő nyomozásban került értékelésre. Legfőbb ügyész úr szóbeli beszámolójában hallhattuk, hogy maga az OLAF főigazgatója több ízben és a sajtónyilvánosság előtt jelentette ki, hogy a magyar szervekkel, ezen belül a magyar ügyészséggel való együttműködést rendkívül gyümölcsözőnek tartja.

A konkrét büntetőügyekben való hatékony európai uniós együttműködés fontos színterei továbbra is az Eurojust által szervezett és finanszírozott koordinációs értekezletek voltak. Az Eurojust az Európai Unió tagállamai közötti büntető igazságügyi együttműködés Hágában működő szerve. Feladata, hogy támogassa a határon átívelő súlyos bűncselekmények, különösen a szervezett bűnözés elleni küzdelmet, a tagállamokban a büntetőeljárások összehangolását, az igazságügyi együttműködésre irányuló megkeresések teljesítését, illetve a kölcsönös elismerés elvén alapuló határozatok végrehajtását. Magyarország 2004-től tagja az Eurojustnak, a részvételével kapcsolatos feladatokat az ügyészség teljesíti.

A jogsegélyügyeket tekintve az államhatárokon átnyúló szervezett bűnözés és egyéb kedvezőtlen globális jelenségek elleni küzdelem miatt az igazságügyi hatóságok, így az ügyészségek nemzetközi együttműködése az utóbbi években változatlanul intenzív volt.

A beszámoló szerint eljárási jogsegélyforgalom jellemzően vagyoni elleni bűncselekmények, adó-, illetve költségvetési csalás büntette, embercsempészség és emberkereskedelem büntette miatt indított büntető eljárásokban fordult elő. Szeretném kihangsúlyozni a több embercsempészt is érintő ügy felderítése esetén a példás együttműködés kialakulását az érintett európai uniós tagállamok társhatóságai, ami nagymértékben hozzájárul a rendkívül súlyos bűncselekmény-sorozat minden részletre kiterjedő felderítéséhez.

Erre az eredményes nemzetközi bűnügyi együttműködésre szolgált példát a Németországi Szövetségi Köztársaság egyik központi igazságügyi hatósága által a legfőbb ügyészhez intézett jogsegélyi megkeresés, amely egy német területen eljárás alá vont személlyel kapcsolatos információk kiszolgáltatására irányult. A német eljárás gyanúsítottja 2014 végén mint fegyveres harcos csatlakozott az Iszlám Állam terrorista szervezethez, és a gyanú szerint megbízás alapján a migránsok úgynevezett balkáni útvonalának feltérképezését végezte annak megállapítása érdekében, hogy milyen lehetőség van ISIS-tagoknak a térségen keresztül Európába történő beszivárogtatására. A kért információkat az eljárás soronkívüliségének messzemenő szem előtt tartásával beszerezte az ügyészség, és a német fél rendelkezésére bocsátotta. Mindezek alapján megállapítható, hogy az ügyészség nemzetközi tevékenysége az utóbbi időben megnövekedett, és ennek a kihívásnak is eleget tett.

Tisztelt Ház! Megítélésünk szerint 2016-ban a magyar ügyészi szervezet törvényes és eredményes

munkát végzett, és ennek alapján az is kijelenthető, hogy az ügyészség teljesítette a jogállam által vele szemben támasztható elvárásokat.

Végezetül pedig szeretném megköszönni az ügyészség minden dolgozójának a 2016. évi tevékenységét, és kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a beszámolót támogatni és elfogadni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

*(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, folytatjuk munkánkat.

Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr, aki a felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Legfőbb Ügyész Úr! Legfőbbügyész-helyettes Urak! A legfőbb ügyész beszámolójának - részünkről most már hagyományként mondhatom - van egy kialakult struktúrája. Sajnos, teszem hozzá, mert sokkal jobban szeretnénk, ha az ügyészség jogállami módon működne, és nem arról kéne szólni a vitának, ami a beszámolójából kimaradt, hanem vitázhatnánk arról, ami benne van. De sajnos nincs így.

Az első gondolatkör most is a köszönetről szól. Köszönjük az ügyészek munkáját, akik, ha hagyják őket fentről, akkor üldözik a bünt, tisztességesen, becsülettel dolgoznak közbiztonságunk megőrzése érdekében. Tisztelettel köszönjük azoknak az ügyészségi alkalmazottaknak is a munkáját, akik ebben segítik az ügyészeket. Azonban egy jogszabályok alapján független állami szerv függetlenségét és alkotmányos szerepét a gyakorlatban mindig meghatározza a felső vezetőinek tevékenysége, főképpen egy erősen hierarchizált szervezetben. Ahogy köznyelven mondják: fejtől búzlik a hal. Hiába végzi az ügyészek 99,9 százaléka tisztességesen a munkáját, az ügyészi szervezet gyakorlatban betöltött alkotmányos szerepét az a 0,1 százalék fogja meghatározni.

(15.00)

Ez a jelenség nem mérhető százalékban. Egy alkotmány is elfogadhatatlanná válik, sőt nem mondható jogállaminak, ha nincs benne, mondjuk, az élethez való jog vagy a hatalmi ágak megosztásának elve, hiába elfogadható a maradék 99,9 százaléka. Márpedig az ügyészség felső vezetése - tisztelet a kivételnek - politikailag elfogultan, sőt politikai érdekeket szolgálva működik. És ha egy független állami szerv vezetőjének a beszámolóját tárgyalja az Országgyűlés, jelen esetben a legfőbb ügyészt, értéktéletem szerint a kritika gerincét elsősorban az alkotmányos rendszerben való szerepvállalásának megítélése kell hogy képezze, s nem a bűnügyi sta-

tisztika értékelése. Sőt, ha az előbbi nem elfogadható, az utóbbiról szót sem érdemes ejteni, legalábbis itt az Országgyűlésben.

Nem politikusoktól, hanem egy oknyomozó portálról származó főcímetek idéznék. „Polt Péter a fideszesek vagy a törvényesség védelmezője?” - teszi fel a kérdést. Vagy: „Az Orbán-rendszer legfontosabb pillére Polt Péter legfőbb ügyész pályáíve”, avagy: „Gyűlnek a csontvázak Polt Péter szekrényében - így züllött az ügyészség a politika kiszolgálójává.” A mi véleményünk is hasonló.

Őn a bizottsági meghallgatásán azt kérte, legfőbb ügyész úr, hogy ha van bizonyítékunk arra, hogy ön politikai megrendeléseket teljesít, illetve hogy személyesen dönt az általunk politikainak tartott ügyekben, akkor tárjuk ön elé. Nos, legfőbb ügyész úr, sosem az ön szellemi képességeivel vagy a szakmai tudásával volt a problémánk, hanem azzal, hogy mindezt mire használja. Talán ön sem tart minket ostobának. Márpedig aki azt gondolja, hogy ön van olyan óvatlan, hogy a politikai ügyekben később is bizonyíthatóan ad utasításokat, az ostoba. És ön is az lenne, ha ezt tenné. Márpedig nem az. Tehát ilyesmit számonkérni rajtunk az állításaink alátámasztásához cinizmusra vall.

Az ügyészség munkájának parlamenti megítélése nem a bírósági eljárások szabályrendszere és logikája mentén zajlik. De biztosan nem mondok újat önnek, amikor azt állítom, hogy még a büntetőeljárásokban is, ahol a bizonyítottsághoz a büntetőbírói bizonyosság szükséges, ítéletet alapoznak a közvetett bizonyítékokra, ha annak zárt láncolatát megállapíthatónak találják. Nekünk állításaink alátámasztására olyan közvetett bizonyítékaink vannak, amelyek határozott álláspontunk szerint zárt láncolatot alkotnak, így egyértelműen bizonyítják az állításainkat. És tudja, a munkatársaitól sem vagyunk hermetikusan elzárva.

Ismerjük az ellenérveket. Vejkey Imre bizottsági elnök úr most is felelegette ezt a megszólalásában, mely szerint a legfőbb ügyész nem a konkrét ügyeket kellene számonkérni beszámolójának vitájában. Ez annyiban igaz, hogy valóban nem is önállóan az egyes ügyek és esetek megítélésének van most jelentősége, hanem az azok sorba állításából levonható általános következtetéseknek. Az általános következtetéseknek, amelyről Vejkey Imre is beszélt, hogy annak viszont helye van itt a bizottsági vitában.

Az ügyészség 1956 utáni munkáját sem alapvetően az alapján ítélik meg, hogy sikerült-e hangsúlyra rögzíteni, hogy Kádár János vagy az igazságügyi miniszter hányszor hívta fel az akkori legfőbb ügyészt, és esetleg konkrét ügyekben milyen konkrét elvárásokat fogalmazott meg a számára vagy milyen dokumentálható írásos utasításokat adott, hanem az alapján, hogy az ügyeket, az eljárásokat elemezve milyen következtetésre lehet jutni az ügyészség munkáját illetően. Ma sincs ez másként.

A konkrét ügyek felelegetése tehát azért fontos, mert ezáltal évről évre igazoljuk, legalábbis a mi álláspontunk szerint igazoljuk, hogy míg a Fidesz

ellenfeleivel szemben akkor is megindítják az eljárást, amikor az indokolatlan, azaz koncepciók eljárásokat kezdeményeznek, addig a fideszesek bűneit eltussolják. No pláne, ha az közvetlenül a miniszterelnököt, a miniszterelnök családját vagy a legszűkebb köreit illeti. Hogy tendenciózusan választási kampányokra időzítik az eljárási cselekményeiket, a gyanúsításokat, a vádemeléseket, az őrizetbe vételeket. Hogy színpadias eszközöket használnak esetenként. Hogy célzottan szivároztatják ki az eljárások dokumentumait az aktuális fideszes sajtónak, persze csak ha a Fidesz ellenfelei; a fideszesek ügyeiről pedig az eljárás eredményességének érdekében nem adnak tájékoztatást. Hogy eddig még sosem láttam a tévében fideszes politikust vezetőszáron, viszont annál több ellenzékit. És még sorolhatnám.

Ugye, nem azt akarja elhíttetni velünk, legfőbb ügyész úr, hogy ezekről az eljáró beosztott ügyész dönt? Egy mindennapos ügyben sem dönthet önállóan a jogorvoslatról, nemhogy, mondjuk, egy miniszterében!

Kitérőként egy kis adalék az eddigiekhez, egy aktualitás. Budai Gyula volt fideszes elszámoltatóbiztos kérdésére, aki éppen az ön bizottsági meghallgatásán komcsizta le az egész bírói kart, ön nemcsak készségesen válaszolt, ami egyébként minden ilyen esetben feladata lenne, hanem a papírjából pontos adatokat olvasott fel a nyomozás határidejéről, hogy mikor vették fel a kapcsolatot a brit csalás elleni hivatallal, hogy onnan milyen új adatokhoz jutottak hozzá, hogy hány gyanúsított van az ügyben, hogy van nemzetközi szál, hogy a rendőrség melyik főosztálya nyomoz, s a többi; hónapra, napra pontos adatokat, részleteket az ügyről, és az ügyészség jövőbeni eljárási cselekményeit is felsorolta.

Ez csupán azért jelent gondot, mert ez egy azonnali kérdés volt, amelyet nem kell előre írásban megküldeni önnek. A címéből pedig, amely így hangzott: „Várható-e nyomozás meghosszabbítása Magyarországon történetének legnagyobb korrupciós botrányában?” aligha tudhatta előre, hogy konkrétan melyik ügyet, ügyeket fogják kérdezni öntől. Mégis mindkettőt eltalálta. A papírjából olvasta az adatokat. Gondolom, nincs a fejében a sok százezer ügynek minden adata, és gondolom, a nagy korrupciós ügyekből is sok van az ügyészségen. Szóval, vagy Budai Gyulával egyeztettek előzetesen, vagy a politikai érintettségű ügyeket, amilyen kategória egyébként ön szerint nincs is, ismeri betéve, vagy ön egy vátesz. De leginkább az előző kettő.

Visszatérve az esetek felemlegetése kapcsán az általam elmondottakra, itt igazoljuk évről évre a beszámoló vitájában, hogy úgy van, ahogy eddig elmondtam. Ma sem lesz ez másként. A következtetés levonásához ugyanis szükséges az azt megalapozó állítások sorba állítása. Nézzük most meg ilyen megközelítésben a beszámoló évét, 2016-ot!

2016 februárjának volt vezető politikai botránya, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványokba tolt ki több mint 200 milliárd forint közpénzt; tudják, amiről egy később alkotmányellenessé nyilvání-

tott törvénymódosító javaslattal akarták kimondani, hogy elvesztette közpénzjellegét. A kiadott adatok alapján egyértelművé vált, hogy az alapítványok nem az alapító okiratukban meghatározott célokra fordították a közpénzeket, sőt az egyik ilyen alapítványnál még a jegyzőkönyvet is manipulálták. Nap nap után derültek ki, hogy az alapítványi pénzek hogyan vándoroltak a jegybankelnök rokonaihoz, haverjaihoz, és hogyan váltak az alapítványok fideszes kifizetőhelyé. Feljelentést is tettünk ezekben az ügyekben. Se kép, se hang ezekről az ügyészség részéről.

Az már csak hab a tortán, hogy az ön felesége és lánya is a Magyar Nemzeti Bankban dolgozik, a botrány kirobbanásának óráiban pedig ön, legfőbb ügyész úr, egy étteremben beszélgetett négy szemközt a jegybankelnökkel. Gondolom, ez is oka a nagy csöndnek.

Aztán itt van az úgynevezett Panama-iratok botránya, amiben a világ számos híressége, köztük állítólag magyar kormánypárti politikusok és oligarchák is érintettjei az offshore-botránynak. Állítólag a Nemzeti Nyomozó Iroda is nagy erővel vesz részt a nyomozásban. Valahogy erről sincs információnk az ügyészség részéről.

Aztán Portik Tamás ismert bűnöző terhelő vallomást tett egy büntetőeljárásban Rogán Antal propagandaminiszterre. Az ügyben feljelentést tettek, amit az ügyészség elutasított, ahelyett, hogy egyébként érdemben megvizsgálta volna az ügyet. Még egyszer mondom, érdemben, nem formálisan.

Ugyanebben az évben szüntették meg a miniszter ellen folyamatban lévő nyomozást a belvárosi ingatlanügyek kapcsán, ahol meglepő módon ugyanaz a Portik Tamás is érintett volt.

Aztán egy másik vádlott, Vizoviczki László, aki korábban a Fidesznek nyújtott kampánytámogatásért cserébe a Fidesz egyik alelnökétől kért segítséget levélben, hogy kikerüljön az előzetes letartóztatásból. Önök szerint ezzel sincs semmiféle probléma.

Aztán itt van a kopaszügy. A bíróság szerint Nyakó Istvánt erőszakkal akadályozták meg abban, hogy leadja népszavazási kezdeményezését a vasárnapi boltzár ügyében. Ezért hivatalos eljárásban neki adott igazat a bíróság. A sajtó munkatársai név szerint beazonosították a támadókat. Önök szerint mégsem történt bűncselekmény, megszüntették a nyomozást, jó eséllyel azért, mert felvetődött, hogy a Vizoviczki-ügyben is érintett Fidesz-alelnök rendelte meg az akciót. Ha nem szüntetik meg az eljárást, még valamelyik kopasz a végén rávallott volna.

Aztán itt van a Pharaon-ügy, amiben a miniszterelnök családja egy FBI által körözött bűnözővel üzletelt itt Magyarországon. Ebben sincs ügyészségi vizsgálat a miniszterelnöki rokonsággal szemben.

(15.10)

A ferencvárosi és az I. kerületi áron aluli ingatlan-bérbeadási ügyek a Fidesz-önkormányzat részéről szintén itt van.

Itt jegyezném meg, hogy tegnap délután közönettel megkaptam az összeállítást a bizottsági ülésen felvetett ügyek egy részéről. Egyetlen ponton kell ez alapján pontosítanom az általam ott elmondottakat itt: az I. kerületi ingatlanügyben tájékoztatása szerint valóban van nyomozás, december 27-ig tart az eljárás, akkor van a határideje, egy hónap van még hátra. Én nem hallottam fideszes politikusról, akit elvittek vagy meggyanúsítottak volna ebben az ügyben. Tegye meg, ha van ilyen, akkor tájékoztat minket erről, és kérdezem, hogy esetleg lesz-e. A többi ügyben egyébként nem cáfolta, amit én akkor kritikaként elmondtam az ülésen, legalábbis az én álláspontom szerint nem.

Menjünk tovább, mert ez is szóba került, nézzük Farkas Sándor fideszes országgyűlési képviselő ügyét, aki elfelejtett feltüntetni másfél milliárd forint támogatást a vagyonevallásában! Önök szerint ez sem bűncselekmény, csak egyszerű feledékenység, ahogy a tegnapi levelében fogalmazott: a cég vezetőjének tájékoztatóját érintő értelmezési különbség. Tényleg életszerű, hogy valaki megfélemez másfél milliárd forintjáról? Annyi pénzt még a leggazdagabbak is számon tartanak.

És önök szerint az is rendben van, ha valaki egy újságírónót erőszakkal lecibál a lépcsőn, ahogy azt Halász Júliával tették, persze csak ha az a valaki az újbudai önkormányzat fideszes kabinetvezető-helyettese. Azt írták a határozatukban, hogy nem állapítható meg bűncselekmény. Miért is? A személy elleni erőszakos magatartás tudtommal az. Ha a hajánál fogva lerángatott újságíró ügyében, az ön levele alapján mondom most ezt, információs rendszer vagy adat megsértésének büntette miatt folytatják az eljárást, akkor persze ez is érthető.

De önök szerint az is indokolt, hogy megszüntették a kamupártokkal szemben folytatott nyomozást. Az Állami Számvevőszék szerint is súlyos szabálytalanságok történtek, ezek a pártok - de mondjuk inkább, hogy a Fidesznek hasznát hajtó politikai vállalkozások - az állam által folyósított kampánypénzekkel nem tudtak elszámolni, de mivel választáskor a Fidesz malmára hajtották a vizet, sőt vélhetően fideszes támogatással szedték össze az ajánlásait, megvédték őket.

Az egyik legérdekesebb ügy 2016-ban az úgynevezett Voldemort-ügy volt, amelyikben már nem tudták megakadályozni azt, hogy Mengyi Roland fideszes képviselő ellen eljárást indítsanak, de kiderült, hogy a tettenérését felsőbb utasításra akadályozták meg, pedig már lesben álltak a nyomozók. Hol van ennek a felelőse? És olyan nincsen, hogy egy bűnszervezet esetében, ahol megrendelnek pályázatokat, amiről a Mengyi-ügy szól, méghozzá olyanokat, amelyek irányítottan egy-egy cégre vannak kiírva, majd a minisztériumban bizonyíthatóan ilyen feltételekkel írják ki a pályázatokat, de ennek ott nincs felelőse, nem emelnek vádat egyetlen minisztériumi vezetővel vagy volt vezetővel szemben sem, márpedig ennek a bűncselekménynek szükségszerűen két oldala van. Hogy is van ez? És Mengyi úrnak

hogyhogya nem is indítványozta az ügyészség az előzetes letartóztatását?

És még sorolhatnánk a sajtó és az oknyomozó portálok által feltárt bűncselekménygyanús ügyeit a miniszterelnök vejének, a strómanjának, Mészáros Lőrincnek, és mindez csak a jéghegy csúcsa. Ha én tudom, akkor nyilvánvalóan önök is, hogy milyen módszerekkel, sokszor a NAV hathatós támogatásával vesznek el cégeket emberektől Fideszhez közeli oligarchák és rokonok, és ezt maguk hagyják, pedig ezek megakadályozása nem a mi feladatunk, s még csak nem is az oknyomozó újságíróké, hanem az önöké, akik rendelkeznek a felderítéshez szükséges jogkörrel, eszközzrendszerrel és információkkal, akár titkos információkkal.

A másik oldalon pedig megint a Fidesz ellenfeivel szemben alaptalanul indított büntetőügyekben való teljes vagy a vádirat érdemi vádpontjait érintő felmentések állnak. 2016-ban konkrétan kettő ilyen ügy volt: kiderült, hogy nem volt sem whiskeys dobozban, sem nokiás dobozban átadott kenőpénz, amivel az ügyészség hathatós segítségével teleharsogták a választási kampányokat.

De új ügyben sincs hiány, hiszen a kampányra itt van például a Czegléd-ügy, amiben ha Budai Gyula fideszes elszámoltatóbiztos, tudják, aki szerint - a fővárosi főügyész után szabadon - minden bíró komcsi, a sajtóban megrendeli a hatóságtól, már meg is hallgatják a volt miniszterelnök feleségét. Czegléd persze előzetes letartóztatásban van, akár csak a többi meggyanúsított ellenzéki politikus többsége volt, de Mengyi „Voldemort” nagyrá nem, ahogyan egyetlen fideszes prominens sem.

S mindez már régen nem csupán a volt szocialista vezetőkről szól, hanem mindenkiről, aki a Fidesz ellenfele. Szól jobbikos európai parlamenti képviselőkről, akit az európai parlamenti választás előtt pár nappal gyanúsítanak meg, majd véletlenül éppen most, a '18-as választás kampányában emelnek vádat, hátha még a választás előtt belefér egy bírósági tárgyalás. De szól nem politikusokról is, például a Fideszrel kritikus civil szervezetek vezetőiről vagy a fideszeseknek üzleti vállalkozásaikat átadni nem kívánó vállalkozókról.

Egyre többen mondják, hogy ma Magyarországon az igazi szakadék lassan nem a pártállások alapján húzódik, hanem a moralitás mentén, hogy utóbbi tekintve ki melyik oldalon áll. Nem az kezd köztünk a legmeghatározóbb különbséggé válni, hogy ki melyik frakcióban ül vagy ki melyik pártnak a tagja, hanem az, hogy ki része és haszonélvezője az intézményes állami korrupciónak és ki nem. Mert bár ahogy a mondás tartja, bűnösök közt cinkos, aki néma, azért az igazi bűnös mégsem a néma.

Nos, ha az ügyészség ma betöltött szerepét vizsgálom, akkor a most vázolt új felosztás alapján nem vitás, hogy az árok melyik oldalán áll, de még csak az sem, hogy nem a némák közé tartozik, sőt azt is állítom, hogy nem a bűnösök segítője, hanem azok egyike, méghozzá nem is jelentéktelen tagja: az, amelyik leplezi az intézményesített állami korrupciót. Még

egyszer hangsúlyozom, hogy amikor az egyszerűség kedvéért ügyészséget említek, természetesen nem a testületet és még csak nem is a kerületi eljáró ügyészeket értem ez alatt, hanem a testület egyes felső vezetőit és azok sameszeit.

Visszatérve: nem elsősorban az a baj, hogy a bűnösök nem nyerik el a méltó büntetésüket, bár persze az sem volna baj, hanem az, hogy az állam nem működhetne így, ha a legfőbb ügyész tenné a dolgát, ha a legfőbb ügyész és társai nem a Fideszhez, hanem a nemzethez és az esküjükhöz lennének hűek. Magyarország nem lenne szabad rablással kifosztható, nem volna elég csak cinikus mondatokat mondani a tolvajoknak itt a Házban vagy azon kívül, ha kicsit is tartaniuk kellene attól, hogy amit tesznek, annak lesz büntetőjogi következménye.

Ezért állítjuk határozottan, hogy az ügyészség annak leplezésével a korrupt állami rendszer, az intézményesített korrupció szerves részévé vált, ami már nem egyszerű büntetőjogi kérdés, hanem azon lényegesen túlmutató, az ország sorsát befolyásoló, a jövőnk felé tevő tevékenység, történelmi bűn, éppen ezért tartom lassan jelentőségteljesebbnek, hogy az Országgyűlésben téma ez, mint ha már most a bíróságon lenne az.

A történelmi bűnök, minthogy azokat általában a hatalom képviselői követik el, természete az, hogy az utókor ítéli meg és ítéli el, van, hogy olyankor, amikor az érintettek már nem is élnek. Később kerülnek fel a fotók a múzeumok falára, az utókor pedig nem általában vagy nemcsak a büntetőjog dogmatikája alapján ítél, hanem történelmi, társadalomtudományi és politikai alapon. Kívánok önöknek jó egészséget és hosszú életet, hogy érhék meg ezt! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Mindenekelőtt megnyugtatom önöket, ne ijedjenek meg *(Dr. Harangozó Tamás: Nem fogunk!)*, hogy a legfőbb ügyész 2016. évi beszámolója kapcsán ismételt felszólalok, mert ezt nem azért teszem, hogy megismételjem azon mondanivalómat, amit nem sokkal ezelőtt az Igazságügyi bizottság elnökeként már megtettem, hanem kifejezetten azért, hogy rávilágítsak arra, miszerint a kereszténydemokraták miért támogatják a legfőbb ügyész 2016. évi beszámolóját, és figyelemmel arra is, hogy Bárándy Gergely előttem közvetlenül felszólaló vezérszónok alaptalan, negatív értékítéletét pozitívan, valós tényekkel ellenpontoszni tudjam. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez nyomtatva van, Imre?)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták úgy látják, hogy a Legfőbb Ügyészség és maga a teljes ügyészi szervezet 2016-ban is jelentő-

sen hozzájárult a jogbiztonsághoz, úgy az ügyészség büntetőjogi tevékenységével, mint a közjogi ügyészi tevékenységével is. Nem is beszélve arról a tényről, hogy a legfőbb ügyész, illetve átruházott jogkörben az ügyészség vezetői 2016-ban a legfőbb ügyész részére megküldött tervezeteknek közel negyedére tették javító észrevételeket. A legjelentősebb jogszabályi előkészítési munka az ügyészi kar részéről egyébként a Be. újrakodifikálása során volt.

(15.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ügyészség tevékenységének legkiemelkedőbb részét az ügyészség büntető igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó feladatai teszik ki. Az ügyészség ennek keretében a kereszténydemokraták álláspontja szerint 2016-ban úgy a nyomozásfelügyelet, mint a vádelőkészítés és az ügyészségi nyomozás tekintetében igen kiváló munkát végzett. A legfőbb ügyész úrnak a magas szintű munkájukat ezúton is köszönöm és gratulálok hozzá.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták magának a legfőbb ügyész úrnak a munkáját is rendkívül magas színvonalúnak tartják, minden ezzel ellentétes alaptalan ellenzéki vádaskodás ellenére, amelyek igaztalanok és méltatlanok.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták az ügyészség nemzetközi tevékenységét is nagyra értékelik. Ez alatt különösen az Európai Csallás Elleni Hivatallal, vagyis az OLAF-fal való együttműködést, amely az EU-s pénzek szabályszerű felhasználásának fokozottabb ellenőrzésére irányul. És örömmel tapasztaltuk, hogy napról napra a Legfőbb Ügyészség, illetve az ügyészi szervezet és az OLAF között ez a kapcsolat csak erősödik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója támogatja a legfőbb ügyész úrnak az ügyészség 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolóját. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr, Munkatársai! Tisztelt Országgyűlési Képviselőtársaim! A legfőbb ügyész úr is úgy kezdte beszédét, hogy az Alaptörvény 29. cikkét idézte, hogy az ügyészség az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádó az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője. Ezzel kapcsolatban - amivel egyébként egyet is értünk, hogy ez így szól a törvényben - már korábban is megfogalmaztuk a kritikánkat, amelynek az a lényege, hogy nem azzal van a probléma, hogy az ügyészség a kizárólagos érvényesítője, hanem

fordítsuk meg a tételt: amennyiben az ügyészség valahol nem emel vádat, akkor ott nem lesz bűncselekmény. Nem lehet elítélni olyan embereket, akik ellen az ügyészség nem emel vádat. Persze van egy speciális eset, a pótmagánvád intézménye, amikor maga a sértett abban az esetben, amikor úgy dönt az ügyészség, hogy nem emel vádat, akkor ő a vádat képviselheti, és folytathatja a vádat vagy vádat emelhet, de hát ez egy speciális helyzet.

Az alapprobléma abból fakad, amit már Bárándy képviselőtársam is kifejtett a vezérszónoki felszólalásában, hogy bizonyos emberekkel szemben nem indul büntetőeljárás Magyarországon, bizonyos emberekkel szemben nem indítanak nyomozást, ha feljelentés van, akkor sem indulnak el ezek a nyomozások, és ilyen esetben nem kerülhet el a valóban már független bírósághoz, amely meg tudná ítélni, hogy abban az esetben történt-e bűncselekmény vagy nem történt bűncselekmény.

Miért mondom ezt és miért nevezem problémának? Azért mondom ezt, mert Magyarország a korrupciós világranglistán évről évre nagyon-nagyon meredeken halad lefelé a lejtőn. A második Orbán-kormány idejétől datálódik ez az időszak, mégpedig oly módon, hogy ma már a korrupciós világranglistán nagyon-nagyon előkelő helyet töltünk be. Az Európai Unióban pedig azt láthatjuk, hogy Romániával kerültünk egy szintre, sikerült a korrupcióban utolérni Romániát, már nem előzzük meg őket, ők sem bennünket, még Bulgáriában és Görögországban van rosszabb korrupciós helyzet, mint Magyarországon, és hamarosan Szomália szintjére jut az ország.

Vajon miért van ez? Vajon miért ez a közhangulat Magyarországon, vajon miért ez a nemzetközi szervezetek véleménye Magyarországról? Én azt gondolom, hogy itt két legfőbb felelőst kell keresnünk. Az egyik legfőbb felelős a politika, az a politika, amelynek az a politikai akarata, hogy Magyarországon bizonyos bűncselekmények vagy ne minősüljenek bűncselekménynek, bár az emberek szempontjából az, vagy ha a bűncselekmény megvalósult, az ne kerüljön ki, azt tussoljuk el. Elsősorban az átláthatóság hiánya a gazdasági folyamatoknál, a közbeszerzéseknél, az európai uniós pénzek elosztásánál, az állami pénzek elosztásánál, és ezek ellenőrzésének a hiánya adja azt a lehetőséget, hogy Magyarországon a korrupcióból gazdagodjanak meg emberek. Erre a legfőbb ügyész úr azt írja egyik helyen a beszámolójában, abból, hogy még a bűnügyi adatok is rosszabbak, nem következtethetünk arra, hogy a korrupciós helyzet romlott volna Magyarországon. Kérdezem, akkor mire következtethetünk ezekből az adatokból. Mire következtethetünk abból, hogy Magyarországot ma már csak két ország előzi meg a korrupciós világranglistán az Európai Unióban, Bulgária és Görögország?

S mit látnak az emberek? Bárhova elmegyünk, bármelyik városba, és megnézzük a közbeszerzéseket, akkor azt látjuk, hogy folyamatosan túlárzottak a közbeszerzések, sokszorosan túlárzott megvalósí-

tásról beszélhetünk, csak bizonyos érdekcsoportok, oligarchák, politikai háttérrel rendelkező oligarchák kaphatnak állami beruházásokat, csak ők építhetik meg azokat, közbeszerzési eljárást csak ők nyerhetnek. S amikor megnéznék egy-egy beruházást, akkor azt látják, hogy azok nem dupla áron, nem tripla áron, hanem sokszor hat-nyolc-tízszerez áron valósulnak meg, s ezekben semmilyen eljárás nem indul. Persze a kormányzati többség azt mondja, hogy miért nem tetszenek feljelentést tenni, amikor ez történik. Hát hányszor történik meg a feljelentés ellenzéki politikusok részéről?! De tudomásul kell venni, hogy mi nem azokkal az eszközökkel rendelkezünk. Nincsenek a nyomozásra anyagi eszközeink, nincsenek a nyomozásra szakmai ismereteink, nincs szakapparátusunk, amelynek ez lenne a feladata, tehát nyilván nem tudunk úgy nyomozni, mint a rendőrség vagy az ügyészség, amelyik megfelelő háttérrel rendelkezik. S amennyiben nem tudjuk bizonyítani, de ha tudjuk, akkor is mi történik: elutasításra kerül a feljelentés. És Magyarországon állítólag mégsem erősödik a korrupció. Érdekes, hogy Magyarországon mindenki így gondolja, lehet, hogy az ügyészség és a rendőrség nem, de az emberek túlnyomó többsége úgy gondolja, hogy ma Magyarországon a korrupció az egyik legnagyobb probléma.

Mint mondtam, ebben a politika a felelős, hogy nincs politikai akarat, a másik oldalról pedig a bűnüldöző szervek a felelősek, amelyek ezt hagyják. S ebben mind a rendőrség, mind az ügyészség felelős. Az ügyészség nyilván hatványozottabban felelős abban, hogy ez nem történik meg. Az előttem felszólaló is említette azt a problémát, hogy nem láttunk még fideszes politikust vezetőszáron elvinni, mert ilyen nem történik. S nem azért, mert nem történnek bűncselekmények, hanem azért, mert sajnos nem lehet felelősségre vonás. Bárkitől megkérdezik, az emberek 95 százaléka úgy érzi, hogy Magyarországon nem lehet felelősségre vonni kormánypárti politikusokat, nemhogy vezető szinten, de még középszinten sem lehet őket felelősségre vonni, mert úgyis csak azok fogják megütni a bokájukat, akik ebbe a kérdésbe be akarnak avatkozni. Én ezt látom ma a legfőbb problémának az ügyészség helyzetének a megítélésénél.

Valóban úgy van, hogy az ügyészek, az ügyészégi dolgozók nagyon-nagyon nagy többsége törvényesen, a jogszabályoknak megfelelően, lelkiismeretesen látja el feladatát. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani minden ügyészégi dolgozónak, minden ügyésznek, minden alkalmazottnak és mindenkinek, aki a jogszabályoknak alárendelten, azokat elfogadva, lelkiismeretesen végzi áldozatos tevékenységét. Megérdemlik a köszönetet, hiszen ők is jól dolgoznak, és az igazság érvényesítéséért tesznek meg mindent.

(15.30)

De mégis rossz lesz az ügyészség megítélése Magyarországon, mégis rossz az ügyészség megítélése, pontosan azok miatt, amiket elmondtam.

De más dolgok, más problémák is vannak. Ilyen például a kábítószerrel kapcsolatos visszaélések. Azt olvastam ebből a legfőbb ügyészi jelentésből, hogy tulajdonképpen a kábítószerrel való visszaélés ügyében Magyarországon változás nem történt, hasonló a helyzet, mint a korábbi években. De mit tapasztalunk? Mit tapasztalunk a végeken, mit tapasztalunk vidéken? Azt látjuk, hogy a lakosság egy része, faluhelyen főleg, folyamatosan él a drogokkal, folyamatosan bedrogozva követnek el bűncselekményeket, folyamatosan bedrogozva veszélyeztetik a lakosság többségét. És ez ellen tulajdonképpen nem történik semmi.

Nyilván a jogalkotás is nehezen tudja követni azokat a változásokat, amelyek a drogbizniszben lezajlanak, de azt gondolom, sokkal nagyobb odafigyelés kellene a nyomozó hatóságok részéről is. Sok esetben mindenki tudja azt, hogy kik azok, akik a drogot árusítják, tudják nagyon jól, hogy kik a drogdílerok. Ugyanúgy tudja a rendőrség is, hogy kik, mégsem tesznek lépéseket, mégsem számolják fel ezeket a bűnbandákat, mégis hagyják azt, hogy a lakosságnak már egy nagyon nagy része folyamatosan kábítószer-élvező. És ez a kábítószer-élvezet hozza azt magával, hogy egy sor új bűncselekmény fog megjelenni, olyan erőszakos bűncselekmények, amelyek egyébként józan ésszel megmagyarázhatatlanok lennének, és nem kerülnének elkövetésre. Azt gondolom, erre is sokkal nagyobb odafigyeléssel kellene lenni, és ezt is vissza lehetne szorítani.

A jelentésből olvasom, hogy a közélet tisztasága elleni bűncselekményből is van 984 darab, az előző évben volt 761 darab. Úgy látom, ez is erős növekedés, bár megjegyzi itt legfőbb ügyész úr, hogy korábban 3268 darab volt; ez a nyelvvizsgaügyek miatt volt ilyen sok. A hivatali vesztegetések száma is jelentős emelkedést mutat. 2014-ben 141 darab, '15-ben 333, majd most 835 darab, tehát gyakorlatilag szinte hatszorosa a 2014-esnek a 2016-os adat. Ezek után mondja legfőbb ügyész úr, itt jegyzi meg, hogy ezekből a számadatokból nem lehet arra következtetni, hogy a korrupciós helyzet jelentősen romlott volna. Nem tudom, akkor mire lehet ezekből következtetni, ha hatszorosára növekedett a hivatali vesztegetés kettő év alatt?

A gazdasági bűncselekményeknél is kiugró növekedést figyelhetünk meg. Hiszen 2014-ben 6 ezer sem volt, 2015-ben 7700, majd az elmúlt esztendőben 31 ezer. Itt is négyeszeres, négy és félszeres emelkedés figyelhető meg egy év alatt. Ezen belül pedig látszik az, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatos bűncselekmény száma ebből a 31 ezerből 23 492. Tehát gyakorlatilag szinte a háromnegyed részét teszik ki. Azt gondolom, amikor egy bűncselekménycsoportban ilyen robbanásszerű emelkedés van, akkor valamit tenni kellene. Azt gondolom, ez közös felelősségünk. Egyrészt az ügyészségnek is van feladata a jogalkotásban, mert véleményyt mond a tervezetekről, ő is tehet javaslatot. Tehát itt van egy közös felelősségünk is nyilván, nekünk is kellene ebben valamit lépni a parlamentben,

hogy amikor ilyen kiugró számmal találkozunk, ott hogyan kellene beavatkoznunk, de erre is várnám a legfőbb ügyésztől, hogy milyen javaslatot lehetne tenni ezen a területen.

A költségvetési csalások számánál enyhe, amennyiben a 15 százalékos emelkedés egy év alatt enyhének nevezhető, de itt is 2444-re emelkedett 2154-ről. Ebből kiemelkednek az áfacsalások. Ezzel kapcsolatban vannak eredmények, de azt gondolom, jóval eredményesebb is lehetne ebben a nyomozó hatóság.

A váderedményességet említette legfőbb ügyész úr, hogy tovább javult 0,2 százalékkal, 97,5 százalék; nyilván ennek a megítélése azért érdekes. Persze természetes, hogy minél magasabb ez, annál jobban tükrözi, hogy jól dolgozna az ügyészség, ha nem lennének azok a problémák, amikről már beszéltem.

Igen, az ügyészség részvétele a jogalkotásban, ezt már említettem. A jogszabálytervezetek véleményezése, illetve 8 ügyész dolgozik az igazságügyi tárcánál a jogalkotásban. Azt gondolom, ezekre jobban oda kellene akkor figyelni, és javaslatokat kellene tenni, hogy az emelkedő tendenciákba hogyan tudna beavatkozni a parlament.

Lenne egy olyanfajta kérdésem is legfőbb ügyész úrhoz, többször szóba került mostanában az európai ügyészség kérdése Magyarországon. Azt olvastam a jelentésből, hogy legfőbb ügyész úr előadást tartott Sanghajban, az ottani tudományos akadémián ebben a kérdéskörben 2016 őszén. Kérdezném, hogy mi az álláspontja a legfőbb ügyész úrnak ezzel kapcsolatosan, az európai ügyészség magyarországi bevezetésével kapcsolatosan.

Az álláshiánnyal, az ügyészségi betöltetlen állásokkal kapcsolatban lenne még kérdésem. 2016-ban az ügyészi álláshelyek 6,4 százaléka betöltetlen volt, mint látom. Ez 91 álláshelyet jelentett. Ez körülbelül megegyezik a 2015-ös betöltetlen ügyészi álláshelyszámmal. Kérdezném, hogy nem kívánják-e ezeket az álláshelyeket betölteni. Hiszen rengetegen vannak az ügyészségen olyan titkárok, alügyészek, akik szeretnének kinevezésre kerülni. Akkor nincs szükség ezekre az ügyészekre, erre a 91 ügyészre, vagy miért nem kerülnek már évek óta betöltésre ezek a helyek? Miért nem léphetnek előrébb az alügyészek, miért nem kerülhetnek kinevezésre, ha 91 álláshely van már évek óta? Ez lett volna még a kérdésem.

A következő probléma, ami felvetődött, és ami rengetegszer hangzik el itt a parlamentben, a bizonyos cigány szervezeteknek juttatott állami támogatások elszámoltatása és Farkas Flórián országgyűlési képviselő ügye. Ez nap mint nap problémaként felvetődik itt az Országgyűlésben. Azt látjuk, hogy ebben sincs előrelépés. Azt látjuk, hogy bizonyos cigány szervezetek milliárdokat kapnak támogatásként a magyar államtól, és ezekkel nem tudnak elszámolni. Ezeket a hiányzó összegeket az állam kifizeti, majd aztán azt látjuk, hogy nem történik semmi. Legfőbb ügyész úr, történik ebben valami? Van-e nyomozás ezekben az ügyekben? Ha van nyomozás, az hogyan áll? Ezt mindenképpen szeretném megkérdezni.

Egy másik probléma, ami nem a büntetőjoggal kapcsolatos. Ha jól értettem legfőbb ügyész úr beszámolójából, 16 esetben kezdeményezett jogszabályi felülvizsgálatot az Alkotmánybíróságnál. Ezzel kapcsolatban többször jeleztem, mert ez nekünk egy sérelmünk, nyilván erről nem ön és nem az ügyészség szervezete tehet, hogy a Fidesz-KDNP-s kétharmados többség az elmúlt ciklusban elvette az állampolgároktól azt a lehetőséget, hogy az Alkotmánybírósághoz forduljanak, amennyiben jogszabálysértő vagy alkotmányosértő lenne egy-egy jogszabály. Azt gondolom, ezzel nagyobb lesz az ügyészség felelőssége, hogy ő fordulhat az Alkotmánybírósághoz ilyen ügyekben. Arra szeretném biztatni, hogy sokkal gyakrabban tegyék ezt meg, és sokkal gyakrabban forduljanak az Alkotmánybírósághoz.

Ugyanilyen probléma volt még a panaszügyek intézése. Ezt megint nem önöknek rovom fel és nem önnek, hanem a jogalkotónak, tehát magunknak azt, és itt megint a Fidesz-kétharmad tette meg az elmúlt ciklusban, hogy elvették azt a lehetőséget tőlünk, hogy a büntetőeljárások során, amennyiben a nyomozó hatóság a feljelentést elutasítja, akkor nincs helye panasznak, ha nem mi vagyunk a sértettek. Nagyon gyakori ebben az elutasítás. Mit erősít ez? Megint az állami korrupció lehetőségét erősíti. Hiszen az állami pénznek mi vagyunk a sértettjei gyakorlatilag, az a 10 millió magyar ember a sértettje, de nem vagyunk tekinthetők jogi értelemben sértettek. Tehát a feljelentést megteheti akár egy országgyűlési képviselő is, de amennyiben elutasításra kerül, még ha mondva csinált okkal is, akkor mi már nem tehetünk semmit, mert mi nem élhetünk panasszal, mert nem mi vagyunk annak az ügynek a sértettjei.

Ebben az esetben pedig a nyomozó hatóságtól várnánk el sokkal nagyobb odafigyelést, sokkal lelkiismeretesebb válaszokat szeretnénk kapni, sokkal lelkiismeretesebb kivizsgálását az ügynek, mert amennyiben ez nem történik meg, akkor sajnos az lesz, hogy tovább romlik az ország megítélése, tovább haladunk azon az úton, hogy a korrupciós világranglistán még lejjebb fogunk süllyedni, és az Európai Unióban pedig sajnos az utolsó helyen fogunk kullogni.

(15.40)

Azt mondom, igen, hogy ebben van hatalmas felelőssége az ügyészségnek, és abban is van, hogy valóban sorra kerülnek elő politikai ügyek is vagy politikusok elleni ügyek, amelyek, azt gondolom, nem véletlenül kerülnek előtérbe az ügyészség részéről a választási kampányok időszakában. Most is ott tartunk, még egy-két hónap, elindul a választási kampány, már arra leszek kíváncsi, hogy mik fognak előkerülni, amikről 3-3,5 éven keresztül hallgattak, amelyekben nem történt semmi, azokat az ügyeket majd a 2018-as választási kampányban teljesen véletlenül az ügyészség fogja elővenni. Hogy gondolják azt, hogy ha így dolgoznak, akkor nem azt fogják feltételezni önökről, hogy politikai tevékenységet

végeznek vagy politikai megrendelésre végeznek tevékenységet, amikor ezek így történnek az önök részéről? Azt gondolom, hogy ebben megint az önök felelőssége van benne, és leginkább az ügyészség legfőbb vezetőjének a felelőssége merül fel ilyenkor.

Mindezek alapján a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja elfogadni a legfőbb ügyész úr beszámolóját. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Ákos képviselő úr, aki szintén innen az emelvényről mondja el felszólalását. Megvárom, míg képviselő úr ide fölérkezik. *(Dr. Hadházy Ákos felmegy a pulpitusra.)* Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Feljöttem ide az emelvényre, jelezve azt, hogy Magyarország egyik legnagyobb problémájáról beszélünk, hiszen a magyar ügyészség működése vagy nem működése Magyarország egyik legnagyobb problémája, de azt is ígérem, hogy nagyon hamar le fogok menni innen, nem fog sokáig tartani ez a beszéd, hiszen az értelmetlen munka mindig nagyon lehangoló dolog, és én azt hiszem, hogy ma ennek az összejövetelnek az értelmét nagyon nehéz lenne látni. Nagyon nehéz, hiszen elvileg kérdezhetnénk a főügyésztől, ezt megtehetjük az Igazságügyi bizottságban is, de ugyanúgy, mint az írásbeli kérdések esetén is, a válaszok sokkal inkább a valódi válaszok kikerülésére szolgálnak, mintsem valódi válaszok megadására, most sincs tulajdonképpen túl sok értelme annak, hogy itt vagyunk.

Összesen három tényre szeretném föl hívni a figyelmet, amely szerintem mindenre rámutat, azzal szemben, amit itt nagyon hosszan, nagyon hosszú percekben hallgattunk. Az ügyészség azt állítja, hogy itt fantasztikus sikerek ér el folyamatosan a korrupció ellen. Én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy amikor megkérdeztem, hogy a 987 korrupciós esetből 2016-ban mennyi érintett politikusokat, akkor Polt Péter nem tudott válaszolni, nem tudott vagy nem akart válaszolni, ugyanakkor azt is tudjuk mindannyian, hogy ez a szám a nullához közelít, erősen a nullához közelít, s azt gondolom, hogy a sok számból, amit itt hallottunk meg még hallani fogunk, ez a szám a lényeges, hogy 2016-ban nulla korrupciós esetben, nulla politikust érintő korrupciós esetben történt eljárás.

A következő dolog, amire föl szeretném hívni a figyelmet, szerintem szintén nem igényel semmilyen nagy szónoklatot azt elmondani, hogy Farkas Flórián még mindig szabadlábon van, a rá jellemző széles vigyorral köti meg a Fidesszel a választási együttműködést. Azt hiszem, ha valami, akkor ez mindent elmond a magyar ügyészség munkájáról.

Egy harmadik ügy, amiről a kormánypárti képviselők szeretnek beszélni, beszéljünk róla, az pedig a

metróépítés ügye. Ez egy olyan ügy, ahol 2005-2006-ban történhetek az esetleges bűncselekmények, ehhez képest most 2017 van, gyakorlatilag az elévülési határidő környékén járunk erősen. Elképesztő dolog, hogy amikor a kormánypárti képviselők azt mondják, hogy ez minden idők legnagyobb magyar korrupciós ügye, akkor az ügyészség gyakorlatilag az elévülési időt megvárva kezd el dolgozni. És az az ügyészség, amelyiknek több száz munkatársa, de ha idevesszük a rendőrséget, nyomozó hatóságot, több ezer munkatársa lenne ezeket az ügyeket feltárni, ez az ügyészség az OLAF vizsgálatára vár, amikor nagyon jól tudják, hogy az OLAF-ban maximum néhány ember az, aki a magyar ügyekkel foglalkozik.

Legvégül hadd mondjam el, hogy az Igazságügyi bizottságban nagyon döbbszem hallottam azt, amikor a legfőbb ügyész úr odafordult hozzám, és azt mondta, hogy mutassak bizonyítékot arra, hogy ő valaha személyesen befolyásolni próbált vagy leállítani próbált olyan nyomozásokat, amelyek fideszes politikusokat érintettek. Meglehetősen cinikus dolog volt, nagyon déjá vu érzésem volt, én a tévében láttam, amikor Lázár János a trafikügy elején kilépett a kamerák elé, és az ön mosolyához nagyon hasonló mosollyal mondta, hogy mutasson bizonyítékot, akinek van bizonyítéka arra, hogy ő befolyásolta a trafikok elbírálását. Emiatt rendkívül rosszul éreztem magam, amikor ön ezt mondta, és ön ráadásul ezt úgy mondta, hogy nagyon jól tudja, hogy nem lehetek ilyen bizonyítékoknak a birtokában, hiszen az ön pozíciója olyan, hogy bármilyen esetben, amikor ön ellen bármilyen vizsgálat folya, bármilyen meghallgatás, bármilyen bizonyítékgyűjtés, arról ön tudna. Tehát nyilvánvaló, hogy egy olyan bizonyítékot kér, ami elvileg nehéz. Elvileg, a gyakorlatban viszont ezt már rég megadta, ön is nagyon jól tudja, hiszen mind a trafikügyben, mind a miniszterelnök vejét érintő LED-es lámpatestek ügyében, mind pedig a szekszárdi Wosinsky Óvoda építése ügyében olyan bizonyítékokat tettem le, amelyeknél, ön is nagyon jól tudja, hogy egy függetlenül működő ügyészség nem engedhette volna meg azt, hogy vádemelés nélkül záródjanak le ezek a nyomozások.

Legvégül hadd csatlakozzam Bárándy Gergelyhez. Ön is nagyon jól tudja, hogy a kommunista időszakból sincsenek olyan dokumentumaink, amikor az állampárt egyik vezetője az ügyéssel megbeszélte azt, hogy hogyan kell leállítani ügyeket, mégis mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy ezek a megbeszélések megtörténtek. Az önök által teljesen értelmetlenül vagy értelmezhetetlenül lezárt, Fideszt érintő ügyek ugyanúgy be fognak kerülni a magyar jogtörténetbe, mint ahogy a kommunista ügyészség működése is bekerült a jogtörténetbe, de ugyanúgy nem a díszoldalak közé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, most van lehetőség kétperces felszólalásokra. *(Jelzésre:)* Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Gúr Nándor

képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legfőbb ügyész úr, azt már tapasztaltuk, hogy statisztikában jó ez a kormány, most látom, hogy a Legfőbb Ügyészség is jó e tekintetben. Bár hozzáteszem, csúsztatásban is, megítélésem szerint, mert akkor, amikor 2016-ról beszélünk, ön arról szólt a pulpitusról, hogy nem tört meg a regisztrált bűncselekmények számának a csökkenése, az a trend, az a tendencia nem tört meg, amiről szó esett, és hogy ki kell venni bizonyos bűncselekményeket - a zalai esetre hivatkozott -, ne vegyük ezeket számításba. Legfőbb ügyész úr, tényhelyzet az, hogy a regisztrált bűncselekmények számának az alakulása 2015-ről 2016-ra több mint 10 ezerrel, 10 666 bűncselekménnyel nőtt. 2015-ben 280 113, 2016-ban pedig 290 779 bűncselekmény került elkövetésre. Az, ami több mint 3,8 százalékkal több, az nem kevesebb. Mondhat ön bármit, az akkor is több, úgyhogy érdemes lenne a valóságot mondani és a valóságról beszélni.

Közben ön is tudja nagyon jól, hogy a gazdasági bűncselekmények számának az ugrásszerű megnövekedésére került sor, itt már esett róla szó, hogy hétezer-egynéhányszázról 31 ezres nagyságrendben következett el gazdasági bűncselekményt, de a pénzmossások vonatkozásában is növekedés tapasztalható.

Egy dolgról még a végén, a korrupcióról. Főügyész úr, arról beszéljen, ha már statisztikáról szól, hogy mondjuk, néhány esztendő, 3-4 év leforgása alatt a korrupciós világranglistán miért kerültünk a 47. helyről az 57. helyre, arról beszéljen, hogy az európai uniós 28-ak viszonylatában miért van Magyarország a 24-25. helyen, holtversenyben Romániával. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Dr. Legény Zsolt tapsol.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most normál képviselői felszólalások következnek. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Gelencsér Attila képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hazánk az elmúlt hét évben a bűncselekmények elleni fellépésben jelentős eredményeket ért el. Általánosan elmondható, hogy szigorúbb lett a jogrendszer, javult a jogérvényesítés, a bűncselekmények felderítési aránya nőtt, a valós bűncselekmények száma pedig csökkent. Javult a jogkövető morál is.

A legfőbb ügyész úr beszámolója szerint az elmúlt években a regisztrált bűncselekmények és a regisztrált elkövetők számában egyaránt csökkenő tendencia mutatkozik. A regisztrált bűncselekmények 2016-os évben tapasztalható minimális, 3,8

százalékos növekedése pusztán a 20 ezer csalást jelentő, Zalai megyei bankkártyás visszaélés-sorozat eredménye volt. Ha ezt levesszük, akkor a csökkenő tendencia egyértelmű. A kedvező trendet megerősíti, hogy az elkövetők száma is csökkenő tendenciát mutat.

Nézzük a regisztrált bűncselekmények számát! 2016-ban 290 779, míg 2015-ben 101 494 fő (sic!), illetve 2014-ben 108 389 fő (sic!). A regisztrált elkövetők száma az elmúlt három esztendőben: 2016-ban 100 933 fő, '15-ben 101 494 fő, '14-ben pedig 108 389 fő.

Örülök, hogy az időszerezésben sikerült szintén előrelépést tenni, hiszen az elhúzó percek és ítéletek, a hosszú ügyintézési idők több esetben problémát jelentenek. A beszámoló szerint az ügyek 84 százalékában az ügyészi szakban az ügyintézés 30 napon belül befejeződött. A 90 napos ügyintézési határidőt 2016-ban csak öt ügyben lépték túl. A másodfokú bírósági eljárásokon a hatályon kívül helyezések növekedést mutató trendje megfordult, hiszen '16-ban körülbelül 20 százalékkal csökkent. Ez fontos eredmény, hiszen ezek a hatályon kívül helyezések több esetben az ügyek jelentős elhúzóását okozzák.

Jó látni, hogy az ügyészség jelentős lépéseket tett a nemzetközi együttműködések bővítése és mélyítése területén is. Ezeknek ugyanis fontos szerepe van például az erősödő kiberbűnözés elleni harcban. Tudomásom szerint a bizottság ülésén is szóba került a kisiklatás, a kiberbűnözés egyik elkövetési módszere, mely arról szól, hogy behatolnak vállalkozások számítógépes rendszereibe, bizalmas adatokhoz férnek hozzá, átírányítják a fizetéseket vagy új fizetéseket generálnak, majd további számlákra utalják tovább a pénzt, majd felveszik és tisztára mossák.

A Kínával való szakmai együttműködés jó kezdeményezés, hiszen a kibertechnológiában előttünk járó nagyhatalom. Az OLAF-fal az Eurojusttal a szoros együttműködést szintén fontos ítélem. Megtisztelő volt a figyelmük. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr következik. Megvárom, míg képviselő úr fölteszi a mikrofonját. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Legfőbb Ügyész Úr! Egy olyan témáról kérdezném nagyon konkrétan, és várnám a válaszát - szerintem nem fog meglepődni -, amivel valóban 2016 eleje óta foglalkozunk így közösen, ha lehet ezt mondani, mert azóta próbálunk kicsikarni valami érdemi választ a Legfőbb Ügyészségből, ez a kecskeméti KSE-ügy. Hogy a közvélemény is pontosan tudja, hogy miről van szó: ez egy olyan, ma már a bíróság előtt zajló korrupciós ügy, amellyel, ha jól látom, az ügyészség vádja szerint is mintegy közel 800 millió forintos károkozás történt a kecskeméti sportegyesület kft.

fiktív számlázásával kapcsolatban, méghozzá egy olyan időszakban keletkezett ez az ügy, amikor egyébként Zombor Gábor fideszes országgyűlési képviselő, volt államtitkár regnált polgármesterként, és a jelenlegi fideszes polgármester, Szemereyné Pataki Klaudia pedig sportért felelős alpolgármesterként vezette ezt a területet.

Most abba ne menjünk bele, hogy milyen módon tudnak ők kimaradni ebből a büntetőeljárásból, ami már - még egyszer mondom - bíróság előtt van, és több gyanúsított, illetve vádlott ül már a padon, méghozzá nem is akárhogyan. Hét embert vádolt meg a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség, az elsőrendű az önkormányzati cég ügyvezetője, a másodrendű vádlott Vörösmarty Attila, a Fidesz kecskeméti szervezetének akkori elnöke és frakcióvezetője, Zombor Gábor bizalmasa. Valahogy egyébként a két, úgy mond nagyvad, azok, akik az önkormányzat oldaláról szerintem minden józan paraszti ésszel belátható módon nem tudtak kimaradni abból, hogy 800 millió forintnyi pénzmozgás megtörténjen egy város és egy önkormányzati cég között, mert ha kimaradtak, akkor meg nyilván az veti fel a komoly kérdéseket. Lényeg az, hogy ez az ügy éppen itt tart.

Ezzel párhuzamosan aztán a későbbiek során kiderül, előkerül még 54 millió forintról két darab fiktív számla, ettől az ügytől egyébként elkülönülve, az utánpótlássportnak juttatandó pénzről, egyébként azóta az újságokban is megjelent számlákon látható módon nem az utánpótlás-sportegyesületek működési költségeként számoltak el ezzel a pénzzel, hanem a számla is konkrétan marketingtevékenységről szól. A számlára valaki az önkormányzat hivatalában kézzel ráírta, hogy bizony egyébként a szóban forgó támogatási szerződésre hivatkozva számolták el, ami, még egyszer mondom, csak működésre adhatott volna pénz, ezek marketingtevékenységről szóló számlák. És ami a legdurvább - azért mondom itt el ilyen egyszerűen, mert talán önök is érezni fogják az egész helyzet teljes tarthatatlanságát -, hogy a számla kibocsátója az a Pest megyei Kocséron egy düledező, kis házban bejegyzett építőipari vállalkozás, a GLOBE-ÉP Kft., amelyik, nem fogják elhinni, de felszámolás alatt áll, az ügyvezető tulajdonos ellen pedig büntetőeljárás indult egyébként fiktív számlák kibocsátása miatti költségvetési csalás miatt, okirat-hamisítás és más bűncselekmények miatt. Azt meg pláne nem fogják elhinni, hogy ez az eljárás vele szemben pont ugyanennek a KSE Kft.-nek több száz millió forint értékben kiállított fiktív számlák miatt zajlik.

Király József, az önkormányzati képviselőnk feljelentést tett az ügyben. Akkor még az ügyészség azt válaszolta - és majd ebben kérném a tanácsát a legfőbb ügyész úrnak, hogy most ki nem mond igazat, vagy hogy fordulhat az elő, hogy másfél év eltéréssel a legfőbb ügyész úr egyszerűen letagadja, illetve meghazudtolja az akkori ügyészségi választ -, hogy megvizsgálták az ügyet, ez tartalmában, tényállásában illeszkedik az előttem elmondott nagy, 800 millió családdhoz, egyébként még akár el is fogadhat-

nánk, ezért - most idézhetném, de nem húzom az időt - az írja az ügyész, aki eljár, hogy a mai napon továbbítottam az ügyet tárgyaló bíróságnak a feljelentés dokumentumait.

Eltelt másfél év azóta, és legutóbb már az én képviselői kérdésekre azt válaszolta a legfőbb ügyész úr, miután Király József önkormányzati képviselőt még csak válaszra sem méltatták legutóbb, hogy nem, nem, nem így van, ez teljes félreértés vagy félremagyarázása az akkori ügyészségi közleménynek. Én nem tudom, ezen mit lehet félreérteni, hogy a mai napon elküldtem a bíróságnak az anyagot, mert illeszkedik ahhoz a perhez. Azt írta ön, legfőbb ügyész úr, hogy önök alaposan kivizsgálták ezt az ügyet, és semmilyen bűncselekményt nem állapítottak meg és találtak abban, hogy ugyanaz az ember, aki több száz millió forintnyi fiktív számlát állított ki ugyanennek a cégnek az ügy másik felében, 54 millió forintnyi számlát kiállít az önkormányzatnak marketingtevékenységről egy olyan támogatásnál, ami működési költségről szól.

Az a helyzet, legfőbb ügyész úr, hogy muszáj hogy érdemi választ kaphassunk. Ön továbbra is azt állítja, hogy nem történt bűncselekmény akkor, amikor működési költség helyett fiktív marketingszámlákkal számoltak el?

(16.00)

Valaki azokra a számlákra, amiket már az egész ország láthat, a 168 Órában megjelentek ezek a számlák fotóval is, a kezével ráírta az elszámolás tekintetében ennek a pályázatnak az iktatószámát az önkormányzatnál.

Ezek a következő személyek lehettek a törvény értelmében. Ki volt az, legfőbb ügyész úr, vagy még csak ezt sem vizsgálták? Zombor Gábor polgármester? Szemereyné Pataki Klaudia sportért felelős akkori alpolgármester? Esetleg Finta Zita akkori pénzügyi osztályvezető? Aki, talán nem fognak nagyon nagyon meglepődni, jelenleg a Matolcsy-féle épülő kecskeméti egyetem kinevezett kancellárja. Egy eléggé díszes társaságról van itt szó. Melyikük jegyezte ellen ezt a számlát, legfőbb ügyész úr? És ki, mi alapján állapította meg, hogy egyébként ez rendben van?

A cikkben egyébként, ami megjelent, az újságíró utánajárt a kérdésnek kicsit mélyebben is, és elbeszélgetett az ügy egyéb szereplőivel, akik egybehangozóan azt állították, hogy senkit - még egyszer mondom: senkit - még csak tanúként sem hallgattak meg azóta sem ebben az 54 millió forintos ügyben; nyilván az előbb felsorolt nagyon híres embereket sem, de egyébként a cég alkalmazottait, munkatársait és egyéb más szereplőket sem, akik esetleg mondhattak volna valami relevánsat ebben a kérdésben. Másfél év után, nem nagyon bízva abban, hogy ön most egyenes választ fog adni, egyszerűbben teszem fel a kérdést: kit védenek, legfőbb ügyész úr? És ki az a személy ezek közül, aki még azt is megérdemli, hogy a saját nyomozó ügyészségének a másfél ezelőtti

közleményét gyakorlatilag meghazudtolva ma azt mondja, hogy ilyen nem is volt?

A másik ügy, amit szeretnék öntől megkérdezni, egy egészen friss dolog, és arra kérem, hogy ha a kollégái itt most tudnak segíteni, akkor konkrétan, vagy ha nem, akkor írásban, ahogy meg szokta ezt tenni, 14 napon belül tegye meg, hogy válaszol, mert nem biztos, hogy fejből fogja tudni. Az ukrán parlament, a rada rendészeti bizottságának alelnöke fordult hozzám levélben, méghozzá azért, mert anti-korrupcióval foglalkozó vizsgálat tárgyaként, részeként azt az információt kapták, hogy Oroszországból Magyarországra 85 ezer tonna gázolajat illegálisan juttattak át Ukrainán keresztül az elmúlt években, méghozzá a 2016-os évben. Ebből ott nyomozás lett. A nyomozás befejezéséhez szükségeltetik, hogy a magyar fél, a magyar hatóságok a Magyarországon történt esetleges belépés vagy bármilyen más ügyben jogsegélyként segítsenek az ukrán hatóságoknak.

Amit nekem elküldtek, és ezen iktatószám is van, majd oda fogom adni a legfőbb ügyész úrnak, ez a levél arról tanúskodik, hogy már idén júniusban, aztán most októberben másodszorra is személyesen önhöz mint Magyarország legfőbb ügyészehez fordult az ukrán legfőbb ügyész jogsegélyért. A mellékelt levél legalábbis arról tanúskodik, hogy ön még csak válaszra sem méltatta ebben az ügyben az ukrán partnerét, aki nyilván nemcsak választ várna, hanem ha jól értem, konkrét nyomozati cselekményeket és a magyar hatóságok közreműködését az ügyben.

Én ennél többet ebben az ügyben nyilván nem tudok, és nem is tudom megítélni, hogy mi a tartalma és a mélysége, viszont ha megengedi, legfőbb ügyész úr, majd oda fogom adni ezt a levelet a kollégáinak, és legyen kedves arra válaszolni, hogy megkapta-e ezt a levelet, érdemben nem kíván rá válaszolni; nem is kapta meg, vagy valami félreértés történt. Mert azt gondolom, hogy ha ez valóban így történt, akkor az minimum egy vizsgálatot megérdemel, már maga az ügyészség szerepe ebben. Maga az ügy meg pláne, azt gondolom, elég érdekes felvételeket tesz, hogyha 85 ezer tonna gázolajat az oroszok Magyarországra Ukrainán keresztül valahogy behozták. *(Jelzésre:)* Látom, bólogatnak a kollégák. Oda fogom adni, és akkor várom majd mind a két ügyben a válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Legegyen Zsolt képviselő urat kérem, hogy foglaljon helyet, mert most van lehetőség kettőperces felszólásra. Az ön frakciójából Teleki László képviselő úr kért szót. Először megadom neki a szót, és utána fog ön következni. Parancsoljon képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Gyüre Csaba képviselőtársam már említést tett az Országos Roma Önkormányzatnál történekről. Én is szeretném nagyon tisztelettel kérni önt, hogy annak a nyomozásnak,

amit tavaly elkezdtek, nemcsak önök, hanem mások is, most már legyen valamilyen kézzelfogható eredménye is. Nem azért sürgetem a magam részéről, mert nagyon fontosnak tartom azt, hogy Farkas Flóriánt esetleg vádlottként lássam, hanem azért, mert bárhol járok az országban, mindenhol az van, hogy a romák lopják a pénzt. Így, szó szerint: a romák lopják a pénzt, és ezért nem szabad nekik adni. Tehát egy olyan folyamatot tudnak generálni azzal, ha nem lesz az ügynek vége, hogy a magyarországi cigányság jelenlegi megítélése sem fényes és nem nagyon rózsás, és még rosszabb lesz.

Persze, nem az önök bűne elsősorban, hogy ez így történik, viszont önök azt nagymértékben tudják befolyásolni, hogy minél hamarabb legyen vége annak az ügynek, amelyről én magam is kaptam levélben is megkeresést, és a média is nagyon sok ügyet feltárt már. Még egyszer mondom, ez azért lenne fontos, mert nem mindegy, hogy a magyarországi cigányság megítélése hogyan fog alakulni, mert akár a foglalkoztatást, az oktatást és egyéb más dolgot befolyásolja a társadalmi megítélés. Ezért, ha úgy tetszik, tudom, hogy nagyon sokszor vannak kiemelt ügyek, akkor tekintsék ezt is kiemelt ügynek, hogy meg lehessen nyugtatni a közvéleményt romaoldalaról is és a nem romák oldaláról is, hogy ezt az ügyet le lehet zárni, mégpedig azért, hogy megnyugtassák a Magyarországon élőket, hogy ne lehessen azt látni, hogy olyan pénzeket, amikor valóban közpénzekről van szó, el lehessen tussolni vagy el akarják tussolni.

Ezért azt gondolom, a magyarországi cigányság nevében és Magyarország nevében kérném azt, hogy minél előbb legyen vége ennek az ügynek, ha illet lehet kérnem, mert ez megnyugtatóna a magyarországi közvéleményt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Bárándy Gergely képviselőtársam a vezérszónoklatában már elmondta, hogy a Magyar Szocialista Párt a 2016. évi beszámoló kapcsán természetesen az egész ügyészi szervezetnek megköszöni azt az áldozatos munkát, amelyet végeztek, de hozzáteszem, hogy elsősorban, ha fogalmazhatunk így, a végeken dolgozó ügyészeknek, valóban a napi munkát, robotolást végző ügyészeknek és az ügyészségi dolgozóknak szól ez a dicséret, ez a köszönet, hiszen nem lehet egységesen beszélni az ügyészi szervezetről.

Van egy része, a nagyobbik része; az előző napirendi ponttal kapcsolatban, az Országos Bírósági Hivatal beszámolójával kapcsolatosan az egyik fideszes képviselőtársammal már matematikai vitában voltunk a százalékok kapcsán, de azt gondolom, hogy az ügyészség 99 százaléka példamutatóan és kiemel-

kedően végzi a munkáját. Az ő áldozatos munkájuk eredménye az, aminek alapján azt mondhatjuk, hogy a legfőbb ügyész úr beszámolójában szereplő számok, azok a kedvező számok a bűnüldözés kapcsán igencsak példamutatóak, és ezért természetesen köszönet illeti őket.

Van azonban egy másik része is az ügyészségnek, és ez pedig kifejezetten az ügyészi felső vezetés és annak néhány bizalmasa, akik egy ma regnáló, XXI. századi puha diktatúrának nem is csak a kiszolgálói, hanem inkább az egyik pillérét jelentik.

Évek óta, már hosszú évek óta tendencia az, hogy ellenzékiekkel szemben koncepciós perekben büntetőeljárásokat folytatnak ügyészségi indítványra, és azt követően azt látjuk, mondhatnánk, hogy se szeri, se száma a felmentő ítéleteknek ezekben az ügyekben. De van egy másik pillére ennek a működési módszernek, ez pedig az, hogy a maffiamódszerekkel folytatott állami korrupciót viszont az ügyészség elősegíti. Azzal segíti elő, hogy nem tesz semmit. A kormánypárti prominensekkel szemben legfeljebb csak akkor indul eljárás, ha az ügyészség - idézőjelben - figyelmetlenségéből néhány lelkiismeretes nyomozója végig tudja vinni a nyomozást, és mondjuk úgy, hogy teljes a lebukás, mint éppen, mondjuk, a Voldemort-ügyben, amelyben, azt gondolom, hogy valami porszem került a gépezetbe, hiszen ahogyan mondom, majdhogynem teljesen a lebukásig ment a dolog, és egy fideszes országgyűlési képviselő érintettsége egyértelműen megmutatkozik. Gondolom, ennek következményei is voltak az ügyészségen belül, hogy hogyan fajulhatott el idáig ez a dolog, de azt gondoljuk, hogy azért nem csak egy egyedi eset lenne ez a történet; ennek bizony számos más, mondhatnám úgy, hogy társa... - vagy számos más esetben is hasonlóképpen lehetett volna eljánni.

(16.10)

És azt is látjuk, természetesen az önök szempontjából, hogy amikor ellenzéki politikusokkal szemben kell, kellene, lehet eljánni, akkor aztán nagy erővel zajlik a nyomozás. És egy nagyon furcsa tényre hadd világítsak rá: amikor ellenzéki képviselők érintettsége merülhet fel akármelyik ügyben is - vagy merül fel -, akkor gyakorlatilag azt mondhatnám, hogy az egész ügyészségi szakasz, az egész nyomozati eljárások - hogy lehetne ezt fogalmazni - teljesen nyílt titokként zajlanak, mindenféle sajtóorgánumban, hol kormányközeli, hol nagyon-nagyon kormányközeli sajtóorgánumban jegyzőkönyvek pontos és hiteles megfogalmazásaival találkozhatunk. Ha pedig kormánypárti képviselővel, kormánypárti érintettséggel találkozunk valamelyik ügyben, akkor az ügyészség mindig arra hivatkozik, hogy folyamatban levő büntetőeljárásról semmilyen információt nem lehet kiadni. Legutóbb éppen a Czeglédy-ügyben, a Czeglédy Csaba névvel ellátott ügyben fordultam önhöz egy azonnali kérdéssel itt a parlamentben. Akkor nem ön válaszolt, hanem helyettese, Lajtár legfőbbügyész-helyettes úr - őt is

természetesen tisztelettel köszöntöm -, aki akkor felolvasta nekem az ügyészségről szóló törvénynek a rendelkezéseit, amelyekkel mi tisztában vagyunk, de azt mégiscsak furcsálljuk, hogy éppen, mondjuk, a Czeglédy-ügyben minden nyomozati cselekményről szinte a kormánypárti oldalakon napra pontosan szinte percenként lehetett mindenféle dolgot olvasni. Mint ahogy említettem, kormánypárti elkövetővel vagy kormánypárti érintettséggel sújtott ügyekben viszont önök mindig arra hivatkoznak, hogy a nyomozás érdekei nem engedik meg, hogy folyamatban lévő nyomozásról információkat adjanak ki.

Azt hiszem, az sem véletlen, hogy ezeket valahogy mindig próbálják a választási időszakokban a kampányhoz közelítve egy kicsit felturbózni, egy kicsit felhúzni. Megint csak egészen furcsa összefüggésekre lehetne itt valahol rávilágítani. Én természetesen semmit sem állítanék, amivel az ügyészségről en bloc azt mondanám, hogy nem megfelelően végzi munkáját. Azt azonban állítjuk, hogy elég erősen a kormánynak megfelelő és a kormánypártnak, a Fidesznek megfelelő módszerekkel dolgoznak, és azt hiszem, hogy ez, mondhatnánk, hogy egy demokráciában vagy egy jogállamban nem helyes. Sajnos nekünk már régóta az a - hogy is mondjam? - gyanúnk, hogy itt bizony azért nem egy teljesen normális demokráciában élünk.

És ha még megengedek, a végén egy szó, elnök úr, arról, hogy nem lehet elmenni amellett, hogy a Magyar Nemzeti Bank közpénzköltési gyakorlatát az ügyészség rendben levőnek találja, azt gondolja, hogy az szabályos és törvényes. Én most nem arra a - mondjuk úgy - szokatlan közös ebédre szeretnék utalni, amelyet ön a jegybankelnökkel költött el, hanem inkább arra, hogy ezekben az esetekben is gyakorlatilag az egész magyar közvélemény azt látja, azt érzi, azt gondolja, hogy itt bizony nagyon komoly szabálytalanságok történtek. Ennek ellenére az ügyészség mégis úgy áll ehhez a dologhoz hozzá, és azt gondolja, hogy itt minden rendben levő volt. Kíváncsian várom, hogy a legfőbb ügyész úr ebben az ügyben mit fog még tudni mondani, mert amit eddig mondott, az számunkra elfogadhatatlan.

Szóval, a 2016. évi tevékenységéről és az ügyészségi beszámolóval kapcsolatban még egyszer annyit szeretnék mondani, hogy több olyan ügy van, amelyben azt látjuk, hogy bizony komoly problémákat lehet felmerülni tekinteni, és amellett pedig még egyszer mondom, természetesen köszönet az ügyészség dolgozóinak abban, hogy nagyon-nagyon sok ügyben viszont rendkívül áldozatosan és remekül végzik a munkájukat. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legfőbb Ügyész Úr! Az első mondatom nem

szólhat másról, csak arról, ami a Szocialista Párt politikusai részéről többször elhangzott, de meg kívánom erősíteni.

Megítélésünk szerint az ügyészek messzemenő döntő többsége tisztességesen végzi a törvényben előírt kötelezettségeit. A meghatározott feladatokat tisztességesen látják el. Szó esett arról is, hogy persze, úgy látjuk, hogy a tetején viszont óriási problémák, óriási gondok vannak: az általunk vélt, valószínűsített és sokak által megerősített, regnáló diktatúra kiszolgálóivá váltak önök. Igen, kiszolgálóivá vagy oszlopos pilléreivé, mindegy, hogy hogy fogalmazunk, gyakorlatilag erős bástyáivá. Sokan mondják azt ebben az országban - talán joggal is -, hogy a maffiamódszerekkel folytatott állami korrupció felett hunynak önök szemet. Azzal, hogy ha valamibe nem avatkoznak be, bár tudnak róla, óriási bűnöket követnek el. Nemcsak azzal, hogy ha nem annak tesznek eleget, ahogyan és amiképpen eleget kell tenni a dolgoknak, hanem azzal is, ha nem avatkoznak be.

Persze más a helyzet, mondjuk, az ellenzék soraiban lévő politikusokkal szemben, mint a kormánypárti politikusokkal szemben. Erre ezernyi példát lehet felsorakoztatni. Nincs itt már a képviselőtársam által említett Farkas Flórián a padsorokban, de emlékezzenek vissza a „Híd a munka világába” programra, ami, ha jól emlékszem a számokra, 1600 millió forintos nagyságrendet ölelt fel, és ennek a felhasználási mikéntjét is rengeteg orgánumon keresztül követhették. Majd utána tudjuk a folytatást, ami megint csak egy 1300 millió forintos nagyságrendű kormányzati szerepvállalással próbálta meg a meglévő problémákat a helyükre pakolni. Nem hiszem, nem gondolom, hogy ez így rendjén van.

Az sincs rendjén szerintem, hogy a fideszes érintettség tekintetében gyakorlatilag minden ügy vonatkozásában önök hírzárlatot rendelnek el. Ott nincs semmifajta kiszivárgás, ott nincs semmifajta, a kormánypárti propagandagépezetnek szóló kiszolgálás; nem, ott semmi ilyen nem történik. Persze, ha valamelyik ellenzéki politikus lehet megközelíteni, megérteni, akkor ez rögtön alapjaiban változik meg, és a kormánypárti propaganda kiszolgálása, nem is azt mondom, hogy kiszivárogtatáson keresztül, hanem gyakorlatilag minden mást megelőzően megtörténik.

Itt van most a legutóbbi eset is, a volt miniszterelnök felesége később tudta meg a történetet, mint ahogy - meg valószínű a kihallgató is - a kormánypárti propagandagépezet kiszolgálói. Megítélésem szerint nincs ez így rendjén.

A másik oldalról az sincs rendjén, ahogyan már megfogalmazásra került, hogy a statisztikákban önök nagyon jók, ez kétségtelen, ezt látjuk mindenhol, nemcsak itt, az ügyészséget érintő ügyek tekintetében. Látjuk ezt a munka világát érintően, sok minden egyéb más vonatkozásában is. Nagyon jók, mert ha a váderedményesség kérdésköréről kell beszélni, akkor egy 0,2 százalékos mértékű növekedés - mondom, egy 0,2 százalékos mértékű növekedést - a

főügyész olyan szintű eredményességként tünteti fel, ami persze eredményesség, 0,2 százalékos növekedés, mint ha csoda történt volna. Közben ezzel együtt, ezzel párhuzamosan, mondjuk, a regisztrált bűncselekmények számának több mint 3,8 százalékos növekedése, ami a 0,2 százaléknak több mint a tizenkilencszerese - tehát csak hogy világos és tiszta legyen a nagyságrend -, a tekintetben pedig úgy fogalmaz, hogy nem is úgy van az, mert ha nem számítanánk bele ezt meg azt, meg hogyha... Főügyész úr, úgy komolyan, úgy kell a statisztikához való viszonyulást megtenni, hogy valójában nem is kellett volna feltárni sem, számításba sem venni, és akkor nem is lenne bűncselekmény? Vagy az, hogy ez a tényhelyzet, az a tényhelyzet, hogy igenis 10 666 bűncselekménnyel több követődött el. Több mint 3,8 százalékkal több, mint a tavalyi esztendőben, 2015-ről 2016-ra.

(16.20)

Igen, ez 19-szer több, mint amennyi a váderedményesség tekintetében történt növekedéssel párosult. Nem ez a korrekt megközelítés? Szóval, azt gondolom, hogy abban az esetben, ha van pluszos eltérés ahhoz képest, ami volt a korábbi időszakban, akkor dicshimnusz zengenek erről; abban az esetben, ha ennek közel a hússzorosa mértékű növekedés következett be a regisztrált bűncselekmények egyik évről másik évre történő növekedését érintően, akkor pedig az a válasz erre, hogy nem is kellett volna ezt így számításba venni, mert ez meghatározott zalai bűncselekmények körét érintő, és ezt ki kellett volna venni belőle, és akkor Gelencsér képviselőtársam pedig megpróbálja ezt megerősítve elmagyarázni, hogy ha ezt levettük volna ebből... Nem is kellett volna talán számításba se venni, ugye? Szóval, lehet itt hülyének nézni a másikat, lehet itt egy egész országot butítani a tekintetben, hogy nem a valóságról beszélnek, de van ennek értelme? Nem a konkrét, tényszerű visszaigazolást érdemes megtenni? Nem azt érdemes megtenni, hogy ennek alapján feltárjuk a konkrét helyzetet, megnézzük azt, hogy milyen beavatkozásokat kell tenni annak érdekében, hogy mondjuk, a következő esztendőben, 2016-ról 2017-re vagy 2017-ről 2018-ra a regisztrált bűncselekmények számának a növekedése ne további növekedést jelentsen, hanem egy csökkenési trendet írjon? Nem az intézkedési tervek foganatosítására kellene sort keríteni? Nem a prevenció eszköztárát kellene bővíteni, hogy mit kell tenni annak érdekében, hogy...? Szóval, én azt gondolom, hogy sokkal inkább ebbe az irányba kellene elmenni.

De hogy egy picit más irányba is haladjunk - persze még ehhez hozzáillesztetten azért azt a két gondolatot nem kívánom kihagyni, hogy keveset hallottam a főügyészt arról beszélni ma itt a pulpiton, hogy a gazdasági bűncselekmények egyik évről másik évre történő ugrásszerű növekedése vagy annak a későbbiekben történő meggátolása, megfékezése érdekében mit kívánnak tenni. Tudja, ami egyik

évről 7200-ról több mint 31 ezerre növekedett. Tehát nem 10 százalékkal, nem 3,8 százalékkal, nem 0,2 százalékkal, kezdjem innen, nem 3,8 százalékkal, nem 10 százalékkal, nem megduplázódott - meg többszöröződött. Szóval, azt gondolom, hogy ezekre az ügyekre érdemes lenne fókuszálni. És ha ezekre az ügyekre akarunk fókuszálni, akkor a beszámolóknak nem csak ilyen típusú, statisztikai elemzéseket - ha szabad ezt annak nevezni - kellene magában hordoznia. De nézzük a konkrét ügyeket egy kicsit!

A Magyar Nemzeti Bank közpénzköltése: miért találja rendben a Polt Péter vezette főügyészség ezeket a történeteket? Miért? Hogyan található rendben? Nekem ezzel kapcsolatban óriási dilemmáim vannak, hogy az, ami zajlik mindenki szeme előtt ebben az országban, az, ami a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak juttatott források, feltőkésítések tekintetében megjelent, ha jól emlékszem, több mint 260 milliárd, 260 ezermillió forintnyi közpénz idézőjelbe tett közpénztelenítése vagy arra való kísérlet, vagy épp a jegyzőkönyvi manipulálások kérdéskörének az ügye nem kívánta volna meg, hogy ezekben az ügyekben eljárjanak? Vagy másik példát említve, ma már itt elhangzott a képviselőtársaim részéről: a Nemzeti Választási Iroda kopaszügyi kérdései tekintetében nem kellett volna a főügyészségnek valamilyenfajta lépéseket foganatosítani? Vagy az, ami több ezer embert érintett, 2015-ös ügy, az ESZOSZ - biztos emlékszik a főügyész úr erre a történetre - keretei között zajlott; nem kellett volna ezekben az ügyekben hatásosabb lépéseket foganatosítani? Vagy a Pharaon tartózkodási engedélyével kapcsolatos történet - miközben nemzetközi körözés alatt állt ez az ember - úgy halt el, mintha nem is lett volna. Tehát ezek az ügyek mind-mind olyan súlyúak meggyőződésünk szerint, és a politikában bizony olyan felületekre vezetnek, amelyeket egyesek nagyon intenzíven gátoltak, hogy ide el se lehessen jutni, és úgy látjuk, hogy a főügyészség meg ebben kellő partnerként állt rendelkezésre - ezek vezetnek azoknak a gondolatoknak a felvetéséhez, hogy az értékítéletünk szerinti regnáló diktatúra kiszolgálása zajlik, legalábbis a főügyészség tetején, tisztelet a kivételnek, ha van ilyen ebben a körben.

Az a baj, főügyész úr, hogy olyan ügyek feltárása vagy feltáratlansága okoz problémát, nem nekem, nem nekünk, az egész országnak, az országban az eseményeket követő és gondolkodó emberek sokaságának, amelyekre önök nemhogy válaszolni nem akarnak, hanem igazából el akarják megítélésünk szerint tussolni ezeket a történeteket.

Vagy mondhatnék egy másik dolgot, ami a 2014-es választásokhoz kapcsolódik. Emlékszik rá, amikor a kamupártok ügyében ezernyi felszólalást tettek az ellenzéki pártok padsoraiban lévő képviselők, hogy miért nem jó az, miért kellene intézkedéseket foganatosítani e tekintetben - ezzel kapcsolatban sem azt az utat járta adott esetben a Legfőbb Ügyészség, amit járhatott volna és amit járnia kellett volna megítélésünk szerint. De hogy ne maradjon ki a sorból, ha már példákat említek, az azeri kenőpén-

zek ügyével kapcsolatos, már a nagyságrendre nem is emlékszem, de óriási pénzek kérdésköre, ami bizonyos értelmű szinkronitást ad, vagy annak a lehetőségét veti fel például az azeri baltás gyilkos szabadon engedésével, kiadatásával kapcsolatosan. Ezekben az ügyekben miért nem mélyednek el, miért nem mennek tovább, miért nem kívánják tisztázni a történetek hogyanképpen alakulását? Vélem, hogy miért nem, vélem: azért, mert az ügyek feltárása tekintetében olyan következtetések alakulnának ki, amelyek súlyos bélyeget nyomnának, gyakorlatilag a mai kormánypártok egyes szereplőjéhez, adott esetben a kormánypártok vezető szereplőjéhez vezetne vagy azokhoz közelítenének ezek a következtetések.

Szóval, az a baj, hogy ha egyik oldalról minden eszközt megragadnak az esetleges bűnelkövetéssel szemben, az rendben van, hogy a bűnelkövetéssel szemben fellépnek, de ha az esetlegesség kategóriája fennáll, és ez nem a kormánypártokhoz kötődő, hanem ellenzéki politikusokhoz, akkor önök ezt úgy tekintik, mint ha az esetlegesség ténszerűség lenne, a másik esetben meg már lassan azt az állítást is meg lehet fogalmazni, hogy ha ténszerűség van, akkor azokban az ügyekben sem kívánnak lépéseket fogantatosítani. A konkrét ügyeken túl még lehetne másokat is sorakoztatni, de azért egy dologra még szeretném felhívni a figyelmét, legfőbb ügyész úr, mondjuk, a korrupció vonatkozásában: hogy a fenébe van az, hogy néhány esztendő leforgása alatt, 2014-ről 2016-ra, 2017-re odáig jutunk el, hogy egy korrupciós világrangsorban, a világon lévő országok tekintetében a 47. helyről az 57. helyre sülyed Magyarország? Hogy a fenébe van az, hogy az EU-28-ak vonatkozásában ebben a rangsorban ma Magyarország a 28-ból a 24-25. helyen van? Ez is egy romló tendencia, ezt is ismeri a legfőbb ügyész úr, a 24-25. helyen van, holtversenyben Romániával. És hogy a fenébe van az, hogy olyan ügyek tekintetében, amiről például Harangozó Tamás beszélt itt a Parlament falai között, a kecskeméti KSE ügyében, vagy éppen a 8000 tonnányi gázolajnak az ügyét érintően, ezekben az ügyekben nincs, legalábbis ismereteink szerint nincs semmifajta mozgás, és persze a kormánypárti propagandagépezet kiszolgálása sem történik meg ezek tekintetében? Úgyhogy olybá tűnik, mintha ezeket az ügyeket a szőnyeg alá kívánnák söpörni.

Összességében az én alapvető problémám az, hogy nem egyenszilárdságú az, ahogyan működik megítélésem szerint a rendszer, és ez óriási probléma. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Most a beszámoló és a határozati javaslat előterjesztőinek zárszavaira kerül sor. Tisztelettel kérdezem Polt Péter legfőbb ügyész urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Onnan vagy innen föntről?

Igen, akkor megvárjuk, míg följön az emelvényre. Legfőbb ügyész úr, ön a szó, parancsoljon!

(16.30)

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm a képviselő uraknak az aktivitását. Valamennyi hozzászóló véleményét figyelmesen hallgattam. Nyilvánvalóan nem azonos jellegű vélemények voltak. Voltak szakmai jellegűek, ezekre megpróbálok válaszolni. Voltak politikai jellegűek, ezekre a törvény erejénél fogva sem válaszolhatok, de utalni fogok rá, hogy ez az oka a válasz elmaradásának.

Ha sorrendben megyünk, csak szeretném megemlíteni, amit Vejkey Imre képviselő úr is mondott bizottsági elnökként, tudniillik azt, hogy a legfőbb ügyész az Alaptörvény szerint - és ez az alaptörvényi rendelkezés visszavezethető egy 2004-es alkotmánybíróági döntésre - politikai, illetve szakmai felelősséggel nem tartozik az Országgyűlésnek. Ebből kiemelném ezt a bizonyos politikai felelősséget. Tehát ha ilyet próbál érvényesíteni bárki is, akkor szembe megy az Alaptörvénnyel és az Alkotmánybíróság döntésével.

Köszönöm szépen Vitányi István képviselő úr véleményét. Egy dolgot szeretnék kiemelni. Az általa említett migrációs kihívás bizonyos bűncselekménytípusokban továbbra is komoly feladatot ró az ügyészi szervezetekre, és erre a jövőben is fel kell készülni. Itt elsősorban az embercsempészes, emberkereskedelem, illetve a terrorizmussal kapcsolatos bűncselekmények azok, amelyek a jövőben nemcsak általunk prognosztizáltak, hanem más előrejelzések szerint is komoly feladatot és komoly erőfeszítéseket fognak igényelni.

Bárándy képviselő úr számos olyan kijelentést tett, amely politikai jellegűnek minősül. *(Dr. Bárándy Gergely: Abszolút!)* Ezekre nem tudok és nem is kívánok reagálni. Annak örülök, hogy lát tisztességes ügyészeket. Én magam úgy gondolom, hogy az ügyészi kar és valamennyi ügyészségi alkalmazott becsületesen, tisztességesen és magas színvonalon dolgozik. Bárándy úr 99,9 százalékot említett. Ha ezt lefordítjuk a számok nyelvére, kétezer ügyészből akkor csak kettő nem dolgozik tisztességesen. Ez nem is olyan rossz arány. Úgyhogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Egy picit tévedtem az arányban.)* Hát, számolni kell tudni. Az ügyészség egyébként a feladatait törvényesen és minden tekintetben a szakmai előírásoknak megfelelően végzi, ezt határozottan kijelenthetem.

Ami pedig azt illeti, azért nem tudom, hogy szerencsés-e összehasonlításokat tenni, és ez megint csak nem az én feladatom, hiszen ez is valahol politikai kérdés, de az ügyészség történetéből én tudok olyat mondani, amikor Marosán György megjelent legfőbb ügyészségi aktíváülésen és határozott pártdirektívákat adott ott elő. Én azt gondolom, hogy az egy másik korszak volt *(Soltész Miklós: Ezt ismeritek azért.)*, mint egy jogállamban a mai ügyészség tevékenységével ezt összevetni.

Ami az azonnali kérdésekre adandó válaszokat illeti, ezzel kell küzdenünk, képviselő úr. Számos esetben problémát okoz nekünk, hogy vajon a feltüntetett cím milyen tartalmat takar, és szeretnénk mindig tisztességesen és a kérdező szándéka szerinti ügyre válaszolni. Nem mindig tárható fel ez a szándék, azonban elárulok egy műhelytitkot. Minden esetben, amikor ilyen kérdést kapunk, akkor összeülnek a szakfőosztályok illetékesei a sajtóosztály illetékeseivel, és a címből, továbbá a képviselő korábbi tevékenységéből, az általa tett nyilatkozatokból és az általa megjelentetett riportokból megpróbáljuk kitalálni, hogy mire vonatkozhat a kérdés. Jelen esetben Budai Gyula kérdését említette. Itt is ez történt, és ilyen módon tudtunk válaszolni erre a kérdésre.

Megjegyzem, még azt is elárulhatom, hogy vannak olyan esetek, amikor több verziót készítünk elő a válasza, és akkor azt húzzuk elő, amely verzió megfelel az itt szóban elhangzó kérdésnek. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt a választ el tudom fogadni.)* Ebben semmilyen rendkívüli dolog nincs. *(Soltész Miklós: Volt időtök. - Dr. Bárándy Gergely: Maradj már csendben! - Az elnök csenget.)*

Képviselő úr egy csomó konkrét ügyre vonatkozó kérdést tett fel. Azt örömmel hallottam, hogy már áttanulmányozta a bizottsági ülésen elhangzott kérdésekre adott írásbeli választ. Azt tudom mondani, hogy azokban megtalálhatók mindazok a válaszok, amikre itt most ismételtelen kérdés gyanánt visszatért. Ha esetleg van olyan, ami még nem szerepelt - nem nagyon láttam -, akkor arra természetesen ki fogunk térni ismételtelen írásban, attól függetlenül, hogy az a 2016. évi tevékenységre vonatkozik-e, vagy pedig nem arra vonatkozik.

A következő pont, amit érinteni kívánok, megint csak azért történik, mert van egy szakmai része is. Képviselő úr azt mondta, hogy majd a történelem ítéletet mond. Én ezt úgy értelmezem, hogy képviselő úr, mivel kifejezetten utalt arra, hogy itt akkor nem dogmatikai meg büntetőjogi kérdésekről lesz szó, erre nekem az a válaszom, hogy amikor mi dolgozunk, akkor kifejezetten büntetőjogi és dogmatikai kérdésekről van és lehet csak szó, mert mi nem azt nézzük, hogy a történelem 50, 100 vagy 200 év múlva miként értékeli a tevékenységünket, mert ez nincs benne a feladatainkat rögzítő jogszabályokban, hanem azt nézzük, hogy ezek a jogszabályok mit tartalmaznak, és annak teszünk eleget megítélésem szerint teljeskörűen. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt más összefüggésben mondtam.)*

Vejkey Imre képviselő úr korábbi felszólalására már kitértem. Nála is szeretném megköszönni azonban itt is a magas szintű munka megemléztetését. Én biztos vagyok benne, hogy tényleg mindenki az ügyészségen belül erejét megfeszítve dolgozik, hogy ezt a színvonalat elérje.

Gyüre Csaba képviselő úr egy jogalkotási kérdést vetett fel, méghozzá az Alaptörvénnyel összefüggésben, hogy az ügyészség, illetve a legfőbb ügyész az állam büntetőjogi igényének a kizárólagos

érvényesítője. Én már örömmel fölírtam, hogy ez magas labda, és le lehet csapni, és mielőtt válaszolhattam volna, gyorsan hozzátette, hogy kivéve a pótmagánvádat, ami azért, lássuk be, nem egy jelentéktelen dolog, hiszen a pótmagánvád az ügyek döntő többségében nyitva áll a bíróság elé vitelére azoknak az ügyeknek, ahol az ügyész nem emel vádat, vagy a nyomozó hatóság elutasítja a feljelentést, illetve megszüntetik az eljárást.

Szeretném azt mondani, hogy amennyiben pótmagánváddal élnek a sértettek, akkor körülbelül ugyanolyan arányban eredménytelenek a pótmagánvád tekintetében a bíróság előtt, mint ahogy az ügyészség eredményes.

(16.40)

Azt gondolom, hogy ez önmagáért beszél, tehát ez azt mutatja, hogy azokban az ügyekben, ahol az ügyész nem emel vádat, ugyancsak körülbelül 97 százalék körül az ügyészség helyesen dönt. Ha nem dönt esetleg helyesen, annak is szakmai okai vannak, és semmilyen más oka nem lehet.

Hogy mikor indul meg egy nyomozás, az nem kívánság kérdése és főleg nem politikai akarat kérdése, az a törvényes előfeltételek meglétének a kérdése. Ha megvannak a törvényes előfeltételek, akkor minden esetben megindul a nyomozás. Azt gondolom, hogy ez a gyakorlatban is így van, nem pedig csak az elméletben.

Több felszólalónál előtérbe került és hangsúlyt kapott a korrupciós világranglistán történő szereplés. Szeretném azért újólág kijelenteni, erről többször volt már szó, hogy itt bizonyos fogalmi dolgokat tisztázni kellene. Ez nem büntetőjogi lista, nem büncselekményi lista, hanem egy teljesen más, a korrupciót a maga társadalmi összefüggéseiben és társadalmi valóságában vizsgáló felmérés eredményeként létrejött lista, és nem pedig egy olyan lista, hogy hány büncselekményt követtek el vagy követhettek el az adott országban. Mert például ennek a felmérési módszere az érzet, cégvezetőket megkérdeznek, hogy mennyire érzik ők a saját környezetükben korrupciónak a viszonyokat. Azt gondolom, hogy az ilyen típusú listát összevetni büncselekményszámmal, felderítési arányokkal nem lehet. Ez két teljesen különböző dolog, ennek az összehasonlítása teljesen képtelen eredményekre vezetne.

Ezért van az írásbeli beszámolóban egy mondat vagy egy bekezdés arról, hogy a korrupciós érzet a valóságos helyzetet nem fedi, tehát más dolgokról van szó. Mi viszont kizárólag a büncselekményi részével tudunk foglalkozni és nem azzal, hogy valaki hogyan ítéli meg a közbeszerzések helyzetét vagy annak átláthatóságát. Ez nem a mi feladatunk és nem a mi felelőségünk sem. Ugyanúgy akkor ennek megfelelően a korrupciós helyzet romlása sem a büncselekményi helyzet romlásának megfelelő.

A kábítószerrel való visszaélés: én nem tudom azt alátámasztani, amit képviselő úr mondott. Természetesen mi alapvetően statisztikákból dolgozunk,

és ezek a statisztikák a képviselő úr által mondottakat nem támasztják alá. Lehetséges, ez mindig is így van, hogy van egy rejtett bűnözési része a kábítószerbűnözésnek is, sőt biztos, hogy van. Ennek a nagyságrendjéről vannak viták. Azt azonban nem gondolom, hogy a helyzet romlana, azt hiszem, hogy ez még a nem felderített bűncselekmények esetében sincs feltétlenül így. Vannak problémák ezen a területen, hiszen újabb és újabb kábítószeresek jelennek meg, hiszen egy nagyon kis változtatással a korábbi szerek hirtelen kikerülnek arról a listáról, ami egyébként kábítószernek minősül, és akkor egy ideig ezek, ha nem is legálisan, de a büntetőjog által nem feltétlenül üldözöttek jelenhetnek meg a piacon, de a jogalkotó folyamatosan igyekszik követni ezeket a változásokat - ezek technikai változások -, és a jogalkalmazás pedig ezt a jogalkotói változást. Egyébként a kábítószer-probléma megítélésem szerint súlyos probléma, tehát én nem azt mondom, hogy ez nem egy súlyos probléma, csak azt mondom, hogy nem látom a helyzet drámai romlását, de azt én is aláírom, hogy ez ellen fel kell lépni, és minden eszközzel, ami rendelkezésre áll fel kell lépni.

Ami a gazdasági bűncselekmények elnyomását, az ezzel kapcsolatos felderítési tevékenységet illeti, én bizonyos vagyok benne, hogy itt is nagyon újszerű eszközökkel kell élnünk. A gazdasági bűnözésnek új lehetőségeket ad a kiberbűnözés mint kriminológiai fogalom. Ezzel szemben mi új eszközöket kell hogy felállítsunk. Úgy érzem, hogy ez folyamatban van, és ráadásul olyan, korábban is használatos eszközöket kell jobban kihasználnunk, mint a vagyonkutatás vagy a leplezett eszközök. Az új büntetőeljárás törvény szerintem egy jobb alapot fog adni az ilyen típusú bűncselekmények üldözésére. Majd erről, a gazdasági bűncselekményekről fogok a későbbiekben beszélni.

Ami az európai ügyész vagy ügyészség kérdését illeti: ezzel a kérdéssel én régen foglalkozom, ez részben témája volt az én habilitációmnak is. Azt tudom mondani, hogy a tudományos meg a gyakorlati részét talán sikerült is összekötnöm, hiszen nemcsak Sanghajban tartottam egy előadást erről, hanem az Európai Unióban is többször fölvettem olyan javaslatokat, amelyeket aztán a visegrádi négyek is legalább részben támogattak, és amely egyfajta alternatívája volt az európai ügyésznek, és bizonyos mértékig most is alkalmazható az európai ügyészség felállítása kapcsán.

Úgy gondolom, hogy ami a szakmai részét illeti az európai ügyészségnek és az ehhez való csatlakozásnak, ott valóban felmerül a hozzáadott érték kérdése, és felmerül a szubszidiaritás kérdése. Én most az alkotmányos kérdésekkel, mert az politikai jellegű, nem foglalkozom; már úgy politikai jellegű, hogy természetesen jogszabályokban manifestálódott. Nekem az a meggyőződés, hogy a cél nemes és helyes. A jelenlegi viszonyok között a hatékonyság megkérdőjelezhető. Meg fogjuk látni, hogy hogyan fog működni az első időkben az európai ügyész, és akkor újra meg lehet fontolni azt, hogy valóban

van-e hozzáadott értéke, vagy pedig dolgozni kell még azon, hogy ez meglegyen. Addig is a kimaradók között azért nem vagyunk rossz társaságban, mert nemcsak Lengyelország van itt, hanem például Dánia vagy Hollandia is, akik azért eléggé fejlett gazdaságú országok, és nem hiszem, hogy bárki kétségbe vonná a jogállami létüket.

A betöltetlen álláshelyek: valóban, ez egy folyamatosan mozgó szám, és ad egy bizonyos minimális mozgásteret, tudniillik, a feladatok változásával tudunk egy olyan változást is elérni, hogy ezek az álláshelyek átváltoztathatók. Tehát egy ügyészi álláshely két alügyészi álláshellyel vagy három-négy fogalmazói álláshellyel változtatható át, hiszen mögötte egy meghatározott pénzüsszeg van. Ezzel a lehetőséggel élünk, és folyamatosan aszerint, hogy a szervezetben milyen jellegű feladatok keletkeznek, töltjük be ilyen módon az álláshelyeket. Egyébiránt arra törekszünk, és ez egyébként évről évre meg is figyelhető, hogy egyre kevesebb ilyen álláshely legyen beöltetlen, tehát ezek az álláshelyek hasznosítva vannak az ügyészi szervezetben.

(16.50)

A különböző roma önkormányzati és egyéb ügyek, amelyek bűnügyekként ismertek: van több ilyen büntetőeljárás folyamatban, a „Híd a munka világába” és egyéb büntetőeljárások. Ezeket a különböző nyomozó hatóságok folytatják az ügyészség felügyelete alatt. Azt gondolom, hogy előbb-utóbb ezeknek lesz eredménye; ezt Teleki képviselő úrnak is mondom. Nem mindegyik nagyon egyszerű ügy, ezt azért hozzá kell tennem.

Igen, a legfőbb ügyésznek van lehetősége az utólagos normakontrollra. Ezt igyekszünk kihasználni, de csak komoly ügyekben. Ilyen például az Nbtv.-vel kapcsolatos legfőbb ügyészi fellépés. Azt gondolom, hogy ez helyes és jó eszköz, és valóban fontos kérdésekben az Alkotmánybíróság elé is lépünk.

Hadházy képviselő úr nem tagadja meg önmagát, ha jól emlékszem, tavaly sem volt itt, amikor válaszoltam, de ha igen, akkor elnézést kérek. Nagyrészt nem tudok arra reflektálni, amit mondott. Politikai véleményt természetesen alkothat. Azt visszautasítom, hogy bárki az ügyészi esküjével ellentétesen, törvénytörtő módon működjön, lépne fel. Ezt a magam nevében és valamennyi ügyészségi dolgozó nevében is visszautasítom. Azt gondolom, az egy teljesen jogos felvetés volt, hogy ha ő ilyet tud, akkor azt mondja el, és mondja el azt is, hogy ezt mire alapozza, mert általánosságban kijelenteni lehet ilyet, de a jogban, és ezt a jogászok talán meg tudják erősíteni, nincsenek általánosságok, hanem csak mindig konkrétumok vannak, erre lehet alapozni bármilyen döntést.

A romaügyeket ő is fölvetette, a válaszom ugyanaz, mint ami már elhangzott.

Ami pedig a metróügyeket illeti: azt gondolom, hogy az ügyészség ebben az esetben minden dicséretet megérdemel, valóban régiak az ügyek, valóban

nagyon komoly munka áll amögött, hogy az Alstom-ügyben már több gyanúsítás történt. Ami azt illeti, hogyha a magyar ügyészség munkáját kritizálják, akkor ennél jobban kellene kritizálni az SFO-nak, az angol korrupcióellenes ügynökségnek a munkáját, amely hosszabban elnyúló eljárást folytat a magyarnál, de ha az SFO-val egy szintre helyeznek minket, az engem tökéletes elégedettséggel tölt el. Én így vettem ezt a kritikát.

Egyébként jellemző, hogy képviselő úr azt mondta, hogy itt is az OLAF adataira volt szükségünk, pedig az mennyivel kisebb apparátussal dolgozik. Ha valaki megnézi az OLAF metróügyben tett jelentését, azt láthatja, hogy az OLAF használta fel a mi adatainkat és építette be a jelentésébe. Tehát ez pont fordítva van, mint ahogy a képviselő úr állította. Ehhez egyébként elég lett volna megnézni magát a jelentést, illetve az ügyészség tevékenységét egy kicsit figyelmesebben kísélni.

Gúr Nándor képviselő úr: ügyészség a statisztikában, jó, nő vagy csökken a bűnözés. Azt gondolom, hogy a jelentés korrekt módon tartalmazza, hogy hány bűncselekményt követtek el 2016-ban, és korrekt módon tartalmazza azt is, hogy van egy darab cselekmény, amelyik részcselekményekből áll, mintegy 20 ezer részcselekményből, és ez az, ami megnöveli az összes bűncselekményszámot. Ha ezt levonjuk, akkor megmarad az a tendencia, amiről beszéltem. Ennél korrektebben ezt nem lehet kifejezni. Ha Gúr Nándor képviselő úr nem akarja levonni, akkor az ott marad, s akkor ezt így lehet felfogni. Ő is a korrupciós listáról beszél. Azt gondolom, hogy erre már választ adtam. Meg kell különböztetni a bűncselekményi kategóriát és általában a korrupció társadalmi fogalmát.

Gelencsér Attila részben már válaszolt a statisztikai kérdésekre. Örömmel vettem, hogy külön kitért a gyorsításra.

Harangozó képviselő úr két konkrét ügyet vetett fel. Sajnálom, hogy nem volt ott a bizottsági ülésen, mert ha ott lett volna, akkor már megkapta volna a választ. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem tagja a bizottságnak.)* Esetleg megkérhette volna Bárándy képviselő urat, hogy közvetítse a felvetését, és akkor már tudtunk volna rá válaszolni. Azt viszont meglepetéssel hallottam, azért, mert mi nem tartunk számon ilyen statisztikát. Ezt Hadházy képviselő úr felvetésére a bizottság előtt egyszer már elmondtam; ő ezt most is sérelmezte. Mi nem tartjuk számon, hogy ki milyen politikai nézeteket vall a bűncselekményt elkövetők körében. Azt gondolom, hogy ez felel meg az Alaptörvénynek és az egyéb jogszabályoknak. Itt viszont hallottam Harangozó képviselő úrtól, hogy van már politikus is a kecskeméti KSE ügyében a bíróság előtt.

Ami pedig a kimaradó ügyeket illeti... *(Dr. Harangozó Tamás: Örülök, hogy segíthettem.)* - ilyen szempontból, őszintén szólva, ez engem hidegen hagy, nem segített ezzel semmit, mert a vádiratot az ügyészség arra tekintet nélkül készítette el, hogy valaki milyen politikai tisztséget tölt be. Ezt csak

ezért mondtam, viszont az előzőekben azt hallottam, hogy egyáltalán nincs politikus semmilyen ügyben érintve. Ami a másik ügyet illeti, arról egyelőre semmit nem tudok mondani, majd írásban válaszolni fogunk.

Teleki képviselő úrnak a roma önkormányzattal és más idetartozó ügyekkel kapcsolatban már igyekeztem válaszolni. Gyorsítani igyekszünk az eljárásokat.

Legény Zsolt képviselő úr nem mondott sok újat. Szeretném azért megjegyezni, hogy amikor koncepciók ügyekről beszél, amelyek végül felmentésekkel zárultak, akkor nem is értem, hogy ezt hogy gondolja. De jó lenne, ha egyetlenegy dolgot megnézne valaki, mielőtt ilyeneket mond, hogy milyen egy ilyen ügynek a menete, hogyan és miért születnek felmentő ítéletek, és közben születnek-e esetleg marasztaló ítéletek is, vagy ha felmentés van, akkor az miért történik, bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában. Azt gondolom, ez nem mellékes, és önmagában már az itt nyert adatok is cáfolnák ezt a bizonyos koncepciók kijelentést.

Ami a kiszivárogtatásokat illeti: az régi probléma, hogy vajon honnan kerülnek ki adatok, mikor kerülnek ki adatok. Erről több vizsgálatot is végeztünk, és azt gondolom, hogy alapvetően akkor kerülnek ki adatok, amikor a hatóságok mellett más is birtokába jut az adatoknak. Nekünk ez a tapasztalatunk. Itt elsősorban természetesen a más személyek azok, akik részt vesznek valamilyen minőségben a büntetőeljárásokban. Az ügyészségtől a mi vizsgálataink szerint nem kerülnek ki adatok.

Többen emlegettek konkrét ügyeket, hogy abban miért ilyen vagy olyan volt a döntés, a határozat. Azért, mert az eljárás folyamán a tények ebbe az irányba mutattak. Nem hiszem, hogy itt a parlament előtt konkrét ügyekben arról kellene vitatkoznunk, hogy milyen bizonyítékok alapoznak meg egy büntetőeljárást, annak megszüntetését vagy a vádemelést. Ez olyan szakmai kérdés, amit, én azt gondolom, hogy a hatóságoknak kell eldönteni.

(17.00)

A váderedményesség növekedésével kapcsolatban fogalmazott meg kritikát Gúr Nándor képviselő úr. Én magam is mondtam, hogy nem tulajdonítok a váderedményességnek ilyen nagyon fontos szerepet. Azt gondolom, hogy a 0,2 százalék csak egy jelzés volt.

Nagyon köszönöm a megjegyzéseket, köszönöm a figyelmet. Összességében nekem az volt a benyomásom, hogy a parlament elismeri az ügyészség jogállam érdekében tett munkáját, és ezt mindenkinek megköszönöm. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartii padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Megkérdem Vejkey Imre képviselő urat, az Igazságügyi bizottság elnökét, kíván-e válaszolni a vitá-

ban elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A záróvita kapcsán a vita összegzése tekintetében sajnos kénytelen vagyok hasonló megállapítást tenni, mint amit az OBH-elnöki beszámolóknál már megtettem, miszerint az ellenzéki képviselőtársaim a vita során sok mindenről beszéltek, csak éppen arról nem, amit a 2016. évi beszámoló tartalmazott. Mindebből kizárólag azt a következtetést tudom levonni, hogy a legfőbb ügyész 2016. évi ügyészégi tevékenységről szóló beszámolójával szakmailag tulajdonképpen az ellenzéki frakciók is egyetértenek, de vélt politikai előnyök szerzése érdekében ezt verbálisan itt még sem tették.

Kérem önöket, hogy szakmailag ítélik meg a beszámolót, és amikor szavazásra kerül, fogadják el, mint ahogy azt a Fidesz és a KDNP is tenni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség. Most megköszönöm Pólt Péter legfőbb ügyész úrnak a vitában való aktív részvételét, köszönöm Belovics Ervin és Lajtár István legfőbbügyész-helyettes uraknak és munkatársaiknak azt, hogy személyes jelenlétükkel megtisztelték a vitát.

Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott T/18296. számú jelentés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatam önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fuzik János szlovák nemzetiségi szószólónak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki innen, az emelvényről mondja el majd az expozéját, és magától értetődően, szokásainknak megfelelően expozéja elején anyanyelvén is meg fog szólalni, és annak megfelelően kerülhet majd jegyzőkönyvezésre. Parancsoljon, elnök úr! Öné a szó.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Váženy pán predsed! Váženy Národné zhromaždenie, národnostní hovorcovia! Váženy pán štátny tajomník! Vo svojom materinskom slovenskom jazyku Vás pozdravujem v mene parlamentného Výboru pre národnosti v Maďarsku. My, národnostní hovorcovia sa mimoriadne tešíme tomu, že po dvojnóčnej práci parlament dnes prerokuje náš návrh na novelu národnostného zákona a dúfame, že v tomto jesennom rokovačom období ho aj prijme.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nemzetiségi Szószólótársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Szlovák anyanyelvemen köszöntöttem önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében. Mi, nemzetiségi szószólók valamennyien őszintén örülünk annak, hogy kétévnyi munkánk nyomán ma az Országgyűlés megtárgyalja a nemzetiségek jogairól szóló törvényhez benyújtott önálló módosító indítványunkat, és bízunk abban, hogy még az őszi ülészakák során el is fogadja azt.

Jövőre fogunk megemlékezni a rendszerváltozás utáni, újkori Magyarország első átfogó nemzetiségi jogszabálya, a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény megszületésének 25. évfordulójáról. Ez a széles társadalmi előkészítéssel és konszenzussal megalkotott normaszöveg a hazai nemzetiségi politika új alapjait rakta le. Meghatározta a nemzetiségek, az akkori szóhasználat szerint nemzeti és etnikai kisebbségek fogalmát, 13 magyarországi nemzetiségi közösséget nevesített, amelyeket államalkotó tényezőként nyilvánított. Garantálta az egyéni és közösségi nemzetiségi jogokat, a kulturális autonómia kiépítésének lehetőségét, s ennek legfőbb letéteményeseként a nemzetiségi önkormányzati rendszer megteremtését. A merőben új és kedvező folyamatok támogatására intézményi háttérrel is teremtett az önálló nemzetiségi hivatal, kisebbségi ombudsman és a feladatokat finanszírozó közalapítvány létrehozásával.

Az élet és a gyakorlati alkalmazás természetesen a nemzetiségi törvényt is formálta. Első nagyobb szabású módosítására 12 év múlva, 2005-ben került sor, majd további 6 esztendő elteltével megszületett az elnevezésében is új, a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény. Ez a jogszabály van érvényben ma is, és ennek módosítására nyújtott be önálló indítványt az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága.

Bizottságunk tagjai jól ismerik a nemzetiségi törvényt, hiszen országgyűlési szószólókká történt megválasztásuk előtt országos nemzetiségi önkormányzati elnökökként vagy elnökhelyettesekként dolgoztak, így aztán napi olvasmányuk és kézikönyvük kellett hogy legyen ez a jogszabály. Ebből adódott azután, amikor 2014 tavaszán országgyűlési szószólók lettünk, és május végén megalakult a bizottságunk is, nyomban önálló bizottsági indítványt nyújtottunk be a nemzetiségek jogairól és a választási eljárásról szóló törvények módosításáról. Javaslatunk az őszi nemzetiségi önkormányzati választások jobbtáit szolgálták, és mai szemmel, tapasztalatainkkal szinte hihetetlennek tűnik, hogy ez nekünk, akkori parlamenti zöldfülűeknek, a házszabálytól való eltéréssel, egy hónap leforgása alatt sikerült. Természetesen az Országgyűlés Hivatalának hathatós szakmai segítségével és a parlamenti frakciók konszenzusos politikai támogatásával.

Mint már említettem, a nemzetiségi törvény módosítására irányuló első, sikeres bizottsági javaslatunk csak a nemzetiségi önkormányzatok választásával kapcsolatos egyes paragrafusokat érintette.

Ugyanakkor tudatában voltunk annak is, hogy ennek a rendkívüli szerteágazó jogszabálynak az oktatási és kulturális területet, a nemzetiségi önkormányzatok működését, a vagyoni és finanszírozási kérdéseket szabályozó rendelkezéseit is felül kell vizsgálnunk. Erre ösztönöztek bennünket az országos nemzetiségi önkormányzatainktól és azok érdekvédelmi szövetségétől kapott észrevételek és javaslatok is.

Az idő múlásával pedig nem lehetett nem észrevenni, hogy a nemzetiségi törvény már nem minden esetben van összhangban a társadalmunkban és a nemzetiségi területen megváltozott körülményekkel. Előjáróban elegendő talán megemlíteni az ország köznevelési rendszerében, az iskolafenntartásban végrehajtott reformokat.

(17.10)

Azért említettem csak előjáróban az előző példát, mert mielőtt rátérnék a konkrét törvénymódosító javaslataink ismertetésére, néhány szót szeretnék ejteni a munkánk módszeréről is, hiszen nem akármilyen feladat volt ez, bizottságunk történetének talán legnagyobb vállalása és vállalkozása is; nemcsak azért, mert parlamenti ciklusunknak jószerint a felét, közel két esztendő telt fel, hanem azért is, mert rendkívüli tapasztalatokkal szolgált.

Viszonylag hamar rá kellett döbbernünk például arra, hogy a szükségétől és az igényektől vezérelve talán túl sokat akartunk módosításra markolni ebből a, mint már említettem, rendkívül szerteágazó törvényből. Aztán a különféle nemzetiségi önkormányzati, szószólói célokat követve nehezen tudtunk lemondani egyes nem kellően kidolgozott vagy szakmailag nem támogatott elképzeléseinkről. Nem könnyítette a helyzetünket az a körülmény sem, hogy ebben a munkában tulajdonképpen nem volt parlamenti előképünk, hiszen a többi országgyűlési bizottságnak nem igazán gyakorlata, és bizonyára nem is feladata, hogy ilyen jellegű törvényjavaslatokat dolgozzon ki és nyújtson be. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága ilyen szempontból is sajátos helyzetben van, mivel a hazai nemzetiségek képviselőiben jelenleg csak a bizottságunk kezdeményezhet törvényt.

A bizottság elnökeként ugyanakkor büszkén közölhetem önökkel, hogy leküzdöttük ezeket a nehézségeket. Az idén májusban benyújtott első, sikertelennek ígérkező módosító törvényjavaslatunkat visszavontuk. Újabb egyeztetéseket folytattunk a korábbi munkába bevont szaktárcákkal és hivatalokkal, aminek eredményeként október 10-i ülésünkön már egy letisztult, szakmailag támogatott törvényjavaslatot hagytunk jóvá, majd nyújtottunk be az Országgyűlésnek.

Mivel a folyamatos egyeztetéseknek nagy szerepe volt abban, hogy legnagyobb örömünkre a tisztelt Ház ma lefolytatja bizottsági önálló indítványunk általános vitáját, rendhagyó módon, de nem minden célzatosság nélkül, még a törvényjavaslatunk ismertetése előtt szeretnék köszönetet mondani mind-

azoknak, akik munkánkat szakmailag támogatták, elsősorban a nemzetiségi területet felügyelő Emberi Erőforrások Minisztériuma két szervezeti egységének, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkárságnak és az azt vezető, plenáris ülésünkön is jelen lévő Soltész Miklós államtitkár úrnak, valamint az EMMI köznevelési államtitkárságának, amely az oktatási ügyekben volt nagyon megbízható segítők. Köszönet illeti továbbá a Belügyminisztériumot, az Igazságügyi Minisztériumot, a Miniszterelnökséget, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, a Nemzetgazdasági Minisztériumot, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalát, a Nemzeti Választási Irodát, az Országgyűlés Hivatala kodifikációs főosztályát, valamint az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága korábbi elnökét, Gulyás Gergely képviselő urat és munkatársait.

A kétvényi közös munka után nem sajnáltam néhány percet erre a felsorolásra azért sem, hogy érzékeltessem, bizottsági módosító indítványunk mögé valóban komoly szakmai háttérrel kellett és sikerült felsorakoztatnunk. Így aztán lehetőségünk nyílhatott arra, hogy javaslatot tegyünk a nemzetiségek jogairól szóló törvény egyes tartalmi és formai hiányosságainak kiküszöbölésére.

A jogszabály értelmező rendelkezéseiben pontosítottuk a nemzetiségi egyesület meghatározását, továbbá a törvény hatálya alá tartozó nemzetiségi civil szervezetek körét kibővítettük a nemzetiségi célra létrehozott alapítványokkal is, összhangban az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvénnyel.

Felfigyeltünk arra is, hogy a hatályos nemzetiségi törvény csak a 16. §-ában használja a „nemzetiségi nyelv” kifejezés különböző változatait, három ízben is. A korábbi fejezetben, amelyben a nemzetiségek alapvető jogait taglalja a jogszabály, a nyelvhasználati jogok sorában anyanyelvről, valamely nemzetiség nyelvéről vagy a nemzetiség anyanyelvéről beszél. Ezért a kérdéses szakaszban is javasoljuk, hogy a nemzetiséghez tartozó személy a saját és gyermeke utónevét nem nemzetiségi nyelvre, hanem nemzetiségi nyelvre szabályai szerint anyakönyveztethesse, és ugyanígy szerepeltethesse a személyazonosító igazolványában is, a magyarországi nemzetiségek túlnyomó többségének anyanyelve ugyanis nem egy nemzetiségi nyelv, hanem anyaországai nemzeti nyelve.

A hatályos nemzetiségi törvény ugyancsak a nyelvhasználat vonatkozásában tesz utalást a nemzetiségek országgyűlési jelenlétére, azt is csak egyetlen esetben, az 5. § (3) bekezdésében. Bizottságunk fontosnak tartja a „nemzetiségi képviselő”, a „nemzetiségi szószóló” és a „nemzetiségeket képviselő bizottság” fogalmának bevezetését a nemzetiségek jogairól szóló törvénybe, összhangban az Országgyűlésről szóló törvénnyel. Az új IV/A. fejezet rendelkezéseket tartalmaz a magyarországi nemzetiségeknek az Alaptörvényben garantált részvételéről az Országgyűlés munkájában, továbbá a nemzetiségi képviselő és a

nemzetiségi szószóló, valamint az országos nemzetiségi önkormányzat együttműködéséről.

A módosító javaslat a nemzeti és a nemzetiségi köznevelési rendszerben bevezetett jogszabályi változtatásokat is megjeleníti a nemzetiségi törvényben. A különböző nemzetiségi nevelési-oktatási formák pontosítása összhangban áll a 17/2013. (III. 1.) számú EMMI-rendeletben kiadott nemzetiségi irányelvekkel. Az időközben módosított nemzeti köznevelésről szóló törvény részletesen szabályozza a kiegészítő nemzetiségi oktatás megszervezésének feltételeit. Ennek lehetőségét a törvényjavaslat az illetékes területi és települési nemzetiségi önkormányzatokra is ki kívánja terjeszteni abban az esetben, ha erre az adott nemzetiség országos testülete nem vállalkozik.

A nemzeti köznevelési rendszer reformja következtében az országos nemzetiségi önkormányzatok mellett intézményfenntartóként megjelentek a települési nemzetiségi önkormányzatok is, amelyek esetenként már jóval több nemzetiségi iskolát és óvodát tartanak fenn, mint az országos testületek. Az intézmények fenntartói jogának átadói sem csupán a települési önkormányzatok, ahogyan erről a hatályos törvény rendelkezik, az iskolák átadása esetén megjelent az állami intézményfenntartó. A törvénymódosító javaslat ezt a folyamatot kiterjesztő hatályú rendelkezésekkel követi.

Ezek egyike értelmében a települési nemzetiségi önkormányzatok, az országos testületekhez hasonlóan, olyan köznevelési intézmények fenntartói jogát is átvehetik, ahol már nemcsak minden gyermek, illetve tanuló vesz részt nemzetiségi nevelésben vagy nevelés-oktatásban, hanem ehhez elegendő a gyermekek vagy tanulók 75 százaléka is. Új előírás továbbá, hogy ebben az esetben az intézményi szervezetek mellett ki kell kérni az illetékes területi nemzetiségi önkormányzat véleményét is.

A törvényjavaslat a nemzetiségi köznevelési intézményt fenntartó nemzetiségi önkormányzat részére ugyanúgy vagyongazdálkodási jogot kíván biztosítani a feladat ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyonra, ahogyan ez az állami intézményfenntartó esetében jelenleg is fennáll.

Gyakorlati tapasztalataink alapján szükségessé vált átmeneti rendelkezés beiktatása azokra az esetekre, amikor a fenntartói jognak a nemzetiségek jogairól szóló törvény szerinti átadása már a jelen módosítás hatálybalépése előtt akár 10-15 évvel korábban megtörtént.

(17.20)

Ez esetben a törvényjavaslat szerint a korábban megkötött ingyenes használatbavételi megállapodás megszűnik és a fenntartói jogot átadó helyi önkormányzat legkésőbb a törvénymódosítást követő 6 hónapon belül köteles a fenntartói jogot gyakorló nemzetiségi önkormányzattal a köznevelési feladat ellátásához kapcsolódó ingó és ingatlan vagyonhoz vagyongazdálkodási szerződést kötni. A nemzetiségi kulturális intézmény fenntartói jogának átvétele esetén

az átvevő nemzetiségi önkormányzatot hasonló módon megilletné a feladat ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyon gazdálkodási joga.

Egy újabb fejezetet nyitva a bizottsági törvénymódosító indítványunkban, a nemzetiségi önkormányzatok működésével, választásával és finanszírozásával kapcsolatos javaslatainkra szeretnénk rátérni. Természetesen ebben a kérdéskörben - saját tapasztalatainkon túlmenően - az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségének észrevételeire is támaszkodtunk. Ezek alapján javasoljuk - a helyi nemzetiségi önkormányzatokhoz hasonlóan - az országos testületek kötelező közfeladatait is nevesíteni a törvényben. A hiányuk ugyanis eddig számos adminisztratív és finanszírozási problémát okozott az országos testületeknek.

Az összeférhetlenségi szabályok felülvizsgálatakor törekedtünk az egyes tisztségek jogszabályi harmonizálására, kizártuk például a felsorolásból a közigazgatási rendszerben már nem szereplő körjegyzői titlust. Nemzetiségi önkormányzataink és képviselőink szempontjából viszont sokkal lényegesebb annak a korlátozásnak a megszüntetése, amely szerint egy nemzetiségi jelölt legfeljebb két nemzetiségi önkormányzati szinten lehet képviselő, illetve tisztségviselő. Javasoljuk a korábbi, mindhárom szintet megengedő gyakorlat visszaállítását.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatalvezetőjének kinevezésével kapcsolatos rendelkezések esetében megszüntetnénk a jogszabályszerkesztési kettőzödési hiányosságokat. Egyértelműbbé tennénk továbbá a pályázattal kapcsolatos lebonyolítást és a hivatalvezető végzettségére vonatkozó követelményeket.

Azokon a településeken, ahol a választások kitérésének napján a nemzetiségi névjegyzékben szereplő választópolgárok száma legalább 100 fő, a települési nemzetiségi önkormányzati képviselők számát javasoljuk a jelenlegi 4 helyett a korábbi 5 főre emelni. A módosítást számos negatív tapasztalat és a testület biztonságosabb működésének igénye indokolja.

Az Állami Számvevőszék számos jelentésében feltárt problémák csökkentésének érdekében, amelyek a települési önkormányzatok és a helyi nemzetiségi önkormányzatok együttműködésében jelentkeznek, javasoljuk a helyi nemzetiségi önkormányzat székhelyén ingyenesen biztosítandó helyiség óraszámának kétszeresére, havi 32 órára való emelését, továbbá a települési önkormányzat adatszolgáltatási és belső ellenőrzési feladatainak nevesítését.

A Nemzetgazdasági Minisztérium szakmai iránymutatása alapján a nemzetiségi önkormányzatok esetében javasoljuk a „feladatfinanszírozási rendszer” fogalmának elhagyását. Az intézményi működőkörében, a pénzügyi jogi szabályozással összhangban a „normatív hozzájárulás” helyett a „költségvetési hozzájárulás” fogalmát vezetjük be.

Mivel az intézményfenntartási hajlandósággal nagymértékben megnövekedtek a nemzetiségi önkormányzatok feladatai, törvénymódosító indítvá-

nyunk javaslatot tesz arra, milyen megnövekedett mértékben lehet emelni a helyi nemzetiségi önkormányzat elnökének és az országos testület elnökhelyettesének tiszteletdíját, illetve az országos önkormányzat elnökének illetményét. Mindezt a testület természetesen a nemzetiségek jogairól szóló törvény hatályban maradó 109. § (1) bekezdése szerint a nemzetiségi önkormányzat költségvetése terhére, a nemzetiségi közfeladat-ellátás veszélyeztetése nélkül teheti meg.

A Magyarországi nemzetiségek bizottságának törvénymódosító javaslata a nemzetiségek jogairól szóló törvény mintegy 170 paragrafusából 30 szakaszt kíván módosítani. Mint előterjesztői beszédem első részében jeleztem, az egyeztetési folyamat során néhány elképzelésünket fel kellett adnunk, amelyek további átgondolásra és kidolgozásra várnak. Egyes szaktárcák a korrektúrázott észrevételeikben is rámutattak olyan törvényi szakaszokra, amelyeket a mi bizottságunk ugyan nem nyitott meg, de a jövőben foglalkozni kellene velük.

Maradt tehát teendő bőségesen, mégis úgy véljük, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága partnereivel és szakmai támogatóival együtt olyan törvénymódosító javaslatot tett le a tisztelt Ház asztalára, amely 25 éves nemzetiségi törvényünket hatékonyabbá és korszerűbbé, nemzetiségeink törekvéseit és önkormányzataik működését pedig eredményesebbé teheti. Ebbéli meggyőződésünkben kérem a tisztelt Országgyűlés támogatását és törvényjavaslatunk elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Āakujem za pozornost. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Országgyűlés 2011. április 18-ai ülésnapján elfogadta Magyarország Alaptörvényét. Az Alaptörvény mind preambulumában, a Nemzeti hitvallásban, mind normaszövegében rögzíti, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Az állam vállalja, hogy a nemzetiségek nyelvét és kultúráját megóvja és ápolja.

Az Alaptörvény XXIX. cikke szerint minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonosságára szabad megvallásához és megőrzéséhez; a Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználathoz, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználathoz, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz. A Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre. Továbbá a nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat, valamint a helyi és országos önkormányzata-

ik megválasztásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

Az önök előtt lévő, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott, a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosítása és a törvényjavaslat az Alaptörvény XXIX. cikkében említett kötelezettségnek eleget téve kívánja pontosítani néhány területen a nemzetiségek életében felmerült változásokat. Célja a nemzetiségi jogok gyakorlásához szükséges eszközrendszer megerősítése.

Tisztelt Országgyűlés! Ezúton is szeretném megköszönni a nemzetiségi szószólók rendkívül aktív munkáját, hiszen 2014 óta végzik tevékenységüket, és azóta számos módosító javaslatuk, indítványuk mutatja elköteleződésüket nemzetiségi közösségük és közös hazánk iránt.

A kormány és a nemzetiségek - nyugodtan állíthatom - történelmünkben kimagasló mértékű összefogásának eredménye, hogy ma Magyarországon nagyon jó nemzetiségűnek lenni. A legszembetűnőbben tapasztalhatjuk ezt a népesség számainak mutatóiból.

(17.30)

A 2011. évi népszámlálás adataiból látható, hogy az eltelt évek során növekedésnek indult a nemzetiségi identitásukat megvallók száma és lakosságon belüli aránya. Ezen adatok szerint az ország lakosságának 6,4 százaléka, összesen 644 524 személy tartozik, vagyis tartozott 2011-ben valamelyik nemzetiséghez. Miközben Magyarország lakosságának a létszáma 2001-11 között közel 2,7 százalékkal csökkent, a nemzetiséghez tartozók létszáma csaknem 40 százalékkal emelkedett. A megnövekedett létszám és az ebből következő igények támogatására a kormány megnövelte a nemzetiségi célú előirányzatok összegét - közösen tervezve mindezt a nemzetiségi szószólókkal, illetve az országos elnökökkel és elnökségekkel -, így idén 8,7 milliárd forintot tesz ki a támogatás. A 2018. évi költségvetés a nemzetiségi célú támogatásokra már közel 10,4 milliárd forintot irányoz elő, mely az idei forrásokhoz képest mintegy 20 százalékos emelkedést jelent, de ha a 2010-es éveket nézzük, 2010-hez viszonyítjuk, az akkori költségvetéshez, ez háromszoros növekedést jelent.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény rendelkezéseinek köszönhetően folyamatosan bővül az egyes közösségek kulturális autonómiáját megjelenítő intézményi kör - milyen jó lenne, ha ez más országban is megtörténne! -, ezen belül nagyarányú a nemzetiségi köznevelési intézmények átvétele. A helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények száma a jelenlegi tanévre 82-re nőtt. Az ilyen nagyfokú aktivitás egyenes következménye a vonatkozó joganyag - ahogy elnök úr is mondta - időszakos áttekintése és változtatása. A szószólók most benyújtott módosító indítványai a nemzetiségi és a köznevelési törvények pontosítására, az időközben felmerült kiigazításokra tesznek javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szószólók! A törvényjavaslat a nemzeti köznevelési törvénnyel való harmonizáció jegyében sort kerít a nemzetiségi intézmények fenntartói joga tartalmának kiterjesztésére oly módon, hogy az állami intézményfenntartóhoz hasonlóan vagyonelemre, vagyonelemekre is. Az intézmények átadásának és átvételének gyakorlata nyomán ugyanez a jog a köznevelési intézmények mellett megilleti a nemzetiségi kulturális intézményeket is. A nemzetiségi kulturális intézmény fenntartói jogának átvétele esetén az átvevő nemzetiségi önkormányzatot szintén megilleti a feladat ellátását szolgáló ingó- és ingatlanvagyon-kezelői jog.

A második nagy lépés: a települési nemzetiségi önkormányzatok intézményfenntartóvá válásának gyakorisága miatt az országos testületekhez hasonlóan a jövőben olyan köznevelési intézmény fenntartói jogát is átvehetik, ahol már nemcsak minden gyermek, illetve tanuló vesz részt a nemzetiségi nevelésben vagy nevelés-oktatásban, hanem ehhez elegendő annak legalább 75 százaléka is, a kiegészítő nemzetiségi nevelés, oktatás megszervezésének lehetősége pedig meghatározott feltételek mellett kiterjesztésre kerül a területi vagy települési nemzetiségi önkormányzatokra is.

A harmadik nagy lépés: a nemzetiségi törvény deklarálja a nemzetiségi önkormányzati testületek és képviselők megválasztásának szabályait. Jelenleg települési szinten négy képviselőt lehet megválasztani, azonban a gyakorlat több esetben is azt igazolta, hogy a képviselők páros száma akadályozta néha vagy sokszor a testület döntéshozatali mechanizmusát, ennél fogva indokoltá vált a képviselők számának páratlan számra történő módosítása, megemlése.

A negyedik lépés: az Országgyűlésről szóló törvénnyel összhangban a módosítással egységesítésre kerülnének a nemzetiségek országgyűlési jelenlétének lehetséges formái, valamint az előterjesztő fontosnak tartja a nemzetiségi képviselő, a nemzetiségi szószóló és a nemzetiségeket képviselő bizottság fogalmának és együttműködési eljárásainak bevezetését a nemzetiségi törvénybe is.

A következő lépés: a helyi nemzetiségi önkormányzat kötelező közfeladatai ellátásának erőteljesebb biztosítása érdekében megemelkedik a helyi önkormányzat székhelyén ingyenesen biztosítandó helyiség havi óraszámja a jelenlegi kétszeresére, 16 órától 32 órára, valamint konkretizálódnak az adat-szolgáltatási és a belső ellenőrzési feladatok.

Fontos a következő döntés, javaslat is. A módosítás kitér a tiszteletdíjak megemlékedésére is. A települési és területi nemzetiségi önkormányzat elnöke tiszteletdíjának lehetséges felső határát 100, illetve 50 százalékkal növeli abban az esetben, ha a testület köznevelési intézményt tart fenn. A megítélhető természetbeni juttatás mértékét a javaslat egységesen a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szerinti illetményalapra emeli.

A következő fontos javaslat: az országos nemzetiségi önkormányzatok központi meghatározó szerepére tekintettel a feladatellátás biztosítása érdekében s összhangban a helyi önkormányzatok kötelező feladatainak törvényi rögzítésével mindenképpen előrelépésnek mutatkozik, ha a felsorolt feladatok kötelezően ellátandó feladatokká lépnének elő. Ehhez a körhöz tartozik az országos nemzetiségi önkormányzat hivatalvezetőinek kinevezéséhez fűződő képesítési előírások meghatározása is, hiszen ők a nemzetiségi kérdésekben az országos szinten jelentőséggel bíró, gördülékeny feladatellátás és ügyvitel első számú szereplői.

Bár nem a most tárgyalt törvényjavaslathoz tartozik, hanem a következőhöz, de mégis jó hallani és jó ismételni akár többször is, hogy a nemzetiségi bérpótlék a törvényben meghatározott 10 százalékról 15 százalékra fog emelkedni.

Tisztelt Szószólók! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Elnök Úr! A Magyarországi nemzetiségek bizottságának indítványa az előzőekben kifejtettek szerint a hatályos szabályozást egyszerűsíti és pontosítja, erősíti és kiterjeszti a nemzetiségi jogok gyakorlásának eszközrendszerét a helyi és országos önkormányzati testületi működés során, valamint a nemzetiségi oktatási öngazgatás, illetve a nemzetiségi önkormányzat érdekérvényesítő képessége területén. A benyújtott törvénymódosító javaslattal éppen ezért a kormány egyetért, annak elfogadását támogatja, és ezt kéri az Országgyűlés minden egyes frakciójától. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen az előterjesztésüket. *(Taps a kormánypartok és a szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Duna Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Tisztelt Országgyűlés! A nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítását célzó javaslat elsődleges szándéka, hogy egy szélesebb körű, a nemzetiségi érdekképviseleti szervek javaslatait figyelembe vevő és a napi gyakorlattal összhangban levő törvényi szabályozás szülessen. A Fidesz képviselőcsoportja egyetért ezekkel a célokkal, ennek alapján támogatjuk a törvényjavaslat elfogadását.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2011 óta nagymértékben és pozitív irányban változott meg a hazai nemzetiségi politika jogszabályi környezete és annak gyakorlati megvalósulása. A nemzetiségi kulturális autonómia elsődleges letéteményesei, az országos nemzetiségi önkormányzatok mellett a köznevelési rendszer átalakításának köszönhetően megjelentek a helyi, települési nemzetiségi önkormányzatok is mint nemzetiségi óvoda- és iskolaműködtetők.

(17.40)

A hatályos nemzeti köznevelési törvény megteremti a kiegészítő nemzetiségi oktatás megszervezésének feltételeit, amelynek lehetőségét a törvényjavaslat ki kívánja terjeszteni az illetékes helyi nemzetiségi önkormányzatokra is abban az esetben, ha erre az országos testületük nem vállalkozik.

A módosítás lehetővé tenné, hogy a települési nemzetiségi önkormányzatok olyan köznevelési intézmények fenntartását is átvegyék, amelyekben már nem minden tanuló, hanem legalább a tanulók 75 százaléka részt vesz a nemzetiségi nevelésben, illetve nevelés-oktatásban. Az átvevő nemzetiségi önkormányzat ezekben az esetekben jogosulttá válik a feladatellátást szolgáló ingó és ingatlan vagyon vagyongazdálkodási jogára. Ugyanezen jogosultság szintén megilletné a fenntartót a kulturális intézmények átvétele esetén.

Gyakori problémát jelent az országos nemzetiségi önkormányzatok mindennapi működésében, hogy a jelenlegi törvényi szabályozás nem nevesíti az ellátandó kötelező feladatokat. Jelen törvénymódosítás 17. §-a orvosolja ezt a hiányosságot is.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény magában foglalja a nemzetiségi önkormányzati testületek és képviselők választásának szabályait, amely szerint egy jelölt a három önkormányzati szint közül csak két testületben vállalhat tisztséget. Az említett szabályozás korlátozta a nemzetiségi érdekképviselet hatékony, racionális működését, ezért jelen törvénymódosítás hatályon kívül javasolja helyezni a nevezett rendelkezést.

A nemzetiségi testületek működésének biztonságát kívánja erősíteni az a változtatási szándék, amely a nemzetiségi önkormányzati képviselők számát négyről öt főre növelné ott, ahol a nemzetiségi névjegyzékben szereplő választópolgárok száma legalább száz fő.

Fontosnak tartjuk, hogy hatályos jogszabályaink között mind nyelvhelyességi, mind pedig jogtechnikai szempontból megfelelő harmónia alakuljon ki. Ennek a törekvésnek az érdekében a javaslat beemeli a törvénybe a nemzetiségi szószóló, a nemzetiségi képviselő és a nemzetiségeket képviselő bizottság fogalmát. Egyébiránt az említett érdekképviseleti funkciót ellátó intézmények mind szabályozva vannak már az Országgyűlésről szóló törvényben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Magyarország Kormánya 2010-ben elvi tételként hirdette meg, hogy a nemzetiségekkel az addiginál is sokkal szorosabbra fűzi a kapcsolatot. Ma már elmondhatjuk, hogy a legmagasabb fokon zajlik a nemzetiségek identitásának és nyelvének őrzését célzó programok támogatása, továbbá a nemzetiségek és az anyaországaik közötti kapcsolat erősebbé tétele. Mindezek következtében abban bízom, hogy a nemzetiségek anyaországi körében hazánk is egyre nagyobb megbecsülésnek örvend.

A nemzetiségek támogatására a központi költségvetésből 2010-ben 3 milliárd forintot fordított-

tunk, ez az összeg a jövő évben több mint 10 milliárd forintra fog emelkedni. Tehát a kormányzó pártok több mint háromszorosára növelték nyolc év alatt a támogatás mértékét. Az előbbieken említett adatok is azt példázzák, hogy a kormány és a Fidesz képviselőcsoportja híve annak, mégpedig elkötelezett híve, hogy az államügyek intézésében kiemelt partnerként kezelje a hazai nemzetiségeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat a nemzetiségek alapvető jogainak gyakorlását segíti elő azzal, hogy a nemzetiségek jogairól szóló törvény megalkotása óta eltelt időszak alatt felmerült gyakorlati kérdéseket is rendezzi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja teljes mértékben támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és annak elfogadását javasolja a tisztelt Háznak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Teleki László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szószólók! Azt gondolom, hogy ez a törvénytervezet sok mindent elárul, hogy valóban mennyit dolgoztak a szószólók annak érdekében, hogy erről a törvénytervezetről most tudjunk vitatkozni, beszélgetni, mert valóban megérett a nemzetiségek többsége arra, hogy azokat a módosításokat megélje, amelyeket kezdeményeztek, és azt gondolom, hogy mindenképpen csak köszönet illeti a munkájukat.

Én hiányolom természetesen Farkas Flóriánt - akinek miniszterelnöki megbízotti vagy nem is tudom, milyen pozíciója van még a parlamenti munkája mellett -, akinek itt kellene ülnie, tisztelt államtitkár úr, mert azt gondolom, hogy egy ilyen törvény tárgyaláskor nem lehet, hogy az a személy, aki meg van bízva azzal a munkával, hogy a nemzetiségeken belül a legnagyobb nemzetiséget, a roma nemzetiséget képviselje, nincs jelen egy ilyen ülésnapon. Tehát engem mint képviselőt és egyébként mint roma embert, választópolgárt is sért, hogy nincs itt és nem mondja el a véleményét, hogy ő mit szól ehhez a törvénytervezethez, amelyet benyújtottak. De bizonyára nagyon sok munkát befektetett, és ezáltal lehet látni majd az ő keze nyomát is, de szeretném jelezni, hogy nem tehetné meg Farkas Flórián, hogy nincs itt. Persze Farkas Félix sincs jelen, de én azt gondolom, hogy az ő munkája talán valóban látható azokban a sorokban, amelyeket a bizottság összerakott.

Magáról a törvénytervezetről, azt gondolom, nagyon nehéz lenne vitatkozni, persze vannak olyan pontok, és Fuzik János szószóló úr ki is fejtette, hogy nem a teljesség igényével lehetett most benyújtani ezt a törvénymódosítást, de mindenképpen azt gondolom, hogy fontos. Amit én még nagyon hiányolok, a

tulajdonszerzés. Azért valljuk be őszintén, hogy nagyon sok települési önkormányzat még csak helyiséget se biztosít sok esetben a nemzetiségi önkormányzatoknak, de főleg a roma nemzetiségi önkormányzatoknak. Ezért tehát meg kellene gondolni azt, hogy hogyan lehetne elérni, hogy az a törvény, ami most egyébként aktuális - hogy kell hogy biztosítsák az ülésekre a helyet -, tehát hogyan lehetne a tulajdonszerzés irányába elmozdulni annak érdekében, ha máshol nem, akkor csak megyei jogú városokban vagy egy bizonyos létszám felett mindenképpen fontosnak tartanám, hogy juttassuk olyan tulajdonhoz, olyan épülethez ezeket a nemzetiségi önkormányzatokat, ahol közösségi életet tudnak élni. Mert remélem, tudják azt, hogy ha mondjuk, egy önkormányzat ingyenesen, térítésmentesen átad egy épületet, mondjuk, egy nemzetiségi önkormányzatnak, attól még adóvonzata van. Adóvonzata van, azt be kell fizetni minden hónapban, és az nem kis pénz. Innentől kezdve nincs teljes mértékben térítésmentesen biztosítva a helyiség. Abban az esetben van, ha a települési önkormányzat helyiségeit próbálják meg átadni arra a bizonyos 4-5-6 vagy most már még több órára, de azt gondolom, hogy ez nem oldja meg azt, hogy a nyelvi készségeket lehessen fejleszteni. Itt nemzetiségi nyelvekről van szó, vagy éppen a kultúra ápolásáról, arra külön olyan helyiséget kellene biztosítani, amely mindenképpen eredménnyel szolgálhat.

Tehát én azt gondolom, hogy fontos irányba mozdult el, de ezt az egy dolgot nagymértékben hiányolom, hogy hogyan lehetne elérni - és gondolom, majd a későbbiek folyamán erről is lehet beszélni -, hogy olyan tulajdonjogot próbáljanak meg adni a települési önkormányzatoknál vagy az állami rendszerben lévő épületeket, amelyeket nem használnak, vagy éppen használnak, át lehet csoportosítani, ami segíthetné a nemzetiségek munkáját. Ez nem ugyanaz, mint a köznevelésnél az óvoda vagy az iskola átvétele, mert az egy adott intézmény, és azt teljesen jónak tartom, ami a törvénytervezetben bent van, mert azt csak támogatni lehet, és nem lehet semmi negatívát mondani rá, mert egyre többen - és sajnos nem a roma berkeken belül - vesznek át óvodát, iskolát, tehát közneveléssel egyre többen foglalkoznak, ami jó dolog, mert a nemzetiségi identitás így tud erősödni, ha az intézményekben is nemzetiségi nyelven is akár folyik az oktatás vagy a köznevelés. Ezért nagyon fontosnak tartom ezt a fejezetet, és azt gondolom, ezt nagyon nagy mértékben támogatni is kell.

A nemzetiségi önkormányzatok esetében, hogy öttagú lesz, szintén nagyon fontosnak tartom, mert azért azt lehetett látni, amikor elfogadták az elmúlt időszakban a négyfős testületet, hogy ez működés-képtelen lesz, és én többször, több szinten is jeleztem, hogy ezt nem lehet megtenni, mert abban az esetben, ha azonos szavazati arány van, akkor nagyon nehezen lehet ezt a kérdést kezelni, és a pótlást is sokkal nehezebben lehetett kezelni az elmúlt időszakban, tehát ennek kimondottan örülök.

Az viszont elgondolkodtat, hogy a nemzetiségi önkormányzatoknál a helyi, az országos és a területi

szinten, mind a három szinten ott kellene lenni a képviselőknek, merthogy ez a törvénytervezet arról szól, hogy mindegyik szinten ott lehet egy-egy képviselő. Erről majd győzzenek meg a nemzetiségi szószólók, hogy ez valóban szükséges-e, mert azt gondolom, aki az országos önkormányzatban tevékenykedik, az ne nagyon tevékenykedjen, mondjuk, egy helyi nemzetiségi önkormányzatban vagy éppen egy területi önkormányzatban, de ez az én gyakorlati tapasztalatom, hogy ez nem lenne jó irány. Ha meg tudnak győzni, akkor én hajlandó vagyok abba az irányba elmozdulni, hogy ezt is be tudjam fogadni az értékrendembe.

(17.50)

Még egyszer mondom, én akkor jónak tartotam, amikor a Fidesz-kormány bevezette, hogy különböző szinteken ne lehessen átfedés, most pedig visszahozzuk azt a rossz gyakorlatot, mert számomra rossz gyakorlat, hogy a három szinten, tehát a helyi, a területi és az országos szinten mindegyikben bent ülhet egy-egy személy, ugyanaz a személy. Ezt nem biztos, hogy jónak tartom, ezért kérem a szószólókat, hogy erről győzzenek meg, hogy ez jó lesz-e a következő időszakban.

Én átolvastam a törvényt, és még egyszer át fogom olvasni a tervezetet, de remélem, nincsen bele-rejtve az a feladat - és ebben erősítsen meg majd a szószólók többsége -, hogy esetleg az országos önkormányzat elnöke és parlamenti képviselő is lehet egyben valaki, mert azt semmiképpen nem tudjuk támogatni. Azt nem lehet, hogy újra visszahozzunk egy olyan feladatot, amely erről nem szól.

Még egyszer mondom, a sorokban én nem látam ezt, de azért szeretnék erre választ kapni, hogy esetlegesen valahol mégis el van-e rejtve. Ezt nem tudjuk támogatni, szeretném jelezni, mert az országos önkormányzat elnöke legyen egy független, autonóm személy, ami a rendszerváltás óta egyébként csak a mi időnkben történt meg, és az országgyűlési képviselő pedig, aki egyébként politikus is egyben és egy pártnak a tagja, végezze azt a munkát. A kettő között ha átfedés lenne, semmiképpen nem tartanám jónak, ezért tehát ebben kérnék megerősítést, hogy ez nincs így.

A nemzetiségi önkormányzatok finanszírozását örömmel tudom támogatni, mert valóban lehet látni, hogy nagyon alul vannak tervezve. Az viszont megint egy nagy problémám, hogy a roma nemzetiségi önkormányzatok nem tudnak átvenni köznevelési intézményeket, se óvodát, se iskolát nagyon. Tehát ott a bérek igazán stagnálni fognak, ha jól érttem, mert csak ott fognak emelkedni, ahol köznevelési intézményeket vesznek át, amit jónak tartok, hozzáteszem, tehát nagyon fontos az, hogyha valaki köznevelési intézményt átvesz, azoknak a díjazása legyen meghatározó. Tehát én ezt jónak tartom, de még egyszer mondom, a romáknál ez sajnos nem jelenik meg, mert nincsen nagyon, amit át tudjanak venni.

A kultúra és a nyelv; szintén mindent meg kell tenni a kultúra ápolása kapcsán. Az államtitkár úr említette a mondandójában, hogy mennyire fontos a kultúra. Én is fontosnak tartom, csak tetszik tudni, megint azt mondom, a románknál még mindig nem teljesült az a vágy, államtitkár úr, hogy olyan központokat hozzanak létre, mint a közösségi terek megjelenítése. Volt egy időszakban a közösségi házak rendszere. Ez a közösségi házak rendszere ma már nem él, nem működik, és ezáltal a kultúrát sokan nehezebben tudják terjeszteni, illetve fenntartani, mert különböző művelődési központokban és egyéb más helyeken, ahova be lehetne vinni ezeket a programokat, díjazás ellenében lehet, illetve nagyon sokszor helyet se tudnak biztosítani. Tehát maga a jogszabály rendelkezésünkre áll, viszont a feladat végrehajtását nem minden esetben tudjuk megoldani.

Ezért tehát én azt gondolom, államtitkár úr, a régi adósságát kellene törleszteni a kormánynak, hogy akár a budapesti kulturális központ megnyitását most már jelentsék be. Illetve a nagyobb megyei jogú városokban, szintén azt gondolom, el kellene tudni érni azt, hogy kulturális központokat hozzanak létre és működtessék azokat, mert egyébként a roma kultúra bizonyára el fog veszni, és az a nyelv, amit mi ápolunk, el fog veszni, ha nem lesznek ilyen közösségi terek. Ezért a kormánynak ebben is mindenképpen kell majd gondolkodnia.

Összességében és összefoglalva, nagyon fontos törvénytervezetet láthatunk a Parlament falain belül, és azt gondolom, hogy a frakción belül ki fogjuk alakítani azokat az állásfoglalásainkat, amelyek szükségesek lesznek ahhoz, hogy bölcs döntést tudjunk hozni, de még egyszer szeretném kifejezni azt az aggályomat, hogy azért a szószólótól szeretném azt kérni, hogy egy-két pontban, amiket felvázoltam, nyugtassanak meg, hogy azok rendben lesznek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Nemzetiségi Szószóló Urak! Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt mindig is nagy figyelemmel kísérte, és nemcsak kísérte, hanem közreműködőleg, támogatólag figyelte azokat a törvényeket és azt a valóságot, amely a magyarországi nemzetiségek, a személyek és közösségek sorsát érintette, akár csak a határainkon kívül rekedt magyarok sorsát, hiszen ez a kettő mindig is párhuzamba állítandó és állítható, ahogy több előttem szóló is említette ezt.

Ezért a kereszténydemokraták most is figyelték ennek a törvénynek a sorsát, és örömeinkre szolgál, hogy advent kezdete előtt néhány nappal egy ilyen fontos törvényt tárgyalhat a Magyar Országgyűlés, amelynek az aktualitása, mint hallottuk Fuzik elnök

úr bevezetőjében, egyrészt abban keresendő és található meg, hogy 25 éves a nemzetiségekről szóló törvényünk, amely, mint minden törvény, amióta a parlamentek törvényeket alkotnak, természetesen időről időre korrekcióra, kiigazításra szorul, így van ez most is.

De aktualitást ad ennek a törvénynek és a törvény tárgyalásának az a helyzet is, hogy az elmúlt években mintha felerősödött volna a nemzetközi európai szervezetekben a nemzetiségekről, ahogy ott mondják, a nemzeti kisebbségekről való gondolkodás, így az Európa Tanácsban, az OECD-ben, és sok egyéb szervezetet emlegethetnék, említhetnék. Sajnos, odáig még nem jutottunk el, hogy az Európai Unió is arra a rangra emelje az Európában élő mintegy 70 millió, nemzeti kisebbséghez tartozó ember sorsát, hogy jogszabályt alkosson, de ez a kezdeményezés, amelyet a FÜEN megindított és amelyet éppen az önök jóvoltából az elmúlt hetekben az Országgyűlés tárgyalt és egyhangúlag támogatott, jó reménnyel kecsegtet. Ha Európa népei is így akarják, akkor születik majd egy olyan európai szabályozás is, amely tovább javítja a kisebbségek helyzetét ott, ahol ez javításra szorul.

Magyarországon talán ez kevésbé érdemes vagy kevésbé valós helyzet, mint más országokban, de most beszéljünk az itthoni helyzetről. Mégpedig, ha visszatekintünk ezer évre, akkor azt láthatjuk, hogy a magyar történelem során a behívott nemzetiségekre mindig odafigyelt minden olyan uralkodó és állami vezető, aki távlatokban gondolkodott. Szent István királyunk példáját és intelmeit mindannyian jól ismerjük, amelyben felhívja az utódok figyelmét arra, hogy az államalkotó tényezőként szereplő nemzeti kisebbségeket becsüljük meg, hiszen közreműködnek országunk gyarapításában. Sok olyan személyiséget is említhetnénk a magyar történelemből és szellemtörténetből, akik származásukat tekintve jóllehet nem is magyar anyanyelvűek, mégis alkotó módon, nagyon előrevivően hozzájárultak a magyar történelem és a magyar sors jobbra fordulásához. Zrínyi Miklós példája közismert, vagy a '48-as tábornokok közül sokan, akik esetleg még nem is tudtak magyarul, mégis magyarrá váltak azzal, hogy azonosultak hazánk sorsával.

(18.00)

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Sokszor éri a magyar történelmet az a vád, hogy mostohán bánt a nemzeti kisebbségekkel. Lehetséges, hogy ebben voltak igaz példák is. De azt kevesen említik, hogy már 1868-ban született egy olyan nemzetiségi törvény - megismétlem, 1868-ban -, amely például biztosította a nemzetiségek anyanyelvű oktatását.

Ez az alapja annak, hogy a nemzetiségek jogai érvényesülhessenek, hiszen az anyanyelv az, amelyen ha tanulunk, beszélünk, megtanulunk imádkozni,

magunkat kifejezni, ez a legfontosabb biztosítéka, garanciája annak, hogy a nemzeti identitásunk, személyiségünk méltóságának legfontosabb alapja sértetlenül marad. Nos, ezért is fontos számunkra minden olyan törvény és minden olyan állomás, amely a most meglevő helyzet kicsi problémáin még javítani igyekszik, és ez a mostani törvényjavaslat is egy ilyen mozzanata a magyar parlament jogalkotásának.

Elnök úr és államtitkár úr bevezető szavaiból jól hallottuk, hogy mennyi egyeztetés előzte meg ennek a most itt tárgyalott törvénynek a megalkotását, illetve a nemzetiségek jogairól szóló törvény módosítását. Örömmel hallhattuk, hogy ezek az egyeztetések egyetértéssel zárultak, és mind a betérjesztő Nemzetiségek bizottsága, a kormány, az adott minisztérium, a Fidesz és remélhetőleg a többi párt is támogatni fogja ezt a törvényt módosítást, ugyanúgy, ahogy a Kereszténydemokrata Néppárt értelem szerűen támogatja.

Én most nem ismételném meg a törvényt módosítás egyes tartalmi elemeit, amelyek mind fontosak, és jóllehet hallottuk itt Teleki képviselő úr szavait, aki felhívta a figyelmet néhány olyan hézagra, amely még mindig megvan, nem kívánok ezekben állást foglalni, hiszen mint mondtam, minden törvény és minden helyzet általában változik, és talán a képviselő úr is azt tapasztalja, hogy a magyarországi politika, a kormány és a pártok jóindulattal és a lehetőségekhez mérten nagyon pozitívan viszonyulnak ezekhez a kérdésekhez.

Inkább arra szorítkoznék, hogy lássuk, nézzük, hogy Magyarország területén a nemzetiségek milyen formában gyakorolhatják a jogaikat. Ez nem mondható el minden európai országról sajnos. Joguk van óvodákat, iskolákat alapítani és működtetni az óvodától az általános iskolán keresztül, a középiskolán keresztül egészen a felsőoktatásig. Gondoskodhatnak és gondoskodnak is saját anyanyelvükön oktató pedagógusokról. A magyar állam ehhez segítséget nyújt a pedagógusok képzésével és a megfelelő pedagógustovábbképzéssel vagy itthon, vagy abban az anyaországban, ahol erre vonatkozóan egyezségek születtek. Ez óriási nagy feltétele az anyanyelv továbbvitelének, áttételesen tehát a nemzetiségi jogok gyakorlásának, mert ha ez nincs, akkor előbb vagy utóbb elsorvad és eltűnik az a nemzetiségi vagy kisebbségi nyelv egy adott területen, amelyet viszont gyarapítanunk, védenünk, ápolnunk szent kötelessége mindannyiunknak.

Azt is hallhattuk, és nagyon helyes, és ez a törvényjavaslat még tovább növeli ezeket a jogokat, hogy a kulturális intézményeiket is működtethetik, a kultúrájukat ápolhatják, fenntarthatják, mi több, a kulturális intézmények esetében is vagyongazdálkodási jogot kaphatnak. Használhatják az anyanyelvüket a közigazgatásban, a mindennapi életben. Kétnyelvű feliratok vannak a települések előtt, és a nyelvhasználat lényeges elemként a vezeték- és keresztnévüket is anyakönyvezethetik a saját nyelvükön. Ez sincs mindenütt így. Példaértékű tehát, amit a magyar törvénykezés biztosít.

Az összes nemzetiségi jog, amit az eddig meglevő törvények vagy az itt tárgyalott törvény most tovább javít és emel, nálunk nemcsak írott szóként, jogszabályként szerepel, hanem a gyakorlat is ezt mutatja, és nem tudunk vagy csak nagyon ritkán, elvéve tapasztalunk olyan helyzetet, ahol a gyakorlati élet egészen mást mutat, mint amit a törvény betűi. Ezért tehát örömmel üdvözljük ezt a törvényt módosítást ismételtelen, mert az emberi méltóság, a nemzetiségek fennmaradása erősödésének a garanciáját látjuk benne. Hogy a magyarországi nemzetiségi politika és a nemzetiségek helyzete itt nemcsak elfogadható, de jónak mondható, arról én két úton is meggyőződhettem. Egyrészt több nemzetiségi képviselővel beszélgettem erről a kérdéssről, akiknek hasonló véleményük volt, megemlítve természetesen, hogy hol lehet még és hol kell javítani, és ebben mi mindig partnerek leszünk. De idesorolom azokat a nemzetközi szakértői véleményeket is, amelyek megalapozottak. Ezek közül is az Európa Tanács kisebbségi nyelvek chartájának szakértői bizottsága és jelesül annak elnöke és alelnöke komoly vizsgálatok útján tett olyan megállapításokat, és ezt írásba is adta, hogy Magyarországot több tekintetben példának lehet említeni.

Végül hadd említsem meg azt a helyzetet, amelyet bizony sok külföldi szereplő csodálkozva néz. Egyrészt az, hogy itt a nemzetiségi önkormányzatok iskolákat tarthatnak fenn, erre bizony csodálkozva néz elég sok külföldi politikus, és magyarázni kell nekik, hogy ezt a jogot hogyan értelmezzük, és hogy ez nem mond ellent a magyar köznevelési vagy oktatási rendszernek, mert értelem szerűen ezek a nemzetiségi iskolák beleilleszkednek a magyar köznevelési rendszerébe, annak a törvényeit magukéra nézve kötelezőnek tekintik, de az anyanyelven való oktatás és a kultúra ápolása szempontjából, hogy ők a fenntartók, és nélkülük nem lehet fontos döntéseket hozni, ez alapvető. Idehozhatom például az igazgatók kinevezésének kérdését is, amelyben nagyon komoly jogokat gyakorolnak a kisebbségi önkormányzatok.

A másik ilyen példa, amit mindenkinek a figyelmébe érdemes ajánlani, talán még nem is eléggé köztudott a magyar közgondolkodásban, hogy itt vannak önök most hatan vagy heten, 13 nemzetiséget képviselnek a nemzetiségi szószólok, és teljes harmóniában működhetünk együtt, a javaslataikat mindig nagy jóindulattal, tetszéssel fogadjuk és támogatjuk, és erre a továbbiakban is számíthatnak. Ezért tehát a törvény és a gyakorlat közelítése vagy erősítése mindannyiunknak szívügye. A Kereszténydemokrata Néppárt tehát támogatja ezt a törvényjavaslatot.

Engedjék meg, hogy mondjak még két mondatot! A következő napirendi pontban a köznevelési törvény módosításaként szintén egy nemzetiségi javaslatot fogunk tárgyalni. Itt kell hogy elmondjam, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt természetesen támogatja ezt is, hogy tudniillik a nemzetiségi oktatók pótléka az iskolában emelkedjék.

Én is megköszönöm az önök munkáját. Kérem és meg is ígérem a további eredményes, gyümölcsöző

együttműködést, nemcsak a nemzetiségi, hanem egyéb témákban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti és a szöszlői padsorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm újból képviselőtársaimat. Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! A Jobbik Magyarországért Mozgalom mindig is kiállt a Magyarországon élő nemzeti kisebbségek jogainak bővítése és e jogok gyakorlatban történő érvényesítése mellett. Mi úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak példamutató nemzetiségpolitikát kell folytatnia, mert csak így tud kellő megalapozottsággal kiállni a külhoni magyar-ság törekvései mellett.

Bár a kormányra nem jellemző az együttműködési hajlandóság, mégis nagyon örültünk, hogy a 2011-ben elfogadott nemzetiségi törvénybe a mi javaslatunkra került be a nemzetiségi küszöb 10 százalékra történő leszállítása bizonyos nyelvi jogok, például a kétnyelvű helység- és utcanévtáblák kapcsán, és 20 százalékra való leszállítása a két- vagy többnyelvű jegyzőkönyvkészítés, illetve az adott nemzetiségi nyelvet beszélő közalkalmazottak kinevezése ügyében.

(18.10)

Örülünk, hogy a hazai nemzetiségek érdekképviseletét nemzetiségi szószólók a nemzetiségi bizottság kereteiben magas színvonalon látják el, melyet figyelemmel kísérünk; minden munkát, ami ott zajlik. Mi a magunk részéről a nemzetiségi szószólói jogkör kibővítését is javasoltuk már korábban.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom tehát támogatja a magyarországi nemzetiségi bizottság részéről érkező jogszabálytervezetet mindenben. A javaslat egy olyan jogszabálycsomag, amely a napi gyakorlat és a felhalmozódott tapasztalatok alapján elsősorban a nemzetiségi önkormányzatok jogköreivel és működésével kapcsolatban fogalmaz meg jogkiterjesztő módosításokat. Mi természetesen ezt is tudjuk támogatni, hiszen a Jobbik az alapítása óta támogatja a hazai nemzetiségek kulturális autonómiájának biztosítását, illetve lehetőség szerint bővítését. Tehát a javaslatot támogatjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a nemzetiségi szószólók körében.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Mivel az LMP nincs itt, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Előszörként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Kedves Kép-

viselőtársaim! Nagyon röviden csak két-három gondolatot szeretnék mondani. Az első az igazából kérdés is lehetne, hogy először, ha az ismereteim helytállóak, akkor igazából nem akarták a Parlament falai közé hozni ennek a törvénytervezetnek a tárgyalását. Ez nem most, még a korábbi időszakot érinti. Szerintem hibát követett volna el a kormányzó párt, ha ez nem következett volna be, és annak örülök, hogy ez most ma megtörténik.

A törvénytervezethez illetően a legfontosabbnak én azt tartom, hogy a nemzetiségek jogainak biztosítása, annak a megerősítése gyakorlatilag megtörténik. Az identitás őrzése, ami szerintem minden nemzetiség életében a legfontosabb feladatok közé tartozik, megerősítésre kerül. Érinti a törvénytervezet sok tekintetben a köznevelés kérdéskörét, a nemzetiségi köznevelés kérdéskörét; az intézmény fenntartójaként való megjelenés mikéntjét, a helyi települési nemzetiségi önkormányzatok vonatkozásában átvevőként, adott esetben ilyen értelemben a vagyon vagy a vagyonkezelői jog kérdéskörét is.

Azt szeretném e tekintetben csak mondani, hogy a feladat ellátásául szolgáló ingók vagy ingatlanok vonatkozásában nyilván ez elengedhetetlen és egy fontos kérdéskörként megjelenő történés. E vonatkozásban, azt gondolom, célszerű az a megerősítés, ami a törvénytervezet keretei között megfogalmazásra kerül.

Azt sajnálom, hogy nem mind a 13 nemzetiségi szószóló van jelen a napirend tárgyalásánál, hiszen az együttléte megerősíti, megerősíthetné mindazt, amiről tárgyalunk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most megadom a szót két percen Ritter Imre szószóló úrnak.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kívánom elnök úr kenyerét elvenni a záráshoz, de Teleki László képviselő úr felszólítása megtalált engem is, hiszen '94-ben az első települési nemzetiségi önkormányzati választásnál elnök lettem Budaörsön, majd három évvel később - mivel akkor még területi nemzetiségi önkormányzatokat nem lehetett választani, és mi ezt egyesületi formában oldottuk meg -, így elnöke lettem 20 évvel ezelőtt az Észak-magyarországi Német Önkormányzatok Szövetségének. Majd '98-ban bekerültem az Országos Német Önkormányzat Közgyűlésébe, és ott a pénzügyi bizottságot vezettem. Illetve menet közben, tíz évvel ezelőtt, amikor már lehetett területi nemzetiségi önkormányzatot választani, akkor a Pest Megyei Német Önkormányzat elnöke is lettem.

Azt gondolom, hogy ezt a hármat minden különösebb probléma nélkül munkában is, elfoglaltságban is össze lehetett egyeztetni, sőt a szószólói mandátum óta nemzetiségi önkormányzatnak nem vagyok tagja, de az ÉMNÖSZ-elnökséget továbbra is csinálom, hiszen rendkívül fontosnak tartom azt, hogy közvetlenül, direkt állandó kapcsolatomban legyen a helyi nemzetiségi önkormányzatokkal.

Itt ez egy lehetőség csak, természetesen ezzel nem kötelező élni, és kivédi azt a rendszerbeli problémát is, hogy mind a három szintre lehet jelentkezni, jelöltetni magát valakinek megválasztásra, és amikor megválasztják, akkor azzal kezdődik, hogy le kell mondjon, más kell helyette. Én tehát azt gondolom, hogy ez nem okoz sem a kisebb, sem a nagy nemzetiségeknél problémát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Most megadom a szót normál időkeretben Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, ahogy az imént Teleki László és Gúr Nándor is említette, ugyan késői órán van ez a vita, de valóban talán szerencsés lett volna, ha mind a tizenhárman itt vannak a Házban, hiszen ez egészen biztosan az egységet is sugározta volna. És egyébként még hiányolom Farkas Flóriánt is, hiszen neki azért ebben biztos, hogy kellene hogy legyen mondandója, itt figyelve a hihetetlen nagy kommunikációt, amit a cigányügyben folytat, hogy ő az egyetlen és lehetséges képviselője csak az ilyen-olyan cigányságnak.

De félretéve ezt, még egy dolgot kritikaként hadd fogalmazzak meg, mielőtt tartalmilag is rátérek, hogy én korábban felügyeltem ezt a területet államtitkárként, a kisebbségek, nemzeti kisebbségek kérdését, és akkor, amikor egy-egy ilyen törvényhez szerettünk volna hozzányúlni, általában a parlamentben mindig szerveztünk egy ötpárti egyeztetést - akkor ötpárti egyeztetésnek hívtuk, annyi frakció volt így a parlamentben -, pont azért, hogy demonstráljuk azt, hogy ebben a kérdésben a parlamenti pártok egyébként félreteszik a pártpolitikai érdekeiket, mert az ügy legalább annyira nemzeti ügy, mint amikor a határon túli magyarjainkról beszélünk.

Tehát higgyék el, hogy a szimbólumoknak is van jelentőségük a politikában. Azt gondolom, ezt önöknek nem kell magyaráznom, és egy kicsit sajnálom azt, hogy nem szerveztünk legalább egyszer egy olyan beszélgetést, ahol ezeket a kérdéseket egyébként, amiket Teleki László is vagy bárki más fölvet, viszonylag gyorsan lehetett volna tisztázni. Biztosan van, amit esetleg félreértünk, nem pontosan értjük a szándékot, és egy-egy ilyen egyeztetés az egyik oldalról az ilyen típusú félreértéseket tisztázhatta volna, másik oldalról pedig a nagyközönség, a társadalom felé is üzenetet is hordozhatott volna, hogy lám, vannak olyan témák a Magyar Országgyűlésben, amiben össze tudnak zárni, együtt tudnak működni azok a frakciók, amelyek egyébként egy csomó más kérdésben egymás torkának esnek itt a Házban a különböző vitákban.

Azért gondoltam, hogy bejövök erre a vitára, mert akkor, amikor ezzel közelebbről kellett hogy foglalkozzak, akkor olyan közösségeket ismertem meg a 13 nemzeti kisebbség közösségét illetően, amelyek hihetetlen értékkel bírnak Magyarország

számára. Tehát olyan munkát végeznek önök és azok, akik ezen a területen dolgoznak, olyan identitásőrző, a sokszínűséget biztosító munkát végeznek, ami mindenféleképpen példaértékű, sok esetben számunkra is példát adó az az összetartás, ami önöket egy-egy közösségben jellemzi. És azt tapasztaltam meg, hogy miközben a magyar nemzet polgárai, miközben Magyarország lojális polgárai, aközben ugyanúgy szeretik, tisztelik és ápolják a szülőföldjük hagyományait, nyelvét, kultúráját. Tehát pusztán a jelenlétem egy kicsit annak is szól, hogy lássák, vannak olyanok is, akik érdeklődnek ez iránt a téma iránt, és a jelenlétükkel próbálják a tiszteletüket kifejezni az iránt a munka iránt, amit önök elvégeztek és elvégeznek.

Ezért azt tudom csak önöknek mondani, hogy ami ebben a törvénytervezetben, módosításban szerepel, mind legyen szó fizetésemelésről, bérrendezésről, egyéb más kérdésekről, azok szerintem olyan intézkedések, amelyek ennek a jogyagnak, ami a magyar nemzeti kisebbségekre vonatkozik, a fejlesztését szolgálja. Én mindig azon voltam, azt támogattam, hogy az ilyen típusú módosításokat támogatni kell, hiszen az egy példaértékű dolog tud lenni, akár európai szinten is példaértékű tud lenni, hogy Magyarországon hogyan működnek ezek az intézmények, milyen jogi keretek között, és sok esetben bizony használják is a magyarországi jogi szabályozást és működést példaként néhány vitában.

(18.20)

Kevésszer szoktam dicsérni a Házban a kormányt, az én meggyőződésem szerint sokszor nincs is miért, de most igen. Nevezetesen, amikor több forrást biztosítanak az önök munkájára kormány-előterjesztés vagy kormányzati frakció részéről, ez szerintem rendben van, ez szerintem helyes, úgyhogy államtitkár úrnak is ilyen szempontból megköszönöm azt a munkát, amit ebben végez, mert fontos az, hogy azok a források rendelkezésre álljanak, amelyek ennek a munkának az elvégzéséhez szükségeltetnek a mindennapi gyakorlatban. Hiszen a jogszabály egy fontos keret, de hogy ezt tartalommal föl lehessen tölteni, ahhoz egészen biztosan pénzre van szükség, hiszen akkor lehet intézményeket, infrastruktúrákat fenntartani.

Abban is hiszek, hogy ez azért is fontos, mert az egy országról is sokat elmond, egy bizonyos aspektusból biztos, hogy hogyan bánik a területén élő nemzeti kisebbségekkel. Tudom, hogy a Fidesz ezt mindig vitatja, de az én fejemben az mégiscsak egy fontos érvrendszer, hogy ha mi Magyarországon tisztességgel bánunk az itt élő nemzeti kisebbségekkel, akkor joggal várhatjuk el, hogy a határon túl élő magyar nemzeti kisebbséggel is más országokban tisztességgel bánjanak. S talán ilyen szempontból a párba állítást mégiscsak igazolhatóvá lehet tenni.

A másik: azért örülök, hogy ezt önök terjesztik elő, mert én mindig a mellett az alapelv mellett voltam, hogy róluk nélkülük soha, tehát magyarul: nem

szabad olyan módosítást elfogadni, ami nincs megkonzultálva - bocsánat, hogy ilyen csúnyán mondom - az érintettekkel. Ezért én ezt egy abszolút helyes dolognak tartom, még akkor is, ha tudom, hogy ez a konzultáció néha nagyon nehéz, hiszen a 13 közösségnek különböző problémái vannak, nemcsak a cigányság és a 12 másik, hanem még a kisebb-nagyobb közösségek között is természetesen más problémák adódnak a napi gyakorlat során. Ettől függetlenül szerintem az a helyes, ha megpróbáljuk harmonizálni ezeket az érdekeket és beépíteni rendszeresen egy-egy ilyen törvénymódosításba.

Ezért azt szeretném az önök figyelmébe ajánlani utolsó gondolatként, hogy ugyan az MSZP-frakcióban még nem döntöttünk ennek a módosításnak a támogatásáról - ennek időbeli oka van egyelőre -, de mindent el fogok követni annak érdekében, hogy az MSZP frakciója támogassa ezt az előterjesztést, még annak ismeretében is, hogy vannak esetleg kérdéseink vagy pontosításra szoruló részek ebben a törvénytervezetben. De azt gondolom, hogy az ügy fontossága, az az érték, amit önök teremtenek, egészen biztosan kellő garancia arra, hogy egy ilyen módosítást támogatásra méltónak tartsunk mi magunk is, ezért azt gondolom, hogy ezzel az MSZP-frakcióban sem lesz gond. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszöntöm önt is, elnök úr. Nem gondoltam, hogy különösebb vitát kellene generálni ezzel a törvényjavaslattal, de néhány dologra azért mégis válaszolni fogok.

Teleki László képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy én azt látom, bármihez hozzászól akár a bizottságban, akár itt, mindig a farkasokat emlegeti. Aki állandóan farkasokkal riogatja a pásztorokat, annak előbb-utóbb nem hisznek. Nem kell mindig sem a Félixszel, sem a Flóriánnal - mind a ketten Farkasok - riogatni senkit, ők is teszik a dolgukat és a feladatuk megvan. Én azt gondolom, hogy a roma, a cigány emberekért nagyon sokat tesznek. Szeretném hangsúlyozni, hogy ha bajuk van velük, tegyék meg azokat a lépéseket, amelyek a munkájukat adott esetben fölülbírálnák, de nem tudják megtenni. Nagyon szépen kérem, hogy ne csinálják folyton ezt se a parlamentben, se a bizottságban, hogy egy képviselőt és egy szószólót folyamatosan pejoratívan emlegetnek.

Mindamellettt azt is szeretném elmondani, amikor a cigányság, a romák támogatásáról beszélünk - erről a bizottságban a miniszter úr is elég sokat elmondott önnek, sokszor beszámolt erről, sokszor nemcsak hangoztattuk, hanem tényekkel is alátámasztottuk -, túl azon, hogy 2010 óta a nemzetiségek támogatása háromszorosára nőtt, a felzárkózással kapcsolatos kérdésekben és feladatokban a romáknak, a cigány embereknek, a cigány családoknak

a támogatása még e fölötti arányban, tehát sokkal nagyobb arányban növekedett az elmúlt évek során. Én ezt fontosnak tartom, már csak azért is, mert ez az igazsághoz hozzátartozik, és nagyon kérem, hogy ne kérjenek rajtunk olyat számon, ami 2010 óta nem volt. Én értem Mesterházy képviselő úr fölvetését, hogy ők öt parlamenti pártot összehívták annak idején és konzultáltak erről, mi meg meghoztunk egy olyan jogszabályt, amelynek eredményeképpen 13 szószóló itt ül a parlamentben.

S hadd tegyek hozzá egy kritikát az ön hozzászólásához! *(Mesterházy Attila: Ennél azért emelkedetebbnél kellene lenni ebben a helyzetben!)* Ha a kétperces gombot benyomja, akkor tud válaszolni. Szeretném felolvasni önnek, hogy nem cigányság és 12 másik társaság van itt, hanem itt vannak a bolgárok, a görögök, a horvátok, a lengyelek, a németek, az örmények, a románok, a ruszinok, a szerbek, a szlovákok, a szlovénok és az ukránok képviselői a parlamentben. Ne úgy mondjuk, hogy másik vagy a többiek, hanem nevesítsük őket, mert ezzel is megtiszteljük őket. Egyébként pedig nemzetiségekről beszélünk többnyire, nem pedig nemzeti kisebbségekről. Most már a nyelvhasználatban is, az Alaptörvényben is ezt mondjuk.

Mindemellettt azt is szeretném hozzátenni önöknek, hogy bizonyos szempontból sok mindenben jogos a kritika, elfogadunk sok mindent, de azért az Alaptörvényben, amit önök nem támogattak, a nemzetiségek jogait nagymértékben megerősítettük. Azt, hogy az elmúlt hét év során, tehát 2010 óta óvoda- és iskolafenntartásban a nemzetiségek lehetőségei milyen mértékben kibővültek, kár tagadni. Ma a 12 intézmény, óvoda és iskola helyett ma már 82-t tartanak fenn, tehát majdnem hétszeresére növekedett a fenntartható intézményeik száma, s hozzáteszem, ezzel a nemzetiségek megmaradási lehetősége is nagymértékben növekedett. Az, hogy sorra újulnak meg iskolák, óvodák, kulturális intézmények, ezen belül színházak vagy bármilyen más idetartozó intézmények, az valami olyan lehetőség az elmúlt hét év során, és hozzáteszem: leginkább kiemelkedően az utóbbi négy évben a nemzetiségek számára, amit kár vitatni, kár elvitatni. Sokkal inkább azt kell mondanunk, hogy ez a jogszabályváltozás is tovább erősíti ezt, és a nemzetiségek megmaradását is erősíti.

Ugyanígy az osztálykirándulások. Én nem akarom ilyenekkel előhozakodni, de az önök kormánya alatt szinte alig volt osztálykirándulási lehetőség a gyermekek számára az anyaországba. Most már sok ezer gyermek juthatott el, ezzel is bővült az anyanyelv ápolása, nemcsak a magyarországi kultúrának, hanem a saját kultúrájuknak is a megismerése, adott esetben a bolgár, a szlovák, a szlovén, a német vagy bármilyen más kultúra megismerésének a lehetőségét biztosítjuk ezzel. Mindezeket azért kár elvitatni, és nem is kellett volna itt felhoznom, de miután önök nemcsak a törvénymódosításról beszélnek, amit egyébként a Nemzetiségek bizottsága nagyon hosszan és sokáig tárgyalt, és tudomásom szerint az önök parlamenti képviselőcsoportját is megkeresve

ígéretet is kaptak, hogy támogatást adnak a megsza-
vazásához, de nagyon bízom benne, hogy fölül tud-
nak emelkedni azokon a politikai kérdéseken, ame-
lyek ráadásul nem az önök politikáját bizonyítják,
hanem sokkal inkább a miénket.

Gyüre Csabának pedig szeretném megköszönni,
amit mondott. Nagyon jó azt hallani, hogy a kör-
mány sok mindent megvalósított a Jobbik ötleteiből,
a programjából, amit a nemzetiségekkel kapcsolat-
ban mondtak. Ez valóban így van, köszönöm szépen,
örülök neki, mert máskor azt hangoztatják, hogy
soha nem hallgatjuk meg önöket. Ígérem, hogy a
következő ciklusokban is így lesz, és a kormányunk
minden alkalommal, ha jó javaslatot fognak tenni, be
fogja építeni nemcsak ezekbe a törvényekbe, hanem
más jogszabályokba is. Köszönöm szépen, hogy
meghallgattak. *(Taps a Fidesz és a nemzetiségi szó-
szólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két
percre Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm
szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt hittem, hogy ezt a vitát
anélkül tudjuk folytatni, hogy ne vesszünk össze a
Fidesszel, de úgy látom, hogy államtitkár úr alkal-
matlan erre. Azt is megértem, hogy a történelem
önökkel kezdődött, és önökkel is fog befejeződni,
ebben az országban semmilyen jó dolog nem történt,
mielőtt önök kormányra kerültek, nem is fog, miután
önök már nem lesznek kormányon, mert csak önök
tudják, hogy mi üdvös Magyarországnak, a magyar
nemzetnek.

(18.30)

Tudja, államtitkár úr, azt mondanám, hogy ille-
ne egy kicsit nagyobb szerénységgel hozzáállni ezek-
hez a kérdésekhez, mert lassan úgy tűnik, önnek
akkora az arca, hogy alig fér be ebbe a Házba. Ön
még azt sem vette észre, hogy nem kritizáltam, ha-
nem dicsértem. Többet nem fogom elkövetni ezt a
hibát egészen biztosan ebben a Házban. Arról beszél-
tem, hogy helyesen tett a kormány sok mindent,
hozzátéve, hogy az első kormányuk idején nem javít-
tották ki azt a mulasztásos törvénysértést önök sem.
Pedig akkor is lett volna rá lehetőségük.

Az meg, hogy sikerül eljutni egy ilyen beszélge-
tés közben a nyolcévéshez, eléggé komoly teljesít-
mény. De, gondolom, ön is hajt arra, hogy minél
jobb pozícióban maradjon a Fideszben a következő
választásokon. Nem tudom, milyen körzetben indul
maga, de valószínűleg erre szükség van ahhoz, hogy
kellő mélységben... - inkább nem mondom, inkább
újrafogalmazom a gondolatomat. Szóval, inkább azt
mondanám, hogy az alapján, amit ön itt elmondott
egy ilyen témakör kapcsán, ön egy igazán nagy föld-
műves. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm. Kérem, fogja magát vissza
mindenki, de nem látok jelen pillanatban senkit, aki

hozzá szeretne szólni. Úgyhogy, mivel nincs hozzá-
szólási szándék, az általános vitát lezárom. Megkér-
dezem Fuzik János szlovák nemzetiségi szószólót
mint előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy
igen. Öné a szó, szószóló úr.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek
bizottságának elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt El-
nök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szószólótársaim!
Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, bár valóban egy
terjedelmes törvénymódosító javaslatról van szó, a
zárszó már nem igényel különösebb elemzést, de
néhány reagálást meg szeretnék tenni, mivel fel is
voltunk konkrétan kérve. Ez helyénvaló. Mindenek-
előtt azért szeretném megköszönni bizottságunk,
szószólótársaim nevében az elismerő szavakat, ame-
lyekkel ezt a munkánkat illették. Azt hiszem, hogy
aki a kezében is tartotta a törvénymódosító javasla-
tunkat, érzékelhette, hogy valóban hosszú és tartal-
mas tevékenység, munka áll mögötte.

Talán konkrétan Teleki László képviselő úr kér-
déseire válaszolnék. Egyrészt köszönöm szépen a
javaslatát az egyes szegmensek újragondolására, ami
a tulajdonrészszerzést illeti. Nyilvánvalóan, ahogy
jeleztem is, ez a törvény további munkára vár még.
Azt hiszem, egy jogszabály is olyan, mint egy élő
organizmus, időről időre kezelni, az élethez igazítani
kell. Lehet, hogy említettem, hogy talán sokat mar-
koltunk, de azért egyes területeken az apró lépések
taktikáját követtük, és igyekeztünk olyan irányba
elindulni, ami sikerrel kecsegtetett, főleg olyan fon-
tos dolgokban akár, mint a tulajdonszerzés kérdése.

Mi most a vagyongazdálkodási jog megszerzését tűz-
tük ki, aminek reális esélyét láttuk. Annál is inkább,
mert ez az állami intézményfenntartók esetében már
megvalósult, tehát hivatkozási alapunk is volt. Mint
láttuk, Gúr Nándor képviselőtársam is például ezt a
törekvésünket abszolút támogatta. Egyébként azt
hiszem, hogy a nemzetiségi önkormányzatok szem-
pontjából ez az egyik alapvető kérdés. Tehát ha való-
ban a törvényjavaslatunkat elfogadja az Ország-
gyűlés, és törvényerőre emelkedik, akkor ez nagyon
sokat segíthet a jövőben.

A három szinttel kapcsolatban, amire részben
Ritter Imre szószólótársam is válaszolt már: az, hogy
egy nemzetiségi jelölt három szinten is működhesse-
n az önkormányzatokban, helyi, települési, területi,
tehát megyei és országos önkormányzatban, koráb-
ban a két szintnél kötelező is volt. Amikor nem köz-
vetlen választások voltak, hanem elektori választá-
sok, egy országos önkormányzatban csak helyi kép-
viselők vehettek részt, hiszen ők választották az or-
szágos önkormányzatot. Tehát ez természetes is volt.
Aztán, amikor a területi szint bejött, nem volt tiltva.

Utána a nemzetiségi képviselők úgy érzékelték,
hogy valamiféle jogtól fosztották meg őket ezzel a
korlátozással. Most is, mint említettem, a javaslata-
ink jelentős része az Országos Nemzetiségi Önkor-
mányzatok Szövetségétől és az országos nemzetiségi
önkormányzatoktól érkezett be. Ez többek között,
ismerve a helyi képviselők igényeit, saját képviselőik

igényeit... - tehát ez az igény onnan érkezett, és ezt mi is támogattuk.

Ez már összefügg egy másik kérdéssel is, amit önök ugyancsak támogattak, és mások is, hogy a tiszteletdíjak emelését is lehetőségként a törvénymódosító javaslatba építettük. Tudjuk, hogy ez inkább csak gesztus a helyi nemzetiségi önkormányzatok esetében, hiszen azok képviselői túlnyomórészt tiszteletdíjat nem is vesznek fel. Tehát ez egy lehetőség az ő esetükben.

Örülök, hogy az ötfős önkormányzati testületeket pozitív változásként éli meg, ugyanígy az országos önkormányzatoktól érkezett ez a jelzés, ez az igény. Hangsúlyozottan kérte, hogy reagáljunk arra, hogy ez a változtatás, a háromszintű önkormányzati tevékenység megengedése vagy jóváhagyása, visszaállítása nem jelenti azt, hogy egy önkormányzati, egy nemzetiségi önkormányzati képviselő nemzetiségi szószóló is lehessen. Erről, mint arra Dunai Mónika képviselő asszony is utalt, az Országgyűlésről szóló törvény ma is rendelkezik. Tehát egy nemzetiségi szószóló nem lehet nemzetiségi önkormányzat képviselője vagy tisztségviselője, ahogy egy országgyűlési képviselő sem lehet önkormányzati képviselő vagy polgármester. Tehát ez továbbra is így van.

Az Országgyűlésről szóló törvényt nem módosítottuk, viszont valóban igyekeztünk megjeleníteni a nemzetiségi törvényben ezt a számunkra is fontos új intézményt, intézményeket, a nemzetiségi szószóló intézményét, a nemzetiségi képviselő lehetséges, de a gyakorlatban még nem létező intézményét, vagy a nemzetiségek jogait és érdekeit képviselő bizottságot. Természetesen ezt sokkal alaposabban és a maga helyén szabályozza az Országgyűlésről szóló törvény, de úgy éreztük, hogy egy ilyen, számunkra jelentős, nagy kódexben egy ilyen jelentős változást valamilyen módon meg kellene jeleníteni.

A továbbgondolkodás szerintem majd a leendő bizottságra, a leendő szószólókra, nemzetiségi képviselőkre vár. Tanulságos lesz számukra ez a munka, azt hiszem, amit mi elvégeztünk, hogy érdemesebb egy-egy szegmensét felülvizsgálni a nemzetiségi törvénynek, és azt valóban alaposan kidolgozni; például a nemzetiségi önkormányzatok és a települési önkormányzatok viszonyrendszerét, ahol az ön által felvetett tulajdonszerzés ismét napirendre kerülhet - de más kérdések is.

Természetesen Gyüre Csaba képviselő úr felvetésére nyitottak vagyunk, hogy a szószólói jogkör kiterjesztése, bővítése is kívánatos lenne. Mesterházy Attila képviselő úr már nincsen körünkben, akivel annak idején többen is együttműködtünk mint országos önkormányzati elnökök. Nyilván el lehet gondolkodni az ötpárti egyeztetésen, de ez nem igazán a mi hatáskörünk. Mi egyrészt nem vagyunk pártfrakciók tagjai, másrészt képviselők sem, de minden megoldható a jövőben, ha van erre nyitottság.

Mindenesetre most is nagyra értékeljük azt, hogy tulajdonképpen minden politikai frakció előzetesen támogatta az elképzeléseinket. Önt kérem arra, hogy ha még nem született határozott döntés az

MSZP frakciójában, akkor ezt támogassa. Ismét nagyon szép lenne, ha egy parlamenti politikai konszenzussal lenne elfogadva ez a törvénymódosító javaslatunk a következő országgyűlési ülésen. Ma délután itt járt a parlamentben az Országos Szlovén Önkormányzat képviselő-testülete, szószóló asszonnyal tájékoztattuk őket a munkánkról.

(18.40)

Jó volt látni azt az őszinte örömet, amikor közölte velük, hogy valóban két év után, talán harmadik nekifutásra, de ma az Országgyűlés már tárgyalni fogja azt a törvényt, amely az ő életükben is számos változást hozhat, és amikor felsoroltam azokat a változásokat, amelyek várhatók, valóban láttuk, hogy van értelme, lesz eredménye, és egy korszerűbb és jobb törvény születhet.

Ismételten szeretném az államtitkár úrnak, a kormánynak, a szaktárcáknak megköszönni a nagyon hathatós szakmai támogatást, amit nyújtottak, és ennek köszönhető az, hogy a mai napon valóban az általános vitára sor került.

Kérem a frakciók és a képviselők támogatását a végső szavazás során, tehát kérem, hogy a parlament fogadja el önálló törvénymódosító indítványunkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott törvényjavaslat T/18297. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószólónak, a napirendi pont előterjesztőjének.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának tagja, a napirendi pont előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Der Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten hat den Gesetzentwurf: Modifizierung des nationalen, einheitlichen Bildungsgesetzes CXCV vom Jahr 2011 mit der Nummer T/18297 für das Parlament um in der Generaldebatte zu besprechen am 07. 11. 2017 eingereicht. Erlassen sie mir bitte, dass ich als Beauftragter Parlamentssprecher des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten die Bedeutung und den Hintergrund dieses durch uns erarbeiteten und mit den betreffenden Regierungsabteilungen und mit allen Fraktionen vorangehend schon abgesprochenen Gesetzentwurfes kurz bekannt gebe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek Bizottsága 2017. november 7-én nyúj-

totta be a jelen általános vitában tárgyalandó, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról tárgyú, T/18297. számú törvényjavaslatot.

Engedjék meg, hogy a magyarországi nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószólóként az általunk kidolgozott, az érintett szakértővel és valamennyi parlamenti frakcióval előzetesen már egyeztetett törvényjavaslat háttérét, jelentőségét röviden ismertessem.

A törvényjavaslat alapján a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 8. számú melléklete 6. sora 2018. január 1-jétől úgy módosul, hogy a nemzetiségi pótlék alsó és felső határa a jelenlegi 10 százalékos helyett 15 százalékra emelkedik.

A törvényjavaslat célja, hogy a magyarországi köznevelési intézményekben az elmúlt években egyre jelentősebb problémát okozó nemzetiségpedagóguslétszám-hiányt ellensúlyozza, és a megfelelő képzettségű szakembereket biztosítsa a magyarországi nemzetiségek részére.

A pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartása, a nemzetiségi pedagógusok megbecsülésének javítása érdekében a kormány és az Országgyűlés a 2017. évi C., Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvény XX. - az Emberi Erőforrások Minisztériumát érintő - fejezetében, az 56. „Nemzetiségi támogatások” alcím alatt biztosította a támogatást erre a célra. Ez a támogatás egyidejűleg lehetővé teszi a nemzetiségióvodapedagógus-képzésben részt vevők létszámának növelését, a képzés minőségének javítását, valamint a nemzetiségi pedagógusok jelenlegi 10 százalékos nemzetiségi pótlékának 15 százalékra történő emelését. A nemzetiségi pótlék 2018. január 1-jétől történő megemlése teszi szükségessé a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény benyújtott módosítását.

Ezúton utólag és újra is szeretném megköszönni a magyar kormánynak, hogy 2017 júniusában a magyarországi nemzetiségek kérését támogatta, és a 2018. évi központi költségvetési törvényben a nemzetiségpedagógus-program elindításához szükséges pénzügyi fedezetet biztosította.

Maga a törvényjavaslat mindössze három mondat, de jelentősége a magyarországi nemzetiségek jövője szempontjából mégis kiemelkedő fontosságú. Miről is van szó pontosan? Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a magyarországi 13 nemzetiség köznevelési intézményhálózata, azok struktúrája, fenntartója sok szempontból különböző, de amit immár közel másfél évtizede folyamatosan érzékelünk és valamennyi nemzetiségre elmondható, az a nemzetiségpedagógus-képzés számbeli és esetenként minőségi hiányosságai, a nemzetiségpedagógus-ellátottság rosszabbodó helyzete. A nemzetiségpedagógus-hiány konkrét meghatározására 2016 szeptembere és 2017. február hó között teljes körű felmérést végeztünk a nemzetiségi óvodák területén, hiszen gyermekeink részére a nemzetiségi anyanyelv visszaadása, megerősítése a nemzetiségi óvodákban kell hogy megtörténjen első lépcsőben.

A Magyarországon élő 13 nemzetiségből nyolc nemzetiségnek van hivatalosan nemzetiségi óvodája - a horvát, német, roma, román, ruszin, szerb, szlovák és szlovén nemzetiségnek -, öt nemzetiségnek - bolgár, görög, lengyel, örmény, ukrán - nincsen bejegyzett intézményként működő nemzetiségi óvodája. A nemzetiségi óvodával rendelkező nyolc nemzetiség helyzete is sok vonatkozásban különbözik, annak függvényében, hogy milyen a területi elhelyezkedésük Magyarországon, milyen messze vannak az anyaországtól, mennyi az adott nemzetiség lélekszáma és így tovább. Így a nemzetiségi óvodák kérdésében is vannak közös pontok, de nemzetiségkénti speciális vonások is - mint a legtöbb nemzetiségi kérdésben -, így nem lehet valamennyi nemzetiségre, valamennyi problémára azonos sablonmegoldást adni. Ráadásul a többi nemzetiséghez képest is sajátos helyzetben vannak a magyarországi romák, hiszen míg a többi nemzetiség igyekszik a nemzetiségi gyermekeket kisebb-nagyobb nemzetiségi óvodákba összefogni és ott részükre nemzetiségi nevelést biztosítani, a roma gyermekek esetében egy többségében roma óvodánál bármikor felmerülhet a szegregáció problémája.

A nemzetiségióvodapedagógus-felmérés és -projekt mind a nyolc nemzetiségi óvodával rendelkező nemzetiségre kiterjedt, én most a problémakört a legnagyobb óvodai hálózattal rendelkező német nemzetiségi óvodákra végzett felmérés összevont eredményeivel érzékeltetném.

Magyarországon a hivatalos nyilvántartás szerint 215 német nemzetiségi óvoda található; véletlen - vagy talán éppen sorsszerű - egybeesés, de tény, hogy a határon túli magyar nemzetiségnek is a szomszédos országokban ugyanúgy pontosan 215 magyar nemzetiségi óvodája van.

A közoktatási törvényben meghatározottak szerint a nemzetiségi óvodának három típusa lehet: az egynyelvű, vagyis nemzetiségi anyanyelvű; a kétynyelvű, ahol a nemzetiségi és magyar nyelven is folyik a nevelés; valamint a magyar nyelvű, roma, cigány kulturális nevelést folytató óvoda. Nyilván a hét nemzetiséget az első két nemzetiségi óvodai típus érintheti. A 215 német nemzetiségi óvodából mindössze egyetlen óvodában, a pécsi Valeria Kochban és ott is csak három éve folyik egynyelvű, német nyelvű nevelés.

(18.50)

A többi 214 német óvodában két nyelven folyik a nevelés. A kétynyelvű nemzetiségi óvodákban a közoktatási törvény szerint a nemzetiségi nevelésben részesülő gyermekekkel a neveléssel töltött idő több mint felében nemzetiségi nyelven kell foglalkozni, ami azt jelenti, hogy a nemzetiségi csoportokban dolgozó mindkét óvodapedagógusnak nemzetiségi végzettséggel kellene rendelkeznie. A 215 német nemzetiségi óvodában 568 nemzetiségi csoport van, a csoportonkénti két fővel 1136 nemzetiségi végzettségű pedagógusra lenne szükség. A tényleges német

óvodapedagógus-létszám ezzel szemben mindössze 662 fő, vagyis a hiányzó német nemzetiségi óvodapedagógusok száma 474 fő, ami a szükséges létszám 41,7 százaléka, tehát majdnem minden második német nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik.

Ha az összesített adatokat óvodánként lebontva nézzük és csoportosítjuk, akkor azon óvodák száma, ahol nemzetiségi csoportonként mindkét óvodapedagógus vagy azon településeknél, ahol szerencsés helyzetben vannak, és három óvodapedagógus is van egy csoportnál, ezek közül legalább kettő rendelkezik nemzetiségi végzettséggel, 33 darab van, azaz az összes óvoda mindössze 15,4 százaléka. Vagyis minden hetedik óvodában vannak meg a személyi feltételei annak, hogy a törvény szerinti színvonalú nemzetiségi nevelés történjen.

Azon óvodák száma, ahol több nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus van, mint ahány nemzetiségi csoport, ez 39 óvoda, az összes óvoda 18,1 százaléka. Ezen óvodáknál az a minimumkövetelmény teljesül mindenképpen, hogy egy nemzetiségi óvodapedagógus rövidebb-hosszabb időre való kiesésétől a nemzetiségi nevelés még biztosítva van minden csoportban. Az összes többi német nemzetiségi óvodában az óvodák kétharmadában csoportonként maximum egy német nemzetiségi óvodapedagógus van, vagyis bármely német nemzetiségi óvodapedagógusnak az átmeneti vagy tartós kiesése - gyes, betegállomány, pályaelhagyás, és a többi - esetén még a csoportonkénti egy nemzetiségi óvodapedagógus sem biztosítható.

Végezetül már a felmérés idején is 22 német óvodában, az óvodák 10 százalékában kevesebb német nemzetiségi óvodapedagógus volt, mint ahány német nemzetiségi csoport, 9 nemzetiségi óvodában egyetlen nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus sem volt. Négy óvodában már nem is indítottak 2016-ban német nemzetiségi csoportot a nemzetiségi óvodapedagógus hiánya miatt.

Mindezek alapján azt kell mondani, hogy - csak a nemzetiségióvodapedagógus-ellátottságot alapul véve - a német nemzetiségi óvodák mintegy kétharmadánál nem lehet hatékony német nemzetiségi nevelést folytatni. Ezt a nehéz helyzetet több tényező is okozta, és nehezítette az utóbbi két-három évben az Ausztriába és Németországba történő nagyarányú migráció, ennek megnövekedett németnyelvoktatópedagógus-igénye, amely felgyorsította a német nemzetiségi pedagógusok külföldi, német nyelvterületen történő munkavállalását.

A német nemzetiség vonatkozásában úgyszintén komoly veszélyeztetettséget jelent, hogy Ausztriában és Németországban nincs felsőfokú óvodapedagógus-képzés, így a magyar egyetemeken, főiskolákon, német nemzetiségi óvodapedagógus szakon végzett, diplomás hallgatókat tárt karokkal várják Ausztriában, Németországban akár óvodavezetői beosztásban is. A többi hét nemzetiségnél - az országos nemzetiségi önkormányzatok által felmért és feldolgozott adatok alapján - szintúgy jelentős nemzetiségióvodapedagógus-hiányok vannak, a náluk jelentkező óvo-

dapedagógus-hiány közel 80 fő. Így a 8 magyarországi nemzetiség összesített nemzetiségióvodapedagógus-hiánya így mintegy 550 fő.

Az elmúlt öt évben az öt év átlagában évente 75-80 fő nemzetiségi óvodapedagógus kapott szakirányú végzettséget, diplomát. A jelenlegi helyzet alapjaiban veszélyezteti a nemzetiségi óvodák működését a nemzetiségióvodapedagógus-hiány miatt, ami azonnali és hatékony intézkedést igényel. Ezért a nemzetiségióvodapedagógus-képzést végző 7 egyetemmel és főiskolával történt megbeszélések és egyeztetések, az Emberi Erőforrások Minisztériuma két illetékes államtitkárságával történt egyeztetések alapján optimális esetben évente a nemzetiségi óvodapedagógus alapképzésre mintegy 100 fő, a magyar alapképzettséggel már rendelkező óvodapedagógusok nemzetiségi kiegészítő képzésére pedig évente mintegy 60 fő képzését lehetne biztosítani az érintett 8 nemzetiség tekintetében.

2018. szeptember 1-jétől az óvodapedagógus-képző intézményeknek juttatott célzott támogatással és a nemzetiségi óvodapedagógus alap-, valamint kiegészítő képzésre jelentkezők részére biztosított jelentős ösztöndíjjal szeretnénk elérni a képzésben részt vevők számának emelését, a képzés minőségének - elsősorban a megfelelő nemzetiségi nyelvtudás és nemzetiségi tartalom - jelentős fejlesztését, és közvetlen szerződés-kötéssel biztosítani, hogy a végzett nemzetiségi óvodapedagógusok elkezdjék a nemzetiségi óvodapedagógusi pályát.

Köszönettel jegyzem meg ismételten, mert rendkívül fontos, hogy a 2018. évi költségvetés a nemzetiségióvodapedagógus-képzésben tervezett intézkedések költségvetési fedezetét már tartalmazza. A nemzetiségipedagógus-képzés mellett a másik nagy feladat a nemzetiségi pedagógusok pályán tartása, hiszen - és ez minden magyarországi nemzetiségre egyformán igaz - a Magyarországon dolgozó külföldi cégek jelentős elszívó hatást fejtenek ki, mivel a nemzetiség nyelvét beszélő nemzetiségi pedagógusok - pusztán többletnyelvtudásuk miatt is - a Magyarországon működő külföldi cégeknél az üzleti életben magasabb juttatásokat érhetnek el, mint pedagógusként. Ezért tartjuk nagyon fontosnak ennek a többéves nemzetiségipedagógus-programnak az elindítását a nemzetiségi pedagógusok pályán tartása érdekében.

Ennek a programnak az első lépcsője - és hangsúlyozottan csak az első lépcsője - a nemzetiségi óvodákban, általános iskolákban, középiskolákban nemzetiségi oktatást, nevelést végző, mintegy 3000 nemzetiségi pedagógus nemzetiségi pótlékának 10-ről 15 százalékra, azaz 50 százalékkal történő megemelése, ennek törvényi feltételét biztosítja a mostani törvényjavaslat. Ezzel az 50 százalékos emeléssel szeretnénk első lépcsőként jelezni minden nemzetiségi pedagógus felé, hogy a nemzetiségi anyanyelvünk megtartásában, erősítésében, nemzetiségi kultúránk és hagyományaink ápolásában, nemzetiségi identitásunk erősítésében, nemzetiségeink jövőjének biztosításában meghatározó szerepük van, és ezért a

jövőben kiemelt figyelmet és megbecsülést kívánunk részükre biztosítani. Erre szerencsére megvan mind a kormányzat, mind a magyar politika részéről a politikai szándék. Ez a nemzetiségipótlék-emelés fenntartótól függetlenül kiterjed valamennyi magyarországi nemzetiség minden nemzetiségi pótlékre jogosult nemzetiségi pedagógusára.

A törvényjavaslatot előzetesen természetesen leegyeztettük az érintett szaktárcákkal, a kormányzattal, valamennyi parlamenti frakcióval, ezért tisztelettel kérem önöket, hogy egységesen támogassák a T/18297. számú törvényjavaslatunk elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Megkérdezem Soltész Miklós államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen, öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Méltatlannak tartottam volna az előbb Mesterházy képviselő úrra reagálni. Én nem szégyellem, ha földművesnek titulált engem. Csak annyi, hogy ha nem lennének földművesek, ön már rég éhen halt volna.

(19.00)

Tisztelt Szószólók! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága a nemzetiségi önkormányzatoktól és nemzetiségi köznevelési intézményektől érkezett jelzések alapján megvizsgálta a nemzetiségióvóképzés helyzetét, mint ahogy hallottuk az előterjesztőtől is. E vizsgálatokra alapozva a 2018. évi költségvetési törvény elfogadásakor kezdeményezték egy nemzetiségi óvodafejlesztési program forrásainak megteremtését, olyan feladatok ellátásához kívántak forrást teremteni, amelyek hozzájárulnak a nemzetiségipedagógus-képzés hatékonyságának növeléséhez, vonzóbbá tételéhez annak érdekében, hogy minél több nemzetiségi fiatal válassza ezt a hivatást. További célként jelölték meg azt is, hogy mindent meg kell tenni a már pályán lévő nemzetiségi pedagógusok pályán tartása érdekében, ennek eszközét a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő nemzetiségi pedagógusoknak adható nemzetiségi pótlék emelésében látták.

A fenti célok egybeesnek a kormány oktatáspolitikai szándékaival. Általános cél a pedagógusszakma társadalmi megbecsülésének növelése, a pedagógusok felkészültségének javítása, és az, hogy minél többen válasszák a pedagógushivatást. E célok elérése érdekében számos intézkedés történt, amelyek közül kiemelkedik a pedagógusbérek fokozatos növekedése és a minősítési rendszer bevezetése. Ezen intézkedések érintik a nemzetiségi pedagógusokat is, összhangban állnak azokkal a célokkal, amelyeket a nemzetiségek is meg szeretnének valósítani.

Fontos körülmény, hogy a nemzetiségipedagógus-képzés feltételeinek javítására a magyarországi nemzetiségi közösségek szószólóiból álló bizottság tett javaslatot. A nemzetiségi nevelés-oktatás kétségkívül a nemzetiségek jövőjét alapvetően meghatározó területek közé tartozik, ezért fontos, hogy figyeljünk arra, hogy a nemzetiségi közösségek milyen módon képzelik el a nevelés-oktatás alakításának jogszabályi és költségvetési kereteit. Jó, hogy a nemzetiségek választott képviselői, szószólói ennek az Országgyűlésben is hangot adhatnak; tegyük hozzá, hogy eredményesen, hiszen ahogy hallottuk most a szószóló úrtól is, a 2018. évi költségvetési törvény tartalmazza a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által javasolt program forrásait.

Ahhoz, hogy a nemzetiségi pótlék emelésére szolgáló forrást 2018. január 1-jétől fel lehessen használni, módosítani szükséges a nemzeti köznevelésről szóló törvényben meghatározott nemzetiségi pótlék mértékét. Ezt a jogszabály egységesen határozza meg valamennyi nemzetiségi pedagógus számára. Jelen módosítás a nemzetiségi pótlék 10 százalékról 15 százalékra történő emelésére tesz javaslatot valamennyi nemzetiségi pedagógus számára. Közel 3 ezer pedagógusról beszélünk, akik 50 ezer gyermeket, diákot nevelnek. Közülük 1044-en óvodapedagógusok, 1890-en pedig pedagógusként iskolában végzik ezt a tevékenységüket, végzik hivatásukat.

A pótlék emelése és a nemzetiségióvoda-fejlesztési program egyéb, a nemzetiségipedagógus-képzés minőségének javítását szolgáló elemei hozzájárulhatnak a nemzetiségipedagógus-szakma presztízsének növekedéséhez, hatást gyakorolhatnak arra is, hogy több nemzetiségi fiatal válassza a nemzetiségipedagógus-szakmát. A kormány éppen ezért egyetért a javaslattal, támogatjuk, és annak elfogadását kérjük másoktól is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat kiindulópontja, hogy a magyarországi köznevelési intézményekben az elmúlt években egyre jelentősebb kihívást jelent a nemzetiségi pedagógusok létszámihiánya.

A már pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartását, a nemzetiségi pedagógusok képzését, megbecsülésének javítását a Fidesz képviselőcsoportja is rendkívül fontosnak tartja. Ennek a célnak az elérésében készek vagyunk együttműködni a magyarországi nemzetiségekkel, a nemzetiségi szószólókkal. Engedjék meg, hogy én is e helyről is megköszönjem a nemzetiségi szószólóknak azt az elkötele-

zetségét, amellyel az előző napirendi pont keretében tárgyalta törvényjavaslatot és a mostani törvényjavaslatot előkészítették, benyújtották, és azt a munkát is szeretném megköszönni, amit önök azokért a honfitársainkért tesznek kitartóan és elkötelezetten, akik az önök nemzetiségeihez tartozónak vallják magukat Magyarországon.

A Fidesz képviselőcsoportja a Magyarországi nemzetiségek bizottsága kezdeményezése alapján támogatta, hogy a 2018. évi költségvetési törvény tartalmazza egy nemzetiségióvoda-fejlesztési program forrásait, amely az EMMI fejezetében be is lett tervezve. E program része a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő nemzetiségi pedagógusoknak adható nemzetiségi pótlék mértékének emelése. A pótlék folyósításának feltétele, hogy a nemzeti köznevelésről szóló törvény 8. melléklete hatodik sorában a nemzetiségi pótlék mértéke is megemelkedjen, ennek hiányában a pótlékok emelt összege nem fizethető ki, bár a fedezet rendelkezésre áll a költségvetésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény elfogadásával lehetővé válik a nemzetiségióvodapedagógusképzésben részt vevők létszámának növelése is, a képzés minőségének javítása, valamint a nemzetiségi pedagógusok jelenlegi 10 százalékos nemzetiségi pótlékának 15 százalékra való megemelése. A Fidesz képviselőcsoportja ezekkel a célokkal, ezekkel a törekvésekkel teljes mértékben egyetért, ezért a benyújtott törvényjavaslatot támogatjuk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a nemzeti-szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A nemzeti köznevelésről szóló törvénytervezet tárgyalásakor rögtön azt kell megerősítenem, hogy a nemzetiségi pedagógusok pótlékának 10 százalékról 15 százalékra történő emelését a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja.

Azt szeretném mindezek mellett megerősíteni, hogy ennek a szükségességét is látjuk és érezzük, tehát nem egyszerű gesztusról van szó, arról is, de arról is, hogy látható módon mértékadó létszámihiányok vannak; a példa a pulpitusról elhangzott a vezérszónoklat megfogalmazásakor. A megfelelő képzettségű szakemberek hiányának a sokaságával találkozunk szembe, annak a biztosítását tehát meg kell tenni, meg kell erősíteni.

Mindegy, hogy óvónőkről, tanítókról vagy tanárokról esik szó, látható módon hiány van. Az óvónők esetében én azt a helyzetet ismerem, hogy az óvónők egynegyede anyaországbéli vendégóvónőként értelmezhető, a tanítók több mint 10 százaléka hasonlóan ebbe a körbe tartozó. Sajátos a cigány nemzetiséghez tartozók helyzete: itt erőteljesnek mondható a nemzetiségi pedagógusok hiánya, ebben mér-

tékadó változást kell elérni az elkövetkezendő időszakban.

Két dolog, amiről még ezenkívül szólni szeretnék. Az egyik a 2013-as életpályamodell kialakítása, ami egy egyszeri béremelésről beszélt, egy egyszeri béremelés járt volna. Ez 2012 augusztusában született meg egy rendelet keretei között, majd 2012 szeptemberében gyakorlatilag harminc napon belül módosították ezt, és a meghatározott összegnek csak a 60 százalékát kapták meg a pedagógusok, a további 40 százalékot több részletben, több éven keresztül kapták meg. No, ez az a fajta egyszeri béremelés, amivel én nem tudok azonosulni, mi nem tudunk azonosulni, mert az egyszeri béremelés időzójelbe tett utolsó részletét most, 2017-ben kapják meg ezek az emberek, már akinek bizalmat szavaz az intézményvezető.

(19.10)

A másik probléma, amit mindenképpen szeretnék szóba hozni, ha csak röviden is, hogy nem mindegy, mi a vetítési alap. 2015-ig a minimálbér volt a vetítési alap. 2015-től pedig, azt követően egy fix összeg, ez 101 500 forintos nagyságrend. Az elmúlt időszakban - mint ahogy mindig is - a minimálbérek az összege valamilyen mértékű növekedést jó értelemben vetten elsenvedett, a vetítési alap viszont, mivel egyösszegű, 101 500 forint, ezért fix összeg maradt. Így a 101 500 forinthez való viszonyítás kapcsán gyakorlatilag a béremelés tekintetében nem beszélhetünk valós béremelésről, érdemes lenne a vetítési alapot a 2015-ig terjedő minimálbérről illetően megvalósítani.

A törvénytervezetből egy gondolattal terjeszkeznék csak ki: azt szeretném érzékeltetni és azt szeretném jelezni, hogy a pedagógusbér vonatkozásában nemcsak a nemzetiségi pedagógusok vonatkozásában van szorítás vagy nehézség, hanem általában vetten is, hiszen itt az európai bérszínvonalától nagymértékű lemaradás van, de mondhatnám, a visegrádi négyek viszonylatában is. Éppen ezért itt egy egyetemesnek mondható pedagógusbér-emelés megvalósítására is érdemes lenne sort keríteni, főleg a sokszor hangoztatott gazdasági eredmények figyelembevétele mellett.

A zárómondatom pedig az, hogy a Magyar Szocialista Párt az előbb említett kérdések megerősítése mellett a törvénytervezetet a szavazáskor támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A KDNP jelezte, hogy visszavonja vezérszónoki felszólalását. Így most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik-képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Az előző napirendi pontnál is

elmondtam, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindig is kiállt a hazánkban élő nemzeti kisebbségek jogaiért és annak a kiteljesedéséért, hiszen Magyarországnak, mint elmondtam, példamutató magatartást kell tanúsítania a nemzetiségi kisebbségekkel, hogy ezzel is példát mutassunk a környéken élő nemzeteknek, hogy ők is hogyan bánjanak a magyar nemzeti kisebbségekkel a szomszédos országokban. Tehát ez is egy olyan ok, de nemcsak emiatt, hanem egyébként is nekünk ez a véleményünk.

Tisztában vagyunk azzal, hogy jelenleg a pedagógus-életpályamodell az ígéretekkel ellentétben nem valósította azt meg, amit szerettek volna, és messze nem biztosít akkora megélhetést és olyan jómódot, mint amit ígértek ezzel kapcsolatban. És látjuk azt, hogy ez bizony a nemzetiségi oktatásban komoly pedagógushíányt jelent.

Ritter Imre nemzetiségi szószóló is elmondta ezeket a problémákat, elmondta azt, hogy mekkora elszívó erőt jelent nemcsak a más államok, ahol a nyelvüket tudják kamatoztatni, akár az anyanyelvüket is, de még Magyarországon is mekkora elszívó erőt jelentenek a multinacionális cégek, a külföldi cégek, amelyek örömmel veszik a többnyelvű munkavállalót, és magasabb jövedelmet tudnak elérni, mint amit pedagógusként megkapnának. Ugyanígy a német anyanyelvűek nyilván Ausztriában, Németországban kitűnően tudnak elhelyezkedni sokszoros fizetésért, de igen, már problémát jelent Szlovákiának vagy akár Lengyelországnak is az elszívó ereje, oda is sokan elmennek.

Mindemellett szükség van arra, hogy megfelelő szinten képzett, jó pedagógusok legyenek ezekben a nemzetiségi iskolákban és óvodákban, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom kiáll amellett, hogy minden lehetőséget adjunk meg nekik. És természetesen ez egy apró kis dolog, mert hiszen csak 5 százalékos pótlékról van szó, amit természetesen támogatunk, sőt a magunk részéről azt mondjuk, hogy ettől jóval magasabbat is lehetne támogatni, és támogatnánk is, amennyiben ilyen javaslat kerülne benyújtásra.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Mi támogatjuk a javaslatot. *(Taps a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen. Így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szószóló Urak! Azt gondolom, hogy egy fontos törvénytervezet van előttünk, mint ahogy Gúr Nándor ezt el is mondta, hogy a Magyar Szocialista Párt támogatja, mert egy fontos cél van megjelölve ebben a törvényben.

Azzal kell kezdenem újra a felszólalásomat, hogy hol van Farkas Flórián. Államtitkár úr, nem az én

fóbiám ez, hanem a tegnapi nap este egy fórumot tartottam Egerben, és ma délelőtt is egy fórumot tartottam Egerben, nem ugyanannak a célközönségnek, de mind a kettő megkérdezte, hogy Farkas Flórián mit csinál a parlamentben, mert még nem szólt fel a sajtóhírek szerint, egyetlenegy perccel sem beszélt a parlamentben. Nekem meg kell válaszolnom azokat a kérdéseket, amit feltesznek a választók ebben az esetben is. Én el fogom mondani a legközelebbi fórumon, hogy ha megkérdezik újra, hogy Farkas Flórián miért nincs jelen egy ilyen törvénynél vagy miért nem szólal fel, mert nagyon sokat dolgozik a háttérben, és ezért nem ér rá. Tehát nekem ezt kell mondanom, amit ön mondott. Tehát nem én akarom tudni, hogy Farkas Flórián egy ilyen törvénynél miért nincs itt, hanem a választók akarják tudni, hogy miért nincs itt, és miért nem szólt fel három és fél éven keresztül. Ez a törvény is megérdemelt volna annyi figyelmet, hogyha már ilyen pozícióban van, hogy eljön, és azt mondja, hogy támogatja, mert nagyon sok roma gyereknek is az esélyét megnöveli ahhoz, hogy a kultúrában, az oktatásban és a köznevelésben eséllyel tudjon bent maradni. Ezért, én azt gondolom, hogy mindenképpen nagyon fontos lett volna.

A törvényhez egyetlenegy mondatot szeretnék még mondani. Azt gondolom, hogy itt is talán egy újabb észrevétel, ami abszolút nem negatív: a pedagógusképzést is meg kellene valamilyen szinten említeni, mert a nemzetiségi pedagógusképzésben - akár óvodapedagógusként, akár pedagógusként - azért a bent lévő anyagokat szélesíteni kellene ahhoz, hogy a nemzetiségekről sokkal többet tudjanak Magyarországon. Ezzel a pedagógusképzést is, azt gondolom, mindenképpen szinkronba kellene helyezni, mert fontosnak tartjuk.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Szórványos taps a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Röviden szeretnék reagálni, részben Teleki Lászlóra. Én köszönöm szépen, hogy ilyen jogvédelmet is ellát, és a különböző szocialista fórumokon, ahol nyilván hatalmas nagy tömegek kérdezik azt, hogy mi van Farkas Flóriánnal, miért nem szólal meg, ön meg el fogja mondani azt is, hogy a háttérben pedig sok mindent tesz a cigány emberek és a roma emberek felemelkedéséért. Én köszönöm szépen mindezt önnek is és mindazoknak, akik hatalmas nagy tömegek előtt mindezt megteszik. Mindamellett nyilván más a célközönség.

Gúr Nándornak pedig csak annyit szeretnék jelezni, bár kritizálta a pedagógusbér-emelést az elmúlt évek során, mégis 175 ezer pedagógust érintett közel 50 százalékos emelés. És hozzáteszem, mindezt nem eladósodásból csináltuk, mindezt, akár a mostani emelést is, amit az Országgyűlés többsége elfo-

gadott a 2018-as költségvetés tárgyalásakor, az tette lehetővé, hogy a gazdaság jól teljesít, jó gazdaságpolitika folyik az országban, és nem eladósodásból történik mindez. Szerintem ez nagyon fontos dolog, mert nyilván csak akkor tudjuk mind a pedagógusainkat itt tartani, mind pedig azt a lehetőséget megadni nekik, hogy bért emeljünk, hogyha e mögött ott van az anyagi fedezet. Azt gondolom, hogy mindezt megvalósítottuk, és köszönöm szépen egyébként az észrevételeit.

Köszönöm szépen a nemzetiségi szószólóknak azt a javaslatot is, amit most tárgyalhatunk. Köszönöm szépen, hogy elindíthatunk egy olyan gondolkodást, ami valóban a nyelv megőrzése, a nemzetiségben való megmaradás érdekében az óvodás gyermekekre, az őket nevelőkre és gondozóknak az életére is időt fordított, és nemcsak időt, hanem, ahogy látjuk, pénzt is fordított. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz és a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Ritter Imre nemzetiségi szószólót, hogy kíván-e a végén hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarország nemzetiségek bizottsága tagja: Köszönöm szépen. „Tisztelt Képviselőház! Minden nemzeti kisebbségnek az a legfontosabb és egyúttal legtermészetesebb joga is, hogy gyermekeit saját nyelvén képeztesse ki.

(19.20)

Kultúrnépek csak úgy adhatják át csorbítatlanul és romlatlanul népiségüket és műveltségüket nemzedékről nemzedékre, ha az iskola segítségükre van. (...) Az a kérdés, hogy a kormányrendelet és az azt kiegészítő végrehajtó rendelet mennyiben van életbeléptetve, vagyis mi a tényleges állapot a német anyanyelvű tanítás tekintetében németnyelvű községeink elemi népiskoláiban? Ez az állapot - fájdalom - minden inkább, mint kielégítő. A miniszterelnökségnek 1928 őszén a sajtóban közölt kimutatása szerint 390 községben 463 úgynevezett kisebbségi iskola volt behozva, ebből 49, vagyis 10,6% A-típusú, 98, vagyis 21,2% B-típusú és 316, vagyis 68,2% C-típusú, vagyis igazi anyanyelvi tanítás - a papiroson is - csak 31%-ban van meg. (...) Hogy ennek az iskolarendszernek mi az eredménye, azt nem szükséges bővebben kifejteni. Az elemi iskolát végzett német anyanyelvű fiatalság legalább 70%-ig nem tud félig-meddig sem németül írni és olvasni, a középfokú iskolát végzett német anyanyelvű ifjúság 90%-a pedig egy német levelet nem tud megírni, de még egy német mondatot sem tud úgy megszerkeszteni, ahogy az német származású művelt emberhez illik.”

Ezeket a mondatokat 1933. május 9-én, kedden az Országgyűlés képviselőházában mondta el Jacob Leier, Magyarország első és mindmáig utolsó nemzeti kisebbségi minisztere. Ezeket a mondatokat azért hoztam fel, mert ez majdnem 85 éve, 84 és fél éve volt, és a magyarországi nemzetiségekre nézve még ezt követően jöttek a háborúk, az elűzetések, az elhurcolások, a kommunizmus évtizedei. Tehát amilyen helyzetből indultunk és indulunk, annak megvannak a magyarázatai. Ezért kérem, és ezért nagyon örülök annak, hogy ezzel a törvényjavaslattal - az előző törvényjavaslattal is -, azt gondolom, hogy több éven keresztül - hiszen az oktatásban csak programokról és hosszabb időről beszélhetünk, bár mi a 24. órában vagyunk - egy olyan program indul el, amely 85 év után valóban megteremti a lehetőségét annak, hogy a magyarországi nemzetiségek oktatási-nevelési kérdésekben nagyot lépjenek előre. Ehhez, az előbb a megnyitó beszédben azt mondtam, hogy megvan a politikai szándék a kormányzat, és azt gondolom, a parlament, a magyar politika részéről.

Egy dolgot hadd mondjak el, mert azt gondolom, hogy ez itt most időszerű. A 2014-es parlamenti választást követően, amikor végiggondoltuk a feladatainkat, céljainkat, akkor természetesen első prioritás volt a köznevelési intézményeink helyzete. 2013-ban vált először lehetővé az, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok mellett helyi nemzetiségi önkormányzatok is átvehetnek fenntartói jogokat nemzetiségi köznevelési intézményeknél. Akkor Heinek Ottó elnök úrral az első dolgunk volt, hogy időpontot kértünk, és leültünk Balog Zoltán miniszter úrral mint a nemzetiségekért felelős miniszterrel, és feltettük neki azt a kérdést, hogy személy szerint mint a nemzetiségekért felelős miniszter, neki mi a személyes véleménye, amennyiben nagyobb számban elindul a helyi nemzetiségi önkormányzatok által történő intézményátvétel, akkor fognak-e változtatni, vagy visszavesznek-e abból a kétségtelenül kedvező finanszírozási összegekből, ami ma az átvett nemzetiségi intézményeknek jár, hiszen ha ez előfordulhat, akkor nem szabad és felelőtlenség lenne nemzetiségi köznevelési intézményeket átvenni. A miniszter úr válasza akkor az volt, hogy semmilyen körülmények között nem fogják csökkenteni, neki személy szerint viszont az a célja, hogy minél hamarabb minden magyar köznevelési intézmény elérje azt a finanszírozási szintet, mint az átvett nemzetiségi intézmények. Azt gondolom, hogy mi, magyarországi nemzetiségek is természetesen annak örülnénk, ha ez minél hamarabb így megvalósulna.

Nagyon köszönöm a támogató hozzászólásokat, és talán annyit a nemzetiségipedagógus-pótlék emeléséről, hogy természetesen mi elsődlegesen azért vagyunk itt a parlamentben, hogy a nemzetiségi pedagógusoknak próbáljunk meg jobb lehetőségeket biztosítani, ezért választottuk a nemzetiségipótlék-emelést, és nem alapbér- meg életpályamodell- és egyéb módosításokat. Illetve köszönöm Teleki László úrnak a megjegyzését a nemzetiségipedagógus-, tanító- és tanárképzésre. Természetesen ez alatt a rövid

idő alatt arra volt lehetőség, hogy a nemzetiségi-óvodapedagógus-képzést az elmúlt másfél évben töviről-hegyire megnézzük, és kidolgozzuk azt a programot, amelyben tudunk már 2018. szeptember 1-jétől érdemben lépni. Hiszen a gyerekeknél kezdődik, 6 évig kialakulnak a nemzetiségi nyelvi kompetenciák - ezt Potápi Árpád nagyon szépen megfogalmazta, minden szavával egyetérték, amit elmondott -, és ehhez képest a nemzetiségitanító- és tanárképzés egy lényegesen összetettebb és nehezebb dolog. Itt ugyanúgy fel fogjuk mérni az összes általános iskola és nemzetiségi általános iskola, középiskola nemzetiségitanító- és tanárellátottságát, az ott lévő gondokat, és ugyanúgy át fogjuk beszélni a képző egyetemekkel, az Emberi Erőforrások Minisztériuma illetékes államtitkársága segítségével a nemzetiségi pedagógusképzésben szükséges és lehetséges programot. Ez kulcskérdés, hogy a nemzetiségi óvoda, a nemzetiségi általános iskola és gimnázium egy abszolút tiszta folyamat legyen.

Megköszönöm mindenkinek a hozzászólását, a támogatását, és a magunk részéről mindent meg fogunk tenni azért, hogy ez a folyamat, ami most elindul, a következő ciklusban fölerősödjön és kiteljesedjen. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megköszönöm a munkájukat. Az Országgyűlés jövő hét hétfőn, 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésszakát bezárom.**

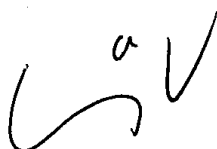
(Az ülésnap 19 óra 28 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)